

**Regula beati Augustini episcopi cum constitutionibus
canonicorum regularium capituli Windesemensis & diversis
privilegiis, a summis pontificibus & aliis eidem capitulo
gratioso concessis, singulorumque indicibus copiosis, quibus
adjunctis est & tractatulu**

<https://hdl.handle.net/1874/281059>

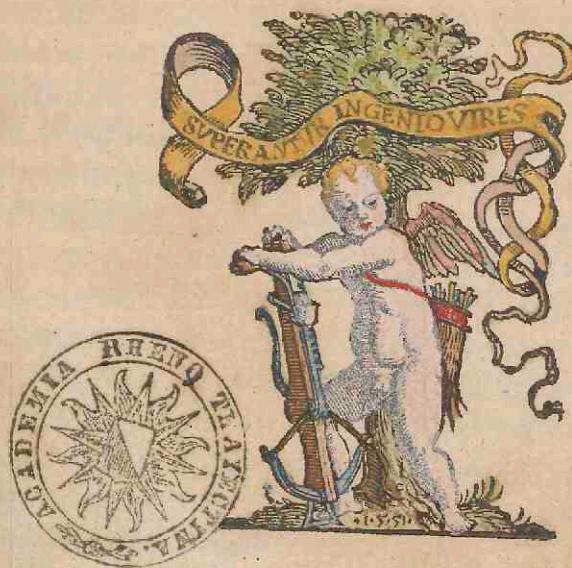

6.2249^c

2

**REGVLA BEATI AVGVSTINI EPISCOPI CVM
CONSTITUTIONIBVS CANONICORVM**

Regularium capituli VVindesemensis, & diuersis priuilegijs, a summis pontificibus & alijs eidem capitulo gratijs concessis, singulorumq; indicibus copiosis, quibus adiunctus est & tractatus lus de simonia religiosorum & de proprietate.

Cum gratia & priuilegio Curie Traiectensis,
G. Scriuers.

S. VI TRAICTI.
Harmannus Borculous excudebat. Anno a Christo nato.

1553.

ALERE A SVB ESSAT
AVOID QUIT THE PLACE
AVOID SIGHT OF THE PLACE

AVOID SIGHT OF THE PLACE
AVOID SIGHT OF THE PLACE
AVOID SIGHT OF THE PLACE
AVOID SIGHT OF THE PLACE

JO INCIPIT REGVLA SAN^{cti} A
CTI PATRIS NOSTRI AVGV^{stini}
Episcopi.

N*on* omnia fratres charissimi diligatur Deus, de-
inde proximus: quia ista precepta sunt principali-
ter nobis data. Hæc cigitur sunt que ut obseruetis
principius in monasterio constituti. Primum ^{hig. ad Vyp. 30.}
(propter quod in vnum estis congregati,) ut vnanimes habite-
tis in domo: & sit vobis anima vna & cor vnum in deo. Et ^{hig. ad Vyp. 8.}
non dicatis aliquid proprium: sed fint vobis omnia communia. ^{nn. II.}
Et distribuatur vnicuique vestrum, a praeposito vestro victus &
tegumentum. non equaliter omnibus, quia non equaliter vale-
tis omnes: sed potius vnicuique, sicut cuique opus fuerit. Sic enim
legitis in actibus apostolorum: quia erant illis omnia commu-
nia: & distribuebatur vnicuique sicut cuique opus erat. Qui aliquid
habebant in seculo: quando ingressi sunt monasterium, liben-
ter velint illud esse commune. Qui autem non habebant: non ^{hig. ad Vyp. 17. 19.}
ea querant in monasterio, que nec foris habere potuerunt. Sed
tamen eorum infirmitati quod opus est, tribuatnr: etiam si pau-
pertas eorum quando foris erant, nec ipsa necessaria poterat in-
uenire. Tantum non ideo se putent esse felices, quia inuenierunt **C**
victum & tegumentum quale foris inuenire non poterant: nec
erigant ceruices, quia sociantur eis, ad quos foris accedere non
audebant: sed sursum cor habeant, & terrena vana non querat.
ne incipient esse monasteria diuitibus vtilia, non pauperibus: si
diuites illic humiliantur, & pauperes illic inflantur. Rursus
etiam illi, qui aliquid esse videbantur in seculo: non habeant fa-
stidio fratres suos qui ad illam sanctam societatem ex paupertate
venerunt. Magis autem studeant non de parentum diuitum
dignitate: sed de pauperum fratrum societate gloriari. Nec ex-
tollantur si communi vitæ aliquid de suis facultatibus conve-
lerunt: nec de suis diuitijs magis superbiant, quia eas monaste-

Ario partiuntur, q̄ si eis in seculo frueretur. **A**lia quippe quecūq; iniquitas in malis operibus exercetur vt fiant: superbia vero etiam bonis operibus insidiatur vt pereant. **E**t quid prodest dispergere, dando pauperibus & pauperem fieri: cum anima misera superbior efficitur, diuitias cōtemnendo, q̄ fuerat possidente? **O**mnes ergo vnanimiter & concorditer viuite: & honorate in vobis deum inuicē, cuius templa facti estis. **A** Orationibus instate: horis & temporibus constitutis. **I**n oratorio nemo aliquid agat, nisi ad quod est factum, vnde & nomine accipit, vt si forte aliqui etiam preter horas constitutas, si eis vacat, orare voluerint: non eis sint impedimento, qui ibi aliquid agendum putauerunt. **P**salmis & hymnis cum oratis deum: hoc versetur in corde, quod profertur in voce. **E**t nolite cantare: nisi quod legitur esse cātandum. **Q**uod autē non ita scriptū est, vt cantetur, nō cātetur. **C**arnem vestrā donate ieunijs & abstinentia esse: quātum valitudo permittit. **Q**uando autem aliquis non potest ieunare, non tamē extra horam prandij aliquid alimentorum sumat: nisi cum egrotat. **C**um acceditis ad mensam donec inde surgatis, quod vobis secundum consuetudinem legitur sine tumultu & contentionibus audite, ne sole vobis fauces sumant cibum: sed & aures esuriant dei verbum. **Q**ui infirmi sunt ex pristina consuetudine, si aliter tractantur in victu: non debet alijs molestum esse, nec iniustum videri, quos fecit aliqua consuetudo fortiores. **N**ec illos feliores putent, quia sumunt quod non sumunt ipsi: sed sibi potius gratulentur: quia valent quod nō valent illi. **E**t si eis qui venerūt ex moribus delicioribus ad monasteriū, aliquid alimētorū, vestimentorū, operimētorū datur quod alijs fortioribus & ideo felioribus nō datur, cogitare debent quibus non datur, quantū de sua seculari vita, illi ad istam descenderint: quis vsq; ad aliorū qui sunt corpore firmiores frugalitatē, peruenire nequiverint. **N**ec debent velle omnes quod paucos vident amplius, non quia honorantur, sed quia tolerantur accipere, ne contingat detestanda perueritas:

vt in

mag. ad Reg. 22.
mag. ad Fe. 1.
... 34.
J. d. ad Reg. 26.
... 23.

mag. ad Reg. 16.
... 6.
J. d. ad Reg. 26.
... 29.

A Regula Augustini.

A ut in monasterio vbi quantum possunt, fiunt diuites laboriosi,
fiant pauperes delicati. **Sane** quemadmodum egrotantes neces-
se habet minus accipere ne grauetur, ita & post egritudinem sic
tractandi sunt vt citius recreentur, etiam si de humillima seculi
paupertate venerunt: tanq; hoc illis contulerit recentior egri-
do, quod diuitibus anterior consuetudo. **Sed** cum vires pristi-
nas reparauerint, redeant ad feliciorem consuetudinem suam,
quæ famulos dei tanto amplius decet, quanto minus indigent:
ne cibi eos teneat voluptas iam vegetatos, quos necessitas leua-
rat infirmos. **Illi** estiment ditiones: qui in sustinenda parcitate
fuerint fortiores. **Melius** est enim minus egere: q; plus habere.

A Non sit notabilis habitus vester: nec affectetis vestibus pla-
eere, sed moribus. **A** Quando proceditis simul ambulate: cum
veneritis quo itis, simul state. **A** In incessu, statu, in omnibus
motibus vestris, nihil fiat quod cuiusquam offendat aspectum:
sed quod vestram deceat sanctitatem. **A** Oculi vestri et si iaci-
untur in aliquā seminarū: figantur in nulla. **Necq;** enim quando
proceditis feminas videre prohibemini: sed appetere aut ab ipsis
appeti velle, criminosum est. **Nec** solo tacito affectu: sed affectu
quoq; & aspectu appetitur & appetit cōcupiscentia seminarum.
Nec dicatis vos habere animos pudicos, si habeatis oculos impu-
dicos: quia impudicus oculus, impudici cordis est nuncius. **Et**
cum seiuicem sibimet etiam tacente lingua, conspectu mutuo
corda nunciant impudica, & secundum concupiscentiam car-
nis, alterutro delectantur amore: etiam intactis ab immunda vi-
olatione corporibus, fugit castitas ipsa de moribus. **Nec** putare
debet, qui in feminam figit oculum, & illius in se diligit fixum:
ab alijs se non videri cum hoc fecerit. **Videtur** omnino: & a qui
bus se videri non arbitratur. **Sed** ecce lateat, & a nemine homi-
num videatur, quid faciet de illo desuper inspectore, quem la-
tere nihil potest? **An** ideo putandus est nō videre, quia tanto vi-
det patientius quanto sapientius? **Illi** ergo vir sanctus timeat di-
splicere: ne velit feminę male placere. **Illū** cogitet omnia videre:

Regula Augustini.

4.

A ne velit feminā male videre. Illius namq; & in hac causa cōmen-
datus est timor vbi scriptū est. **A**bominatio est domino, defigēs
oculū.

*M. ad Reg. 43.
m. 12. l. 29.*
Quando ergo simul estis in ecclesia, & vbi cūq; vbi fe-
minē sunt: in uicem vestrā pudicitiam custodite. Deus enim qui
habitat in vobis: etiā isto modo custodiet vos ex vobis.

M. ad Reg. 42.
Et si hanc de qua loquor oculi petulantia, in aliquo vestrū aduerteri-
tis, statim ammonete, ne cepta progrediantur: sed de proximo
corrificantur. **I** si autē & post ammonitionē iterum vel alio quo-
cunq; die, id ipsum eū facere videritis: iā velut vulneratum sanā-
dum prodat, quicunq; hoc potuerit inuenire. **P**rius tamen & al-
teri vel tertio demonstrandū: vt duorum vel triū possit ore cō-
uinci, & competēti seueritate coerceri. **N**ec vos iudicetis esse ma-
leuolos: quādo hoc indicatis. **M**agis quippe innocētes non estis:
si fratres vestros quos indicando corrigerē potestis, tacendo pe-
rire permittatis. **S**i enim frater tuus vulnus habet in corpore,
quod velit occultari, cum timet secari, nonne crudeliter abs te
silleretur, & misericorditer indicaretur? **Q**anto ergo potius de-
bes manifestare, ne deterius putrescat in corde? **S**ed anteq; alijs
demonstretur, per quos cōuincendus est si negauerit, prius pre-
posito debet ostendi, si ammonitus neglexerit corrigi: ne forte
possit secretius correptus non innotescere ceteris. **S**i autem ne-
gauerit: tunc neganti adhibendi sunt alijs, vt iam coram omni-
bus possit non ab uno teste argui: sed a duobus vel tribus con-
uinci.

C

Conuictus vero: secundum prepositi veletiam presbyte-
ri, ad cuius dispensationem pertinet arbitrium, debet emēdato-
riam subire vindictam. **Q**uam si ferre recusauerit: etiam si ipse
non abcesserit, de vestra societate projiciatur. **N**on enim & hoc
fit crudeliter, sed misericorditer: ne contagione pestifera pluri-
mos perdat. **E**t hoc quod dixi de oculo nō figendo, etiam
in ceteris inueniendis, prohibendis, indicandis, conuincendis,
vindicandisq; peccatis, diligēter & fideliter obseruetur: cum di-
lectione hominum & odio vitiorum. **Q**uicunq; autem in
tātum progressus fuerit malum, vt occulte ab aliquo literas, vel
quodli-

*M. ad Reg. 20.
M. ad Reg. 42.*

*M. ad Reg. 9.
m. 27.*

Regula Augustini.

5.

Quodlibet munus accipiat: si hoc vltro confitetur, parcatur illi **A**
& oretur pro illo. **S**i autē deprehenditur atq; cōuincitur: secun-
dū arbitriū presbyteri, vel pr̄positi, grauius emēdetur. **Ve-**
stes vestras in vñū habeatis, sub vno custode vel duob; vel quot **B**
sufficere potuerint ad eas excutiendas: ne a tinea ledantur. **E**t si-
cut pascimini ex vno cellario: sic induamini ex vno vestiario. **S**i
fieri potest non ad vos pertineat, quod vobis indumentum pro
temporum congruentia proferatur, vtrum hoc recipiat vnu-
quisq; quod deposuerat, an aliud quod alter habuerat: dū tamē
vnicuiq; prout cuiq; opus est non negetur. **S**i autem hinc inter
vos contentiones & murmura oriuntur, cum queritur aliquis
deterius se accepisse q̄ prius habuerat, & indignum se esse qui nō
ita vestiatur, sicut aliis frater eius vestiebatur: hinc vos probate,
quantum vobis desit in illo interiore sancto habitu cordis, qui
pro habitu corporis litigatis. **T**amen si vestra toleratur infirmi-
tas, vt hoc recipiatis quod posueritis, in vno tamen loco sub cō-
munitibus custodibus habete quod ponitis: ita sane vt nullus sibi *Mig. ad Reg. 7. 23.*
aliquid operetur, sed omnia opera vestra in vnum fiant: maio-
ri studio & frequētiori alacritate, q̄ si vobis singulis faceretis pr̄
pria. **C**haritas enim de qua scriptum est, q̄ non querat que sua *Mig. ad Reg. 7.*
sunt sic intelligitur: quia communia proprijs non propria com-
munibus anteponit. **E**t ideo quanto amplius rem communem **C**
q̄ propria vestra curaueritis, tanto vos amplius proficere noue-
ritist vt in omnibus quibus vtitur transitura necessitas, supere-
mineat quæ permanet charitas. **C**onsequens ergo est ut eti-
am qui suis filijs, aut aliqua necessitudine ad se pertinentibus in *Mig. ad Reg. 7.*
monasterio constitutis, aliquam contulerit vestem siue quodli-
bet aliud inter necessaria deputandum, non occulte accipiatur,
sed sit in potestate pr̄positi: vt in rem communē redactum, cui
necessarium fuerit pr̄beatur. **Q**uod si aliquis rem sibi collatam *Mig. ad Reg. 7.*
celauerit: furti iudicio condemnatur. **I**ndumenta vestra se- *Pag. 659.*
cundum arbitrium pr̄positi lauentur, siue a vobis siue a fullo-
nibus: ne interiores animę sordes cōtrahat, mūde vestis nimius

A 4

appetit

6.

Regula Augustini.

A appetitus. **A** Lauachtum etiam corpori, cuius infirmitatis necessitas cogit: minime denegetur. **A** Fiat sine murmure de consilio medicinae ita ut etiam si nolit, iubete praeposito faciat, quod faciendum est pro salute. **S**i autem velit & forte non expedit: sue cupiditati non obediatur. Aliquando enim etiam si noceat: pro desse creditur quod delectat. Deniq; si latens est dolor in corporis oneris firmata: famulo dei diceti quid sibi doleat, sine dubitatione credatur. Etandus est. Qui Sed tamen vtrum sanando illi dolori quod delectat expediat: si aut falsa prae non est certum, medicus consulatur. **N**ec eant ad balnea si tendit, et tunc que quoquinque ire necesse fuerit: minus q; duo vel tres. **E**t ille qui Deo committit edus habet aliquo eundi necessitatem: cum quibus praepositus iussus est. Aug. in **B** rit ire debebit. **E**grotantium cura siue post egritudinem reficiendorum, siue aliqua imbecillitate, etiam siue febribus labo-
ca. 19.

H. n. ad Reg. 43. **R**antum, vni alicui debet iniungit: vt ipse de cellario petat, quod cuique opus esse perspexerit. **S**iue autem qui cellario, siue qui vestibus, siue qui codicibus preponuntur: siue murmure seruant fratribus suis. **C**odices certa hora singulis diebus petantur: extra horam qui petierit, non accipiat. **V**estimenta vero & calciamenta quando fuerint indigentibus necessaria: dare non differant sub quorum custodia sunt quem poscuntur. **L**ites aut nullas habeatis, aut q; celerrime finiatis: ne ira crescat in odium, & trabem faciat de festuca: & animam faciat homicidam. **S**ic enim legitis. **Q**ui odit fratrem suum: homicida est. **Q**uicumque conuictio vel maledictio vel etiam criminis obiectu, aliquem lessit meminerit satisfactione quanto cyus curare quod fecit: & ille qui lessit, fine disceptatione dimittere. **S**i autem inuicem se lessent, inuicem sibi debita relaxare debebunt, propter orationes vestras: quas utique quanto crebriores habetis, tanto saniores habere debetis. **M**elior est autem, qui quis ira sepe tentatur, tamen impetrare festinat ut sibi dimittat, cui se fecisse agnoscit iniuriam: quam qui tardius irascitur, & ad petendam veniam, tardius inclinatur. **Q**ui autem nunquam vult petere veniam, aut non ex animo petit: sine causa est in monasterio, etiam si inde non proniciatur. **P**roinde
vobis

H. n. ad Reg. 23.

C differant sub quorum custodia sunt quem poscuntur. **L**ites aut nullas habeatis, aut q; celerrime finiatis: ne ira crescat in odium, & trabem faciat de festuca: & animam faciat homicidam. **S**ic enim legitis. **Q**ui odit fratrem suum: homicida est. **Q**uicumque conuictio vel maledictio vel etiam criminis obiectu, aliquem lessit meminerit satisfactione quanto cyus curare quod fecit: & ille qui lessit, fine disceptatione dimittere. **S**i autem inuicem se lessent, inuicem sibi debita relaxare debebunt, propter orationes vestras: quas utique quanto crebriores habetis, tanto saniores habere debetis. **M**elior est autem, qui quis ira sepe tentatur, tamen impetrare festinat ut sibi dimittat, cui se fecisse agnoscit iniuriam: quam qui tardius irascitur, & ad petendam veniam, tardius inclinatur. **Q**ui autem nunquam vult petere veniam, aut non ex animo petit: sine causa est in monasterio, etiam si inde non proniciatur. **P**roinde
vobis

Regula Augustini.

7.

vobis a verbis durioribus parcite. Que si emissa fuerint ex ore A
vestro: non pigate ex ipso ore proferre medicamenta, vnde fa-
cta sunt vulnera. Quando autem necessitas discipline, mo-
ribus coercendis, dicere vos verba dura compellit, si etiam ipsi
modum vos excessisse sentitis, non a vobis exigitur, vt a vobis
subditis veniam postuletis: ne apud eos quos oportet esse sub-
iectos, dum nimium seruatur humilitas, regendi frangatur au-
toritas. Sed tamen petenda est venia ab omnium domino: qui
nouit etiā eos quos plus iusto forte corripitis, quāta benevolētia
diligatis. Non autem carnalis: sed spiritualis inter vos debet esse
dilectio. Preposito tanq; patri obediatur: multomagis pres-
bytero, qui omnium vestrum curam gerit. B
Ut ergo cuncta ista seruentur, & si quid seruatum minus fuerit, non negligē-
ter pretereatur, sed vt emendandum corrīendumq; curetur,
ad prepositum precipue pertinebit: vt ad presbyterū, cuius est
apud vos maior autoritas referat, quod modum vel vires eius
excedit. Ipse vero qui vobis preest: non se existimet potesta
te dominante, sed charitate seruiente felicem. Honore corā
vobis prelatus sit vobis: timore coram deo substratus sit pedis-
bus vestris. Circa omnes seipsum bonorum operum prebe-
at exemplum. Corripiat inquietos, consoletur pusillanimos;
suscipiat infirmos, patiens sit ad omnes. Disciplinam libens ha- C
beat: metuendus imponat. Et quamvis vtrunq; sit necessarium:
tamen plus a vobis amari appetat quā timeri: semper cogitans,
deo se pro vobis redditurum esse rationem. Vnde vos magis o-
bediendo, non solum vestri, sed etiam ipsius miseremini: qui in-
ter vos quanto in loco superiore, tanto in periculo maiore ver-
satur. Donet dominus vt obseruetis hæc omina, tanq; spiritualis
pulchritudinis amatores, & bono Christi odore, de bona con-
uersatione fragrantes: non sicut serui sub lege, sed sicut liberi
sub gratia constituti. Ut autem in hoc libello, tanquam in specu H: pag 36.
lo positis inspicere: ne per obliuionē aliquid negligatis, semel
in septimana vobis legatur, Et ubi vos inueneritis ea quæ scri-
pta sunt

8.

Regula Augustini.

pta sunt facientes agite gratias domino bonorum omnium largitori. Vbi autem sibi quicunq; vestrum videt aliquid deesse: doleat de pr̄terito, caueat de futuro: orans ut & debitum dimitatur, & in temptatione non inducatur.

Finis regulę beati Augustini episcopi.

InDEX rerum notabilium in regula contentarum.

ANIMAM vnā & cor vnū habere debemus in domino. 1.a.

Ambulandum simul, & simul standum. 3.b.

Abſq; socio nusquam eundum. 6.a.

Cantandum nihil: niſi quod legitur esse cantandum. 2.a.

Caro ieunijs domanda. 2.b.

Charitas non querit quę sua sunt: sed communia proprijs anteponit. 5.b:

Codices singulis diebus petantur. 6.b.

Correptio secrete facienda est, si fieri congrue potest. 4.b.

De Crimine conuictus puniatur: si ferre noluerit de societate proſciatur. 4.c.

Diligendus deus ante omnia: deinde proximus. 1.a.

Dilectio hominum seruanda: cum odio vitiorum. 4.c.

Dilectio non carnalis: sed spiritualis esse debet. 7.a.

Diuites, fastidire pauperes non debent: sed magis de eorum societate gloriari. 2.a.

Ditiores illi sunt: q; in sustinēda parcitate fuerint fortiores. 3.a.

FAbitus non sit notabilis. 3.a.

HHumilitate nimia frangitur autoritas. 7.a.

INfirma tribuatur quod opus est, etiam si paupertas foris hoc ipsum inuenire non potuit. 1.b.

Infirmi si aliter tractantur in victu & vestitu, non ideo feliores sunt. 2.b.

Infirmi cum vires pristinas reparauerint: redeant ad feliciorem consuetudinem suam. 3.a.

Infirmorum cura alicui fungenda. 6.b;

Irascens

Index regula.

9.

Irascens facile, & penitens, melior est eo, qui tardius irascitur &
ad veniam penitendam tardius inclinatur. 6.c.

LEctio sacra ad messem legenda, & sine murmure audienda. 2.b;
Literæ & quæcumq; munera, occulte suscipi non debent. 5.a.
Lædens alium verbo vel facto, q; primum satisfaciat: & Iesus
statim dimittat. 6.c.

Lites non habeantur: aut celerrime finiantur. 6.e

MOnasterium ingressi, libenter velint illud esse commune,
quod prius proprium erat. 1.b.

In monasterio nemo querat, quod foris habere non potuit. 1.b.

In monasterio non supbiat, q; ibidem inuenit q; foris non habuit. 1.c.

Monasteria utilia sunt diuitibus, si illuc humiliatur: inutilia pau-

peribus qui illic infstantur. 1.c.

In monasterio detestanda est peruersitas: cum ibidem fiunt dia-
uites laboriosi, & pauperes delicati. 3.a.

Melius est minus egere: quam plus habere. 3.a.

Maliuolus non est, qui vulnus fratris prodit: sed magis qui occi-
citat. 4.b.

Medicina utenda, non pro voluntate, sed pro necessitate. 6.a.

Abseq; murmure seruendum fratribus. 6.b.

In omnibus motibus & moribus, nihil faciendum, quod cuius-
quam offendere possit aspectum. 3.b.

ORationi instanti, horis & temporibus constitutis. 2.a.

In oratorio nihil agendum, nisi ad quod est factum. 2.a.

In oratione & psalmis, hoc versandum in corde quod profers-

tur in voce. 2.a.

Orationes quanto crebriores, tanto saniores erunt. 6.c.

Oculi a curioso seminarum aspectu auertendi. 3.b.

Oculus impudicus, impudici cordis est nuncius. 3.b.

Oculum desigens in seminarum: videtur etiam a quibus se vide-

ri non arbitratur. 3.c.

Oculum desigens, abominatio est domino. 4.a.

Oculi petulatiæ ostendes, primo admoned' estrinde si secundo

vol

vel tertio fecerit demonstrandum alijs. 4.a.

Occulte nihil accipiendum : sed omnia in commune sunt redi-
genda. 5.c.

Occultans aliquid, furti iudicio condemnandus est. 5.c.

Opera oia, pro cōmuni fiant, & nemo fibi aliquid operetur. 5.b.

Proprium nihil dicendum, aut habendum. 1.a.

Prelati a subditis ueniam postulare nō debet, sed a deo. 7.a.

Prelatus potestate dominari nō debet, sed charitate seruire. 7.b.

Prelatus ab omnibus honorandus est. 7.b.

Prelat⁹ circa omnes seipsum bonorū operū prebeat exēplū. 7.b.

Prelatus plus amari appetat, quām timeri. 7.c.

Preposito tanquam patri obediatur. 7.a.

Prepositus ad presbyterum referre debet, quod modum vel vie-
res eius excedit. 7.b.

Pudicitiam inuicem custodire debemus. 4.a.

Non pigeat ex ipso ore proferre medicamenta, vnde facta sunt
vulnera. 7.a.

Superbia etiam bonis operibus infidiatur ut pereant. 2.a.

Subditi misereri debent prelatis : qui quanto in loco supe-
riore, tanto in periculo maiore versantur. 7.b. c.

Victus & tegumentum, distribuēdum omnibus, verum nō
equaliter omnibus: sed prout cuiq; opus fuerit. 1.b.

Vestes in vnum custodiri debent. 5.a.

Ex vestiario vno, omnes vestiendi : sicut ex vno cellario omnes
pascendi. 5.a.

Vestes depositas, vtrum recipiat qui depositus, an alias, nō curan-
dum: dummodo necessitatī succurratur. 5.a.

Vestes lauari debent, secundum arbitriū prepositi. 5.c.

Vestis mundē nimius appetitus, immundam facit animam. 5.c.

Vestimenta & calciamenta quando indigentibus sunt neceſſa-
ria, dare non differant, sub quorum custodia sunt. 6.b.

Finis.

De electione prioris aut priorisse.

ii.

Vmpriorē cuiuscunq; domus nostrę obire cōtingerit vel absolui: conuocatis fratribus, triduanū cunctis indicitur ieiuniū, & litere venerabili priori superiori mittēde legātur, & sigillo cōuentū muniūtur. Reuerso deinde nūcio: supprior fratres iterū capitulariter cōuocat, & literas prioris superioris de ianpetrata eligendi licentia ostendit & legit. Quo facto: tractatu inter se habito, dies quo electio celebrari debeat, cōmuni cōsensu ordinatur. Et statim dies iste cū cōfessis insinuetur absentibus, literis etiam sigillo conuentus signatis. Prior tamen in alia domo electus, vocandus non est. Si quis de absentibus legitime prepeditus, ad diem p̄fixum venire nequuerit: nō sufficit, si talis votum suum propria manu scripserit, & misserit, sed debet procuratorem constituere, vnum de collegio eligentium & non extraneum, qui loco sui eliget à postulabit illū quem iussit, & non aliud. Quia votum in scrutinio secrete & singillatim exprimendū est viua voce, & non scriptis, neq; ante scrutinium. Conuocari etiam debet ad diem nominatum, sub sigillo cōuentus, duo priores. Quibus presentibus, & missa cantata, campana capitularis pulsatur, cunctisq; in domo capitulari congregatis, senior priorū hæc aut similia dicere potest.

Fratres in Christo dilectissimi orbatī pio patre & pastore vestro, vocatis nos ad intercessiōnē electioni novi prioris vestri: q; ut rite vnanimicq; omniū vestrū cōsensu celebrari possit talisq; eligi, qui vobis ad dei gloriā & æternā vestrā salutem, p̄ficit: antea omnia diuinum inuocemus auxilium, orātes cum propheta.

Ad te leuaui oculos meos qui habitas in celis etc.

Gloria patri. Kyriel. Christeley. Kyriel. Pater noster. Et
ne nos. **S**aluos fac seruos tuos. Apud moniales additur. **E**c
ancillas tuas. **M**itte nobis domine auxilium de sancto.

Nihil proficiat inimicus in nobis.

Esto nobis domine turris fortitudinis.
Domine deus virtutum conuerte nos.

De electione prioris aut priorisse.

Domine exaudi orationem meam.

Dominus vobiscum. **A**dremus.

Deus qui corda fidelium sancti spiritus illustratione docu-
isti: da nobis in eodē spiritu recta sapere / et de eius semper
consolatione gaudere.

Pretende domine famulis (& famulabus) tuis / dexteram
celestis auxiliij vt et te toto corde perquirant / et que digne
postulant assequantur.

Actiones nostras q̄bas domine / et aspirādo preueni / et ad-
iuuando prosequere vt cuncta nostra operatio / et a re sem-
per incipiat / et per te cepta finiatur. **P**er christum dominū
nostrum.

Benedicite.

Sedeatis.

Cunctis sedentibus : aliqua (si placet) fiat exhortatio. **Qu**a-
finita : legitur capitulum sequens.

Igitur in die electionis, conuocatis prioribus & præsentibus
(nam sine ipsis, electio celebrata esset nulla, iuxta priuilegia
nostra) mane missa de sancto spiritu, in cōuentu deuotissime sub
duplici festo celebrata : post sextas vel nonas protépore, signo
pulsato, in capitulo conuenientes, dicunt psalmum **A**d te leuaui,
cū precibus & orationibus supradictis, dicto q̄ ab antiquiore pri-
ore, **B**enedicite : aliqua si placet, fiat exhortatio. **D**einde priores
cum conuentu, ad chorum regressi, autoritate capituli præcipi-
ant, vt secundū deum, prout melius potuerint, talē eligant, qui
quātum humana fragilitas permittit, vita, scia, & ætate, dignus
& idoneus existimetur, ad officium prioratus. Postmodum fra-
tres ex seipsis vel de domibus nostris, vnum eligant, aut facer-
dote, aut ad sacerdotium promouendum. **P**otest enim de domo
qualibet, omnis frater eligi, saluis prædictis : excepto priore, vel
rectore sub gremio capituli, & superioris domus suppriore, &
procuratore, & fratre pro consilio deputato. **D**omus etiam quę-
libet, fratrē suum, licet forte sit prior in alia domo, potest in pri-
orem eligere (nisi fuerit prior superior) & domus superior, etiā
quem.

De electione prioris aut priorisse.

B

Quemcunq; priorem . Prior vero qui non propter crimen , sed propter aliā causam depositus est : in alia quidē domo poterit e-
ligi, nisi specialiter a capitulo generali, illi fuerit interdictū. In ea
verō qua prior fuerat : nunq; nisi de licētia capituli generali vel
prioris superioris. **O**mnino autē ab omnib; caueatur, ne vl-
lus in domibus nostris, qualibet surreptionis astutia seu violētia
præponatur : nisi quē fratres cōmuni consensu, vel fratrū maior
pars cōsiliū senioris, secundū dēū, prouiderint eligendū. **V**e-
runtamen constitutio cōciliū generalis lateranensis vltimi, de fa-
ciendis electionibus, firmiter obseruetur : eo q; ibi scriptū est, q;
electio aliter facta, nō valet. **D**e qua constitutione, quantū visum
est nobis sufficere, in p̄senti loco : de verbo ad verbū posuim^o,
sicut in decretalibus cōtinetur, in hūc modum. **N**e pro defectu
pastoris, gregem dominicū, lupus rapax inuadat, aut in faculta-
tibus suis, ecclesia viduata graue dispendium patiatur, volentes
in hoc & occurrere periculis animarum, & ecclesiarum indem-
nitatibus prouidere : statuimus, vt vltra tres menses, cathedralis
vel regularis ecclesia prēlato non vacet. Infra quos (iusto impe-
dimento cessante) si electio celebrata non fuerit : qui eligere de-
buerant, eligendi potestate careant, ea vice , ac ipsa eligendi po-
testas , ad eum qui proximo præesse dinoscitur , deuoluatur. Is
vero ad quem deuoluta fuerit potestas , deum p̄ oculis habēs,
non differat vltra tres menses, cum consilio capituli sui, & alio-
rum virorum prudentium, viduatam ecclesiam, de persona ido-
nea ipsius quidem ecclesiæ, vel alterius (si digna non reperiatur
in illa) canonice ordinare, si canonicā voluerit effugere vltionē.
Qui propter diuersas electionum formas, quas quidam inue-
nire conantur, multa impedimenta proueniunt, & magna peri-
cula imminent ecclesijs viduatis : statuimus, vt cum electio fue-
rit celebranda, præsentibus omnibus, qui debent, & volunt, &
possunt commode interesse, assumptis ^{tur notariis publicis.} ^{notariis publicis.} ^{titulis de collegio, fide di-}
^{mit^{ur} notariis aliquis.}
^{et alter} **E**nī qui secreto & singillatim, vota cunctorum diligēter exqui-
rant, & in scriptis redacta, mox publicent in communi, nullo
amotantur per notariū et colligant per eundem pariter ac priores, ^{Si nō publi-}
cantur.

Sep. 25. cap. 6.

Circa Conc. Triul.
hori trai loco assu-
mit^{ur} notariis aliquis.
et alter
Se mons prius singulos

B 3 prorsus adūrat. Vota qdē
amotantur per notariū et colligant per eundem pariter ac priores, si nō publi-
cantur.

A De electione prioris aut priorisse.

prorsus appellationis obstaculo interiecto , vt is (collatione ha-
bita) eligatur , in quem omnes vel maior & senior pars capituli
consentit . Vel saltem , eligendi potestas , aliquibus viris idoneis
committatur , qui vice omnium , ecclesiæ viduatæ prouideant
de pastore . Aliter facta electio nō valet : nisi forte communiter
ab omnibus esset quasi per inspirationem , absq; vitio celebrata .

Hucusq; positum est , de p̄dicti concilij constitutione . Ad-
dimus vero , q̄ ad faciendum scrutinium , adiungātur duo dicti
priores p̄dictis tribus , de quibus loquitur decretalis : Cū
autem per primam formam , scilicet per viam scrutinij , ad electi-
onem proceditur , obseruandum est , primo vt scrutinium fiat in
tali loco , q̄ scrutatores ab omnibus videantur , & a solis scrutato-
ribus ille qui nominat audiatur . Et tres scrutatores qui de colle-
gio eligentium assūmuntur , ad inquirendum voluntates singu-
lorum , primo seipsoſ scrutabuntur , & postea singillatim secrete
reliquos fratres , uno ex ipſis vice omnium , vnumquēq; electo-
rum adiurante . Secundo , vt statim vniuerscuiusq; voluntatem in
scriptis redigant , per ſe vel alium . Tertio , vt cōtinuo , dictas vo-
luntates & scriptas , publicent in communi audientia . Quarto ,

vt publicatis voluntatibus , fiat collatio dictarum voluntatum :
vt ille qui habet voluntates maioris partis conuentus , siue eligē-
tium , mox eligatur in priorē domus ad quā nominatur . Quin-
to , vt vnuſ ex senioribus illius maioris partis , vice ſua & ſocio-
rum ſuorum , electionem pronunciet , per verba singularis nu-
meris petenti eam a prioribus confirmari .

Et hæc p̄dicta fieri debent vnicō contextu ; ita vt ad alia interim non diuerta-
tur . Postea priores ad confirmandam electionē vocati , an-
teq; confirment , proclamationem coram toto conuentu faciāt :
vt ſi quis aliqua dicere vel procurare voluerit , contra formam
electionis vel contra personam electam , facultatem & tempus
oppoñendi habeat . Et ad certum tempus , ſaltem per vnam diē
ad minus , cōfirmatio differatur . Et ſi certam causam aliquis op-
ponat , propter quam electio nō debet confirmari ; differatur
confus-

De electione prioris aut prioriss.

73.

Confirmatio, donec discussa causa, veritas & sufficientia oppositionis, a confirmatoribus cognoscatur. Si autem iusta fuerit oppositio, non confirmetur: quia nullius esset valoris. Hæc proclamatio, & iste modus seruandus est: etiam si communis cōcordia electio fuit celebrata. Si autem in forma electionis erratum est: poterit electio de novo repeti, nec persona electa ex hoc efficitur minus idonea. Scidum, quod si omnes de conuentu nominant scienter indignum: tunc per priores, eodem reprobato, electio deuoluitur ad domum superiorem, vel ad ipsos votatos priores, si conuentus ubi electio celebratur maluerit. Si autem aliqui nominant scienter indignum: electio ad reliquos qui huiusmodi electioni non consenserunt, deuoluitur.

Cū vero per secundam formam, scilicet per viam cōpromissi proceditur, & aliqui ex his in quos compromittitur, de conuentu fuerint: non possunt eligi in quos compromissum est, nisi additum fuerit in compromisso, quod possunt eligere, siue de seipsis, siue de alijs. Item electio talis, per aliquem ipsorum, per verba singularis numeri, est pronuncianda. Deinde a confirmatoribus est facienda proclamatio: & terminus opponendi statuendus.

Et notandum, q̄ per viam compromissi, non debet procedi, nisi omnes in hoc consenserint: nam si unus nollet per eam procedi, tunc non valeret. Via enim scrutinij magis est de necessitate. Tertia forma est, per inspirationem. Et talis presumitur laborata: nisi fieret de persona famosa & excellenti, de qua diu dicebatur cōmuniter, quod digna & utilis esset ad regimen, tam in spiritualibus, q̄ in temporalibus. Item per viam cōpromissi fieri posset electio, ut cōpromissarij voluntatibus omnium inquisitis, illū in quē maior pars cōsenserit eligere teneātur.

In electione monialium, priores statuta non legunt: sed in aliquibus conuentibus, cantrix legit in præsentia priorū & conuentus. In alijs vero cōuentibus capitulum istud legitur in refectorio. Debent ergo priores a talibus (post exhortationē factā) perquirere an statuta in refectorio lecta sint. His ita peractis

idem

16.

De electione prioris aut prioriss^e. idem prior proponit fratribus per quā viā velint procedere. Et si via scrutinij magis placet: statim a conuentu eligēdi sunt tres scrutatores de conuētu, quos voluerint. Frequentius tamen eligitur tres seniores. Scrutatoribus electis, omnes redeunt ad chorūm, stantq; in sedibus suis, & visitatores cum scrutatoribus trāseunt ad altare. Tunc senior prior, in medio altaris stans, vertit se ad conuentum, & pronunciatis sonora voce dicens,

Forma præcepti, de facienda electione.

Autoritate capituli nostri generalis / precipimus vobis electoribus / quatenus secundum deum et conscientiam vestram / sicut melius poteritis / talem de ordine nostro et capitulo / in domo ista vel extra / eligatis in priorē: qui quantum fragilitas humana permittit / vita / scientia / et etate / dignus et idoneus / ad officium prioratus est inetur.

In dominib; autem extra gremium capituli, non dicitur auctoritate capituli: sed auctoritate reuerendissimi domini N. episcopi traiectensis, vel cameracensis &c, nobis in hac parte commissa. Aut si cōmissio fuerit apostolica: illa exprimitur. **D**einde si supprior cum duobus senioribus fuerint scrutatores: senior adiurat suppriorem. Qui statim eligit. Et postea supprior adiurat eundem seniorem & reliquos omnes. Hęc adiuratio habetur loco iuramenti: quæ si omissa fuerit, non propter hoc electio viciatur. Nam licet iuri consona sit, ut per eam, ad eligendā personam magis idoneam, adiurati fortius constringantur: nō tamen est necessaria. Quia in capitulo, quia propter, nulla de ea sit mentio.

Forma adiurandi electuros.

Frater N. adiuramus te / in spiritu sancto / et meliori modo / quo possumus et debemus: quatenus canonicum nostri ordinis / in domo ista vel extra / eligas in priorem huius domus / quem secundum deum et conscientiam tuam / quantum fragilitas humana permittit / dignum et idoneum estimas / ad officium prioratus.

Forma

A De electione prioris aut priorissæ.

17.

A Forma dicendi in electione.

Ego frater. ¶. consentio in fratrem. ¶. et ipsum eligo in priorem huius monasterij.

A Forma dicendi in postulatione.

Ego frater. ¶. consentio in fratrem. ¶. et ipsum postulo in priorem huius monasterij.

A Forma adiurandi moniales, quam superiorissa vel senior facit.

Suster. ¶. wy beswerten v/inden heilighen gheest/ende in der beste manieren/als wy vermoeghen ende fullen: dat ghi een canonisse deses huys / oft andersins buy ten / kiest in een priorinne van desen huyse/ die ghi nae god / ende over conscientie/ alsoe veel als de menschelijcke crancheit verhenget/ weerdich ende bequaē meent te wesen/van leuen/ van wijs heyt/ende van iaren/totter officien der priorinschap.

A Forma dicendi in electione.

Ick suster. ¶. consenteer in suster. ¶. ende die kiese ick in een priorinne deses cloosters.

A Forma dicendi in postulatione.

Ick suster. ¶. consenteer in suster. ¶. ende die begheer ick us een priorinne des cloosters.

Excommunicatus maiori excommunicatione, nec eligere potest nec eligi. Et si talis scienter admittitur: totius actus electio-
nis viciatur. Minori vero excommunicatione ligati: eligere pos-

sunt, sed non eligi. Secundū cōstitutiones nostras, ad subdi-
aconatū non promoti, nō professi, criminosi quis ab omni disci-
plina & pœnitētia absoluti(nisi eis vox expresse restituta fuerit,) ne-
leprosi, excommunicati, suspensi vel interdicti, nec eligere pos-
sunt nec eligi, nec ad electionem cum alijs sunt admittendi. Qui possit elegi-
tum vicesimum quintum etatis suę annum non attigit, aut qui post
professionem suam tres annos, in domibus nostris laudabiliter
nondum steterit: non potest eligi in priorē, absq; consensu capi-
tuli nostri generalis. Similiter qui de ordine nostro apostatuerit
comit. Tunc duxo foliis sorū coenclia et vel bessi 22. va. 4.
monasteria nō copiā quidem. Ita dicitur Cardi. de responso
malis congregatiois destinati ad inde probandas Comitū
dubitationes p̄gabat. ¶. & seruit p. 1. va. 12. justit moral.
lib. 12.

vel alias criminosus fuerit: eligi non potest.

Renunciantes voci suę: inter electores non sunt computandi, nec possunt impugnare quod sit per alios, neq; resumere vocem semel resignatam per totam illam electionem, nisi dicant, resigno pro isto solo actu. **M**ale etiam agunt, qui permittunt eligi indignos, vel insufficientes: renunciantes voci suę, ne notentur vel alio humano respectu. **E**t facile posset in hoc consistere peccatum. Tales etiam frequenter notantur de ambitione.

Postquam autem priores in omnium audiētia scrutinium publicauerint: iterum vertunt se ad altare, & dicit prior senior secrete collegę suo. Iam facienda est collatio numeri ad numerum, zeli ad zelum, meriti ad meritum. Omnes qui ad scrutinium venerunt, fuerunt. xvij. Duo renunciauerunt vocibus suis: remanent itaq; quindecim eligentes. **E**x his octo nominauerunt. A. & septem. B. **M**aior ergo pars consentit in. A. **E**t hæc pars videtur senior: quia sunt viri timentes deū, semper integre famę, seniores, & in officijs constituti. **P**ars vero minor continet iuvenes & inexpertos. **V**idetur etiam hæc pars maior, bono moueri zelo: eo qd; tales elegerunt, qui longo tempore in ordine probatus est, & bona vita & conuersationis semper extitit. **I**uniores vero, qui. B. elegerunt: videntur diuerso zelo moueri, vt po te qui libertateni carnis magis querat quam spiritus. **E**tiam. A. quem maior pars elegit maioris videtur meriti: quia modestus, prudens, literatus, nobilis, prouectę etatis, &c. **C**ollatione sic facta: iterum se conuertunt ad conuentum dicentes **D**ilectissimi fecimus collationem numeri, meriti, & zeli: & maior pars, qui & senior estimatur, consentit in. A. **P**roinde si placet: eligatur à vobis omnibus communiter & concorditer, ita vt vos qui minor pars estis, accedatis ad partem maiorem. **H**oc erit magis pro honore & pace, &c: **Q**uibus accendentibus, aut etiam tacentibus: procedit senior partis maioris, & in genibus ante patres procumbens, dicit sonora voce.

Forma pronunciationis electionis.

Ego

A De electione prioris aut priorisse.

19.

Ogo frater. **N.** pro me et mihi adherentibus/ eligo fratrem
N. in p̄torem huius domus / et per hanc electionem / per
vos confirmatores confirmari.

A Moniales dicunt sic.

Ick suster. **N.** voor my/en voor die ghene die mij aenhangē.
Eise suster. **N.** in een priorinne deses huys/ende beghere dese
electie van v confirmeerders gheconfirmērt te werden.

Si autem electores in scrutinio concordare nequierint, vt ad
maiores partem totius conuentus perueniant: poterit scruti-
nium repeti. Et debet tunc iterum fieri adiuratio. Quod si nec in
secundo aut tertio scrutinio concordare potuerint, aut vota per
māserint equalia, ac per viam cōpromissi procedere noluerint,
sed vtraq; pars pertinax in sua opinione permanerit: recedere
possunt priores vocati, ad domos suas, & scribere priori superi-
ori vt ipse de rectore aut priore illis prouideat.

Electione vt p̄dictum est facta: dicit prior senior.

Dilectissimi/antequam ad confirmationem procedamus:
tres terminos opponendi vobis prefigimus/ vt si quis ali-
quid velit procurare/attentare/ vel dicere/ contra formam
electionis/ vel contra personam electam/ aut contra ipsos
electores/ tempus congruum et sufficiens habeat. **E**t pri-
mus terminus erit hora prima/secundus post vesperas/ ter-
cius crastina die septis finitis.

A Forma dicendi in quolibet termino oppositionis

Fratres dedimus vobis istum terminum opponendi. Si
quis igitur quicquam vult agere/dicere/attentare/vel pro-
curare contra personā electā/vel cōtra formā electionis/ aut
cōtra electores: libere dicat/primo/secūdo/tertio/ et quarto
ex abundanti. Omnibus tacentibus: subiungat senior prior.

Ex quo nemo aliquid dicit/ aut proponit: primum termi-
num declaramus elapsum.

Si aliquid oppositum fuerit: dicetur opponenti. Putas te
hoc posse probare? **S**i autem quod opponitur aut obiectum
electo,

De electione prioris aut priorissé.

electo, falsum fuerit inuentum: opposentes excluduntur a prosecutione negotij, & puniuntur perinde ac si defecissent in probatione omnium obiectorum. **D**e elect. c. **S**i forte, li. 6. **P**reterea, obiectiens aliquid & nō probans: a beneficijs ecclesiasticis per triennium est suspensus. **D**e elec. **S**tāvimus li. 6. **T**ercio itaq; termino transacto, dicit. Ex quo nemo aliquid dicit aut ponit: tertium & vltimū oppositionis terminum etiam declaramus elapsum. **E**t intendimus ad confirmationem procedere.

Vocato igitur electo, & prostrato: requiritur eius consensus primo cum lenitate petēdo, secūdo seriosius exhortando, vel si opus fuerit, etiā prēcipiēdo. **N**emo enim (iuxta mandatū apostolicū) electioni de se factę renunciare potest, nisi de cōsensu capituli generalis aut prioris superioris, aut priorū ad electionē vocatorū. **H**abito electi cōsensu: legitur cōfirmatio q̄ talis est.

Nos fratres. **M**. prior domus. **M**. Et. **M**. prior domus **M**. per capitulū generale deputati visitatores domus huius et assumpti/ necnō vocati ad interessendum electioni noui prioris (nouę priorissę) et ad eandem confirmādum: electionem de fratre. **M**. (de sorore. **N**) per vos canonice celebratā ex quo nemo est qui se opponat aut contradicat/ratificamus et approbamus. **E**t quia dictus electus (dicta electa) in eam iam cōsensit/ autoritate dei et capituli generalis in nomine domini confirmamus. **E**t si quid in electionis istius forma vel substantia omissum est/ aut alias qualitercumque erratum: illud autoritate priuilegiorum/ ordinis nostro/ per sedem apostolicam cōcessorum / supplemus/ in nomine patris et filij et spiritus sancti.

Forma confirmationis electi absentis, & quando
confirmatores non sunt visitatores.

Nos fratres. **M**. prior domus. **M**. et **M**. prior domus. **M**.
deputati/ et vocati ad interessendum electioni noui prioris/ et ad eandem confirmādum: electionem de fratre. **M**. per vos canonice celebratā / ex quo nemo est qui se opponat
aut

aut cōtradicat / ratificamus approbamus et autoritate dei
et capituli nostri generalis cōfirmamus ita ut cū electus su
um adhibuerit consensum : statim hēc confirmatio sūsi for
titatur effectum. **E**t si quid in electionis istius forma vel
substātia omīssum est / aut alias erratum : illud autoritate
privilegiorum / per sedem apostolicam nobis concessorum /
supplemus / in nomine patris et filii et spiritus sancti.

Deinde dantur ei claves, crumena, & sigillū cū plena autorī
tate ligādi atq; soluendi. # Post hēc cōuentus chorū repetit, & # dicente ejus iure
electus, per priores in templū & chorū introducitur, vsq; ad gra
dus sanctuarij, vno iuniorū inchoante antiphonā intret. **E**lectus plenā auctō spālū
vero prosternit se, prioribus astātibus. **D**ecātato psalmo Ecce Q̄ corporum tuorū p̄is
bonum, cum gloria patri & aī. intret oratio mea in conspectu et filij + et s̄tē.
tuo dñe, subiūgitur Kyrieley. Christe eley. Kyrieley, pater nř. **D**e
inde prior (si presens fuerit) aut supprior, stans iuxta electū dicit. **H**abet cū noti
Et ne nos. Saluum fac seruum tuum / **V**itte ei domine suis fecis. b. pri
auxilium de sancto. **E**sto ei domine turris fortitudinis, mē ans psal. Mi
Domine evau. Dominus vobiscum. **O**rremus. *sericordias dñi.*

Omnipotens sempiterne deus qui facis mirabilia magna
solus pretende super famulum tuum dexteram celestis au
xiliū / et vt in veritate tibi complaceat / perpetuum ei rorem
tue benedictionis infunde. **D**eus a quo sancta desideria / re
cta consilia / et iusta sunt opera / da seruis tuis / illam quam
mundus dare non potest pacem / vt et corda nostra manda
tis tuis dedita / et hostium formidine sublata / tempora sint
tua protectione tranquilla. **P**er christum.

Quibus expletis eleuantes eum, ducunt ad sedem suam, &
campana pulsatur, ac Te deū solenniter cantatur, cum versiculo.

Benedicamus patrē et filium cū sancto spiritu. **O**rremus.

Omnipotens sempiterne deus / qui dedisti famulis tuis in
cōfessione vere fidei / eterne trinitatis gloriā agnoscere : et in
potētia maiestatis adorare unitatē / quesumus ut eiusdē fi
dei firmitate / ab omnibus semper inuitamur aduersis: **P**er

De electione prioris aut prioriss^e.

christum dominum nostrum.

Tactaq*ue* oratione: ingrediuntur domum capituli, & assidentibus prioribus confirmatoribus accedens senior ad priorē, interrogatus ab ipso. **Promittis** obedientiam secundū regulam beati Augustini/ et secundum constitutiones capituli nostri generalis. Inferens manus intra manus prioris, responde*t* **Promitto.** Similiter faciunt & ali*j* omnes, etiam donari.

De postulatione.

Duplicata scrutinio & collatione facta, si maior & senior pars aliquem postulauerit idoneum, senior inter eos flexis genibus pronunciabit postulationem in hunc modum.

Ago frater. **M**l. pro me et meis adherentibus postulo fratrem. **M**l. in priorē huius domus/ et peto hāc postulationem per capitulum generale vel priorem superiorē admitti.

Deinde seruantur termini oppositionum, quibus seruatur: nihil faciendum restat, donec postulatio a priore superiore vel admissa fuerit, vel denegata. Veruntamen postulationi, prior superior non consentit: nisi fiat nomine totius conuentus, & duorum priorum prædictorum. Conuentus igitur scribere debet quamprimum priori superiori literas, cōuentuali & duorum priorum sigillis munitas, petens ut postulationi factę, pium præbere dignetur assensum. Superior audita postulatione nō debet dicere, postulationē vestram cōfirmamus: sed admittimus. Et hēc admissio habet effectum electionis & confirmationis. Et postulatus consequitur ius, ac si electus & confirmatus fuisset: nec indiget alia electione vel cōfirmatione, sed debet per suppressionem & seniorē domus introduci, in despensatam sibi ecclesiam, cum ceremonijs & solēnitatibus ad hoc requisitis. Si vero priores præsentes fuerint: vocare possunt postulatum ad mattā, eiusque consensum exquirere. Quo habitō: sic dici potest. **N**os fratres. **M**l. prior domus. **M**l. et. **M**l. prior domus. **M**l. votati nuper et assumpti / ad interessendū electioni seu postulationi noui prioris/ scientes quod concorditer / nullo contradicen-

tradicente cōsensistis in fratrem .**N**i. ipsunque in pastorem
et priorem huius domus / a venerabili priore superiori po-
stulastis / qui postulationi vestre / pium prebens assensum /
eam suis literis testificantibus admisit : quam et nos ex a-
bundanti / autoritate capituli generalis / ratificamus et ap-
probamus. **E**t si quid in istius postulationis forma vel sub
stantia / omissum est / aut alias qualitercunque erratum : il-
lud autoritate privilegiorum / ordini nostro / per sedem apo-
stolicam concessorum / supplemus. In nomine patris et fi-
lii et spiritus sancti. Deinde dantur ei, crumena, sigillum,
& claves cum plena autoritate ligandi & soluendi. Et solenniter
ad ecclesiam dicitur, &c.

De forma compromissi.

Secunda electionis forma est, que dicitur compromissi. Per
quam tamen non debet procedi, nisi omnes voluntarie &
expresse in hoc consenserint. **N**ā si vnum nollet: non valeret cō-
promissum. Quia in re cōmuni, potior est cōditio prohibentis.
Nec valet compromissum factū ab vno nomine omniū alijs prē-
sentibus & non contradicentibus: quia cum res ista non sit leuis
sed magnē importan̄: debet singillatim omnes inquire & ex-
presse consentire, etiam infirmi. In re enim onerosa & graui de-
bet interuenire cōsensus expressus, nec taciturnitas habetur pro
consensu. **E**t quod omnes tangit: debet ab omnibus approbari
de reg. iu. lib. vi. Porpterea si fiat electio per compromissarios,
vno contradicēt: est nulla. **N**ec potest iustificari per ratificati-
onem cōtradicentis postmodū subsecutā: quia quod nullū est,
ratificari nō potest. **L**icet secus esset, si non contradicente, sed cō-
tempto aliquo absente fieret compromissum. **T**unc enim, quia
nō est nulla, ratificari potest legitime per absentem. **V**ia itaq;
scrutinij, magis est de necessitate: sed graue est per eā procedere,
propter multa requisita, quibus omisis, electio est nulla. **E**t fa-
cile in ea erratur, adeo ut etiam iurisperiti, eius practicam igno-
rātes, interdū deficiant. **I**nsuper periculosa est religiosis & simul

A De electione prioris aut priorisse.

vuentibus, maxime feminis, quia cum intelligunt aliquos dedisse voces suas non quomodo vellent, cōcipiunt passiones. **E**t sepissime eligentes aliquo humano respectu: non eligunt secundū iudicium conscientiæ. **A** Est ergo via cōpromissi tutior & securior, præcipue illa quæ media est, inter formā scrutiniū & cōpromissi, siue ex vtraq; mixta, videlicet quando cōpromittitur in aliquos sub hac forma, ut inquisitis singulorum voluntatibus, illum eligere teneantur, in quem maior & sanior pars consenserit. Probatur hēc forma de elec. cū expeditat. Probatur & in statutis nostris. **E**t secundū. io. an. hæc via hodie ceteris est melior & expeditior, quia contentiones multæ, quæ alias oriri possunt, per hanc remouentur. **E**t continet manifestam equitatem: quia reseruantur vnicuiq; ius suum quo ad consensum, quod non fit in simpli cō compromissio. **A** Vbi ergo per viam cō promissi procedendum est: requirendi sunt singillatim singuli. Quibus omnibus cōsentientibus: interrogetur cui vel quibus velint cōmittere vices suas. Si autem (vt frequenter euenit) de cō promissariis nequeant conuenire: tunc vt citius ad concordiam veniatur, possunt uni vel pluribus qui eos vice omnium eligant, committere vices suas. Potest etiam cō promitti in unum solum. **E**t ipsi cō promissarii possunt esse de gremio vacatis ecclesiæ vel etiā aliunde, dum tamen non sint laici, aut maioris excommunicationis vinculo innodati vel suspensi vel interdicti. **A** Compromissariis concorditer electis, potest eis prefigi ad eligendum terminus. Alioqui habebūt totum tempus quod cō promittentibus restabat. **E**t statuunt aliqui candelam ardente m, vt si ea finita non elegent: electio ad conuentū reuertatur. Possunt etiam cō promissarii coartari, ad certum modum prouidendi: videlicet vt eū eligant, in quem maior pars consenserit. **V**el possunt eis presentari seu nominari duo vel tres, vt ex illis eligant unum. **D**e uno vero siue de certa persona eligenda, cō promissum non valet. **V**el potest eis dari libera & non restricta potestas eligendi quemcunq; voluerint in domo hac vel alia. **N**on autem valet cō promissum

missum, sub hac forma, ut quis secreto & singillatim votis singulorum exquisitis, illum eligat in quem plures de capitulo partiū comparatione minorū consenserint, licet consentientes maiore partem totius capituli non attingant, de elec. Si cui lib. 6. Retn quia compromittentes non plus iuris q̄ habent transferre possunt. Et certum est q̄ canonici non potuissent eligere nisi illum in quem maior & senior pars totius capituli consensisset, igitur ipſi non potuerunt compromittere in aliquem ut ipſe eligeret illum in quem maior pars comparatione partium consensisset. Et talis electio, quia est contra formam generalis concilij, quia propter, non tenet, etiam si omnes consentiant. Quia iura voluerunt certas formas seruari. Et q̄ nullum est ab initio: per subsequenter consensum non potest cōualeſcere, de elec. Auditis. Et sic compromittentes, priuari possunt, ea vice, potestate eligendi ut dicit glo. de elec. Si cui, in verō firmitatis. Cōpromissarij si non reſtringantur, omnīmodam habēt potestatem quo ad eligēdum, quam habebant compromittentes, hoc solo dempto q̄ non possunt hanc potestatem in alios transferre. Dubitatur vtrum in patres confirmatores compromitti possit. Inconueniens enim videtur, ut ipſi a ſeipſis cōfirmari ſuam electiōnem petant. Ad hoc responderet pan. de elec. cap causam. quod confirmatores possunt eſſe cōpromissarij. Et debent tunc primo eligere tanq̄ cōpromissarij, & poſtea cōfirmare tanquā confirmatores. Non enim poſſunt vnico actu hēc duo expedire tāquam per viam prouisionis, dicentes, prouidemus vobis, &c. Et pro inconuenienti ſupradicto vitando: ſuadēdum eſt cōuentui, ut duobus prioribus adiungāt, compromiſſarium tertiu, & per illum fiet electionis pronūciatio. Expedit autem, ut omnes compromittentes ſe ſubſcribant ſub hac vel ſimili forma. Nos N. ſupprior, & reliqui fratres infra ſcripti, totum capitulo repreſentantes, vnanimiter compromiſſimus in. N. & N. ut ipſi vōce omnium noſtrum eligant, poſtulent, aut prouideant nobis vi rum bonum huius vel alterius domus, quem ſecūdum dictamē ſue

De electione prioris aut prioriss^e

suæ conscientiæ quantum humana fragilitas permittat, ad pri-
oratus officium dignum & idoneū iudicauerint, hæc adiecta cō-
ditione vt trium horarum spatio id faciant. **V**el sic. **V**t eum no-
bis præficiant, in quem maior pars &c, promittentes illum sine
cōtradicitione aliqua cōcorditer nos receptuors in prælatū quē
ipſi duxerint eligendum. **I**n cuius rei testimonium, singuli no-
mina nostra hic adscripti sumus. **N**ota q̄ compromittentes te-
nentur recipere electū a compromissarijs, nisi cōtra formam cō-
promissi eum appareat electum, aut nisi fuerit indignus. **N**am
dantes potestatem eligendi prælatum vel alium officialem: vi-
dentur intellexisse de idoneo. **V**nde electus per eos, si non esset
idoneus: non tenerentur eum recipere. **C**ompromissarij e-
tiam adiurari debēt, nisi in priores confirmatores compromis-
sum fuerit. **S**imiliter si singulorum vota requirēda sunt: singuli
adiurari possunt. **N**on tenentur compromissarij in electione a-
liquam seruare formam nisi q̄ electio fieri debet per verba sin-
gularis numeri vice omnium. **E**t quādo in plures compromis-
sum est: pars minor sequi debet partem maiorem, nisi forma cō-
promissi habeat, q̄ omnes compromissarij, de vno concordare
debent. **P**otestas data compromissarijs ad eligendum prælatum:
re non integra reuocari non potest. **E**t definit res esse integra:
postquam compromissarij incepérunt habere tractatum. **A**lias
compromissarij reuocari possunt. **N**am id quod consensu con-
trahitur, contraria voluntate tollitur. **N**on tamen ab vno aut a
minorī parte: quamuis ab initio vnuis solus prohibere potuit.
Nam ea quæ faciunt singuli, nō vt singuli, sed vt capitulum: nō
possunt singuli reuocare. **E**t nota quod quis postulātes possunt
recedere a postulatione antequam postulatio sit superiori præ-
sentata, si tamē compromissio facta est, & fides præstita, q̄ illum
recipient quem compromissarij eligent, non potest a postulati-
one recedi, nisi etiam ipſi compromissarij consentirent ante po-
stulationem præsentatam. **N**ec possunt compromissarij eligere
ex seipſis: nisi forma compromissi hoc habeat. **N**ec possunt a
data

data sibi forma recedere. Quod si fecerint: irritum est & inane quod per eosdē factū fuerit. Et si elegerint indignū: electio regreditur ad conuentum. Et si scienter id fecerint, & de cōuentu fuerint: priuantur potestate eligēdi. Si vero ignoranter, aut si electus ab eis cōsentire noluerit: nihilominus potestas regreditur ad conuētum, cum cōpromissarij suo functi sunt officio. Si autē conuētus indignum ab eis electum receperit aut ratificauerit: eligēdi potestas, devoluitur ad priorem superiorē. Quid si in scrutinio, secundum formam hanc medianam, nō perueniatur ad partem maiore capitulo: an ne valeret accessus? Dicendū, q̄ non, quia vota tunc non manerent secreta, & necesse esset publicare scrutinium, quod est contra formam compromissi, a qua recedi non potest. Si cōpromissarij fuerint de collegio: scrutabūtur ne inter se etiam sua vota: an eligent tantum illum in quem maior pars aliorū concordauerit? Videtur, quod etiā scrutabūtur vota sua. Nam quis in eis compromissum sit vt ipsi singulorū vota scrutentur: non tamen desinunt esse membrum capitulo. In hac via media, siue in limitato compromisso (vt dicit lapis) sufficit consensus maioris partis totius capitulo, sed in cōpromisso simplici, oportet vt omnes consentiant, & si vñus solus cōtradicteret, non possit procedi per eam. Ratio est, quia in limitato cōpromisso quemadmodum & in scrutinio, relinquitur vnicuiq; ius suum, nec alicui sit prēiudicium, cū quilibet nominet quem vult. Cum iam cōpromissarij de certa persona concordauerint: fratres omnes conuenire debent ad chorūm siue locūm vbi electio fieri consuevit, & ibi ab uno cōpromissorū pronunciēda est per verba singularis numeri, sub hac vel simili forma. Ego. N. vice mea & cōpromissariorū meorum, eligo in priorem huius domus fratrem. N. & peto hanc electionem per vos confirmatores confirmari. Deinde seruabuntur proclama-
tiones & reliqua.

1. Interim valentes ambulare, referantur de huncia presidetur
la refectoriis apud formam refectorij. Informatio eis multo parva
procedat.
2. Post complutorium usq; ad primas sequentes nullus Bibliotheca
ingrediatur, nisi ibid lectiones matutinae fieri.
3. Solarium, quod est super dormitorium dicto hoc primum ascedat,
aut ad Barostriam descendat.
4. Quicquid in Refectorio suis itinerauit in pleniori et trumperis
veneris secund, aut si tales respondeat ad se vocaverit, aut
vocari procuraverit, raro sit ubi respsit domini sequitur.
5. Cuius spatiandum dicit (Et in diebus ministrorum) fratres ita
caut, stetit, et redierunt, ut singuli singulos videant.
Contrarium facientes in modum prioris in Refectorio venia
petant.
6. A spatiamentis autem novi nisi de locutia presidetur
se subtraheant, intra abbatum se recipiat, sive eadz petna.
Cum et trumperi ventarulus sumit, est fratres redirent sub
dadez petna.
7. Ad loquendū faciunt, fratres non exibunt monasterium, sed
tum loquentur in corutorio cum canellis, cum soror Vol
scens a preside deputandit.
8. Et autem eis die spatianda dicit, quod raro fecit, post
spatiamentum statim fratres in presidente monasterium in
venient, loquuntur modo quo sup. si placet.
9. Si quis de matutinis dicit prius remansere indiguerit
per sexagesima circa principiū ducit horarū in eorum locis
et, si vancas exponit, locutia petat. Qui contra
fideliter, totius, quibus ad gradus sanctuarum tunc gratia
generulando se familiarabit.
10. Sicut et laudabili, et approbata resolutione nemo friz
rellam ligatoriam, vel Barostriam absq; locutia presidetur
ingredietur, sive simili modo de rella roputatoria nova
procuratoris vocatione constituta domus obseruandū erit.
11. Post spatiamentū non ministerabitur vino in rambo hospitio
de grā hospitiū eis propinquatu.

Commissio dicitur sententia.

Malum ad suu obsonantia legum vindicanda
vanitatis, que diuturna sua resuetudine faro,
liore multo ipsam reddit et farit, et nescio
qui amore trahit ad se quinque animos, ut
proximè, atque letabilitate observet, quodde
mous institutum, forsitan ne ita visu fuisse
gratius.

In Memoriam Hartmanni

Contra tuberosum ad hirsutam
Hartmanni p. d. non modo audita
audenda videntiam ad ea offere
vanta Nam si sit secundum eum
summa cum dilectione bona terra
in p. d. dñi comedens. sed ante
multis calamitatibus et flagello
subiugemus ut itaq; bona terra
remaneat et diuina flagello
detinatur valoremque affentibus
animis et animisq; audiens credo
et parvula ignorantia faciam

¶ Proæmium in constitutiones Capituli generalis Vvinde-
semensis.

A

Quoniam ex precepto regulæ, iubemur habere animam
vnam & cor vnum in domino, iustum est, ut qui sub
vna regula, vniusq; professionis voto, deo milita-
mus, conformes in obseruationibus canonice reli-
gionis inueniamur: quo vnitatem quæ interius est in cordibus,
præ se ferat soueatq; vniiformitas, exterius seruata in moribus.
Quod profecto melius perfectiusq; fieri poterit: si que agenda
sunt, & quo pacto quæq; decet suam instituere vitam, scripto tra-
dantur & si nulli quicquam vel addere vel demere, propria au-
toritate liceat: ne si minima neglexerimus, paulatim defluam.

B

¶ In his tamen que ad obseruationes & exercitia corporalia
pertinere videntur, prior quisq; in suo conuentu, habet potesta-
tem dispescandi, quum equum visum fuerit, & ratio postulauerit:
ut ipse tanquam fidelis dispensator, vnicuiq; prout cuiq; opus
esse perspexerit, studeat impetriri. Ipse etiam vtatur dispensati-
one sicut alij fratres. **¶** Si quis autem diutius aut continue, ne-
cessit habeat communis institutionis rigorem sibi relaxari, seu
propter debilitatem horis regularibus, conuentualiter soluen-
dis perpetuo interesse nequeat: concedente priore, necessitatē
suam in capitulo, coram fratribus indicare debet, & misericor-
diam postulare. Quā si obtinuerit: vocem in tractatibus capitu-
laribus non habebit, nec ad aliquod officium promouebitur,
quamdiu hac vsus fuerit gratia, nisi ad relationem visitatorum,
capitulo generali secus visum fuerit.

C

¶ Si quis vero à priore aut supriore vel ab aliquo officiali
quicquam petierit, quod ei concedere noluerit: si illud secun-
do postulauerit, nequaquam omittat, quin in ipsa petitione di-
cat, alium id sibi denegasse. **¶** Ut autem vnitati & paci domo-
rum nostrarum consulatur, volumus & declaramus, vt consti-
tutiones nostræ, non obligent nos ad culpam, sed ad poenam in
eisdem constitutionibus comprehensam, aut a priore vel visitato-

*Aeterna pax.**Vt si summa trans-**missio possit infili-**potest, potest ta-**ctus summa culpa.*

D ribus

Aribus infligendam: nisi preceptum intercedat, aut contemptus.

¶ Capita primæ partis.

De diuisione constitutionum, & quando legende sunt. **Cap. i.**

De congregando Capitulo generali. **Ca. 2. fo. 31.**

De impositione Capituli generalis. **Ca. 3. fo. 33.**

De electione definitoru, & quibusdā obseruationibus. **Ca. 4. fo. 34.**

De autoritate definitorum. **Cap. 5. fo. 36.**

De electione vocandorum ad Capitulum priuatum, & visita-
torum, & conclusione Capituli. **Ca. 6. fo. 38.**

De autoritate prioris superioris, & Capitulo priuato. **Ca. 7. fo. 39.**

De nouis domibus recipiendis. **Cap. 8. fo. 40.**

De visitatione. **Ca. 9. fo. 41.**

De electione & confirmatione noui prioris. **Ca. 10. fo. 50.**

¶ De diuisione constitutionum, & quando legen-
de sunt. **Cap. primum.**

Anno Domini sesquimillesimo quinquagimo tertio, pla-
cuit Capitulo generali, librum cōstitutionum, rursus ty-
pis excudi, & in formam subsequentem redigi: appositis suis in
locis, constitutionibus annis superioribus confirmatis, paucis
prēterea additis, vel mutatis, prout in marginibus annotatū est.

C¶ Hoc autem opus diuisum est, in quatuor partes. Prima con-
tinet ea quę pro communi statu, & conseruatione domorum
nostrarum sunt instituta. Secunda tractat de fratribus & con-
uersorum officijs. In tertia agitur de ceremonijs, & obserua-
tionibus generalibus: quę magis ad fratres clericos quam ad lai-
cos pertinere videntur. In quarta vero, de conuerfis, donatis,
ac familiaribus, cæterisq; domorum nostrarum ministris.

¶ Ea autem quę non sunt expressa in aliqua quatuor partium:
priorum arbitrio relinquuntur: ita tamen, ut ea quę constitue-
rint, non dissonent a constitutionibus, vel a generalibus domo-
rum nostrarum consuetudinibus. Hac tamen occasione vel alia,
nolumus domoru laudabiles cōsuetudines, quę contra statuta

Capituli

A De divisione constitutionum. cap. i.

31.

Capituli non sunt, leuiter a prioribus immutari. ¶ **N**ulla vero consuetudo contra constitutiones Capituli, vel etiā contra obedientiam, vigorē vīlum habere debet, aut quomodolibet ferri.

¶ **E**t ne per obliuionē aut ignorantiam aliquid negligatur: pars **C**onfirmatum trum decreto constitutum est, vt tres huius operis partes, inter anno 1551. prandendum vel cenandum, fratribus singulis annis p̄clegātur.

¶ **S**ecunda vero pars similiter & tertia, singulis annis legātur in cōuentu in domo capitulari vel alibi usq; ad ca. de cōmissarijs monialium, dominicis & festis diebus (maioribus duplicib⁹ exceptis) ab adūētu domini, donec cūcta plegātur. Cūq; occurrerit quod minus rite fuerit seruatū: cōmuni cōsilio prouidendū est, qua ratione ac modo emēdari possit. Quod si emēdatio nō fuerit subsecuta: si prior in causa fuerit, priuatim per suppriorem aut aliquem de senioribus admoneatur & fin alij in cl̄pa sunt: denuntiantur priori, vt eos corrigat aut castiget. Quod si nec ita secuta fuerit emendatio: reueletur visitatoribus, aut priori superiori, aut etiā (si opus fuerit) capitulo generali. ¶ **Q**uarta deniq; pars, quę ad conuersos seu laicos spectat, in vernaculam linguā translata, legatur coram eis in refectorio, vel alibi. ¶ **R**ectores quoq; & socii eorū, similiter supprior, procurator, ceteriq; officiarij, bis in anno, legant ea que ad suū officium spectant. Quod si neglexerint: non absoluantur a suis prioribus, nisi condigna imposta penitentia. ¶ **O**rдинarium etiā officij diuini (ad quem tanquam ordinis cōstitutiones obligamur); legant sedulo & studiose, hi quibus necessariū est, maxime iuniores, & qui parum vigent memoria, necnon hebdomadarū & cantores.

Additum.

D De congregando Capitulo generali. Cap. 2.

Capitulum generale, in domo beatę Marię in Vvindesem,annis singulis, dominica tertia post festum pasche celebretur: nisi forte certa ex causa, ad determinatum tempus, & hoc consilio & consensu definitorum, oportere illud alibi celebrari. ¶ Si autem intra annum in domo p̄dicta casus aliquis

D 2

emiserit

A emerserit, quo obstante **Capitulum generale** ibidem seruari ne-
 quiuerit: ad priorem superiorem, eiusq; conuentum spectat,
 significare per literas, vbi velit proximum **Capitulum celebra-**
 tum iri. ¶ Propter necessitatem tamen, vel evidentem utilita-
 tem domorum nostrarum, potest eiusdem domus superioritas
 autoritasq; vna cum suis priuilegijs, ad aliud monasterium **Ca-**
 pituli nostri transferrit modo in duobus **Capitulis cōtinuatis**,
 omnes definitores in hoc cōsenserint. ¶ Ex vna domo plures
 quām duo, ad capitulum sine speciali causa non veniant. ¶ Pri-
 ores viciniores, singulis annis adesse debent. Qui vero itinere
 dierum trium aut quatuor absunt: biennio ad capitulum se re-
 cipient. ¶ **Vltra** Vvormatiā commorantes, tertio quoq; anno
 adsint. Poterunt tamen priores (vbi ratio postulauerit) sepius
 præterquām scriptum est, conuenire. ¶ Cum prior quacunq;
 ex causa, ad capitulum venire nequieverit: definitoribus causam
 cur minus licuit scribat. ¶ Quilibet etiam de domibus nostris,
 potest ea quę sibi vel domui sue necessaria, vtilia, vel damnoſa
 videbuntur, capitulo generali vel priori superiori, per literas,
 vel personas domorum nostrarum intimare. Caveant tamen
 singuli, ne malitiose vel mendaciter de priore suo, vel de perso-
 nis ordinis, capitulo generali vel priori superiori scribant, seu
 denuncient: alioqui tanquām falsarij, criminorum pēna pu-
 niendi sunt, pro capitulo generalis voluntate. ¶ Nulla etiā do-
 morum nostrarum, aut persona aliqua prolixè aut sine causa,
 scribat capitulo generali: quod si fecerit, responsum non ex-
 pectet. ¶ Si quę etiam aperte negligentie per visitatores, in vi-
 sitationibus proximē peractis cōmisse fuerint: domus visita-
 tē scribere debent. ¶ Omnibus personis domorum nostrarū,
 districte inhibemus, ne inducant suos fundatores, seu quoslibet
 alios, qui de ordine nostro non sunt, ad scribendū capitulo ge-
 nerali, pro seipsis, vel de factis domorum suarum particula-
 bus, vel priuatis? nec etiam culpas aut pēnitentias personarum
 ordinis, extraneis reuelent ullo modo: alioqui pro modo culpe
 puniantur

De congregando Capitulo, cap. 2.

33.

A

puniantur. ¶ Piores non nimis tempestiuē iter arripiant, vt ad capitulum veniant & nēc in itinere constituti, notabiliter extra viam diuertant, nisi causam, prout in capitulo de priore continetur, prius indicauerint: si contrarium fecerint, rationē definitoribus, vel conuentui suo reddant. Sed nec ante sabbatum, domum in qua capitulum celebratur intrabūnt. ¶ Venerantes ad Capitulum, literas (si quas habent) secum deferant: sed & nomina defunctorum fratum suorum, & aliorum, fraternitatem capituli habentium. ¶ Si quas eleemosynas secum attulerunt in capitulo distribuendas: priusquam diuidantur, pronunciētur in capitulo. Recipientes autē huiusmodi eleemosynas, non detineant eas in diminutionem aliquam, si forte in causa ipsius, quicquam exposuerint: sed capitulo eas tradant, & ab eodem recipient, quod exposuerunt. Idem etiam intelligitur, de contributione capitulo debita. ¶ Literas quoq; capitulo generali vel definitoribus missas, nullus detineat, vel appetiat: sine consensu definitorum, vel prioris superioris. ¶ Causant etiam priores & socij eorum, qui ad capitulum veniunt, ne ociosis circuitionibus, aut intempestiis colloquijs, quietē aut deuotionem fratrū domus in qua capitulum seruatur perturbent: quin potius (salua charitate fraterne allocutionis) studeant orationi & sacrę lectioni operam dare, vt cunctis (sicut eos decet) exemplū p̄fēbat religionis & vere pietatis, idq; profertim ante primas, & post completorium.

B

C

De impositione Capituli. Cap. 3.

¶ Gitur collecto patrum cetu, dominica tertia a festo pasche, facta cena, itur ad domum capitularē: ibiq; traduntur nomina defunctorum, & recitantur. Preces tamen pro defunctis, in diem sequentem differuntur. ¶ Secunda feria, post primas, statim subiunguntur tertie: ac deinde missa de sancto spiritu, cantatur: que spectat ad priorē superiorē, vel cui ipse iniuxerit Postea cātatis sextis, & signo ad nutū prioris superioris pulsato,

D 3 omnes

A omnes in chorum conueniunt: legiturq; psalmus. Ad te leuaui &c. Gloria patri &c. Kyriel'. Christe eleyson. Kyrieleyson. Pater noster. Et ne nos. Saluos fac seruos tuos: Deus meus spe- rantes in te. Mitte nobis domine auxilium de sancto: Et de fion tuere nos. Esto nobis domine turris fortitudinis: A facie inimici. Domine deus virtutum conuerte nos: Et ostende fa- ciem tuam, & salui erimus. Domine exaudi. Dominus vobiscū. Oremus. Deus qui corda fidelium, sancti spiritus illustrati- one docuisti, da nobis, in eodem spiritu recta sapere, & de eius semper cōsolatione gaudere. **P** retende domine famulis tuis, dexteram celestis auxiliij: vt & te toto corde perquirant, & que digne postulant assequantur. **A** ctiones nostras quesumus do- mine, & aspirādo preueni, & adiuuando prosequere: vt cuncta nostra operatio, & a te semper incipiat, & per te cepta finiatur. Per christum dominum nostrum. **H**ec autem ab episcopo, si adsit, alioqui à priore superiore, vel eo qualibet ex causa non valente, ab alio antiquioris domus priore, dicenda sunt.

Deinde cunctis residentibus, sequitur concio seu exhortatio aliqua: quā facit prior superior, vel aliis ab ipso prēmonitus.

C Concione peracta: cuncti ad domum capitularem redeunt, hospitibus tam religiosis, quam alijs, qui de capitulo nostro nō sunt, foris remanentibus. Tum vero, si quid literarum nondū lectū fuerit, legitur a priore superiore: eoq; inchoante psalmū De profundis, legimus. Requie eternā. Pater noster. Et ne nos. A porta inferi. Dominus vobiscū. Oremus. Deus venie largitor &c. Deus cuius misericordia nō est numerus. Fideliū deus &c.

Deinde dicto a prēsidēte, benedicite: legitur capitulū sequēs, in quo forma electionū & alia quedam seruanda, describuntur. Legitur & charta prēcedentis anni, in qua nominatores, electo- res & definitores eiusdē anni cū definitionibus suis continētur.

De electione definitorum & quibusdam alijs. Cap. 4.

V Niuersis qui ad capitulum conuenerunt considentibus, prior superior, aliquem expertum & idoneum nominat definito-

De electione definitorum & quibusdam alijs. **Ca. 4.** 35.

definitorum electorem, de prioribus in eodem capitulo congregatis. Deinde tres priores, singuli singulos nominant. **Vbi** tamen obseruandum, q̄ predicti nominatores, annis singulis mutentur, ordine domorum nostrarum seruato: descendendo videlicet per singulos priores in capitulo presentes, ab antiquiore vsq; ad ultimum inclusive, priore superiore non mutato. Nec huic obstat ordini, si prior dominus alicuius eo fuerit anno mutatus. ¶ **Q**yatuor igitur electores, mox vt nominati fuerint, cum notario, paulisper secedant, breviq; inter se communicato cōsilio, absq; vlla personarum acceptione, eligant duodecim definitores, pro sue arbitrio voluntatis, de prioribus in eodem capitulo congregatis, quos teste conscientia, idoneos iudicabunt. ¶ **I**n electione definitorum obseruari cōuenit, vt excepto priore superiore, qui ex instituto semper est definator, nullus sit, vel eligatur definator, in duobus capitulis sibi succendentibus: nec ex ipsis electoribus, plures eligantur quam duo. Electis definitoribus, & in schedula designatis: unus eorum, nomine omnium, sub hac forma, electionem factā pronunciat. Ego frater. **N.** prior in. **N.** pro me & collegis meis, eligo in definitores huius capitulo, venerabiles patres priores de **N.** &c. ¶ **Q**ibus publicatis: statim in noua charta, prenotata, anno domini &c. nominatores, electores & definitores electi, describuntur. ¶ His rite peractis proponuntur proponenda: & notantur. Statq; qui proponit, siue fit prior siue alius: certis interim tacentibus. Proposita quoq; in capitulo generali, semper clauso seruanda sunt pectore: si tamen talia fuerint, que ad publicas aures non deferri, vel utilitas exigit, aut suadet honestas. Qui vero silentio tegenda reuelasse deprehensus fuerit: iuxta modum culpe, legitime puniatur. ¶ **S**ingulis diebus post primas & nonas, signum pulsatur: si semel pulsatum fuerit, conueniunt tantum definitores: si bis, conueniunt omnes qui ad capitulum venerunt, cum conuentu domus. ¶ **Q**uicunq; conuenturi sunt: statim facto signo, qualibet occasione postposita,

D 4 ad quod

A ad quod vocantur, festinanter accedant. ¶ Quotiescunq; vel definitores, vel etiam ceteri congregati fuerint: prior superior dicit. Benedicite. ¶ Si quis exire opus habeat: petita licentia exeat, quamprimum reuersurus. ¶ Notarius etiā capituli, per definitores eligatur: nec nisi per capitulum varietur.

¶ De autoritate definitorum & forma statuendi
quecunq;. Cap. quintum.

A Domnia igitur quę proposita sunt examināda, iudicanda seu terminanda: prior superior & ceteri definitores singularis diebus conueniunt. Habitoq; super singulis annotatis diligenti tractatu, secundum deum, prout domibus nostris viderint expedire: plenaria potestate determinant, & scripto commendant. Et quicquid ab eis omnibus, vel saltem à maiore parte ipsorum definitum fuerit: autoritate apostolica, plenam habebit in omnibus domibus nostris firmitatem, donec anno sequenti, per capitulum generale, approbatum vel reprobatum fuerit. ¶ Si qui etiam patres non definitores, aut fratres, in definitorio quid proponendū aut statuendum vtile iudicauerint, suis scriptis id definitoribus, aut priori superiori indicare possunt: quorū intererit, quod propositum est, diligenter examinare, & determinare.

C Porro si quę de propositis non poterunt definiri, aut in eodem capitulo terminari, eo q; forte altiorē habeant questionem, exitumq; tam difficilem, ut prolixiore vētilanda examine, aut deliberatione maiori pēsanda sint: aliquibus personis domorum nostrarum, ad hoc idoneis, eorū examinatio & definitio, per definitores committitur: vel examinatione plerumq; sola: definitione capitulo generali reseruata. ¶ In ipso etiam capitulo, licet definitoribus, ob arduas causas, aut cuiuscunq; rei determinationem, aduocare quoscunq; voluerint: propter certiorem & breuiorem exitum consequendum. Et tam ipsi quam alii, qui ad confilium vocantur: deum iudicem præ oculis habentes, nequaquam à via Dei,

odio

Mutatum.

A

B

C

odio aliquorum exorbitent, vel fauore. ¶ Cum aliquid statuendum fuerit: scripto commendetur, hoc modo. Incipimus hanc constitutionem, ut fiat hoc, vel illud. Definitores autem capituli immediate sequentis, si eam voluerint approbare: sic dicant in scriptis. Constitutionem hanc inceptram, ut hoc, vel illud fiat: nunc approbamus. In tertio vero capitulo, si voluerint confirmare: sic scribant. Constitutionem hanc approbatam, q̄d hoc, vel illud fiat: iam confirmamus. Et ex eo tempore habebit vim constitutionis. Si noluerint eam approbare, vel confirmare: ita scribant. Constitutionem illam reprobamus. Constitutiones autem per capitulum confirmate, nunquam retractentur: nisi iusta, euident, & vrgens subsit causa. Quę tamen (si ad rigorem ordinis spectant) plene non destituantur, aut infirmentur cum effectu: nisi per tria capitula generalia continua. Hoc tamen obseruato: q̄d eadem constitutiones, medio tempore nihilominus teneantur. ¶ Possunt tamen minora quedam, per que rigor ordinis non minuitur, in primo vel secundo capitulo mutari, vel destitui: cum definitoribus concorditer, pro cōmuni utilitate visum fuerit. Quę tamen mutatio vel destitutio, per definitores sequentis capituli, vel reprobetur, vel approbetur. ¶ Si prior superior, aut aliquis definitorum, priuatam causam pro se, vel domo sua habuerit, aut aliquid postulauerit, vel culpam cōmiserit: cum ventum fuerit ad illum cuius causa agitur, etiā s̄ prior superior fuerit surgere debet & exire, & cæteri quod æquum est decernere. ¶ Et quoniā in iuditio absentium, nonnumquam erratum est: tale iudiciū (quātum fieri potest) caueatur. ¶ Extrariorum (qui ad capitulo veniunt) negotia in pri- mis expediantur. ¶ Postulationes, petitiones, questiones, & cause qualescumq; priuate, determinationesq; ac patrum responsa: literis ac chartis mandata, apud priorem superiorem custodiuntur. ¶ Sicui aliquid faciendū iniungitur à capitulo & cōmisio talis, & persona, & tēpus intra quod cōmissum cōpleteat, scribantur: & si negligens fuerit, corrigatur. ¶ Constitutiones quę amo-

A quę amodo sient, scribantur sub titulo, de diuersis cōstitutionib⁹ bus: donec per capitulum declaretur vbi inter constitutiones collocari debeant. ¶ Nulla autem constitutio, libro constitutionum inscribitur, aut destituta deletur: donec per tria capitulo generalia continua, confirmata fuerit vel destituta.

¶ De electione vocandorum ad capitulum priuatum,
& visitatorum, & conclusione capituli. Ca. 6.

B Volatis igitur diebus, sub obseruatione p̄dicta: antequam capitulum concludatur, nominantur a definitoribus, tres priores idonei & experti, & in charta scribuntur, qui ad capitulum priuatum (si seruandum fuerit) conuocentur. Qui si comode adesse nequierint, aut prior superior longius absuerit: alios priores viciniores aduocare potest. ¶ Magna etiam deliberatione, & maturo consilio eligendi sunt priores, & scribendi: qui videlicet, & quas domos, visitare debeant. Vbi & praeceudum est: ne visitatores frequentius mutetur, & ne quis suū visitet visitatorem. Porro priusquam capitulum soluatur, cum definitoribus visum fuerit, singuli priores misericordiam, & ab solutionem sui prioratus, coram definitoribus & alijs patribus petere debent. Primo prior superior ab antiquioris domus prior, post eum in capitulum pr̄sente: ac deinde ceteri priores, à priore superiore. Absentes vero, per literas suas definitoribus exhibendas. Quod etiam de prioris intelligentium est.

¶ Prius tamen quam priores pro petitione sua facienda conuocentur: prior superior ceteriq; definitores, vīsis chartis singularum domorum, de causis priorum determinent, & prout eis utile visum fuerit disponant, vel visitatoribus committant.

¶ Quo facto: conuocatis definitoribus & prioribus, singuli prostrati (dictis culpis) absolutionē ab officio, humiliter & paucis petant. Quibus si quid dicēdum fuerit, prior superior dicit: aut q̄ commissum sit visitatoribus, respondet. ¶ Tandem determinato in definitorio, si quid de questionibus supererat: signo dato, omnes ad domū capitularē cōueniūt, ibiq; prior superior, ea que

Additum.

A De electione vocandorū ad capitulū priuatū &c. Cap. 6. 39.

ea quæ a definitoribus decreta sunt, palam recitat. ¶ Si vero & tunc questio aliqua mora fuerit, quæ paucis terminari poterit: surgunt prior superior & definitores, & habito diligenti tractatu, ad capitulum redeunt, & quod definitum est pronunciant. ¶ Postremo monētur vniuersi, à priore superiore, ut ad domos suas (protegente Deo) reuersi: orationes per generale capitulū decretas, fideliter exolui faciant. Deniq; de munda religione cōseruanda, de professione fideliter exequenda, de pace, charitate, & benevolētia ad omnes, & maxime ad eos qui nostri sunt propositi, de peruigili sollicitudine erga subditos, ceterisq; generali ter, quæ & honestati religionis congruūt, & saluti expediūt animarum, cōioniti à priore superiore: confiteor dicimus, inclinantes. Deinde valedicentes inuicem, recedimus qui ad capitulo veneramus vniuersi; nisi festum celebre duplex fuerit.

¶ Singuli tamen priores, non omittant secum deferre definitiones capituli: quas notarius capituli pronūciat, & nemo scribat, nisi professus. ¶ Reuersi autem priores: enarrare debent fratribus suis, instituta illa capituli, quæ oportet & expedit scire Recitabuntur quoq; nomina defunctorum, & eleemosyne in capitulo recepte, & personæ quibus aliquod beneficium fuerit concessum: & dies statui debet, quo officium per capitulum determinatum inchoari conuenit. ¶ Conceditur autem tricenarium perpetuum defunctorum, illis benefactoribus, qui contulerunt capitulo redditus perpetuos: & eorum nomina, debet annuatim pronūciari, & etiā conscribi, inter habētes tricenariū.

¶ De autoritate prioris superioris, & capitulo priuato. Cap. 7.

P Reter ista quæ iam determinata sunt: volumus, ut prior superior habeat potestatē, autoritate capituli generalis, determinandi causas intra annum emergetes, quæ capitulū generale cōmode expectare nō possunt, ut ad ipsum referantur quæcūq; ardua, & potestatē ceterorū priorum excedētia. In quibus tamē decidēdis: præceps nō sit, sed prudenter se gerat, caueatq; ne in potestate sibi cōmissa excedat. ¶ Quod profecto ut sollicitius obseruet:

A obseruet: volumus, ut ea omnia quæ autoritate capituli generalis determinauerit, vel concesserit, scripto cōmendet, & pro his singulis annis, definitoriis rationē reddat. ¶ Cū yō negotia icidērunt grauiora quam ut debeat aut possint à solo priore supiore terminari: aduocabit priores illos, qui iprecedēti caplo, fuerūt à definitoriis nominati. Vocati vero (iusto impedimento cesse) statim aduolare debet. ¶ In priuatis autē capitulis, antequam de ipso negocio tractetur: premittitur cōsuete prēces Ad te leuaui &c & cunctis expletis Cōfiteor, prout in capitulo generali moris est dicitur. ¶ Quicquid autē à capitulo priuato decisum fuerit: vult capitulū generale firmū ac ratū fore. ¶ Quod si priuatū capitulū errauerit: generale capitulū corrigere debet. ¶ Si quis etiā ex vocatis priorib⁹ questionē habuerit aut causam spacialē: ipso exeūte, ali⁹ nihilomin⁹ pro capitulo reputātur. ¶ Ex pēsas in priuato capitulo vel aliter factas: si pro cōmuni vtilitate facte sunt, persoluētur de cōmuni? si pro perturbatione, vel de licto, seu causa alicuius domus: persoluet illa domus. ¶ Priorēs vero vocati ad priuatā capitulū cū priore & procuratore domus vbi capitulū seruatur: cōputabūt expēsas eiusdē domus & suas.

B ¶ Et similiter faciendū est, in capitulo generali. ¶ Si alicui domui, onus vel pressūra incubuerit, seu iniuria notabilis illata fuerit: inuicem subleuare & assistere monemur, et si necesse fuerit, pro remouendis iniurijs, ad discretionē capituli generalis, etiā *Confirmatum* anno. 1518. contribuere debemus. ¶ Veruntamē ne capitulū nimī grauetur: ipsa domus quæ molestatur, etiā contra priuilegia nostra, primum quoad poterit tolerabiliter, suis se se defendat impēdijs, deinde (si opus fuerit) assistentiam à capitulo petat. ¶ Prior superior pficiisci potest, vocare & mittere in causis & negotijs capituli, singulos priores & fratres, omni tēpore, irrequisitis cōuentibus. In monasterijs tamē iclūsist: salua forma inclusiōis eorū.

¶ De nouis domibus recipiendis. Cap. 8.

Q Via ex leui & improuida receptione domorum nostrarum, minus sufficienter dotatarum, & edificijs necessarijs caren-

A De nouis domibus recipiendis.

41.

A

rijs carentium, multa scandala & inconuenientia, nostro no-
uimus ordini euenisse, & deteriora euentura (nisi remedium
apponatur) non immerito formidamus: statuimus, vt nulla
domus recipiatur, nisi prius pro sustentatione prioris & octo
fratrum, cum familia congruente, ac pro alijs oneribus ne-
cessarijs supportandis, sufficientibus redditibus vel possessioni-
bus assignatis, & nisi in loco apto & honesto, a cohabitatione
hominum debite segregato, & nisi prius constructis sufficien-
tibus edificijs, vel de construendis competenti & secura præha-
bita cautione. Quæ cuncta per expertos aliquos priores, a capi-
tulo deputatos, diligenter perquiri debent, & scripto commen-
dari: & per eos capitulo generali (aut priuato, si mora expectan-
di capitulum generale damnosa extiterit) diligenter exponi &
referri. ¶ Prouidendum quoq; & magna cura satagendum: vt
rector idoneus & bene religiosus eidē domui præficiatur. Cui
& aliquot fratres boni testimonij adiungendi sunt. ¶ In nouis
insuper domibus & imperfectis, capitulum generale aut visita-
tores, certum numerum personarum constituunt: ultra quem
neminem ad religionem vel extra religionem recipere debent,
nisi de consensu capitulo generalis vel prioris superioris.

¶ Priores quorum fratres propter paupertatē diuiduntur: no-
uitios non recipient absq; consensu capitulo generalis. ¶ Nulla
domus monialium posthac assumatur, vel capitulo nostro in-
corporetur vlo modo: propter interdictum apostolicum. Pro-
quo sciendum, q; omnibus personis capitulo subiectis, inhibe-
tur, sub pena inobedientie, ne quis dicto vel scripto in capitulo
moueat de monasterijs monialium assumēdis aut capitulo vni-
endis.

B

C

¶ De visitatione. Cap. 9.

IN nomine sancte & indiuidue trinitatis, amen. Ut status san-
cte religionis in domibus nostris, melius ac perfectius conser-
uari queat: visitationes in omnibus domibus, singulo quoq;
biennio

Inchoatum
Anno. 1553.

A

biennio faciendę sunt, nisi grauior ac pregnantior aliqua causa, preueniendū esse censuerit. ¶ Porro quia ex eo q; visitationes nec a patribus studiose fiunt, nec à subditis (vt par est) seruantur, magna sequitur ordinis dissolutio: visitatoribus iniugitur a capitulo, vt fideles sint & solliciti, ac formam a capitulo de facienda visitatione traditam, nulla transgrediantur ex parte. Quam si qui transgressi fuerint, aut biennio non visitauerint: culpam in capitulo dicant, & pro modo culpe puniantur. ¶ Congregatis igitur fratribus domus, & priore presente, premissa que in capitulo generali fieri consuevit oratione: alter priorum, breuera (si ita visum fuerit) faciet exhortationem. ¶ Lecta deinde

B

forma visitatiois, autoritate dei & capitulo generalis, seriose admoneant, aut etiam (si opus fuerit) precipiant: vt quicquid in priore, siue cunctis fratribus, accusatione vel emendatione dignū cognouerint, nullo neq; odio, neq; amore ducti, libere eloquantur. Veruntamen in cōuentu seu palam, nulli crimen imponat, quod probari non possit aut non debeat: ne pena qua reus cōvictus puniretur, non probantes inuoluat. ¶ In visitationibus, & in inquisitione culparum: habetur preceptum obediētiæ pro iuramento. Possunt tamen visitatores, durante visita-

C

tione, in arduis causis, precipere sub pena excommunicationis, & exigere iuramentum. ¶ Possunt etiam fratribns iniungere silentium: vbi viderint expedire. ¶ Seculares non facile ad fereundin testimonium vocandi sunt. Si qui tamen bonę sunt fidei, & integrę famę, ac tale fuerit negocium quod per nostros probari nequeat: admitti poterunt. Visitatores tamen non facile credant omni spiritui: nec quēquam ex sola suspitione condemnent. ¶ Facto precepto, & charta præcedentis visitationis coram omnibus lecta: prior & fratres domū capitularē exeūt. Visitatores vero ad secretum aliquem secedunt locum: vt tuto fratres singulos audire & examinare possint. ¶ Ac primum quidem inquirent, num prior metuens sibi, pactum inierit cū fratribus laicisue. Id si fuerit inuentum: prior sit extra sedem suam,

*Preceptū
quod fieri
vōt p̄fici
for temp̄.*

suam, hoc est, in loco professionis sua, & missa careat quadraginta diebus, nisi nonius professionem sit facturus. ¶ Post hæc diligenter inquirant, an precedingens visitatio bene fuerit obseruata: & quem in non obseruando inuenient culpabilem, siue prelatus sit, siue subiectus: tanquam inobedientem deo & capitulo generali, grauiter puniant. ¶ Attente etiam & sollicite, non obstante aliqua benevolentia que in subuersione religonis aliquando exhibetur, inquirant, de negligentia priorum: an scilicet errata & delicta feruenter corrigant, & poenitentias condignas imponant? an sint carnales vel seculares nimis: an in omnibus seipso bonorum operum prebeant exemplum, in frequentando ecclesiam, in abstinentijs, & alijs obseruationibus ordinis: per ipsos enim viget vel deficit ordo in domibus nostris. ¶ Postea interrogetur de pace domus, & sua, & fratrum & conuersorum, aliorumque familiarium. Si dixerint non esse pacem: causa cum omni studio inquiratur. ¶ Exinde interrogetur, qualiter tam fratres quam conuersi habeant se in his que sunt ordinis, videlicet, in non habendo propria, in continentia, in obedientia, in officio diuino, in abstinentia, in silentio & solitude: an in colloquio cum hospitibus, cum familiaribus & alijs quibuscumque, religioni debitam seruant honestatem. Deum an curiositatem vitant, detractiones & murmura fugiunt, an laudabiliter culpas in capitulo confitentur, an in reprehensione sint humiles, & in emendatione tractabiles: est sollicite perquirendum. ¶ Pro temporalium quoque statu cognoscendo, an domus sit grauata debitum, & quantis, non tam quibus debeat, nec si que deposita suscepere, interrogare debent. ¶ Quod si domus inueniatur grauata, nulla rationabili causa apparente, que priorem vel procuratorem excusat: in ipsos culpa redundat. ¶ Sed & si quis fratrum, in priore, vel alio aliquo de congregatione, crimen vel aliud quid graue, quod accusacione vel emendatione dignum sit, cognoverit: etiam non interrogatus, illud visitatoribus reuelare debet? non tam in conuentu:

A

B

C

Auentu: nisi probare queat. ¶ Celantes vero ex proposito hu-

Translatum. iusmodi crimina, vel grauia, visitatoribus reuelanda: non pos-

sunt absolui per suos priores, nisi iniuncta penitentia ieunandi

Confirmatum. dies septem, in pane & ceruisia. ¶ Fratres ob crimen, aut quod-

Anno 1516. cunq; delictum, voce capitulari priuati: accedere visitatores nō

debent, nisi ex nomine vocati. ¶ Cum itaq; visitatores, cun-

cios tam fratres quam conuersos audierint, & quid singuli de-

nunciauerunt, diligenter & exacte scripserint (seriosa exami-

natione super auditis præhabita) rursus ad se accersire possunt,

si qui de graui aliquo delicto accusati fuerint: & interrogare

ab eis, an verum sit, quod obiicitur. Qui si humiliter reos se fa-

tentur: misericorditer pro arbitrio visitatorum, publice vel pri-

uatim emendentur. Si vero negauerint: denunciatores clam

vocandi sunt, quo legitime probent, de quibus fratres accusae-

runt. Quod si fecerint: rei penas luant condignas. Si vero dixe-

rint, se non accusasse, sed denunciasse solum, & verum quidem

esse quod denunciauerunt, sed probare se non posse: visitatores

diligenter inquirant secrete, non nominata persona, sed de vi-

tio tantum inquirendo: si forsan eo modo, facti veritas in lu-

cem prodire possit: & secundum exigentiam delicti & perso-

ne, publice vel occulte puniri. ¶ Nemo quippe absq; euidenti

causa, publice notandus est: nisi in his que manifesta, vel pluri-

bus iam comperta sunt. ¶ Prædictis omnibus rite peractis, char-

taq; conscripta: tunc demum signo dato, & omnibus in do-

mo capitulari congregatis, dicit prior senior Benedicite. Cun-

ctisq; sedentibus exhortationem breuem facere potest. Qya ex-

pleta: ea que in scrutinio, denunciata sunt, in aures omnium re-

citar, singulis admonitiuncula annectens, quo posthac fratres

cautiores esse discant. Possunt tamen quedam dicenda reserua-

ri, donec conuersi & iuniores exierint. ¶ Siquid publice pro-

bandum fuerit: id summa modestia, & sine contentione fiat?

ita ut unusquisq; suo loco manens, iussus & non aliter, ceteris

interim tacetibus, pura pronunciet veritatem: contra quecumq;

in testi-

B

C

Additum.

in testimonium requisitus fuerit. ¶ Quia in re, priori iniungitur, ne se villo in tempore vindicet, aut solitam humanitatem alii cui subtrahat: quin potius maiore benevolentia illū prosequatur, quem pro religione fortius stare conspicerit. ¶ Sed & fratribus nihilominus iniungitur: necui aduersus eos aliquid proferenti, verbis vñquam aut factis molesti existant. ¶ Si qua vero sine probatione dicenda, visitatores cognouerint: per se metipso illa proponunt. Vocatisq; nominatum singulis: que corrigenda nouerint obisciunt, & secundum exigentiam admissorum, penitentias imponunt. ¶ Er primo expediuntur hi qui capitulares non sunt. Quibus expeditis (lecta tamen prius charta) simul exeunt. Deinde ad reliquos procedunt: inchoantes a priore. Eius tamen errata, paucis nota, non facile coram omnibus manifestet, de quibus eum nihilominus, secrete & seriose admonere non omittant. ¶ Ipso quoq; post obiecta, humili se prosternente: conuentus ob eius reuerentiam stat, donec a visitatoribus iussus surgat. ¶ Hucusq; legitur capitulum de visitatione, & datur præceptum. ¶ Charte autem cuius statim mentio facta est, inscribi debent, vicia publica & manifesta? debita quoq; per procuratorem in ultima sua computatione collecta, una cum annuis pensionibus, intra decennium venditis: necnon & decreta patrum (si que fuerint) cum charta semper legenda. ¶ Chartam vterq; visitator suo sigillo muniat. Alteram quoq; huic similem, priori superiori transmittent: vel ubi ad capitulum venerint tradent. ¶ Ipsa vero charta que in domo relinquitur: singulis annis in festo Ioannis euangeliste, necnon & feria secunda pasche, vel alio die congruenti, in domo capitulari, presentibus cunctis fratribus professis, legi debet. ¶ Porro visitatores officium suum fideliter exequantur & feruenter: obseruantes ne poenas quas pro quibusdam delictis, capitulum generale censuit infligendas (nisi ratio vrgens & eidens flagitauerit) attentent ullo modo immutare. ¶ In domibus quoq; quas visitant, sine iusta causa: morā nimiam nō trahant. Quod

E si tertio

A

B

C

Transpositum.

A si tertio vel quarto die, visitationem absolvantur, aut si nec ultra nonum vel decimum diem protraxerint (nisi necessitas aliud requirat) non sunt de festinantia, aut mora nimia redarguendi.

¶ Nec debent in examinandis fratribus clericis, sine causa notabilis, post completorium vel primas occupari. **¶** Diebus quoque festis, missis cōuentuali & vesperis interfint: & celebrationi missarum se aptare studeant.

Confirmatum anno. 1517. **¶** Pro bono exemplo & edificatione fratrum & visitatione propētius explenda: monētur semper una cū socijs prandere cū conuentu, in cōmuni refectorio. Et si hospites aduenient honesti: per priorem aut procuratōrem domus suscipiātur.

B **¶** Visitatorū autoritas, in corrīgēdis erratibus tam priorum quam fratrum: toto biennio perseuerat. Qua tamen occasione, nullum à prioratu absoluāt, nisi rite ac legitime probatum fuerit, priorem in aliquem subsequentium incidisse causum: vel nisi de speciali mādato capituli generalis aut prioris superioris: aut certe talis vrgeat causa, vt magnum immineret conuentui damnum, vel scandalum ordinis, si absolutio vscq; ad capitulum differretur: scripturi nihilominus definitoribus, causas absolutionis inuentas.

¶ Primus casus. Si prior magnā pecunię summam, vel mutuo acceperit, vel dederit, vel exposuerit: cuius rationem conuentui reddere nequit.

¶ Secundus casus. Si prior aliena deposita notabilia exposuerit, alienauerit, seu alicui commodauerit, sine consensu deponentium: & desuper à deponentibus accusatus fuerit.

¶ Tertius casus. Si literas aliquas sigillo conuentus confignauerit, conuentu ignorante, aut non consentiente: si terras, si agros, aut alia monasterij bona, pro alienis debitibus aut oneribꝫ oppignerauerit: sive ipse de super cautionem aliquam fideiussoriam, aut iuratoriam prestiterit.

¶ Quartus casus. Si prior cum effectu, in personarum receptionem ad ordinem, simoniam commiserit.

¶ Quintus casus. Si bona monasterij immobilia, sine sui conuentus, & nostri generalis capituli aut prioris superioris cōsensu, alienauerit, aut perpetuam pensionem ex eisdem vendiderit.

¶ Sextus casus. Si prior

Si prior constitutionum & decretorum nostri generalis capitulo, contemptor fuerit, siue in obseruatione ordinis, & earudem constitutionum, in se aut in suis subiectis, nimis remissus deprehensus fuerit, & aliquoties per visitatores commonitus se emendare noluerit. Verum quando haec remissio, erit nimia iudicanda: visitatores discernent. ¶ Septimus est. Si prior de incauta & inhonesta familiaritate seminarum notatus fuerit: & super hoc à visitatoribus commonitus, se non emendauerit. Verū quando huiusmodi familiaritas, erit incauta & suspecta iudicanda: patres visitatores discernere debent. ¶ Octauus casus. Si prior à sede apostolica, aut quibuscumq; principibus & prelatis ecclesiasticis vel secularibus, literas, priuilegia, aut indulcta quecumq; in prejudiciū nostri generalis capituli procurauerit: siue etiam Romam, quacunq; ex causa, sine dicti capituli autoritate adierit. ¶ Istum octauum casum, capitulum etiam extendit ad **Confirmatum** rectores, & omnes subiectos capituli & ita ut incidentes in eum, anno 1519. si extra domum suę professionis habitauerint, continuo inhabiles ad sacri ordinis executionem fiant, statimq; reuocentur ad domum sue professionis: si vero in domo suę professionis fuerint constituti, simili inhabilitati subiacebunt, & nihilominus agent poenitentiam grauioris culpe, donec à capitulo aut visitatoribus misericordiam & relaxationem obtinuerint. ¶ Nonus casus. Si prior fratres suos absq; consensu capituli generalis, dato in literis patentibus & sigillatis, residere permiserit apud so- rores cuiuscumq; ordinis: vel etiam huiusmodi curam & prouisionem acceptauerit. ¶ Autoritas que datur visitatoribus, super absolutione priorum, danda est eis à capitulo generali, vel priore superiore, in charta patente & sigillo signata: aut à preside in capitulo, viue vocis oraculo. ¶ Piores etiam ante visitationis conclusionem, misericordiam & absolutionem, in capitulo, à visitatoribus petere debent. Hac tamē occasione neminem absoluere debent: nisi vt iam dictum est. Reliquos vero officiarios, cum cōsilio prioris, destituere & instituere possunt,

A cum utile visum fuerit. ¶ Visitatores alteri quam priori superiori vel defini toribus capituli, vitia domorū quas visitauerint, maxime infamiam tangentia personarum, nō reuelent: alioqui in capitulo punientur. Caeant etiam, ne socij eorum, culpas & modum visitationis domorum visitatarum sciāt, vel inquirat, alijsue reuelent. ¶ Visitatores non possunt absq; scitu & consensu capituli generalis, vel prioris superioris, mittere aliquos extra domum quam visitant: nisi tam peruersus quis fuerit, vt parētum & amicorum fretus patrocinio, in domo propria corrigi non valeret vel puniri. In hoc casu visitatores (si ipsis euidetur constiterit de p̄missis) Deum p̄œ oculis habentes, talem personam de domo sua possunt emittere, & ad aliam domum sub pœnitentia debita, alegare: ita duntaxat, q̄ prior suus ipsum proprijs expensis, ac cum visitatorum literis, fidem de p̄missis facientibus, ad domum designatam tute faciat deduci, soluturus nihilominus domui illi expensas, quamdiu ibi fuerit hospitatus. Emissus vero talis, p̄ter pœnitentiam à visitatoribus impositam, perpetuum silentium tenebit: ne peruersis suis verbis & moribus alios inficiat aut corrumpat. Poterit tamen prior domus ad quā mittitur, rigorem hunc aliquantulum relaxare, cum viderit eum in humilitate proficere. ¶ Si aliqui contentiosi, in aliqua domorum nostrarum reperti fuerint, de quibus est verisimile, q̄ ipsis ibidem existentibus, domus illa pacē non habebit: ad relationem visitatorum, prior superior ipsos poterit alibi collocare. Alias nullus frater de domo sua, ad habitandum in alia domo mittatur: nisi per capitulum generale, aut priorem superiorem. ¶ Fratres quacunq; occasione emisi, sta-

Confirmatum bunt sub obedientia prioris domus illius ad quam mittuntur? anno. 1548. & etiam sub inclusione, si domus illa inclusa fuerit: nec redeant aut remittantur, sine consensu capituli generalis aut prioris su-

Confirmatum prioris, sub pena carceris. ¶ Quando vero aliqui mittuntur anno 1552. ad aliam domum nostre colligationis in subsidiū, disciplineq; reformationē: tales gaudere debent voce capitulari, & in victu ac vestitu

A

de vestitu ceterisq; necessarijs tractari, ut fratres domus illius.
¶ Fratribus autem domorum inclusarum emissis ad alia monasteria non inclusa, vel etiam apud moniales residentibus, visitatores terminos designent: sub quibus stent ibidem, secundum formam inclusionis domus suæ. **¶** Visitatores etiam soliciti sint, ut in nouis domibus, similiter & antiquis, ita disponantur edificia, ut mulieres poenitus excludantur: ita ut nusquam accessum habeant intra septa, præterquam per introitum segregatum extra cancellos, in inferiorem ecclesiæ partem. **¶** Summo pere quoq; visitatores prouideant (quantum in eis est) ut in domibus visitatis, pacem (salua correctionis disciplina) relinquant: & questiones nullas, quas suo poterunt iudicio terminare, capitulo generali referuent. **¶** Interdicitur etiam singulis fratribus, ne sibi iniucem molesti sint aut inquirat quid in visitatione quisq; deposuerit: nec aliquis inquirenti respondere presumat. Visitatoribus omnibus inhibetur, ne ullam faciant dispensationem in prejudicium cōstitutionum nostrarum, nisi in magna necessitate: nec alicui fratri facultatem tribuant, visitandi amicos aut aliquid eiusmodi, sine consilio & consensu prioris. Et illa super quibus dispensauerint, vel quæ seruanda statuerint, cunctis audientibus publicè pronuncient, vel in scriptis notorie relinquant: alsoqui nullius erunt roboris aut valoris. Et talis dispensatio vel institutio durabit usq; ad futuram visitationē. **¶** Visitatores à domibus visitatis munera sive muscula, cuiuscunq; quantitatis aut prætij, nec accipient oblatæ, nec exigant nō oblatæ: per se, interpositam ve personā, quacūq; dissimulatione. Caveat quoq; ne spiritualia beneficia exigat ab eisdem. Si qui vero contra premissa aliquid fecerint aut arte auerxint: culpas suas in capitulo generali dicant correctionē recipiendi modo & qualitate culpe. **¶** Deniq; fratribus valedicturi, quia in multiloquio nō deest peccatum. Confitetur cū toto conuentu dicūt, sicut in generali capitulo fieri cōsuevit. **¶** Omnes autē expensas, quas occasione visitationis se fecisse vel esse facturos dixerunt.

E 3

ros dixerunt.

B

C

Aros dixerint (modestia tamen & honestate seruata) a domo seu a domibus visitatis recipiunt: eorum scilicet onera sic inter domos visitatas partiendo, ut unaqueque domus que remotior fuerit, amplius in ratione cōferat expensarū. ¶ Nec recedat a domibus visitatis, nisi contributionē a capitulo indictam receperint: alioqui ipsi soluent. ¶ Domus superior & alię domus eidē vicinę, post capitulum statim visitentur: nisi causa euidē aliud suadeat. ¶ Si quis visitatorū morte interueniente, seu alia quacūq; iusta & necessaria causa prēpediente, officium visitationis implere nequiverit, prior superior alium substituere potest: vel etiā visitator superstes, collegam sibi assumere potest, presertim si in itinere iam fuerit. ¶ Possunt etiam visitatores in domibus monialium visitare, si cōmissarius mortuus aut infirmus fuerit: aut vocatus non comparuerit. ¶ Visitatores restringāt ac moderētur solennitates que fiunt in primis missis fratrum, similiter in uestitione & profēsione tam fratrū & sororū: alioqui & ipſi corridentur. ¶ Interdicitur etiā vniuersis capituli mēbris, vtriusq; sexus, omnis lusus, choreq; cātilenq; potationes, & vsus quorumlibet instrumentorū musicalium, regalia quoq; ac reginalia festas: similiter & celebrare iubileū, tam apud sacerdotes, quam moniales. ¶ Quicūq; per se interpositāe personā induixerint seculares vel quoscūq; alios, qui visitatorib; in actu visitationis resistant, aut molestiā vllā inferāt: si prelatus fuerit, sit extra sedē suā vno mense, & nihilominus a capitulo puniatur: si subiectus, priuetur voce capitulari, vlsq; ad reuocationē capituli generalis: si vero capitularis non fuerit: anno vno, quartis feriis in cibis quadragesimalibus ieunet. ¶ Visitatores non concedāt fratribus visitatis gratiam soluendi ieunium regulare, nisi ter: & non nisi semel deambulandi facultatem.

¶ De electione & confirmatione noui prioris, Cap. 10.

Cum priorē cuiuscūq; domus nostrę obire cōtigerit vel absoluī, conuocatis fratribus, triduanū cunctis indicitur ieunium continuū, nisi festum nouem lectionum vel hebdomada pasche

pasche interuenierit & quousq[ue] priorē elegerint, post laudes &
 vesp[er]as, procumbētibus omnib[us] super formas, psalmus Ad te
 leuaui, cōmuni deuotione dicitur. Sequitur Gloria patri. Kyriel.
 Pater n[ost]r[us]. Et ne nos. Saluos fac, &c. Mitte nobis. Nihil proficiat.
 Dñe deus virtutū. Dñe exaudi. Dns vobiscum. Oremus Pretē-
 de, &c. Per Christū dominū nostrū. ¶ Electiones intra quadra-
 ginta dies fiant. Domus autē q[uo]d in hoc fuerit inobediens (nisi
 legitimo impedimēto excusetur) in futuro capitulo p[ro]p[ter]a susti-
 nebit condignā. ¶ Porro si per obitum contigerit vacare prio-
 ratum : priusquā electio fiat, cōuentus electionē facturus, signi-
 ficare debet quā primū priori superiori, pastore se esse orbatos,
 petētes ab eo autoritatē, duos quos voluerint indeterminate cō-
 uocandi priores. Qui rescribit eis, vt de vicinoribus & magis
 expertis ad electionē suam cōuocent : commonēs vt talem eli-
 gant secūdum deum, ex seipsis vel ex aliqua domorū nostrarū,
 cuius yita, scientia, & cetas, tam fratribus quam ihs qui foris sunt,
 esse possit in sancte cōuersationis exemplū. ¶ Consensus eligē-
 di semel datus, si forte qualibet ex causa electio nequiverit sorti-
 ri effectū, sufficiat eis, vt aduocent quoties voluerint, eosdem a-
 liosve priores : donec fine potiantur optatio. ¶ Monasteria autē
 suis prioribus orbata, & a domo superiore, itinere triū dierum
 distantia, consensum hunc rēquirere nō tenētur : sed conuoca-
 būt duos de vicinoribus & prudētoribus priores, qui suæ no-
 n[on] electioni interesse, ac priorē canonice electū, iuxta priuilegia
 nostra cōfirmare debebūt. ¶ In electione tamē prioris superio-
 ris aduocandi sunt quatuor priores. ¶ Nullus electus in priorē
 in alia quacūq[ue] domo, vocari debet, vt interficit tanquam elector,
 aut cōfirmator, in domo suę professionis, nisi fuerit prior supe-
 rior. ¶ Ad subdiaconatū non promoti, nō professi, leprosi, cri-
 minosi quāuis ab omni p[re]nitentia absoluti, nisi vox eis expresse
 restituta fuerit, excōmunicati, suspensi, vel interdicti : nec elige-
 re possunt nec eligi, nec ad electionē cū ceteris sunt admittēdi.
 Qui viceſimū quintum aetatis suæ annum nō attigit : nō potest

A

B

C

Additum.

Anno. 1586.

- A. eligi in priorem. ¶ Nullus etiam qui de ordine nostro apostolauerit sive descivierit, aut alias criminosus fuerit, eligatur in priorē: quia si secus attentatū fuerit, irritū erit & inane. ¶ Nullus quoq; absq; consensu capitali generalis, vel prioris superioris, preficiatur prior: quoadusq; post professionē suā, steterit laudabiliter annos tres in domibus nostris. ¶ Igitur in die electionis, cōuocatis priorib; & presentibus (nam sine illis electio celebrata esset nulla, iuxta priuilegia nostra) mane missa de sancto spiritu, in conuētu, deuotissime sub duplice festo celebrata: post sextas vel nonas pro tempore, signo pulsato, in capitulū conuenientes, dicunt psalmum **Ad te leuaui**, cū precibus & orationibus supradictis? dictoq; ab antiquiore priore **Benedicite**: aliqua(si placet) fiat exhortatio. ¶ Deinde priores cum cōuentu ad chorum regressi, autoritate capituli prēcipiant, vt secundum deum prout melius potuerint, talern elegant, qui quantū humana fragilitas permittit, uita, scientia, & etate dignus & idoneus existimetur ad officium prioratus. ¶ Postmodum fratres ex seipsis, vel de domibus nostris vnum elegant, aut sacerdotem, aut ad sacerdotiū promouendū. Potest enim de domo qualibet omnis frater eligi, saluis prēdictis: excepto priore, vel rectore sub gremio capituli, & superioris domus sup̄priore, & procuratore, & fratre pro consilio deputato. ¶ Domus etiam quelibet, fratre suum, licet forte sit prior in alia domo, potest in priorē eligere (nisi sit prior superior): & domus superior, quemcūq; priorem. Prior vero qui non propter crimen, sed propter aliam causam depositus est: in alia quidem domo poterit eligi, nisi specialiter à capitulo generali illi fuerit interdictum. In ea vero qua prior fuerat: nunquam, nisi fauente & concedente capitulo generali vel priorē superiorē. ¶ Omnino autem ab omnibus caueatur, ne nullus in domibus nostris qualibet astutia, fraude, seu violētia præponatur: nisi quem fratres communi consensu, vel fratrib; maior pars conciliū senioris, secūdum deum providerint eligendum. ¶ Veruntamen constitutio conciliū generalis lateranensis

A

B

C

tanensis ultimi, de faciendis electionibus, diligenter obseruetur: eo quod ibi scriptum est, quod electio aliter facta non valet. De qua constitutione, quantum visum est nobis sufficere: ad verbum posuimus prout in decretalibus continetur, in hunc modum. **N**e pro defectu pastoris, gregem dominicum, lupus rapax inuadat, aut in facultatibus suis, ecclesia viduata graue dispensandum patiatur, volentes in hoc & occurrere periculis animarum, & ecclesie indemnitatibus prouidere: statuimus, ut ultra tres menses, cathedralis vel regularis ecclesia praetato non vacet. Infra quos (iusto impedimento cessante) si electio celebrata non fuerit: qui eligere debuerat, eligendi potestate careant, ea vice, ac ipsa eligendi potestas, ad eum qui proximo praesesse dinoscitur, deuoluatur. **I**s vero ad quem deuoluta fuerit potestas, deum pre oculis habens, non differat ultra tres menses, cum consilio capituli sui, & aliorum virorum prudentium, viduatam ecclesiam, de persona idonea ipsius quidem ecclesie, vel alterius (si digna non reperiatur in illa) canonice ordinare: si canonicam voluerit effugere ultionem. **Q**ui propter diuersas electionum formas, quas quidam inuenire conantur, multa impedimenta proueniunt, & magna pericula imminent ecclesiis viduatis: statuimus, ut cum electio fuerit celebranda, praesentibus omnibus, qui debent, & volunt, & possunt commode interesse, assumentur tres de collegio, fide digni, qui secrete & singillatim vota cunctorum diligenter exquirant, & in scriptis redacta, mox publicent in communi, nullo prorsus appellationis obstaculo interiecto, ut is (collatione habita) eligatur, in quem omnes vel maior & senior pars capituli consentit. **V**el saltem eligendi potestas aliquibus viris idoneis committatur: qui vice omnium, ecclesie viduate prouideant de pastore. Aliter facta electio non valet: nisi forte communiter ab omnibus esset quasi per inspirationem, absq; vitio celebrata. **H**ucusq; positum est de praediti consiliij constitutione. **A**ddimus vero, quod ad faciendum scrutinium, adiungantur duo dicti priores, predictis tribus de quibus

- A** quibus loquitur decretalis. ¶ Cum autem per primam formam scilicet per viam scrutinij, ad electionem proceditur: obseruandum est, pritao ut scrutinium fiat in tali loco, quod scrutatores ab omnibus videantur, & a solis scrutatoribus ille qui nominat audiatur. Et tres scrutatores qui de collegio eligentium assumuntur, ad inquirendū suffragia singulorum, primo seipso scrutabuntur, & postea singillatim secrete reliquos fratres & uno ex ipsis, vice omnium, vnum quemque electorum adiurante.
- B** ¶ Secundo, vt statim vnius cuiusque suffragium in scriptis redigant, per se vel alium. ¶ Tertio, vt continuo dicta suffragia & scripta publicent euntes audientibus. ¶ Quarto, vt publicatis suffragijs, fiat collatio dictorum suffragiorum: vt ille qui habet suffragia maioris partis conuentus, sive eligrantium, mox eligatur in priorē domus ad quam nominatur. ¶ **Quinto**, vt vnuſ ex senioribus illius maioris partis, vice sua & sociorum suorum, electionem pronunciet, per verba singularis numeri: petens eam a prioribus confirmari. Et hæc prædicta fieri debent vnicco contextu: ita vt ad alia interim non diuertatur. ¶ Postea priores ad confirmandam electionem vocati, antequām confirmationem, proclamationem coram toto conuentu faciant: vt si quis aliqua dicere vel procurare voluerit contra formam electionis, vel contra personam electam, facultatem & tempus opponendi habeat. Et ad certum tempus, saltem per vnum diem, confirmatio differatur. Et si certam causam aliquis opposuerit, propter quam electio non debeat confirmari: differatur confirmatio, donec discussa causa, veritas vel sufficientia oppositionis a confirmatoribus cognoscatur. ¶ Si autem iusta fuerit oppositio, non confirmetur: quia nullius esset valoris. ¶ Hæc proclamatio, & iste modus seruandus est: etiam si communis concordia electio fuerit celebrata. ¶ Si in forma electionis erratum est: poterit electio de novo repeti, nec persona electa ex hoc efficitur minus idonea. Sciendum, quod si omnes de conuentu nominant scienter indignum: tunc per priores, eodem reprobato,

reprobato, electio deuoluitur ad domum superiorem, vel ad
 ipsos vocatos priores, si conuentus vbi electio celebatur ma- sumptum ex
 luetur. Si autem aliqui nominant scienter indignum: electio privilegij
 ad reliquos qui huiusmodi electioni non consenserunt, deuole- nostris,
 nitur. ¶ Cum vero per secundam formam, scilicet per viam
 compromissi proceditur, & aliqui ex his in quos compromit-
 tur de conuentu fuerint: non possunt eligi in quos compro-
 missum est, nisi additum fuerit in compromesso, quod possunt
 eligere, siue ex seiphs, siue ex alijs. ¶ Electio autem talis, per ali-
 quem ipsorum, per verba singularis numeri est pronuncianda.
 Deinde a confirmatoribus est facienda proclamatio, & terminus
 opponendi statuendus. ¶ Nec potest procedi per viam com-
 promissi, nisi omnes in hoc consenserint: nam si unus nolleret
 per eam procedi, tunc non valeret. Via enim scrutinij, magis est
 de necessitate. ¶ Tertia forma est, per inspirationem. Ita talis
 presumitur subornata: nisi fuerit de persona famosa & excel-
 lenti, de qua diu dicebatur communiter, quod digna & utilis
 esset ad regnum, tam in spiritualibus quam in temporalibus.
 ¶ Iten per viam compromissi fieri posset electio: ut compro-
 missarij, voluntatibus omnium inquisitis, illum in quem maior
 pars consenserint, eligere teneantur. ¶ Porro priores qui ad e-
 lectionem vocantur, deum iudice pre oculis habentes: a via dei,
 amore aliquorum non exorbitent, vel fauore. Sicut enim preci-
 pitur conuentibus, electione facturis, ut sicut melius poterint,
 secundum deum eligant: eodem modo, vocatis ad electionem prioribus
 precipitur, ne in personam non idoneam consentiant. ¶ Si etiam
 viderint electionem inordinate fieri: autoritatem habent a ca-
 pitulo generali, contradicendi & reprobandi. ¶ Quod si pri-
 ores alii, pro eadem electione postea vocati fuerint: diligenter
 caueant, ne in personam a prioribus precedentibus reprobant,
 quoquo modo consentiant. ¶ Electum quoque, & in domo a
 qua eligitur, conuocatorum comprobatione priorum approba-
 tur: domus ipsa ex qua eligitur, reprobare non potest. ¶ Electus
 etiam,

Secunda pars

Aetiam, sine consensu prioris superioris vel confirmatorum, re-
 nuntiare non potest electioni de se facte: propter apostolicum
 mandatum. Nulli enim omnino domini nostri ab officio suo, nisi
 de consensu generalis capituli, licet amouere priorem: cum nec
 generale capitulum, alicui congregationi renitenti, vel incon-
 sulte, debeat (sine iusta causa) dare vel auferre priorem. **E**lecti
 ione igitur secundum formam prescriptam, canonice celebrata
 & confirmata: statim electus & confirmatus per priores, si pre-
 sens fuerit, alioqui cum aduenerit, per suppriorum & seniorem
Bratrem in ordine, introducitur in ecclesiam, ab introitu chori
 usq; ad gradus sanctuarij, fratribus in choro prestolantibus ad-
 ventum eius, & per medium transeunti, hinc & inde inclinanti-
 tibus. Quo ibidem prostrato: fratres stantes decantant psalmū
Mutatum. Ecce quām bonum. Finito psalmo, cum gloria patri, & aū. In-
 tret oratio: dicitur Kyriel, Pater noster, &c. Deinde senior pri-
 or, si præsens fuerit, alioqui supprior, stans iuxta priorem, dicit
 Et ne nos. Saluum fac. Mitte ei. Esto ei. Domine exaudi. Domi-
 nus vobiscum. Oremus. Omnipotens sempiterne. Deus à quo
 sancta. Per Christū dominum nostrū. Deinde priores vel sup-
 prior cum seniore fratre, eleuātes eum, ducunt ad sedem suam.
CIn qua eo stante: pro gratiarum actione, cantant solenniter Te-
 deum, & campana pulsatur. Factaq; oratione: vadunt ad do-
 mum capitularem, & assidentibus prioribus confirmatoribus
 (si præsentes fuerint) accedens supprior ad priorem, interrogat
 tus ab eo, promittis obediētiam secundum regulam beati Au-
 gustini & secundum constitutiones capituli nostri generalis;
 inferens manus intra manus prioris, respondet, promitto. Si-
 militer faciunt & aliū per ordinem. Promittunt etiam obediē-
 tiam conuersi & donati. Totamq; diem illam gaudio dedican-
 tes, bis māducant: nisi fuerit feria sexta, vel ieuniū ab ecclesia
 institutum, aut in aduentu domini. Si autem qui eligitur,
 præsens non fuerit: non in die confirmationis, sed in die sus-
 ceptionis, bis manducant, nisi fuerit iejunum ut supra.

Nous

Nouus prior, tam domus superioris, quam ceterarū in proximo capitulo, professionem facere debet, in hūc modum. Ego frater N. promitto obedientiam & fidelitatem generali capitulo, pro me & domo nostra. Si vero rationabili causa p̄speditus in proximum capitulum venire nequiverit mittet professionē suam, in charta patente sigillata, capitulo p̄sentandam. Nihilominus cum p̄sens fuerit in generali capitulo eam renouabit viua voce. Prior ex alia domo assumpus, sine crimine cedēs prioratui: si ei placet, potest ibi manere, & profiteri infra annū, si priori superiori & priori domus illius placuerit, locusq; ei detur, secundum q̄ fuerit in ordine. Ad professionem autem faciendam, sufficit ut obedientiam in conuentu promittat, in manib; prioris. Cum prior aliquis propter infirmitatem vel propter seniam factus inutilis, voluerit intra annum habere misericordiam: significet priori superiori: qui autoritate capitulo generalis, dabit ei facultatem conuocandi duos priores de vicinioribus, qui poterunt eum absoluere (si viderint expedire): aliumq; cum electus fuerit, confirmare. Si priori de alia domo assumpio, aut rectori dormus de gremio capitulo, tempore sui prioratus aut rectoratus, hereditas aliqua, aut aliud quodlibet, hereditario iure prouenerit: in annuos reditus redigatur, & priori aut rectori quādriū in alia p̄fuerit domo tribuatur.

A

B

C

Secunda pars.

De Priore. Cap. 1.	58.
De Suppriore. Ca. 2.	64.
De Procuratore. Ca. 3	66.
De cellario. Ca. 4.	68.
De refectorario. Ca. 5.	68.
De vestiario. Ca. 6.	72.
De infirmario. Ca. 7.	70.
De sacrista. Ca. 8.	75.
De cantore. Ca. 9.	78.

De heb-

- A De hebdomadarijs. Ca. 10.
 De librario Ca. 11.
 De portario. Ca. 12.
 De hospitario. Ca. 13.
 De priori. Ca. primum.

nig. ad Reg. 22.

B Ostquam prior electus & confirmatus fuerit, ab omnibus in reverentia habeatur: ita ut quilibet ante eum transiens, caput non nihil inclinet. In quocunq; loco, extra conuentum, fratres aliqui sederint: si prior superuenerit, assurgere debent, nec sedere, donec ipse sedeat, vel eos sedere moneat. Si autem transferit: assurgere debent, & inclinare, ac stantes permanere, quo usq; transferit. ¶ Si per medium conuentum transferit in choro, de sedibus suis, fratres inclinare debent: sed in refectorio etiam capita detegere. In capitulo vero per medium conuentum transeunti: detecto capite assurgere debent, & inclinare ac stare, donec sedeat. ¶ Quicunq; illi librum vel aliud quid obtulerit: caput inclinare debet.

C Observare etiam debent omnes vt maxime coram eo, in habitu suo & moribus, modestiam omnem ostendant: & nunquam verba indecentia, coram eo proferre presumant. ¶ Pruidendum est autem priori, vt bona conuersatione sua, omnibus exemplum discipline fiat, nec accepta abutatur potestate: sed tato magis seipsum in omni moru probitate cohibeat, quanto alium in monasterio supra se nullum habet, a quo cohiberi possit. Non enim ideo prelatus est, vt discipline claustrali subiectus non fit. ¶ Quocunq; vel ad vestitum eius, vel lecti vsum pertinent: nec prelio nec forma ab habitu ceterorum differre debent. ¶ Horis canoniciis interesse studeat: precipue autem capitulo culparum, sine rationabili causa abesse non debet. ¶ In maioribus duplicitibus festis & supra, totum officium facit. In die palmarum, & in tribus diebus ante pascha, in vigilia nativitatis domini

Prelatus esse
recta gda dicta

De Priore. Ca. primum.

39. ^{Causa deficiente}
^{de A- fecit quoq}
^{effectus. Sol et nūc}
^{in istis casibus sūg}
^{rī supplicatio sole}
^{nīs cū tū cantu sic}
^{in die sancto Pash}
^{quod modo non fit.}

domini & penthecostes, feria quarta in capite ieuniū, & in die ^{de} marci quando venerit in dominica vel intra octauas pasche, si militer cum aliquis inuestiēdus est, aut professionem facturus, vel mortuus sepeliendus, & in tribus solennibus commemorationibus defunctorum: missam conuentualē cantat. ¶ In primis & completorio Confiteor, & post horas Fidelium, & Adiutorium, dicit: ac post completorium benedictionē facit.

¶ In locis silentiis, & prēcipue post completoriū, silentium servare studeat: quia nō decet eum (alīs in quiete & silentio se cohibentibus) vacare superfluis cōfabulationibus, aut inquietudini operam dare. ¶ In refectorio cum ceteris & sicut ceteri comedat: nisi infirmitas eius aut debilitas aliud requirat. ¶ Si quoquā proficiisci opus habuerit, extra monasterium per noctatus: suppriori aut procuratori, causam itineris sui, ante exitum indicet. Si autem exiens, casu pernoctare cum contigerit: cum redierit, alteri eorum causam indicare debet. A principio tamē aduentus usq; ad epiphaniam, & à quinquagesima usq; ad octauas pasche, fine confilio conuentus, monasterium ultra vñā noctē pernoctaturus, exire non presumat nec ad visitandura quidem. ¶ Ad nuptias vero, & ad primas missas secularium, neq; prior neq; fratres accedat: neq; etiam pueros de sacro fonte leuent. ¶ Priores & fratres dum sunt in itinere (si commode possunt) missam audiant: & caueant diligenter, ne iter faciant diebus dominicis & festis, nisi propter evidentē necessitatem. ¶ Prioris est beneficia & salutationes insinuare: & orationes iniungere. Si obliuiscitur: procurator ei ad memoriā reducit. ¶ Prioris quoq; est: errores legentium emendare, siue in choro, siue in refectorio, siue in capitulo, vel alteri cōmitere. Ipsius etiam est: de vno choro in alterum (cum opus est) adiutorium mittere. ¶ Prioris quoq; est: confessiones audire, & aliquos ex fratribus ad eas recipiendas specialiter deputare? infirmos iniungere, & mortuos sepelire: nisi aliqua ex causa, alteri iniunxerit. ¶ Hi autem qui ex commissione seu prēcepto prioris

A prioris, confessiones audiunt ^q nulli pro criminali, nisi de consensu ipsius, satisfactionē iniungunt, sed mittunt eos ad priorē: quia huiusmodi eius iudicio reseruantur. In periculo tamē, etiā tales absoluere possunt, ea cōditione, vt si vixerint & potuerint, priori confiteantur. In absentia vero prioris, potest supprior ab soluere subditos à criminalibus, & senior eorum qui ad recipiendas confessiones fratrum à priore deputati sunt, suppriorē: ita tamen, vt de mortali certo, teneantur omnes, priori suo cum redierit, iterato confiteri, ab eoq; absolvi. Sed & ipse prior, de mortali certo, in itinere (quod absit) commisso: tenebitur cum ad domum redierit, suppriori suo, etiam confessus reconfiteri. **¶** Quilibet frater clericus, ad minus semel in hebdomada, confiteatur priori, si eum habere potuerit: cōuersi vero, in duabus hebdomadibus. **¶** De via reuertentes: semper priori confiteri debent.

C Ex statutis cartuſianorum. Quod dicitur de mortali certo confitendo priori &c, non debet intelligi simpliciter de quolibet mortali: sed de peccato mortali criminali. Nō enim omne mortale est criminale: licet econtrario, omne criminale sit mortale. Que autem sint peccata mortalia criminalia, quāuis plura sint quæ enumerat apostolus, & quæ in iure communi, & statutis ordinis continentur: hic tamen pauca de plurimia enumeranda duximus. Homicidium, veneficium, omnis incontinentia actualis, simonia, blasphemia in Deū & sanctos eius, periuriū, falsum testimoniuī, sortilegiū, incendium, apostasia, injectio manū violenta: falsificatio literarum, instrumentorum aut signorum ^q rebello seu inobedientia in superiorē suum manifesta: infamatio criminis quod quis alteri obicit & probare non potest, odium inueteratum, magisterium cōspirationis, & frequens seminatio discordie. **¶** Prioris etiam est inuestigare fratres: & professiones recipere. **¶** Si quid magnum vel graue tractandum fuerit, videlicet, si bona monasterij fuerint com mutanda aut vendenda (dummodo prēcium inde proueniens, in alios redditus utiliores redigatur, vel ultra duodecim annos ex locanda, aut structure quibus cōuentus grauari possit, erigēde, aut aliqui ad inuestigationē vel professionē recipiēdi ^q prior oēs fratres capitulares in unum faciat conuenire: ibiq; cum omnes quid sentiant, libere pronunciauerint ^q quod maior & senior pars determinat, sine ulla personarum acceptione exequatur: & hoc omnino tanquam utilissimum rectissimum seruetur.

Quod

Quod si vota fuerint equalia: pars illa in qua prior est, præua-
lebit. ¶ Nemo autem suam vel alterius contentiose præsumat Confirmatum
defendere sententiam: ne bonum (quod absit) consiliij in dis- anno. 1538.
cordiam furoremq; vertatur. Qui vero cōtra priorem, vel par-
tem conuentus saniorem, suam vel alterius sententiam, conten-
tiose vel malitiose defendere præsumperit, & in hoc assuetus fu-
erit, commonitusq; resipiscere noluerit ? tanquam pacis turba-
tor, a communibus tractatibus excludatur: pena nihilominus
plectendus grauior, quæ pro modo culpe & conditione delin-
quentis, committitur arbitrio præsidentis. ¶ Veruntamē nul-
lus prior aut conuentus primam fundationē domus, quocunq;
modo grauare vel minuere, seu alia quelibet immobilia bona,
aut redditus qualescunq;, ex bonis monasterij vendere, vel possef-
fiones pro perpetua pensione cōducere, seu etiam (si dominus vl-
tra medietatem reddituum suorum annuorum debitis grauata
fuerit) de proprijs sumptibus, nouas structuras, viginti quinq;
scutatorum antiquorum impensas requirentes, edificare præ-
sumat: sine consensu capituli generalis, vel prioris superioris.
Qui quidem consensus dari debet, in charta patente, sigillo ob-
signata. Si prior aut procurator, aut etiam totus conuentus cō-
tra fecerit: procurationem procurator amittat, & per mensem
sit nouitius. Prior vero (nisi casus absolutionis fuerit) per tan-
tundem temporis, sit extra sedem suam: & nihilominus vterq;
per capitulum legitime puniatur. Correctio vero conuentus,
vſcq; ad capitulum differatur. ¶ Nullus etiam prior aut domus
assumere præsumat onus perpetuum missarum aut vigiliarum,
vltra beneficia cæteris benefactoribus in ordinario assignata:
neq; etiam pitantias annuas & perpetuas, absq; cōsensu capituli
generalis. ¶ Fratres quoq; & sorores se interponere non debet Confirmatum
in pitantijs dandis vel non dandis: quoniam capitulum vult vt anno. 1509.
in arbitrio sit prioris, quomodo & quando dande sunt, aut etiā
propter certos euētus nonnunq; subtrahēde. ¶ Semel circa qua
tuor festiuitates principales prior cōuocat fratres ad commune

A colloquium : ad conferendum de obseruationibus ordinis , ac alijs quibusq; vtilibus & necessarhs. **V**bi quisq; ad iussum prioris , libere proponere potest , quod pro obseruatione vel emanatione cōmuni stat & qualibet vritate excogitauerit . **¶** Et ne prior temporalium cura ac solicitudine prægrauatus , spiritualibus minus possit intendere : tales singulis officijs satagat depūtare , quorum solicitudini ea secure valeat committere . **¶** Officia plura uni personæ committi possunt , maxime in minoribus congregationibus : vt saltem aliqui de fratribus , ab officijs vacantes , liberius & perfectius spiritualibus studijs inherant . Officium tamēn supprioris & procuratoris , vni personæ simul committendum non est . Multo magis prior assumere nō debet procuraturam , nisi concedente capitulo generali . **¶** Prior quamvis curam externorum , & personarum quæ de ordine non sunt alijs impertiatur : non tamen ita abiçere debet , quin & ipse saluti & instructioni earum , interdum infistat , siue clerici sint siue laici . **¶** Et ipsi quibus cura aliorum à priore committitur , sæpe super his ad eum recurrant , & cum eo conferant : maxime quæ spiritualia concernunt . **¶** Ad usum suum , nihil tranquam proprium retinere debet . Si quæ expēdere eum oportuerit : de communi accipiat , & de his per se vel procuratorem , rationem reddat . **¶** Donaria siue in auro , siue in argento , siue in pecunia , siue quæcunq; aut vndecunq; venientia , ad priorem deferantur : vt ipse de his ordinet , sicut ei pro communi domus

Confirmatum anno 1544. nullius debito prior aut procurator , aut aliquis fratrum fide iubere debet , sicut nec conuentus , nec etiam pro annua pensione

Confirmatum anno 1520. alicuius præbende , sub pœna à capitulo infligenda . **¶** Nullius

quoq; prior aut conuentus , trahat alium priorem aut conuentum ad forum siue iudicium extraneum , sed omnes cause & controuersie , ad capitulum aut visitatores deferantur , decidantur , & terminentur . **¶** Prior , supprior , & frater à conuentu electus , sigillum conuentuale , & deposita notabilia , quæ ad procuratoris curam

A

curam non pertinent: sub tribus differentibus clausuris conser-
uent, & quilibet eorum vnam clauem ex his custodiat. ¶ De-
posita notabilia, siue in pecunijs, siue in alijs rebus, sciāt cum pri-
ore & procuratore, etiam supprior & alias frater, quem prior
& conuentus ad hoc elegerint. Næc autem commodare vel ex-
pendere, sine consensu deponentium & horum fratrum confi-
lio non licet. Qyorum etiam consilio in causis minus arduis pri-
or contentus esse potest. ¶ Hi etiam semel in anno circa festum
omnium sanctorum, simul conferunt, de cōmuni statu domus:
videlicet de conuersatione & profectu omnium inhabitantium,
de concordia & pace singulorum & de penuria quoq; aut com-
petentia temporalium: quatenus ex hoc singuli officiarj, pro
sibi cōmissis admoneantur diligentius in bono vigilare. ¶ Pri-^{mag. ad Reg. ii.}
ores quoq; semel in anno circa principium quadragesime, scru-^{mag. ad Reg. vii.}
tinum faciant in cellis, de clenodijs & vtensilibus fratrum &
conuersorum: qui huiusmodi prior exhibere debent. ¶ Pri-^{mag. ad Reg. 41.}
ores, rectores, & fratres, testamentorum executiones in se non
recipiant, absq; prioris superioris facultate speciali. Qui talem
facultatem sine causa rationabili, non concedat. ¶ Piores etiā Confirmatum
& priorisse non permittant fratribus aut sororibus, recipere in anno 1519.
depositum pecunias aut alia quecunq; clenodia: vel ullo modo
talia custodire. Literas missas conuentui prior non aperiat aut
legat: nisi præsente suppriore aut procuratore, si alterum eoru-
commode habere potuerit. ¶ Nullus fratum aut conuersorū ^{mag. ad Reg. 37.}
literas aut schedulā mittat vel recipiat, aut sibi missas legat, per
se interpositamve personam, sine consensu prioris. Procurator
tamen scribere potest de his, quæ ad usum monasterij ex officio
suo procurare debet. ¶ Prior cuiuscunq; domus præsentibus
hospitibus legat Benedicite & gratias, & dicat Fidelium sede-
atq; ad nolam in refectorio: preterquam præsente priore supe-
riore, aut visitatoribus, deempto priore superiore.

¶ De suppriore. Cap. secundum.

F 2

Quando

A Secunda pars

Vando eligendus est supprior: consilio discretorum fratrum, vel maioris & senioris partis capitularium, per priorem eligatur. Qui cum à priore nominatus fuerit: statim surgat, & veniens coram priore se prosternat. Deinde iubente priore surgens, & indignum minusq; idoneum huic oneri se contestans: humiliter supportari petat. Quod si prior non annuerit assensu prebendo, iterū se prosternat: deinde iubente priore surgens, humiliter petat orationes fratrum, ac deinceps in finistro choro primus erit. **A**bsente priore, vices eius gerere debet: & interim omnes officiarij ad eum referēt, si quid cause in ministerio cuiusquam emerserit? & eius præcepto obediāt: sicut prioris.

Si quid tamen altioris negotij interuenerit, quod per eius sententiam definiri non possit aut non debeat: usq; ad prioris aduentum differatur. **O**fficiarios non instituet aut destituet, nec aliquem ad sacros ordines promoueri faciet? nouitios non recipiet, nec professionem accipiet: nisi de his mandatum prioris acceperit. **Q**uoties vices prioris habuerit, reuerentia ei exhibenda est, siue in choro, siue in capitulo, siue in refectorio, siue alibi, sicut priori: excepto quod non sedeat ad nolam, nec ei assurgitur, sed modice tatum inclinatur. Nec tunc legit aut ministrat in refectorio: sed si hebdomadā eius fuerit, alium procurabit.

Aloquentibus illi, patris honoratur vocabulo: qui autem de absente loquuntur, supprioris illum appellant nomine. Verum præsente priore, nullæ inclinationes illi fiunt.

In cæteris, sicut aliis frater se habebit. **Q**uando prior domi est, & præsens in choro non fuerit: ipse in maioribus duplicibus festis & supra thurificat, & collectam in medio chori dicit. **S**upprior quando prior domi non est, maiori difficultate dispenset aut concedat alicui quicquam, quod communis institutionis modum excedit. Nam cum prior foris est: obseruationes & constitutiones ac rigorem omnem cōuenit nos fortius seruare. **Q**uādiu prior intra septa monasterij reperiri potuerit: non est supprioris dare alicui facultatē quoquam

**Transumptū
ex proemio.**

quoquam egrediendi, aut aliquid notabile faciendi. Si autem prior facile inueniri non potuerit: tunc in rebus minoribus licentiam dare potest, utpote loquendi cum fratre de re utili, vel necessaria, aut similibus. ¶ Qui à supprio de quacunq; re licentiam accipit: si priori occurrit, debet ab ipso, de eadem re licentiam postulare. ¶ Si absente priore, supprio singulare aut confirmatum notabile quid alicui concederit: debet hoc indicare priori do- anno. 1552.

A 23. s. p. 7. Vigil.

maum reuerso, ¶ Ad suppriorem precipue pertinet, priorem 2. sp. 27. in his in quibus reprehensibilis vel negligens fuerit, que vel ipse f. 2. sp. 27. considerauit, vel ab alijs sibi intimata fuerint, admonere: & cū in 16. v. 27. nihilominus quantum potest, coram alijs excusare. Alias vero B nullus fratrum, priori suo detrahere, vel per se illum arguere n. 7. ad Ky. 22. presumat. Potest tamen supprio vel procuratori, vel etiam ipso priori, cum timore & reuerentia, humiliter intimare, si quid in eo reprehensibile, & accusatione dignum deprehendetur. Quod si sepius admonitus emendare neglexerit: non tamen publice aut in conuentu arguatur, sed visitatoribus cum aduenerint reueletur, vel (si necesse fuerit) priori superiori denuncietur. ¶ Porro supprio singulis annis post festum pa- sche die congruenti, absolutionem petere debet. Non tamen fiet scrutinium, singillatim à singulis, super eius absolutione aut continuatione: quia illius destinatio solum spectat ad priorem. C

¶ Si absente priore (in monasterijs non inclusis) suppriorem quoquam proficiisci necessitas postulauerit, de conuentus consilio id faciat: & tūc senior in ordine, vicem eius suppleat. Quo tamen tempore hebdomadarius, Fidelium, Confiteor, & Adiutorium dicit, & benedictiones, & cætera ad diuinum officium spectantia facit. Nihilominus in maioribus duplicibus festis & supra: senior totum officium facit, in absentia prioris & supprioris. ¶ Supprio autem domi existente, non est senioris vicem eius supplere, neq; alicui de quacunq; re licentiam dare: nisi loquendi breuiter cum fratre, cum supprio inueniri non potuerit. emp. it bou.

A

¶ De Procuratore. Cap. Tertium.

Cunctis in externis officijs occupatis, preficietur unus de fratribus procurator: quem prior eligit, de confilio conuentus, vel maioris & senioris partis. Qui instruitur, vt diligenter scribat, quid acceperit, quidve expenderit. **H**ic vniuersorum externorum strenue curam gerens, si magnum aliquid, aut praeter consuetudinem agendum est, ad prioris semper confilium recurrat: nec grande aliquid circa illius consensum donare vel agere presumat. **¶ N**on dabit in pecunijs pro eleemosinis, ultra valorem florenti renenfis. Quo semel, siue per partes dato: non debet sine consensu prioris amplius dare, intra annum. In ceteris rebus, communem modum eleemosinarum sine scitu & consensu prioris, notabiliter non excedat. **¶ N**on debet pecuniam mutuo dare vel accipere, aut deposita custodire: nisi sciente & concedente priore. Et si forte receperit: debet hoc quam primum poterit, indicare priori. **¶ D**ebita etiam monasterij, statim cum potest soluat. **¶ A**d huius officiū pertinet, vt omnes census & redditus monasterij, undeque prouenientes, tempore statuto perquirat & recipiat, & singula prout distribuenda sunt & exponenda, tribuat. **¶ O**mnes officiarij in his quibus indigent, ad eum recurrent. **¶ Q**uoties à priore requisitus fuerit, rationem de singulis sibi commissis reddat: & de statu domus & familie sepius cum ipso conferre non negligat. **¶ C**um laicis familiaribus, & cum mercenarijs, quandoque capitulum tene-re debet: eosque reprehendere & corriger. Quibus etiam semel saltem in hebdomada exhortatio facienda est, a priore vel ab his quibus ipse commiserit. **¶ A**lias nullus prior vel frater, publice predicare debet: exceptis festis dedicationis & patroni, in proprijs ecclesijs, & hoc potius per alium non nostrę religionis fiat. **¶ S**i quādō foris aliquid inordinate fieri videt: ad ipsum pertinet, cum oportunū fuerit reprehēdere: ad illū vero qui reprehenditur, humiliter veniam postulare. **Q**uod si quis eorū seno-

emenda-

emēdauerit: debet hoc indicare priori. ¶ Ipse quoq; ex commis-
sione prioris, confessiones eorū audit, & communionē sa-
crā in festis administrat: nisi prior alteri iniunxerit. ¶ Procu-
rator tēpore silentij cū fratribus loqui non debet. ¶ Animalia
ad pastum emere, & eorum fructum siue peculium inde proue-
niens, ad vtilitatem monasterij (quantum sine peccato potest)
non prohibetur. ¶ Terras conducere vel elocare, aut similia
agere, aut etiam mercenarios conducere, sine prioris consilio
non debet. ¶ Quando quoquā proficiscendum est illi: pri-
us priori causam itineris sui indicare debet, siue suppriori, si pri-
or præsens non fuerit. Et tunc socius deputatus deferet procu-
ratori, nisi fuerit supprior. ¶ Procurator quamuis exemplo
marthæ, cuius suscepit officium, circa multa solicitari & turbari
necesse habeat: silentium tamen, & quietem celle, non pñnitus
abīscere debet: sed potius (quantum domus negotia patiun-
tur) in choro & refectorio adesse studeat & ad cellam, quasi ad
tutissimum & quietissimum portum recurrat: vt legendo, o-
rando, & meditando, turbulentos animi sui motus, ex rerum
externarum cura vel dispositione emergentes, sedare, & in arca-
nis sui pectoris, aliquid salubre, quod sibi commissis, suauiter
& sapienter eructet, possit recondere. Tanto enim frequentio-
ribus admonitionibus indigent: quanto minus literas norunt.
¶ Qui si(quod absit) negligens, aut prodigus, aut contumax
inuentus fuerit, sepiusq; corruptus se emendare noluerit & sub-
rogato in locū eius meliore, ad celle protinus custodiam reuo-
cetur: vt qui nequit alienam, suam saltē salutem operetur.
¶ Procurator semel in anno de receptis & expositis, & omni-
bus quæ debet & quæ debentur ei, coram conuentu rationem
reddere, & absolutionem ab officio suo petere debet. Non ta-
men fiet scrutinium singillatim a singulis, super eius absolutio-
ne aut continuatione: quoniam eius destitutio solum spectat
ad priorem. ¶ Reliqui officiales, excepto suppriori, non præ-
sumant in conuentu querere misericordiam, nisi de consensu

A prioris. Et hos prior destituere & instituere potest : cum ei vi-
sum fuerit expedire.

¶ De cellario. Cap. quareum.

Ne autem procurator nimium grauetur : unus de conuer-
sis, vel alius fidelis, ei in solatium dari potest. Hic itaq; in
his quæ ad cellarum, coquinam, braxatorium & pistrinum spe-
ctant : ei subseruire debet. Qui & prouidentia circumspectus, &
rebus disponendis ac conseruandis, solicitus sit & studiosus.
Qui tamen in nulla re contra procuratoris ordinationem quic-
quam agere presumat : sed in his quæ agenda sunt, eius requi-
rat consilium, & obtemperet voluntati. **¶** Frequenter etiam

B circa coquinam & cellarum esse debet, vt sibi commissa custo-
diat : & petentibus, quomodo & quantum oportet, de his quæ
in cellario seruantur, distribuat. **¶** Diligenti quoq; cura pro-
spiciat, ne coci vel pistores sibi commissa negligenter curent aut
preparent : ne fratribus molestia aliqua generetur, & ne dam-
num aliquod domui accedat. **¶** Prouidere etiam debet, vt se-
getes mundentur, & procuratori reducere ad memoriam quæ
facienda sunt : & prouidere quantum potest, ne per ipsius aut al-
terius negligentiam, aliquid alicubi pereat. Et si quid perierit :
prostratus reum se culpabilēm q; fatebitur. **¶** Hunc etiam pre-
cipue benignum & misericordem esse oportet : vt nō solū ma-
lis aliorum compati, sed & mala pati, & fratribus sine murmure
seruire sciat. **¶** Possunt tamē quedā de predictis alteri cōmitti:
si cellarius curam singulorū gerere nequeat. **¶** Excepto priore,
procuratore, cellario, & infirmario quādo propter infirmos o-
pus habet : nullus cellarum vel coquinā sine cōsenſu prioris in-
trat. **¶** Cū officia aliqua laicis cōmittuntur : diligēter instruēdi
sunt, vt secūdū cōstitutiones nostras cōmissa sibiperagāt, aut etiā
in lingua vulgari, mod⁹ officij eis ex cōstitutionib⁹ cōscribatur.

¶ De refectorario. Cap. quintum.

Officium refectorarij, vni conuersorum, vel alicui fidi-
committitur. Ad quem pertinet, tempore statuto, siue ad
prandium,

prandium, siue ad cœnam, mensam preparare, panem & potum apponere. ¶ Mappas, mantilia, cæteraque linteal ad refectorium & lauatorium pertinentia, ipse conseruat: & cum opus fuerit, abluit aut abluenda curat. Amphoras etiam sepius lauare debet. ¶ Candelabra quoque prouidere debet, quæ hyemali tempore in refectorio fratribus in cena anteponuntur: quæ sic disponenda sunt, ut soli priori vnum, & duobus vel tribus fratribus, & que vnum subseruiat. ¶ Quilibet frater secundum ordinem a minoribus inchoando, cū refectorio in apponendis & remouēdis cibis, hebdomadām complet: & tempore ieuniij, potum ad collationem ministrat. ¶ Infra collationem sedemus eodem ordine quo in choro stamus: excepto quod prior sedet in frōte mensē, supprior vero in loco suo, cum uno fratre seniore de choro suo. ¶ A dominica vero quinquagēfime usq; ad pascha, fratres quotidie sibi succedunt, legendo & ministrando in refectorio. ¶ Frater cuius est in refectorio ad mensam ministrare, finitis sextis vel nonis pro tempore, vel vesperis quando cenandum est, cum cibus paratus fuerit, primum signum pro refectione faciat: interposito tamen modico interuallo, quod ante cenam paramper protrahi potest, non tamen ultra spaciū septem psalmorum. ¶ Admonemus quoque ut nullus fratrum interroget a quocunque quid coquatur: nec aliquis recusare debet cibum, qui generaliter omnibus est paratus, nisi infirmitate cogēte. Nō est enim consuetudinis nostre pro cibis murmurare: maxime in conuentu. ¶ Si autem aliquis ministrorum notabilem confusione, tempore refectionis fecerit utpote amphorā frangēdo vel fundendo, aut aliquid simile: ante mensam prioris veniens, genua flectat, donec a priore signum surgendi accipiat. Si qui vero de conscientibus offendent: statim postquam fratres surrexerint, culpam recognoscentes veniam petere debet. ¶ Refectoriarū etiam nosse oportet infirmitates fratrum, quibus aliqua specialiter de consilio prioris vel infirmarij impēdere opus fuerit: ut sciat quid uniuersi tribuere oporteat. ¶ Prouidere

F 5 etiam

A etiam deberet, ut quæ fratribus apponuntur, equaliter sine personarum acceptione diuidantur: nisi quibus propter infirmitatem vel debilitatem, prior amplius dandum indicauerit. ¶ Inter comedendum, frequenter circunspicere debet: ne forte quid alicui desit, quod ipse supplere possit. Quod si aliquem fratrem de cibis appositis modicum vel nihil comedere viderit: debet hoc priori indicare. ¶ Si quid de his quæ in communi dantur alicui defuerit: debet hoc ab aliquo reectorario indicari, ut ipse suppleat. ¶ Ipse quoque sepius ad priorem respicere debet: vt si quid ille faciendum innuat, presto adesse possit. ¶ Ad fensem stans, sermones multos & superfluos serere non debet: sed filenter & submisse loquatur, quæ necessitas exposcit. ¶ Tempore prandij & collationis, prouideat reectorarius ne in refectorio tumultus aliquis aut vox, nisi solus legentis audiatur.

¶ Ad eum pertinet etiam, quando radendi sunt fratres vel minuendi, vasa & aquam calidam, & cetera quæ necessaria sunt preparare, & postea singula reponere: nisi fuerit alteri a priore commissum. ¶ Ad ipsum quoque pertinet tempore hyemalis, quoties necesse fuerit, in loco deputato, ignem conuentui preparare: videlicet, post missam, ante prandium, ante cenam etiam vel collationem, vel (cum intensus frigus fuerit) etiam statim post primas vel tercias. ¶ Ad refectorium non facile hospites admittantur: exceptis religiosis.

C **¶ De infirmario. Capitulum. 6.**

E Grotantium cura vni alicui de fratribus vel conuersis debet iniugi: ut ipse a cellario petat quod cuique opus esse per spexerit. ¶ Hunc precipue decet esse misericordem & compatientem. Qui etiam quotidie quoties opus fuerit infirmos visitare debet: & ea quæ ipsis preparanda sunt secundum possibilitatem domus, tempestive procurare. ¶ Qui tamen et ipsi secundum beati Benedicti dicta, ne superflua vel impossibilia petendo, vel forte murmurando, seruientes sibi contristent: diligenter admoneantur

mentar attendere, ut memores sint arrepti propositi, & vt sanos
 a sanis, ita egrotos ab egrotis secularibus, debere cogitent discre-
 pare. **Omnino** tamen caueatur: ne infirmi a seruitoribus, vel ab
 alijs negligantur. ¶ **I**nfirmarius libros pro horis dicendis, &
 pro sacra lectione prouidere debet: & cum necesse fuerit, co-
 ram eis, per se vel per alium, horas aut sacram lectionem legere.
 ¶ **H**ic in solatium habere potest aliquem ex familiaribus, qui
 ei in ministerio infirmorum subseruiat: quicq; sepius, maxime
 si infirmi penitus lecto decumbunt, adesse debet, nec facile nisi
 ipso infirmario presente & cōcedente, quoquam digrediatur? Miz. ad Pg. 24.
 vel si ipse abest: concedente infirmo vadat, & egressus diu mo-
 ram non faciat. **S**i autem foris eum diu morari necesse fuerit:
 infirmarius alium infirmo in solatium prouideat. ¶ **A**d curam
 etiam infirmarij spectat, cum ingrauescere ceperit languor in-
 firmatis, priori denunciare, ut communis pro infirmo fiat ora-
 tio. **I**pfius quoq; est quę ad communionem infirmorum, inun-
 ctionem, & sepulturam necessaria sunt procurare. ¶ **I**nfirmi
 lecto continuo decubentes, aut pre infirmitate valetudinariū
 egredi non valentes: cum sibi seruientibus licite loquuntur. **H**i
 vero qui continue lecto non decumbunt, & valetudinarium in-
 terdum egrediuntur, & quibus non est necessarium pro infir-
 mitate frequentius loqui: quamdiu in valetudinario manent,
 hanc legem habebunt. **A** completorio vñq; ad crastinum post
 primas, & interim dum regulares hore dicuntur, & cum suam
 seruant refectionem, silentium tenere debent: nisi cum infir-
 mario, vel sibi seruientibus, pro necessitate loquantur. ¶ **Q**ui-
 bus etiam temporibus, nonentur vel in ecelesia audire diuina,
 vel in suis cubiculis spiritualibus se aptare exercitijs. ¶ **S**ed &
 infirmarius caueat, ne dictis temporibus, & maxime post com-
 plerium, in loquendo & visitando, sese talibus exhibeat: nii
 necessitas occurrat. ¶ **C**æteris vero temporibus, in valetudi-
 nario & non alibi, huiusmodi infirmi, donec ad conuentum re-
 deant, loqui possunt: sed non cum extraneis. **P**er hæc tamen

non con-

Secunda pars

A non conceditur fratribus qui infirmi non sunt, loqui cum infirmis, absq; speciali consensu pr̄fidentis. ¶ Si in capitulo aliæ orationes cunctis generaliter iniuncte fuerint, vel si ipsi in re aliqua accusati fuerint: hoc eis infirmarius nūtiare debet. Et si in aliquo offenderint: ad ipsius pertinet eos admonere, vel corripere: & si se non emendauerint, priori indicare. ¶ Postquam autem infirmarius intellexerit non esse necesse eos diutius in valetudinario manere: indicabit priori, vt ad conuentum & ad communes obseruationes redeant. Si tamen ampliori humilitate vel recreatione indiguerint: in prioris discretione relinquuntur, vt ipse eis prouideat, aut infirmario prouidendum commitat, sicut cuiq; opus esse perspexerit. ¶ Infirmarius etiam dum tempus minutionis aduenerit, priorem admonet: vt ipse fratribus diem quo minui debeant, in capitulo denuntiet. Procuratorem quoq; admonere debet: vt fratribus aliquid cibi melioris prouideat. ¶ Ad infirmos & hospites nullus fratum vel conuersorum, dum comedūt se ingerat: excepto procuratore, & infirmario ad infirmos, & ministris eorum. ¶ Nemō quoq; medicinam aut chirurgiam exerceat, aut curam corporalem impendat extraneis: sub pena priuationis omnium instrumentorum & vteſilium, in hac arte necessariorum.

C

¶ De vestiario. Cap. septimum.

Ad officium vestiarij pertinet, omnia vestimenta fratrum lanea & linea, siue pellicea, calceamenta quoq; & pānos pro vestimentis custodire, & excutere ne a tinea ledātur. Rupta etiā seu attrita, reparari & resarciri faciat. ¶ Hic igitur secundū facultates domus, studeat pie singulis ministrare, quæ opus sunt eis. ¶ Ipsi autē quibus ministratur, caueat ne superflua requirat: & quæ eis concedūt, diligenter a corruptela custodiant. ¶ Sane & hoc singulos admonemus, nullo modo decere religiosum, vestimenta

vestimentum aliquod pro vilitate respuere : nisi manifesta incommoditas, aliud petere cogat. Quia si quid pro vilitate abniciatur, damnanda est superbia : si pro incommoditate mutatur, infirmitas toleranda. ¶ Nec debent inter se fratres vestes comitare, sine vestiario : sed ipse singulis secundum congruentiam temporis, alias tribuit, & alias recipit, receptaque custodit. ¶ Temporibus hijs ad Reg. 19.
 hora quando vestes lauentur obseruet : & curet ne vel mundus superflue lauentur, vel immunde diutius negligantur. ¶ Tunc
 inferioris siue interule per hyemem ad duos menses, & aestate ad unum mensem vel circa de consuetudine lauantur. Subtilia vero circa mensem, & superpellicea circa sex hebdomadas lauari solent. ¶ Indumentis lineis nullo modo ad carnem
 vtimur : exceptis linteis, quibus tempore dormitionis capita tegimus. ¶ In dormitorio lecti plumati, vel linteaminibus nullo modo concedantur : sed nec infirmi quidem linteaminibus vtantur, nisi propter sudores vel aliam notabilem causam, prior eis aliquando concesserit. Potest etiam prior concedere infirmis lectos plumatos, sed sanis ne quaquam. ¶ Extra domum iacere possumus, sicut nobis fuerit stratum : ne hospites molestantur. ¶ Nullus unquam sine interula iacere presumat : nisi post balneum prior forte concesserit, vel nisi infirmo in sudoribus posito hoc indulserit. ¶ Memoralia his qui postulantur ad Reg. 12.
 non denegantur : maxime iter facturis. ¶ Superpellicea qui-
 bus a pascha usque ad matutinas in exaltatione sancte crucis vtimur, non sint de subtiliori panno : sed mediocri. ¶ Subtilia vero que omni tempore super tunicas gestamus : sint non nihil rudiora superpelliceis, sed non notabiliter longiora. ¶ Fratres redditi, portant manicas in subtilibus ultra cubitum non portrectas : propter distinctionem habitus. ¶ Manicæ superpelliceorum, circa duas vel tres palmas, ultra digitos promineant. ¶ Vtimur autem ad lectisternium, culcitra floccis differta, puluinari, ac ceruicali plumato loco vero linteaminum, pano laeo : stragulis autem vel uno vel pluribus, ut cuique opus fuerit.

¶ Ad

A Ad vestitum autem habemus tunicas duas superiores, & duas vel tres inferiores, nodis instructas, duas uestes pelliceas, caligas & soccos prout necesse fuerit. ¶ Quicquid vero ad lectum vestitumve pertinet, cuius qualitatis sit, non curabit subditus vel prelatus: sed tantum ut frigus arceatur, & nuditas tegatur. Nam ad omnes religiosos, humilitatem, attritionemque pannorum, & vniuersorum quibus utuntur vilitatem, paupertatem & abiectionem, certum est pertinere. ¶ Cucullae igitur nostræ, chlamides, & capitia de nigro sint panno: tunicae vero & caliges, de albo. Cuius premium sic estimetur: ut due extense vline de nigro, & tres de albo, valorem scutati franciae non excedant, nisi forte panni latitudo duas vlnas notabiliter excedens, augmentum praecipue requireret. ¶ Cuculle etiam nostræ non sint ampliores quam semirotunde, & superius sine rugis, & sint in anteriori parte fissæ, usq; ad medium pectoris. ¶ Chlamides breuiores sint tunicis circa latitudinem palmæ: quibus etiam uti possumus equitantes, vel in ciuitate ambulantes, dummodo formam religioni congruam habuerint, & fuerint absq; manicis. ¶ Capitia nostra tam magna sint: ut utræque scapulam contegant. ¶ Tunice nostræ inferiores siue interule, nodos habeant usq; ad umbelicum: & parumper ultra medium tibiarum protendatur, manice etiam sint absq; nodis, nec multum ante fissæ. ¶ Tunica superior, inferius una palma distet a terra. Superpellicea & subtilia breuiora sint quam superior tunica, una plena palma: equaliter inferius rotunda. Tunice & uestes reliquæ eius sint amplitudinis sub axillis, ut facile exui valeant. ¶ Pelliceæ uestes de pellibus sint ovinis vel agminis. ¶ Almutia quorum usum habemus a pascha usq; ad matutinas in festo exaltationis sanctæ crucis: de nigris ouinis pellibus fiat, ita ut pelles ferarum sylvestrium, cuiuscumque generis, in nullo nostro habitu admittantur. ¶ Calcei nostri de nigro sunt corio, & anterius non acuti, nec pedes propter arctitudinem constringentes. ¶ Pilei itinerarij nigri sunt coloris: quorum circumferentia, quatuor digitos habeat in latitudine.

Nutatum.

Additum.

C

Cin-

A De vestiario. Ca. 7.

75.

Cingula nostra de simplici & communi sint corio : & habeat in latitudine mensuram lati pollicis. Et in ipsis cingulis vel cul- tellis, & in omni vsu nostro communi vel priuato, nihil de serico vel argento, seu quocunq; precioso, vel aliud quid appareat curiosum : excepto ministerio altaris. Qui contra fecerit : re illa priuetur, & arbitrio superioris puniatur. **V**estiarus eos qui vestimenta seu calceamenta negligenter custodiunt, reprehendere debet. **C**aveant autem priores, ne permittant subiectos suos facere cingula, aut cultellorum vel clavium corrigia ope- rosa, siue alio quocunq; modo procurare pecunias : quarū pre-textu conquerirant sibi libellos, eibum, potum, species, vel similia. **N**emo etiam assumat aut legat missas, potentibus extraneis, Confirmatum & pecunias dantibus aut promittētibus: sed eos mittant ad pri- orem. Contrarium facientes : tanquam proprietarij puniendi sunt. **Q**uod si alicui nostrum vestis, aut cultellus, aut aliud quid missum fuerit, ad priorem deferatur : & ex bona cōsuetu- dine, nō ei cui missum est, sed alij potius datur. In arbitrio tamē prioris relinquitur, vtrum ei cui missum est an alteri tribuatur.

B De custode sacrarij, quem sacristam vocant. Cap. 8.

Hic de manu prioris claves accipit, & cum clavibus custo- diam omnium quę in sacrario & in ecclesia sunt. **A**lbas & casulas, libros quoq; ad diuinum officium pertinentes, & cætera recipere debet ad numerū, & breuiter annotare. Quę autem sub custodia eius seruantur, prior etiam annotata habere debet: vt sciat pro quibus ratione in exigere debeat, cum opus fuerit. **I**pse quoq; omnia quę sub sua custodia tenentur: magna diligentia seruare debet, & frequenter inspicere, ne quid forte vel desit, vel aliquam corruptionem contraxerit. **S**i quę etiam in vestimentis aut in cæteris quę ad ministerium ecclesię pertinent, scissa vel attrita, aut quolibet alio modo reparanda fuerint: debet vt citius reparentur curare, omnia quoq; munda custodire, & immunda quęq; vt citius abluantur procurare, & ne vnquam sacra vestimenta, postquam inueterauerint, ad alios usus ex-

A

Additum.

nō. 73. cap.
vite s. Pirone.

B

anno. 15 12.

C

103. ad Reg. 19.

A vissus extra sacrum ministerium transferantur, diligenter curare. ¶ Debet & cineres, cum aliquid horum combusserit, in loco sacro reponere. ¶ Corporalia autem de purissimo & munificissimo lino preparari oportet: & vel in capsulis vel in saccellis mundis, diligenter complicata reponere. ¶ Quotiescumq; ablueda sunt corporalia, & linteola quibus calices & digitis sacerdotis terguntur: in vase ad hoc deputato, per se vel per alium abluit, primam eorum lotionem in piscinam proiiciens, cæteras in locū mundum effundit. ¶ Ad huius etiam officium pertinet, oleum & cætera ad luminaria ecclesie necessaria, a procuratore cum non habuerit requirere, & preparata seruare: & cereos & candelas, quoties opus fuerit, vel per se vel per alios factas conuenienti loco custodire, & inde quibus & quando opus est ministrare. ¶ Ipse quoq; cauere debet, ne in ecclesia cereorum numerum aut magnitudinem supra consuetudinem aut necessitatem amplificet: sed modum subscriptum studeat obseruare. ¶ In solemnibus festis, & ferijs secundis pasche & penthecostes, ad vesperas, ad matutinas, & ad missam maiorem quatuor cerei: in maioribus vero duplicibus, & in duplicibus, ad vesperas, ad matutinas, & ad missam maiorem, & generaliter in omnibus missis conuentualibus, duo cerei in altari collocantur. ¶ In festis nouem lectionum, & intra octauas pasche & penthecostes, & in commemoratione beatæ Mariæ, ad vesperas & matutinas, unus tantum cereus in altaris medio ponitur. ¶ Ad priuatas missas, unus cereus in dextero cornu altaris ponitur. ¶ Singuli cerei pondus vni⁹ libre non excedant: excepto cereo paschali, qui pondus septem librarum excedere non debet. ¶ In dedicatione ecclesiæ ad vesperas & matutinas & ad missam maiorem: duodecim cerei in parietibus accenduntur. In dedicatione vero altaris, & in principaliori festo patroni eiusdem, ad vesperas & ad matutinas, unus cereus in ipso altari ponitur: ad missam vero eiusdem altaris duo. ¶ Prunas quoq; ad incensum in missa, & in vesperis, & in hyeme ad calefaciendas manus

B

C

A

manus ministrorum altaris & celebrantium : & cætera pro ministerio altaris & ecclesie requisita, prouidere debet. ¶ Ecclesiæ & ambitum mundat, dato sibi adiutorio, quater in anno.

Chorum autem crebrius mundare potest. ¶ Ad ipsum pertinet die ac nocte tempora debita ad diuinum officium celebrandum custodire, signa pulsare : & a pascha usq; ad exaltationem sancte crucis inclusive, finitis gratijs vel nonis pro tempore, vnius horæ spacio elapso, fratres excitare. ¶ Igitur ad matutinas, ad primas, & ad horam quæ missam precedit, ad vesperas & ad cōpletorium, bis pulsatur : sed in maioribus duplicitibus & supra, ad utrasq; vesperas & ad matutinas, ter pulsandum est. ¶ In festis nouem lectionum & supra : ad matutinas hora vndecima primum signum fiat. In breuioribus matutinis circa duodecimam horam, secundum signum fiat : sed in longioribus parum per prius. Tempus vero inter primum & ultimum signum, pro matutinis & primis sic temporetur : vt circa spaciū saltem quartę partis horæ proteletur. In æstate tamē hoc spaciū parumper bresiliari & in hyeme prolongari potest. ¶ A pascha usq; ad exaltationem sancte crucis, primum signum ad primas fiat quinta hora. Reliquo tempore anni & in festis nouem lectionum æstate & hyeme, ad medium sexte secundum signum fiat. ¶ Veruntā-

Confirmatum
anno 1509.

C

dicus pulsus fiet, vt sic fratres admoniti, ter Ave maria dicant. ¶ Diebus bine refectionis a pascha usq; ad exaltationem sancte crucis, primum signum ad tercias aliquantulum post horam septimam pulsatur : in hyeme vero, paulo tardius. ¶ In diebus vnicę refectionis, estate & hyeme (excepta quadragesima) si sit pulsandi modus, vt circa vndecimam horam in ecclesia cuncta terminentur, in quadragesima vero, circa duo decimam. ¶ Horæ vero pulsandi tribus diebus ante pascha, in ordinario expressa est. ¶ Primum signum ad vesperas quando cenatur, fit tercia hora : quando ieiunatur, per mediam horam protelatur. ¶ Quando vigilię nouem lectionum dicende sunt, circa horam

G

quando

A quando vero trium lectionum, circa medianam horam, signa ad vesperas anticipantur. **¶** Inter duo signa ad tercias vel sextas pro tempore, & ad vesperas: fit spaciū non minus media hora, in quo sacre lectioni operam damus. Ad completorium circa medium sexte, secundum signum pulsatur. **¶** Ostium extre-
mum ecclesiæ inferioris, per quod ingrediuntur qui de foris ve-
niunt, a festo omnium sanctorum usq; purificationem beatæ
virginis, is cui id a priore iniunctum fuerit, ante completorium
claudit, & post primas aperit: cæteris temporibus, ante primas
aperit, & post completorium claudit. Nec unquam illud nocte
aperit: nisi in noctibus natalis domini, & pasche. **¶** Ostium

B autem quod familie & hospitibus peruum est: semper ante ma-
tutinas & ante primas aperit, & post matutinas & completorium
occludere debet. Si negligit: culpabilem se fatebitur. **¶** Quan-
do ostia claudenda sunt, ecclesiam lustrare & circuire debet: &
sic demum ipsa firmare. **¶** Si quando forte ad matutinas, mul-
to tardius solito pulsauerit: priori aut cantori, indicare debet,
ut pro breuitate temporis, res diuina nonnihil festinantiis ab-

Cantus reliquæ soluatur. Ipse autem culpam suam in capitulo dicat. **¶** Semel
et octo*laudes* etiam in anno circa pascha calices intus & foris aqua calida la-
travit *rebus* uat, & lotionem in piscinam mittit. Si autem sacris initiatus nō
florat, *vamus* fuerit: de consensu prioris alium rogat. **¶** Eodem quoq; tem-
et *fiebat* *enoll*, pore, sacrum oleum procurare non negligat.
vel soluatur ad libato. **¶** **D**e cantore. Cap. nonum.

de aliis pfectis **A**d officium cantoris pertinet omni tempore quæ in tabu-
sante officii que la notanda sunt, tempestiue signare. **¶** Obseruare autem
ratione minorum debet in cantandis siue legendis, ne illum qui minoris est ordi-
dei scilicet sedulo nis, supra illum qui maioris est ordinis posat: id est, nec diacono-
presentem num supra sacerdotem, vel supra diaconum subdiaconū. **¶** Ad
queq; vero a duobus pariter decantanda, quantum conuenien-
ter potest, equalis gradus fratres studeat ordinare. **¶** Si quos
in tabula postquam visa est mutauerit: hoc ipsis quos mutauit,
tempestiue indicet. **¶** Si vero aliquis, id ad quod signatus est,
explere

explore nequuerit: cantori significet, ut aliū substituat. ¶ Qui
 cunq; aliquid cantare vel legere in ecclesia debent, prius prouideant si indigent: alioqui corriganter. ¶ Si quis forte ex his
 qui in tabula positi sunt, defuerit: ad cantorem pertinet siue in
 cantando siue in legendō, vicem eius supplere, vel alijs iniunge-
 re. Ipsius quoq; est processiones ordinare, & facienda disponere:
 & eos qui non bene incedunt dirigere. ¶ In cantu ecclesie, si
 quid erratum vel dubitatum fuerit, & in eleuatione cantus, ne-
 mo illi preiudicet: & quod ille prior incepit: nullus aliud aut a-
 liter(excepto priore) incipiendo perturbet. ¶ Si qua etiam su-
 bito cantanda vel legenda euenerint, quæ nulli prius specialiter
 iniuncta fuerint: ipsius est, cuj; voluerit, agēda innuere. ¶ Ad
 ipsum pertinet, legētibus ad mēsam, quid & quādo legere debe-
 ant ostendere. ¶ Homilie sanctorū patrū in festis, & in his dieb⁹
 qui proprias habēt, primo omniū leguntur. Sabbato tamē sem-
 per regula legitur: nisi propter festū aliquod, seu aliā conueniē-
 tem causam preueniatur. Lecta homilia: cetera de festis & tēpo-
 ribus legūtur. ¶ Sermones & homilie quæ sepius reuersantur:
 semel in anno ad refectoriū integraliter legūtur, secundū dispo-
 sitionē cantoris, nisi priori aliter visum fuerit. ¶ Cū de festo ali-
 quo in dominica nō vacāte cātatur: finitis quę de festo sunt, vel
 si propria non sunt, legitur homilia dominicalis in refectorio.
 ¶ Libri bibliorum incipiendi sunt in refectorio: quando inci-
 piuntur in ecclesia. Quatuor euangelia vsq; ad passiones, in qua-
 dragesima ad collationem leguntur. Possunt tamē propter bre-
 uitatem temporis huiusmodi libri in refectorio prius incipi.
 ¶ Ad cantorem etiam spectat, quotiescunq; in psalmodia, vel in
 cantu, vel in alio quolibet diuino officio, propter superuenien-
 tem quamlibet causam, plus solito vel tardandum vel festinan-
 dum fuerit: hoc ipsum fratribus significare. Si quando plus iu-
 sto, vel festinatur vel protrahitur officium: ipse ad certam men-
 suram temperare debet. ¶ Quod si quid in officio suo negli-
 genter fecerit: non temere a quoquam corripiatur, sed in capi-

Atulo accusetur. ¶ Porro unus iugiter sit cantor : & unus successor. ¶ Cantores solicii sunt, ut semper mediocritas seruit in cantu nostro : vt & grauitatem redoleat, & deuotionem excitet. ¶ Cantoris est admonere eos qui nimis lente, vel nimis festinanter canunt vel legunt. Cantores caput detegunt, cū aliquid ex officio suo incipiunt : exceptis responsorijs in matutinis & vigilijs defunctorum, & antiphonis post psalmos & cantica, & ad memorias & suffragia.

¶ De hebdomadarijs. Cap. decimum.

Bordo sacerdotum & hebdomadariorum, a senioribus incipit : & per singulas hebdomadas, de uno choro mutatur in aliud. Cum vero numerus sacerdotum impar est : officium sacerdotij ab ultimo regreditur ad suppriorem, etiam si sit in eodem choro. ¶ Qui sacerdos hebdomadarius est missæ cœntrualis : in hebdomada sequenti primā missam concurrentem procurare deberet. Si vero una die plures missæ occurserint : in dispositione cantoris relinquitur, quibus assignare voluerit. ¶ Cum autem duæ missæ cantande sunt : sacerdos primæ missæ concurrentis cantat missam minorem, & hebdomadarius conuentus, maiore. In festis vero in quibus maior missa spectat ad priorem : minor (etiam si legenda fuerit) pertinet ad hebdomadarium missæ conuentualis. ¶ Quando sacerdos hebdomadarius missæ conuentualis vel priuate celebrare non potest, vel causa reuerentij quandoq; supersedere vult : aliud rogar? & ille si potest, pie annuere debet : alioqui humiliter se excuset. ¶ Si sacerdos hebdomadarius aliquando absens fuerit: iunior sacerdos sibi proximus, vices eius supplet, etiam si fuerit versicularius. Cum autem infirmatur, vel quoquam profectus fuerit? si de tota septimana, aut nihil prorsus, aut parum facere potest: qui sequitur eum, vices eius supplet, cuius ipse vicissim (si tam cito cœualuerit, vel de via reuersus fuerit) vices agat. Hoc autem quod de hebdomadario sacerdote diximus : de cæteris etiam hebd-

A

hebdomadarijs seruandum est. ¶ Cum vñus solus est diaconus, ministrat ad omnes missas conuentuales, in quibus solus diaconus ministrat: & cum paratus nō est, alium procurat. In missis vero quę cum duobus ministris celebrantur, exceptis maioribus duplicibus festis & supra: subdiaconus, si adest, ministrat in officio suo cum diacono. ¶ Si autem subdiaconus nō adest: Mutatum,

diaconus ministrat in officio subdiaconi, & iunior sacerdotū in officio diaconi. ¶ Quando plures sunt diaconi vel subdiaconi, quilibet seruat hebdomadam suam ministrando ad missam: & uno non parato, alter supplet vicem illius. Similiter cum fuerint plures diaconi: ille legit euangelium, cuius est hebdomada, etiam si iunior in ordine fuerit. ¶ Cum vero nullus fratrū Mutatum: est diaconus aut subdiaconus? tūc iuniores sacerdotes (excepto versiculario) ministrabunt ad missam: senior videlicet in officio diaconi, & iunior in officio subdiaconi, quando vtriusq; ministerium requiritur. ¶ Si etiam cuncti fratres, sacerdotes fuerint: duo iuniores faciunt officium versicularij, sed non hebdomadarius. Si tamen hebdomadarius omnium aut fere omnium iunior fuerit: deferre debet suppriori & seniori domus? nempe vt supprior fungatur officio hebdomadarij: & hebdomadarius officio versicularij.

B

¶ Delibrario. Cap. vndeclimum.

C

Librarius omnes monasterij libros ad diuinū officium non spectantes in custodia sua habet. Quos etiam proprijs non minibus singillatim annotatos habere debet, & per singulos annos bis aut ter exponere & recensere: & ne in eis vel tinea vel alia qualibet corruptela infectum vel exesum sit, diligenter considerare. ¶ Prior quoq; omnes libros, qui sub custodia eius servantur, annotatos habere debet: vt sciat vnde rationem exigere debeat, cum opus fuerit. ¶ Librarius signat libros cum extra domum ignotis mutuo dantur, & pignus vel cyrographum recipit, & custodit: nisi prior aliter visum fuerit. ¶ Libris quos ^{ad Vg. 8.} a librario studij gratia accipimus, omnem diligentiam curamq;

G 3 prebere

A preberet monemur: ne puluere vel alia qualibet sorde maculen-
tur. ¶ Nullus vero subditorum petat sibi foris concedi libros
sine consensu prioris. Et si quis consentiente suppriore (si prior
domi non fuerit) librum aliquem a foris attulerit: ostendat il-

Additum. **Confirmatum** lum priori reuerso. ¶ Libros quoq; lutheri, eiusdem sequaciū
anno. 1527. legere, aut penes se detinere, aut custodire nemo presumat: sub
pena carceris. ¶ Libros veteris ac noui testamenti, vel eos cum

Thes. ad Reg. 8. **Confirmatum** quibus diuina celebrantur officia, sine capituli generalis consi-
anno. 1547. lio, nullus emendare presumat, sine exemplaribus demorum no-
strarum emendatis: nisi iudicio prioris, & prudētium fratrū
error aliquis manifestus appareret. ¶ Sic nec communē viam

B domorū nostrarū in accētibus & in ortographia, a quoquā volu-
mus immutari. ¶ Porro si qua in libris ecclesiasticorū doctorū
mendosa, vel emendatione digna videantur: priores prouideat
quantum potuerint, ut ad libros, qui correcti sunt in domibus
nostris (si haberi possint) corrigantur.

¶ De portario. Cap. duodecimum.

C **P**ortarius de conuerfis vel alijs familiaribus talis constitua-
tur: qui quantum fieri potest, benignus, affabilis, & proba-
tis sit moribus. ¶ Hic mansionem iuxta portam habere debet,
in qua iugiter commoretur: nec moram longam facturus in-
de discedat: nisi alium vice sua relinquat. ¶ Huic magnopere
obseruandum est: ne aduenientes de foris aliquo modo contri-
stet. ¶ Eis tamen qui sero ex quo porta speciali clausura clau-
ditur vsq; ad mane quando aperitur veniunt, non facile aperire
debet: nisi prius causam vel personā cognoverit. ¶ Hora clau-
dendi portam seruatur: quando tenebre diem obscurauerint.
In longioribus tamen diebus circa horā nonam. Hora autē ma-
ne aperiendi, intelligitur hora primarū: vel tempore hyemali,
quando clarior dies illucceat. ¶ Interim etiam, nec alicui
de his qui intus sunt, facile aperiat: nisi certam & manifestā cau-
sam ostendat. Hoc namq; tempore speciali clausura portam ob-
serabit: ad quam etiā nemo sine speciali & cūdenti causa, cum
totius

totius conuictus notitia, clauem habeat. ¶ Feminas autem quo-
cunq; tēpore, vel quacunq; de causa, ingredi non permittat. Pro
quo diligenter attendendum, quod omnibus personis domorū
nostrarū firmiter inhibetur, ne intra domorum nostrarū septa,
fossis vel signis quibuscunq; designata, mulieres cuiuscunq; cō-
ditionis vel etatis ingredi permittant: sed potius, quantum po-
terunt se opponant & defendant quantum in eis est, ne intrent.
Qui vero cōtra hęc, mulieres ingredi permiserint: si priores fu-
erint, sint extra sedes suas, hoc est in loco professionis suę per di-
es quadraginta, & tres abstinentias faciant in pane & aqua. Alij
vero de ordine per dies quadraginta sint nouitij, & officia (si
quę habet) amittant, & tres faciant abstinentias in pane & aqua:
capitulo predictas penitētias nihilominus aucturo. Prior tamē
potest tales in eisdem officijs vel alijs reuocare, si vtilitati domus
viderit expedire, & aliud non obſistat. ¶ In nouis vero domi-
bus, vbi conuenienter omnino excludi non possunt: nullo mo-
do ad officinas monasterij admittātur, & visitatores cōmittant,
vt secundum facultates domorum, quamprimum penitus ex-
cludantur. ¶ Fundatrix tamen integre domus, vel domina pa-
trie, cū suo comitatu, intrromitti potest: ad dormitoriū tamē &
cellas fratrū (si fieri potest) non admittatur. Possunt tamē femine
per segregatū introitū, in posteriorē partē ecclesie, extra cācellos
intrare, & isthic cū viris sacerularib⁹ diuina audire. ¶ Quādo etiā
ecclesie nostre primo dedicantur: licet fēminis ecclesiastis nostras
ingredi, intra cācellos & monasteriū, sed nō dormitoriū. Nec si-
nuntur tunc vel quocunq; tēpore, in domib⁹ nouis vlo modo
intra septa comedere vel dormire, seu longā morā facere. Et cla-
ra die ingrediātur, & egrediantur. ¶ Ad officiū quoq; portarij
pertinet mendicantibus eleemosinas erogare. Ad quas erogan-
das reliquias, tā de panib⁹ quā de alijs cibarijs afferre debet, & eas
penes se reponere. ¶ Mendicos sēculi & vagos nō facile intro-
mittat: nec ad hospitandū sine euidenti neceſſitate, introducat.

¶ De hospitario. Cap. tertium decimum.

A **H**ospitarius eligitur unus de cōuersis, vel alius fidelis mōribus & disciplina quantum fieri potest eruditus. Qui su- peruenientes hospites deuote suscipiens, & omnibus honorem congruum impendens, maxime religiosis & deuotis : sciat singulis prout religio exigit morem gerere & deferre obsequium. ¶ Ipse etiam hortatur aduenientes hospites vt eant ad orationē. ¶ Si priorem aut aliquem ex fratribus petant : non dicit eos ad dormitorium vel conuentum , vel alio vbi fratres sunt congre- gati ? sed nunciat priori : vt ipse vel alius cui loqui cupiunt , ad eos egrediatur. ¶ Cauentur autem colloquia, vel interrogati- ones cum hospitibus, de rumoribus vel negotijs seculi : sed ma- gis exhortentur ad emēdationem vite & contemptum mundi. ¶ Debet etiam hospitarius hospitum pedes lauare, vel vt lauen- tur curare si opus fuerit : aut saltem aquam calidam eis appone- re, vt ipsi se lauent, si se lauari nō permittūt. ¶ Pro dormitione hospitiū culcitre & lecti habeantur, secundum dispositionē pri- orum, & exigentiam personarum. ¶ Feminis quę ad hospitā- dum suscipiēde sunt, siue de religione, siue de seculo fuerint : pri- or in villa hospitiū prouidere debet , & ibi quod opus est mini- strare. ¶ Quibus tamen extra fores monasterij cibus & potus dari potest, cum morature nō sunt. ¶ Prior nō facile concedat

M. ad M. C 36. alicui fratum facultatē loquēdi mulieribūs absq; teste : excepto
H. ad R. 43. 12. procuratore. ¶ Caueat etiā quicunq; prior vel frater loqui cū
femina, nisi in loco aperto vbi ab alijs possit videri : excepta ma-
tre vel sorore. ¶ Prohibetur quoq; priorib⁹ & personis domo-
rum capituli nostri, etiam laicis : ne vlo modo prandere vel ce-
Confirmatum nare p̄sūmant in hospitali fēminarū. ¶ Fratres etiam loquan-
anno. 15. 14. tur fēminis per cancellos : nisi presidens (cum vtile aut oportu-
Confirmatum num fuerit) in hoc dispēsauerit. ¶ Visitatores diligēter restrin-
anno. 15. 21. gant recreaciones & potationes, quę in hospitali fēminarum aut
in diebus minutionis , etiam extra septa monasterij contingere
dicuntur.

Capita

¶ Capita tertie partis.

De susceptione & institutione nouitiorum. Cap. i.

De professione & ordine professorum. Cap. 2.

Qualiter habere se debet fratres in horis regularibus. Cap. 3.

Qualiter se habere debent in missa conuentuali. Cap. 4.

De capitulo culparum. Cap. 5.

De grauibus grauioribus & grauissimis culpis. Cap. 6.

De silentio & labore. Cap. 7.

De refectione. Cap. 8.

De ieunijs. Cap. 9.

De collatione. Cap. 10.

De dormitorio. Cap. 11.

De communione. Cap. 12.

De iter facturis. Cap. 13.

De tonsura. Cap. 14.

De minutiōne. Cap. 15.

De restrictione privilegiorum. Cap. 16.

Constitutio urbani quinti, Ne in vinea. Cap. 17.

De commissarijs sanctimonialium. Cap. 18.

De rectoribus sanctimonialium & socijs eorum. Cap. 19.

De pastoribus & curatis. Cap. 20.

¶ De susceptione & institutione nouitiorum. Cap. i.

N suscipiendis nouitijs cautionem & diligētiām maximam adhibendam esse censemus & eo quod sepe improbi & correptionis impatiētes suscepti, probisq; admixti, graues molestias religioni inferre soleāt: & boni post susceptionē, sine eruditione derelicti, graue detrimentum in negligentia religionis sustinere. ¶ Pro susceptione igitur quorumlibet aduenientium, & habitum religionis concedi sibi postulantium, hanc primam discretionem ac solicitudinem esse tenendam decernimus & vt neq; pro dignitate generis, neq; pro multitudine diuitiarum,

A siue qualibet alia re, ad pompam vel ad auaritiam huius saeculi
 pertinente, aliqui suscipiantur: quorum consortium, vel pro prauitate
 morum suorum, vel aliorum qui ad societatem eorum aut
 cognitionem pertinuerint vexatione & importunitate, ceteris
 in religione constitutis, nocuum & pernitosum, aut ignominiosum fore sciatur. ¶ In his vero qui suscipiendi fuerint:
 primum bonos mores, precipue ut mansueti ac tractabiles sint,
 correctionisq; siue non impatientes, considerandos esse monemus. ¶ Ignotos autem probabile testimonium non adferentes:
 tante probationem dimidi anni non recipimus, nisi conuentus
B vnanimiter vel saltem tres partes conuentus magis accele-
 randum iudicauerint. ¶ In quo tempore probandi sunt, utrum
 in proposito sint constantes, ac pompis saeculi perfecte renun-
 ciant per abiectionem vestium secularium, per exercitium la-
 boris & humiliationis, per promptam obedientiam ad queq; ini-
 iuncta & aspera, per mortificationem voluntatis & sensus pro-
 prii: per obseruationem silentij & quietis, per sedulitatem in lec-
 tionibus sacris & orationibus: per gratam susceptionem in-
 crepationum & correctionum, per alacritatem in vigilijs & ab-
 stinentijs, per promptitudinem ad confessionem peccatorum,
 & reuelationem temptationum, & quelibet alia similia: in qui-
 bus probari possint, an veraciter mundo & sibiipsis mori, & deo
 in prospectu sancte religionis viuere velint. ¶ Pueros siue ado-
 lescentes qui decimum octauum annum nondum attrigerint:
 ad nouitiatum non recipimus. Nec etiam aliquem fratrem cle-
 ricum vel conuersum, de aliqua domo ordinis nostri vel alterius,
 ad probationem seu professionem, aliqua domus admitte-
 re presumat, absq; autoritate capituli generalis. ¶ Duo etiam
 fratres germani, aut due sorores non recipientur ad ordinem in
 una domo, neq; pater cum filio, aut mater cum filia: nisi de con-
 sensu & que capituli nostri generalis, & cum tres partes conuen-
 tus recipientis id desiderauerint. Et si tales recepti fuerint: po-
 sterior quidem potest manere in capitulo culparum, sed vocem

capitu-

A De susceptione & institutione nouitiorum. Cap. i. 87.

capitularem non habebit, nec ad colloquia conuentualia vocabitur, nisi a capitulo generali illi concedatur. **Sacerdotes Confirmatum**
quoq; saeculares aut aliqui de illegitimo thoro nati non recipi- anno. 1522. &
antur: nisi auctoritate capituli generalis, dum due partes con- rursus. 1531.
uentus id desiderauerint. **A** nouitiis nec vestis nec aliud ali-
quid exigatur: ne exigens (quod absit) illius extrauagantis do-
mini Urbani, que incipit Ne in vinea, penam incurrat. Prioratū
quoq; prior & procuratū procurator amittat si eis scientibus
exactio iam venerit ad effectum. **Cum** igitur de aliquo no-
bis placuerit, ut ad susceptionem habitus nostri recipiatur: ob-
seruatio regule & constitutionum nostrarum illi proponenda
est, ut sciat quibus institutis & preceptis se subdere debeat. **Qui**
si a proposito suo nullo timore austeritatis auerti potuerit, exae-
minandus est si legere & cantare nouerit: propter quod ad cho-
ris frequentationem, die noctuq; admittendus est. **D**einde
cum priori visum fuerit per aliquem de fratribus, ad instādum
pro susceptione habitus admoneatur. **Qui** die statuto in capitu-
lum veniens: ad pedes prioris se prosternet. Priorē autem inter-
rogante, quæ est petitio tua: ita iacens respondeat. **P**eto dei mi-
sericordiam & vestram confraternitatem. **D**einde ad iussionem
prioris stans in genibus queratur ab eo coram omnibus: an ab
aliquo ordine exierit, an liber sit, an alicui mulieri spoponderit
fidem, an voto aliquo obligatus, an absq; occulto & incurabili
sit morbo, an de querelis & debitis satisfecerit, an legitimus sit,
an possit ad sacros ordines promoueri. **Q**uo ad singula respon-
dente: primo omnium prior difficultatem ordinis, ac quas mo-
lestias & tentationes in conuersatione regulari, in prohibendis
proprijs voluntatibus, & obedientia sestända, sustinere necesse
sit studeat demonstrare? predicens etiam quanta distinctione,
omnis obseruatio regule ab eis exigatur qui eā professi fuerint,
& quām seuere negligentes & rebelles iudicētur, & cetera quæ
in ordine duriora & asperiora fuerint exponens: interroget,
an ad hæc omnia pro salute sua paratus sit, ut coram omnibus
volunta-

A voluntatem suam aperiat: Tunc si interitus & constans persis-
 stens, responderit se de sola dei pietate, fratrumq; orationibus
 confisum, ea prout diuina clementia concederit impleturum;
 dicat prior. **Dominus** det tibi hæc omnia adimplere: ut ad vi-
 tam eternam possis peruenire. Deinde ad prioris pedes vel sup-
 pore, tunc ei dix prioris, si prior absens fuerit, & huiusmodi receptionem illi co-
 erit. Ex parte dei & miserit, genua flectens, iunctas manus inferat intra manus pri-
 oris, & prior ei dicat. Ex parte dei & nostra recipimus te: & con-
 cedimus tibi nostram fraternitatem. Et proponat eidem: quod
 ante professionem potest liberè exire. Et sicut in eius optione est
 exire: ita est & in nostra eum expellere, si nobis (quod absit) eius
 conuersatio non placuerit. Ac deinde diem quo inuestiendus
 sit, prior ei constituet: ad quem si non venerit, nos ei obstricti
 non erimus. ¶ Appropinquante igitur die per aliquem de fra-
 tribus admoneatur, vt priori de vita sua preterita, confessionem
 (si nō fecit) faciat: & ad inuestitionem & sacrā communionem
 se disponat. ¶ In ipso vero die finita hora que precedit missam
 maiorem, fratres ad sacrariū conueniunt: ibi q; vestibus suis exui-
 tur, & habitu sancte religionis induitur. Deinde postquam cū
 ministris prior ad altare accesserit, adducitur, & ad gradum alta-
 ris prosternitur: cātatoq; hymno **Veni creator**, cū versiculo E-
 mitte, & collecta Deus qui corda. & **Da nobis quesum⁹**, a priore
 & singulis fratrib⁹ in osculo pacis suscipitur. ¶ Induitur autē
 nouitius subtili fine manicis, per omne tēpus sui nouitiat⁹, pro-
 pter distinctionem ab habitu professorū: & nouissimū locū tenet.
 Nec vtitur almutio, sed aperto capitio, etiā si sacris initiat⁹ fuerit
 quod tamē deponere debet, cū ad altare ministrat, vel cereos in
 officio ceroferarij gestat. ¶ Officiū cātādi versiculos in suo cho-
 ro solus exequitur: sed si plures fuerint, alternat vices, nisi forte
 priori de aliquo aliter visum fuerit. ¶ Nouitius postquā vesti-
 tus fuerit, tradat res suas priori ex integro: & nō ipse sed prior
 vel cui ipse iniunxerit custodiat. De quibus quandocūq; & quo
 modocūq; nouitius ante professionem disponere voluerit: iuxta
 voluntate

A De susceptione & institutione nouitiorū. Ca. i. 89.

voluntatem ipsius fiat. In domo tamen propria, nihil disponat: nisi sciente & concedente priore. ¶ Commendetur autem nouitius vni e fratribus boni testimonij: qui diligenter instruat eum, de inclinationibus, de incessu, statu, & in omni gestu suo, quomodo beat oculos demissos habere, submissè & non festinanter loqui: & in omnibus motibus signum humilitatis ostendere. Doceat quoq; eum legere & cantare alta & demissa voce, prout tēpora depositant: & ea quę publice acturus fuerit, coram magistro suo priuatim (si indiget) perdiscat. ¶ Doceat etiam eum quonodo ad priorem & ceteros fratres loqui, & reverentiam maxime priori exhibere debeat. Precipue autem admonebit eum frequenter, ut mores & consuetudines seculares student mutare in melius, atq; mala quę gesit, confitendo, & lachrimis puniendo, vicia etiam & carnales concupiscentias reprimendo, propriam quoq; voluntatem & consilium, propter bonum obedientie mortificando, & humilia queq; & viliora, & quoscunq; labores libenter amplectendo, exuat veterem hominem cum actibus suis: & deinde virtutes sectādo, efficiatur nouus homo in christo. ¶ Quod ut perfectius consequi valeat: tanquam mortuus mōdo & sibiipſi, nullis forensibus rebus seu negotijs domus, priuatim aut publice, se aliquo modo immisceat, soli deo viuere querens, celle & quietis suę studiosus obseruator, ocio torpere refugiat: lectionibus sacris & orationi, & compunctioni cordis, & meditationibus, vel etiam labori manuum in cellula seu foris, prout illi iniunctum fuerit, secundum communis institutionis normam insistendo, seu in discendo ea quę ad nostram communem institutionem, & ad veram religionem pertinent: animū suum ad spiritualē profectum cum magistri sui cōfilio & eruditione componat. ¶ Et ut sibi salubrius consulere valeat: tentationes quasq;, & secreta cordis sui, & omnem conuersationem suam, sepius magistro suo manifestare debet: nec quicquām habeat, quod illi vel priori domus occultum esse velit.

¶ Nec debet colloquijs aliorū aut operibus

* se vltro

A se ultro ingerere; sed omnibus honorem deferendo, vix audeat
 aliquid coram alijs proferre, & ad interrogata, cum verecundia
 & timore, humiliter & paucis verbis respondere. ¶ Ad
 communes vero conuentus, vbi ipsum oportet praesentem exi-
 stere, maxime in diuino officio, diu noctuq; tota alacritate & fer-
 uore spiritus, assuescat deuotus & tempestiuē accurrere. ¶ De-
 bet etiam magister quotidianam cōuersationem eius, & si quid
 minus vel amplius quam oportet egerit, frequenter considera-
 re: ut eum secrete corripiat & instruat ut oportet. ¶ Quando
B in aliquo offenderit, pro quo in capitulo accusandus esset, corri-
 piat eum magister suus: & sicut in capitulo moris est, coram se
 flexis genibus, vel prostrato humili corpore, veniam petere faciat.
 ¶ Aliquando etiam coram singulis fratribus, & maxime coram
 senioribus, veniam & suffragium orationis, pro sua emendatio-
 ne & stabilitate, petere faciat. Sed & si plures fuerint, quandoq;
 cum eis capitulu teneat, instruens illos ut de offendis suis inuicē
 se accusent, & accusati veniam petant: ut & ordinem tenere, &
 negligentias assuescant precauere. ¶ Quod si nouitius sacerdos
 vel diaconus vel subdiaconus fuerit: nequaquam ad ministerium
 altaris admittitur, donec prior iusterit, & nisi prius iuxta modū
 & consuetudinem nostrā diligenter instructus fuerit. ¶ Nul-
C lius etiam nouitij professio, ante expletionē vnius anni recipi-
 enda est: absq; autoritate capituli generalis, vel prioris superio-
 ris. Interim vero nullae obedientia committēda est: nec absq;
 magna & evidenti causa, extra monasterium mittatur. ¶ Nec
 prior facile cōcedat, ut cum extraneis loquatur: nisi seipso p̄-
 sente, vel alio fratre probato, presertim vbi timetur periculum
 retractionis. ¶ Nouitij ante professionem suam non debent
 ad ordines aliquos nec ad minorē quidem promoueri. Ton-
 suram tamen clericalem (si commodum fuerit) suscipere non
 prohibentur. ¶ Quod si ante professionem ex hac vita decel-
 serint: libenter id eis conceditur, quod profēsis, quamvis ta-
 men calendario sine causa speciali nō inscribantur. ¶ Receptis
 quoq;

+ Additum.

Vnde conc. T. A. 17. de Reformat.

A De professione & ordine professorum. Cap. 2.

91.

quocq; etiam ante vestitionem de mortuis, hoc ipsum exhibetur: **A**
sed psalterium ex debito non legitur. ¶ s. o. p. 2. a. 1. pub. 1. a. n.
n. v. l. a. t. i. o. n. e. p. r. o. f. i. c. i. t. I. q. u. s. t. a. r. a. b. i. t.

¶ De professione & ordine professorum. Cap. 2. ¶ a. b. 1. a. m. o. n. a. r. q. u. n. n.

C Viii tempus quo nouitius benedici debeat institerit, si res f. i. d. i. q. a. b. t. a. g. h.
ceptibilis apparuerit, & in petendo misericordiam sedu- 7. ca. 1. de R. y. n. l. a.
lus fuerit: die congruenti, cum priori videbitur, ad capitulum 7. 6. A. z. o. r. v. 1.
stulauerit: facultas ei recedendi (si voluerit) libera tribuatur. 2. G. 12. v. 2.

Quod si perseverauerit pulsans: optatus ei tribuatur assensus.

Dicatur ergo ei quod ad sacram communionem se preparet: &
quod professionem suam propria manu scribat. **¶** In ipsa mis-

sa qua suscipiens est: post offertoriū ad gradum altaris ad-
ductus prosternitur, vestesq; iuxta eum posite benedicuntur, cū

orationibus Deus qui tegmen, &c. Quibus benedictis & asper-
sis, habitu nouitiatus exiuit: & vestibus benedictis rursus in-

duitur. **¶** Deinde post orationē Deus indulgentie pater: sur-
gens nouitius dicat ter clara voce. Suscipe me domine secundum

eloquium tuum & viuam: & non confundas me ab expectatio-
ne mea. Et imponente priore antiphonā Suscepimus deus:

dicuntur psalmi Magnus dominus, Misere, Ecce quam bo-
num, singuli cum Gloria patri. **A.** Suscepimus deus misericor-
diam tuam, in medio templi tui. Kyrieleison, &c. Saluūfac ser-
uum tuum. Mitte ei domine. Nihil proficiat. Esto ei domine.

Domine ex. Dominus vobiscum. Oremus. Deus qui non, &c.

¶ Post hæc surgens nouitius, accedat ad dexterum cornu alta-
ris: & legat sonora voce professionem suam, in hunc modum.

¶ Ego frater N. promitto deo auxiliante perpetuam continē-
tiam, parentiam propriam, & obedientiam, tibi pater prior, & suc-
cessoribus tuis canonice instituendis, secundum regulam beati

Augustini, & secundum constitutiones capituli nostri genera-
lis. **¶** Qua lecta: offerat eam ambabus manibus super altare,

eōq; deosculato, ad gradum altaris reuertitur & prosternitur.

Deinde dicat prior ter. Confirmā deus hoc quod operatus es
in nobis:

B

C

A in nobis: conuentu respondentे, a templo sancto tuo quod est in Hierusalem. Oremus. Deus qui, &c. ¶ Post hæc iterum surgens a priore & a singulis in choro existentibus, in osculo pacis suscipitur: & sic ad conuentum reuertitur. ¶ Ex hoc tempore qui susceptus est, ita se ab omnibus quæ mundi sunt intelligat alienum: ut nullius prorsus rei, nec sui quidem ipsius, sine prioris autoritate, habeat potestatem. ¶ Ordinem autem illum in conuentu cuncti tenemus ubiqꝫ, quem suus singulis dedit aduentus: nisi prior forte aliquem ad tempus ex causa supposuerit, vel nisi quis in ordine antiquiore propter sacros ordines precesserit. ¶ Quando duo nouiti suscipiuntur: qui posterior venit, si prior professionem fecerit, primus deinceps remaneat. ¶ Hi vero qui non possunt ad sacros ordines promoueri: non uissimi post alios locum suum habebunt. Quorum tamen plures quam duo, sine consensu capituli generalis non admittatur.

B Qualiter fratres habere se debet in horis regularibus. Ca. 3.
C **R** egularibus horis omnes pariter fratres clerici interesse debent, exceptis his qui de consensu prioris, propter infirmitatem aliquam vel debilitatem interesse nequeunt. ¶ Qui etiā operibus praesunt, vel officijs deputati sunt, sicut alijs ad horas veniant: nec nisi concedente priore absentare se presumat. ¶ Quod si aliqui facultatem absentadi se petere nequierint: hoc ipsum in capitulo, veniam petentes indicare debent. ¶ Procurator tamen, quia plus cæteris occupatur: pro necessitate sua remanere potest. ¶ Quando pulsatur signum quo ad ecclesiam est eundum: ad eam fratres ubique fuerint, debent prætermis sis alijs properare. ¶ Ab eo autem tempore quo regulares horæ inchoantur, vsq; dum totum quod cantandum vel legendum fuerit finiatur: nullus chorum (nisi prius accepta venia) exeat, & expedito propter quod existat, statim reuertatur. ¶ Infra canistica euangelica & Te deum, & in officio missæ infra collectam, epistolam, euangelium, Sanctus, & Agnus dei: nisi necessitate cogente,

A Qualiter fratres se habere debet in ho. reg. Ca. 3. 93.

cogēte, precipue chorū exire vitamus. ¶ Nocte igitur cū signū datur, singuli fratres alacriter surgētes, se vestiant, & in cellis suis quiete commanentes (nisi necessitas exire coegerit) deuotis orationibus seu sanctis meditationibus, animum suum sacris vigilijs preparantes, cordis intentionem conuertunt ad dominum: donec ad oratorium deuote procedant. ¶ Intrantes chorū, capita detegimus: & ad gradum sanctuarij profunde inclinantes, vsq; ad sedes nostras detectis capitibus incedimus. Ingressi autē stamus in sedibus nostris facie versa ad altare: donec signo facto, ad genua vel super pulpitum prout tempus postulat, ad orationem inclinemur vel prosternamur. ¶ Quamdiu autem vsq; ad genua inclinamur, vel in pulpitis prosternimur: ab omni strepitu, sicut in canone misse (quantū possumus) abstinemus, & per chorū transire cauemus. Et si forte intrando vel exeundo chorū, contigerit dici Gloria patri, vel gloria hymni, vel collecta: vbi cuncti sumus, statim inclinamus. Celebrantes tamē per chorū euntes & redeuntes, tempore diuini officij, non seruant inclinationes cum choro. ¶ Fratres autem chorū intra- re possunt, quando conuētus inclinat: dummodo in ultimis sedibus remaneant. ¶ Qui tardius veniens, si ad matutinas postquam in uitatorium inchoatū fuerit, vel infra primas beate virginis Marie, seu etiam ad minores horas infra hymnum intrauerit: ad sedem suam pergēs, curuatis parumper genibus, osculando pulpitum, veniam accipit. Si vero incepto hymno ad nocturnum, vel etiam ad omnes alias horas, primo psalmo inchoato venerit: non nisi accepta facultate ingredi debet, & nihilominus in pulpite veniam accipit. ¶ Et quamuis insuper secundum regulam, tales mores vbiq; seruare debemus, vt nihil fiat in omnibus motibus nostris quod cuiusquam offendat aspectū: hoc tamen in templo dei, vbi diuina celebrantur mysteria, studiosius obseruandum est. Itaque oculos nostros ita tenere & custodire nos conuenit, maxime in choro & refectorio, ne nobis distractionis materiam adferant vel murmuris. ¶ Manus nostras

H

vbi cuncti

lig. ad lug. 15.

C

A vbi cuncti sine cuculla sumus, iunctas habere congruit: nisi cum tenendum nobis aliquid est, vel agendum. ¶ Cum cucullis induiti inclinamus vel sedemus: oras hinc inde ante genua nostra complicamus, nisi teneamus aliquid vel agamus. ¶ Tibias nimis extendere, diuare, aut cancellare cauendum est. Sed & cætera membra decet nos ab inquietudine & superfluis occupationibus refrenare: ne vel nos vel alios, ab intentione psalmorum, & aliorum quæ in officio diuino recitantur, distrahanter vel auerterant. ¶ Insuper & folia vertere, vel alia sine necessitate peruidere cauendum est: presertim cum orationem dominicam silenter dicimus, vel quando lectio, vel collecta, vel aliud quid recitatur, quod ab uno vel duobus singulariter cantatur. Propter quod etiam cantores & hebdomadarij ante diuinum officium (quantum commode possunt) de cantandis aut legendis, prouisi esse debent: ne tunc necesse habeat circa prouisionem talium occupari, cum seipso & aliis per inquietudinem, ab interiori intensione abstrahere possint. ¶ Quando soli erramus in conuentu: manu pavimentum tangentes, veniam accipimus. Quando alios errare facimus: culpam nostram in capitulo recognoscimus. ¶ Cum liber vel sedes, vel aliud nobis cum strepitu cadit: supra pulpitum veniam accipimus. ¶ Quando inclinandum est, si non inclinamus nisi ab astante commoniti, aut aliud quod facere debemus non facimus: manu pavimentum tangendo, veniam accipimus. ¶ Qui aliquid singulariter cantant vel legunt, & errauerint: nō statim, sed cum totum quod cantant finierint, manu ad pavimentum veniam accipient. ¶ Organa nemo assumeret presumat. Si prior aut procurator contrarium fecerit: sit & rursus, anno 1552 casus absolutionis. Si vero conuentus culpabilis repertus fuerit: puniatur secundum arbitrium capituli generalis. Qui vero habent organa de beneplacito capituli: habeant sæculares qui in ipsis organis ludant, & nequaquam fratres professos aut professuros. Credo etiam prefatio, oratio dominica, & magnificat ex integro semper cantetur. ¶ Igitur ad matutinas finita oratione

Confirmatum

anno. 1540.

& rursus, 1552

casus absolutionis. Si vero conuentus culpabilis repertus fuerit: puniatur secundum arbitrium capituli generalis. Qui vero habent organa de beneplacito capituli: habeant sæculares qui in ipsis organis ludant, & nequaquam fratres professos aut professuros. Credo etiam prefatio, oratio dominica, & magnificat ex integro semper cantetur. ¶ Igitur ad matutinas finita oratione cum pri-

Cum prior signum dederit, vniuersi erecti ad altare conuertimur: dictoque a sacerdote Domine labia, cum inceperit Deus in adiutorium, signamus nos signo crucis. Deinde ad Gloria patri inclinantes, conuertimur ad chorum. Et sicut ante matutinas, sic etiam ad alias horas orationem facimus: & post datum a priore signum, ad altare conuersi, ad Deus in adiutorium nos signamus.

¶ Ferialibus diebus & in festis nouem lectionum in choro hebdomadarij, unus cantat Venite, versiculos, versus & responsoria ad horas. In duplicibus vero & supra, semper duo. ¶ In omnibus horis regularibus infra psalmos, chori alternatim sedent. Cum autem ad Gloria patri ventum fuerit: surgunt qui sedent, & cum ceteris inclinant. Postea cum inceptione psalmi sequentis, sedent qui prius steterant. Ad Laudate dominum de ce. ad Quicunq; vult saluus esse, ad Laudate dominum omnes genites, & ad Ecce nunc be. omnes communiter stamus. ¶ Psalmi

autem distincte & tractim cantentur: ita ut in medio cuiuslibet versus perfecta fiat pausa, & plena respiratio, non protrahendo vocem in pausa, neque in fine versus, sed breuiter & succinctim terminetur. In psalmis vero qui leguntur: in medio versus modica pausa fiat.

¶ Fratres qui in matutinis lectiones legere, vel in medio chori aliquid cantare debet: si de inferioribus fuerint, ante & post ad gradum sanctuarij, si de superioribus, in medio chori inclinant. Qui simul aliquid cantaturi sunt: simul ad gradum sanctuarij inclinant. ¶ Cum ad lectiones ventum fuerit:

versicularius in primo secundo tertio nocturnis, ad lectiones lucernam accedit. ¶ Iuniores lectiones legunt, secundum ordinem ascendendo, ita tamen quod diaconus vel presbyter homiliam legat.

¶ Hebdomadarius lectionem non legit: nisi paucitas fratrum exigat. ¶ In maioribus duplicibus festis & supra, seniores lectiones legunt: ita ut ultima pertingat ad priorem.

¶ Prime quarte & septime lectionis lectores, ante orationem dominicam ad pulpitum vadunt, nec tam post datam benedictionem lectionem incipiunt, donec tumultus residentium conquiescat.

A ¶ Petens benedictionem, lucernam in manibus non tenet, nec folia reuoluit: sed reuerenter ad benedictionem inclinat. Hebdomadarius vero ad dandā benedictionē secundę, tertię, quintę, sextę, octauę & nonę lectionum non assurgit: nisi euangelium pronunciandum fuerit, vel nisi prior benedictionem petierit. ¶ Qui legunt: viua voce aperte & distincte legant ad intelligendum, & attente & sine strepitu audiantur. ¶ Ferialibus diebus quādo de feria cantatur, lectore benedictionem petente, omnes cum hebdomadario surgimus: sed in matutinis trium dierum ante pascha, ad signum prioris. ¶ Ad lectiones & responsoria, omnes sedemus. ¶ In festis nouem lectionum & supra, pulsus fit ad Te deum, vsq; patrem immense ma. Vel temporibus quibus Te deum nō dicitur: cum nonum responsorium repetitur, ad quod etiam stamus. ¶ Infra Te deum, Magnificat, Benedictus, & Nunc dimittis in horis canonicas, detecto capite, & sine reclinacione stamus. Ad virginis vterum, ad Precioso sanguine, ad gloriofa quoq; nomina Iesus & Maria, vbiq; in conuentu pronunciantur: caput reuerenter inclinamus. Et si in cantu

Approbatum plures notas habuerint: tunc in coniunctione vltimarū fillabas
sed non confirum tantum inclinamus. ¶ In cantico Te deum, ad versum Te
matum.

ergo quesumus in genua procumbimus. ¶ Vbi non cantantur

Confirmatum matutine, saltem Te deum & laudes cantentur, in festis nouem
anno 1520.

lectionum & supra, & in commemoratione beate Marie. ¶ Ad

C versiculum ante laudes, vertimur ad altare vsq; Gloria patri. Ad penultimum versum de cantico Benedicite, & ad vltimos versus hymnorum, & ad Gloria patri vsq; ad genua inclinamus. Ad collectas quoq; in omnibus horis, quando tempus prostrationis non est, similiter inclinamus. Si vero tempus prostrationis fuerit: statim ad Kyriel. genua flectimus vsq; Per omnia saecula, post primam collectam. Hebdomadarius vero, ante Dominus vobiscum surgens: collectam stans dicit. Ad alias autem collectas, si que sequuntur: vsq; ad genua inclinamus. ¶ Cursum beate Marie in choro seniper dicimus: exceptis duplicitibus & supra:

A

supra, & octauis solēnibus, & in domibus in quibus omnes ho-
re cantantur, etiam excepto tempore quadragesimali, a domini-
ca prima usq; ad pascha. Quando vero horę canonice de beata
virgine seruantur: tunc cursum eius omnino non dicimus, sed
pro primis vesperris & cōpletorio, ultimos quinq; psalmos gra-
duum, & diebus sequentibus omnes quindecim cum precibus
& orationibus suis. ¶ Ad psalmos in matutinis & vesperris de
cursu beate Marie & in vigilijs defunctorum: vniuersi sedemus.
In cursu tamē beate virginis, ad Gloria patri sedentes caput mo-
dice inclinamus. ¶ Cursum autem beate Marie, post horas ca-
nonicas semper dicimus, exceptis primis, & hora illa que imme-
diate missam conuentualem sequitur. ¶ Exeuntes e matutinis
non reuersuri: paucis verbis id sibi concedi petant. ¶ Finitis
matutinis, statim post signum, cuncti dormitorium, secundum
ordinem, junioribus precedentibus, intramus. ¶ Ad orationē
dominicam, ad Credo, & ad Confiteor, in primis & completo-
rio, quando tempus prostrationis non est ubiq; in conuen-
tu dicuntur, caput ad genua usq; demittimus. Confiteor autem
in primis & ante completorium, semper nudato capite dicimus.
¶ Finita prima collecta de primis, facto q̄ signo, procedimus ad
domum capitularem: ibi q̄ sedente conuentu, pronuntiatur, lu-
na & lectio martyrologij. Deinde hebdomadarius prosequitur
Preciosa, cum ceteris. Post collectam Dirigere, legitur lectio ex
commento regule, ad quam conuentus sedet: sed in festis no-
ueti lectionum, particula legitur ex euangelio, stante conuentu.
Deinde recitantur anniuersaria, vel obitus si qui denunciandi
fuerint: & fit commemoratio defunctorum, cum psalmo De
profundis, cum versiculo & collecta. ¶ Dicto q̄ a presidente
Benedicite, & responso Dominus: si quid pro emendatione, vel
communi utilitate dicendum fuerit, paucis dicere potest. Dein-
de seruato capitulo (si talis dies fuerit) sequitur psalmus Lauda-
te dominū omnes gentes, & subiungit hebdomadarius versi, &
collecti. In fine dicit prior Adiutorium nostrum in nomine do-

B

C

- A**mini: & sic soluitur capitulum. ¶ Deinde (si ieunium fuerit) sine medio cantantur tercię, & ante missam conuentualem sextę & post missam nonę. Si vero ieunium non fuerit: ante missam cantantur tercię, & post missam sextę, ac post refectionem nonę. ¶ Ad vesperas in psalmis & collectis & in cæteris, omnimodis faciendum est: vt in matutinis supradictum est. ¶ In maioribus duplicibus festis & supra, cancelli chori ad vtraspq; vesperas & matutinas aperiuntur. Duo cantant versum in vesperis in medio chori: & fit thurificatio per priorem. Deinde custos sacrarij si sacerdos fuerit, aut aliis sacerdos a priore depuratus, accepto a priore thuribulo, ipsum thurificans, solus ad inferiora altaria ecclesie thurificanda descendit. ¶ In duplicibus, in choro hebdomadarij duo cantant versum: in simplicibus autem & infra, tantum unus. ¶ Ad completorium quando cenamus, premittitur lectio Fratres sobrij. Qua finita: prior dicit Ad iutorium: ac deinde inclinantes, vel prostrati, secundum tempus orationem facimus, deinde Confiteor, vt supra. Quo finito: hebdomadarius completorium incipit. ¶ Quando vero non cenamus, statim pulsu intermisso, & oratione dominica dicta: sequitur Confiteor, vt supra. ¶ Completorio finito: datur benedictio, ad quam semper genua flectimus, tempore tamen paschali inclinamus. Deinde benedictione data statim antyphona de beata virgine cantatur: qua terminata cum versiculo & collecta, ad laudem & gloriam eiusdem virginis, tripla pulsatio parua fiat, & a singulis ter Aue maria dicitur. Post hæc, facto signo post orationem dominicam: cuncti dormitorium, precedentibus iuuoribus intramus.
- ¶ Qualiter fratres habere se debent in missa conuentuali, & de missis priuatis. Cap. quartum.
- M**issam conuentualem cantatus, cum ministris, tempore istius se preparet: ne chorum expectare contingat. ¶ In festis no-

A

festis nouem lectionum, & intra octauas pasche & penthecostes
 & in commemoratione beate Marie (vbi plenus conuentus fue-
 rit, id est, prior cum duodecim fratribus professis) duo cum dal-
 maticis ministrant : & in tribus principalioribus commemo-
 rationibus defunctorum, & in præsentia funeris, duo sine dalmat-
 tis. Alijs vero diebus, vñus sine dalmatica ministrat. Sed quan-
 do Te deum dicitur, vñus cum dalmatica. ¶ In maioribus du-
 plicibus & supra, etiam duo acolyti cū ministris seruiūt. ¶ Itaq;
 dum Introitus cantatur : stamus versi ad inuicem, chorus con-
 tra chorū, sed ad Salve sancta parens, genua flectimus vsq; E= nixa. Cū vero gloria in excelsis a sacerdote canitur, ad altare cō uertimur : & cantore incipiente Et in terra, iterum vertimur ad chorū. ¶ Ad Adoramus, & ad Suscipe : vsq; ad genua inclina-
 mus. ¶ Ad Dominus vobiscum semper vertimur ad altare. Ad
 primam collectam, vsq; ad genua inclinamus, vel prosternimur
 secundum tempus. Ad alias quæ sequuntur collectas, conuerti-
 mur ad altare. ¶ In missis de vigilijs, exceptis vigilijs nativitas
 domini, epiphanie, pasche, ascensionis & penthecostes, & nisi
 missa de vigilia in dominica cantetur : semper ad primam col-
 lectam genua flectimus, etiam si de feria non cantatur. ¶ In
 missis quoq; quatuor temporum, ad omnes collectas de tempo
 re genua flectimus : præterquam intra octauas penthecostes, &
 ad collectam Deus qui tribus pueris. ¶ Cum legitur epistola,
 cum cantatur graduale, alleluya & tractus sedemus : ad sequen-
 tiā vero stamus. ¶ In maioribus duplicibus & supra, duo in
 medio chori cantant alleluya, & totus chorus repetit alleluya cū
 iubilo : ac deinde ipsi duo versum prosequuntur. ¶ Si vero in
 dictis festis duo alleluya cantanda fuerint : ultimum in medio
 chori canitur. ¶ In duplicibus autem festis & supra, fit thuri-
 ficatio ad euangeliū : infra quod versi ad diaconum, detecto
 capite stamus, & ad Sequentia sancti euangeliū signātes nos vni-
 co signo crucis, cum dicitur Gloria tibi domine, profunde ad al-
 tare inclinamus. ¶ Finito euangelio, & dicto Dominus vobis-

B

C

A cum dum incipitur offertorium, vel si credo dicitur, dum incipitur Patrem omnipotentem: conuertimur ad chorū. ¶ Infra Credo sine reclinazione stamus. Dum cantatur Et incarnatus est, genua slecti mus vsq; Et resurrexit. ¶ Finito offertorio, ad altare conuertimur, vsq; ad finem prefationis. ¶ Dum Sanctus canitur, conuersi ad chorū, sine reclinazione stamus. ¶ Post Sanctus prosternimur, donec sacerdos cantet secūdo Per omnia sēcula. Quo etiam tempore ampliori studio, quieti intendendum est. Vbi precipue monemur, magna cordis intentione, redemptoris nostri beneficia recolere: quibus ad amorem eius, corda nostra vehementius accendere valeamus. ¶ Ad eleuationem corporis Christi, erecti in genua, omni reverentia adoramus. Qua facta: iterum prosternimur. Ad eleuationem calicis, iterum erecti similiter adoramus. ¶ Cum autem sacerdoti Amen, vel libera nos respondendum est: extra sedes in genua erecti, & ad altare conuersi, omnes pariter respondemus. ¶ Cū secundo Per omnia sēcula canitur: cuncti surgimus, & ad altare conuersi respondemus. Ad Agnus dei, conuersi ad chorū, sine reclinazione stamus. Quo finito: vertimur ad altare, vsq; ad communionem. ¶ Post communionem, iterum vertimur ad altare vsq; ad complendam: ad quam inclinamus vel prosternimur, secundum tempus, ut supra dictum est de collectis. Ad reliquas vero complendas (si quae sequuntur) conuertimur ad altare, vsq; benedictionem. ¶ In quadragesima tamen ad ultimam collectam, dum dicitur Humiliate cap. inclinat chorus contra chorū. Qua finita: iterum ad altare conuertimur, vsq; ad benedictionem, ad quam versi ad chorū, vsq; ad genua inclinamus. ¶ Sub missa nemo studeat, aut libellum ad studendum in manibus habeat. ¶ Misse priuate post primas vel tercias pro tempore fiant: alias vero non sine consensu prioris. Prior tamē & procurator, propter occupationes quibus detinentur: infra summā missam, vel quādō conuenit, celebrare possunt. ¶ Quādō autem due missę cantande sunt: prior de tempore, post primas vel ter-

Additum.

N. g. ad Y. 2.

Vel tercias, posterior de sancto, suo tempore cantari debet.

A

¶ De capitulo culparum. Cap. quintum.

C Apitulum culparum semel in hebdomada teneatur, sexta videlicet feria post primas: nisi propter festum maius duplex & supra, & quando due misse cantande sunt, vel ex alia evidenti causa preueniatur, vel usq; in sequentem diem differatur. **¶** Postquam igitur prior Benedicte dixerit, fratribus confidentibus, dicere poterit breuiter, si quid pro obseruantia ordinis, & correctione fratrum viderit expedire. **¶** Deinde antequam exeant nouitijs: ipsos poterit coram omnibus pro negligentijs & culpis eorum corripere, si sibi videbitur, seu etiam castigare. Qui ut se intellexerint notari: prostrati veniam petant, & ad iussum prioris egrediantur. **¶** Egressis nouitijs: dicit qui present. Faciant venias, qui se reos estimant. Continuo singillatim singuli secundum ordinem, prostrati in medio capituli veniam petant, incipientes a iunioribus. **¶** Si qui autem fuerint clerici redditi, aut alijs fratres non capitulares: petita venia, ac culpis suis dictis, & accusationibus de eis factis, primi omnium de capitulo simul exeant. **¶** Qui vero prostratus veniam peterit, subente priore surgat, erectusq; dicat culpam suam tam clare, vt ab omnibus possit audiri. Et cum dixerit se non habere quid amplius dicat, vel loqui cessauerit: prior dicit. Vult aliquis fratrem istum accusare? Quod si aliquis eum accusare voluerit: non exaggeret accusationem suam, nec querat circuitus verborum, sed simpliciter proponat in huc modum. Fratet noster fecit vel omisit hoc vel illud: & nominet culpam eius. Ille vero qui accusatur: si culpabilem se cognoverit, statim veniam humiliter accipiens, mea culpa dicat. Deinde iubente priore surgat. **¶** Si autem culpabilem se non cognoverit: dicat stans. Pater non recordor me hoc fecisse quod frater meus dicit. Tunc ille qui accusauit eum accusationem suam non repeatat, nisi interrogatus. Quod si aliquis videt fratrem suum negare quod ve-

B

C

Arum est : bene licet ei de eo quod vidit vel audiuit , testimonium perhibere. ¶ Postquam igitur frater culpas suas dicere sierit : prior pro modo culpe , & qualitate personae , moderetur quantitatem satisfactionis & pene. ¶ Si quis autem cum accusatur vel reprehenditur , impatiente & nimis furibunde respondet : secundum dispositionem presidentis , aut ad tempus differatur , aut statim puniatur. ¶ Nullus culpam suam , vel alterius , presumat in capitulo vel alibi in conuentu pertinaciter defendere. Qui contra fecerit : ad terram comedat , vel arbitrio prioris pene subiaceat grauiori. ¶ Si quis in diuino officio cantare , aut opus sibi iniunctum perficere noluerit , aut in aliqua obseruatione notabiliter & frequenter excederit , & in commendatione negligens fuerit : grauioribus verberibus , aut alio quocunq; modo emendetur. ¶ Pro quotidianis negligentijs , psalmi aliqui , & humilia quelibet exercitia , & communes discipline imponantur , seu etiam silentium singulare : maxime his qui ad loquendum proni fuerint. ¶ Qui assueti sunt frequenter frangere silentium : per abstractionem alimentorum puniantur , vel ad terram comedant. ¶ Et qui sepius extra cellam ociose aut superuacaneę circueunt : singulari custodia celle , & vtili occupatione restringantur. ¶ Duri quoq; elati & peruersi depressionibus & verberibus , a malitia sua reprimantur. ¶ Si quis ab hora regulari , vel ab his quibus interesse debuit , de consensu prioris remanserit : nihilominus quia fratres hoc ignorant , debet coram omnibus dicere . Pater , illi horę non interfisi sed tua venia remansi . Si quis sine prioris autoritate remanet : debet etiam causam quare remanserit coram omnibus , vel priori secreto (si forte causa poposcerit) indicare. ¶ Nullus etiam accusare debet eum , qui se in eodem capitulo accusauit . Omnino caueat qui accusatur , ne vel accusanti aliquid respondeat : aut eum ipso die in aliquo reprehendat , sed se totū emendationi exponat. ¶ Non debent duo simul aliquem accusare : sed cum accepta venia a terra surrexerit , debet alter quod voluerit dicere

¶ Nemo

B vide 102.C.

C

¶ Nemo aliquem de pluribus quam duabus vel tribus culpis accusare potest : nec plures quam duos vel tres in eodem capitulo accusare. **¶** Ex sola suspitione , nemo alium accusabit : sed tantum de hoc quod viderit vel audierit. **¶** Cum quis disciplinam suscepturus est, mox in eodem loco in quo stet genua flectens , modeste ambas scapulas denudet, nisi forte priori de aliquo visum fuerit , ut etiam usq; ad cingulum denudare se debat: & sic consistens inclinato capite, aut prorsus taceat, aut hoc solummodo dicat, mea culpa, ego me emendare volo. Sed nec quis interim loquatur : donec priore iubente,inclinans redeat ad locum suum. **¶** Cum quis iussus fuerit ad disciplinam suscipiendam se exuere : reliqui facies suas operiant. **¶** In capitulo diligenter ab omnibus obseruandum est, ne ad verba prorumpant,nisi aut accusando scipios aut alios : nisi forte iussi aut interrogati a priore fuerint , aut de ordine aliquid quesituri.

¶ In capitulo etiam fratres ad inuicem loqui non debent : sed tantum ad eum qui capitulum tenet. **¶** Omnibus igitur peractis : sequitur psalmus Laudate dominum . In fine autem dicit prior Adiutorium . Et sic soluitur capitulo. **¶** Hoc autem M. y. ad M. y. 38. maxime caueatur : ne quis extra capitulo loquatur, vel significet de culpis siue de secretis causis , quae in capitulo tractantur. Qui secus fecerit : censura competenti puniatur, aut etiam voce capitulari priuetur. **¶** De capitulo iuniores primi exeunt : & consequenter ceteri secundum ordinem. **¶** In pastafœve, feria sexta ante penthecosten , in vigilia nativitatis domini, & in vigilia assumptionis beate Marie : singuli fratres suscipiunt disciplinam in capitulo, & priores in priuato. Quod si predictæ vigilie venerint in dominica : feria sexta precedenti capitulo serueruntur.

¶ De grauibus, grauioribus, & grauissimis culpis. Cap. sextum.

De gra-

A De grauibus, grauioribus, & grauissimis culpis hic aliqua
scribenda sunt: ut aliquis modus habeatur secundum a-
liorum religiosorum statuta, quamvis mitius valde propter
humananam & communem fragilitatem hic procedatur. Gra-
uis igitur culpa est: si quis cum aliquo lites habuerit, vel inho-
neste contenderit. Si quis alteri opprobrium dixerit: vel cul-
pam pro qua satisfecit impropereauerit. Si quis in illum a quo
in capitulo accusatus est, vel in quemlibet alium maledica, vel
verba irreligiosa & contumeliosa coniecerit, aut turpem sermo-
nem protulerit. Si quis fratrem suum mentiri dixerit. ¶ Si
B milis culpa est: si quis discordiam inter fratres se inuauerit,
seu detractor, vel susurrator inuentus fuerit. Si quis mala de-
fratribus malitiose euomuerit: vel culpam suam vel alterius
proterue defenderit. Si quis mendacium scienter dixerit. Si
quis silentium non tenere in consuetudinem duxerit. ¶ Item
grauis culpa est: si statuta ieunia ecclesie fregerit. Si quis alie-
quod in honestum domus vel fratum, vel secretum aliquod,
extraneo alicui reuelauerit. ¶ Si aleam, aut chartis (ut vo-
cant) quis luserit. ¶ Pro huiusmodi culpis & similibus: tri-
bus diebus seruetur silentium, ter petatur venia ante mensas
C in refectorio, & ter recipiatur disciplina, & psalmi, & venie-
prout secundum delicta maiora vel minora, videbitur iustum.
Grauior culpa est: cum quis per contumaciam, vel manifesta
rebellione, inobedienti prelato suo, intus vel foris fuerit, vel pro-
terue cum eo contenderit. Si quis procurauerit, ut ipse vel
alius, a potestate sui prioris eximatur: seu iurisdictionem or-
dinis derelinquens, ad extraordinariam iurisdictionem vel au-
dientiam confugerit. Si quis leue furtum commiserit, aut rem
sibi collatam cum requiritur celauerit: vel proprium habere
attentauerit. Siqui per conspirationem, coniurationem vel
malitiosam concordiam, aduersum aliquem, presertim prela-
tum manifeste se erexerint, seu falsum testimonium dixerint,
aut cre-
m. ad pag. 28
m. 17
si pag. 660. c. 1

aut crimen quod probari non possit imposuerint : tales tanquā infames, secundum canones puniantur. ¶ Si quis priorem suū vel ordinem vel domum suam, euidenter diffamauerit. Si quis de mala familiaritate notabiliter suspectus fuerit , nec tamen a prelato commonitus, destiterit. ¶ Si quis manus violentas aliqui iniecerit , seu percuaserit & vel cultellum ad percutiendum euaginauerit, aut mortem seu incendium cōminatur , aut damnum notabile intulerit , aliquid horum procurauerit, vel latrebrosa loca vel tempora ad talia explenda captauerit. ¶ Similiter & fugitiuus, qui penitēs intra quinq; dies redierit. ¶ Qui in huiusmodi repertus fuerit reus : ter in capitulo vapulabit, & roties ad terram comedet, officium si habuerit, amitter, voceq; in tractatibus capitularibus carebit. Nec poterit ei vox restitui, aut aliquod officium committi , sine capituli generalis vel visitatorum consensu. ¶ Et quoniam sacrosancta capituli nostri **Confirmatum** autoritas apud plurimos vehementer vilescit & quicunq; ordinationibus capituli, siue prioris superioris obedire contempserint , si priores fuerint, sit casus absolutionis : si subditi fuerint, vel statim incarcerebuntur, vel alia condigna pena puniātur. ¶ Cō-**Confirmatum** cedit insuper capitulū vniuersis prioribus, etiam si opus fuerit, **anno. 15 52.** inuocato brachio sacerdotali, in grauioribus delictis (quoniā vulgares penitentie contemnuntur) uti carcere ceu penitentie loco, indeq; educere penitentes ex animo. ¶ Porro antequam tractetur de grauissima culpa , seriole iniungitur cunctis prioribus, ne vlo modo dissimulent insequi ac requirere , suos apostatas & fugitiuos, inuocato etiam (si opus fuerit) auxilio brachiū sacerdotalis . Insuper ut vnaqueq; domus habeat competentem & firmum carcerem : necnō & compedes, atq; manicas ferreas. ¶ Grauissima itaq; culpa est : cum quis pro erratis & delictis suis, secundum distinctiones premissas penitente contempserit . Hic talis carcerali custodie mancipandus est, vesciturus pane solo, cū legumine vel oleribus, ac ceruisiam bibiturus; nisi prior cū conuētu suo , aliter disposuerit, quoad victus rationē, donec per capitulum

A pitulum generale decernatur, quid amplius de eo fiat. **Sic** censimus nunc intelligendum illud regule, quam si ferre recusaauerit, de vestra societate proscriptur. **¶ Simili modo tracta-** buntur apostate & fugitiui qui intra quinq^u dies reuersi non fu- erint. **¶ Qui de lapsu carnis conuicti, vel publice confessi fue-** rint, sed & incendiarij, aut aliter notabiliter damnosí, atq^{ue} in ma- gno furto deprehensi, necnon mutilatores membrorum, aut a- liter enormiter vulnerantes siue ledentes. **¶ Similiter & casua-** lis homicida. **Volutarius enim homicida, perpetuo carceri mā-** cipandus est; sub victu quo supra, vñq^{ue} ad capitulū generale. **In** quo nihilominus decernetur: quid ulterius factur⁹ sit. **Hoc** semper precauto, quod nullus talium interim sacramento eu- charistie communicabit, nisi forte in periculo mortis, cum vere contritus fuerit inuentus, & deuote postulauerit. **Cum vero ali-** quis talium communicaturus de gratia speciali fuerit: debet sol- ui a vinculis, atq^{ue} sub arcta custodia, ad lucem, ante ostium carce- ris, vel extra carcerem educi ad alium locum decentem, post co- munionem sacram, intro continuo redditurus. **¶ At vero ubi** per capitulum generale, aut priorem superiorem, aliquis talium de custodia carceris absolutus fuerit: ager nihilominus penite- **C** tiam grauioris culpe. **Insuper diebus septem conuentui ex cho-** ro ad dormitorium eunti, prostratus iaceat semel singulis die- bus. **Silentium iuge teneat: nisi forte priore concedente, inter-** dum cum certis fratribus, pro consolatione, bonaq^{ue} informatio- ne, aut exhortatione loquatur. **Sit in conuentu omnium fratrum** professorum nouissimus. **In capitulo dictis primo culpis: sta-** tim exeat. **Ambitum fratrum nō egrediatur: nisi de speciali gra-** tia cum conuentu in communi deambulatione. **Nec extra mo-** nasterium mittatur aut vadat: nec etiā cum feminis loqui per-mittatur. **Nō signetur in tabula ad quicquam in choro cantan-** dum aut agendum, nihilq^{ue} singulariter cantet, non nisi in loco (quantum fieri potest) segregato celebret: donec prior de con- filio conuentus, post sex menses ex magna eius humiliatione & emenda-

A De grauibus, grauioribus & grauiss. culpis. Cap. 6.

107.

emendatione, huiusmodi penitentiam iudicauerit moderandā.
¶ Potest quoq; prior & addere huic penitentie, prout pro modo culpe & qualitate persone sue prudentie visum fuerit. Magi & profugi licetia sui prioris non valētes ostēdere: vbiq; ad domos nostras venerint, sub firma custodia detineantur, & suis prioribus denuncientur. Qui si post iusnuationem eis factam, per negligentiam aut incuriam, tales reducere distulerint: soluant domui illi vbi sic detinentur, tot coronas francie, quot hebdomadibus ibi permanserint. Et precipitur tam dāti quām accipienti, sub pena inobedientie: ut hanc taxam non minuant quoquo modo. Si vero statim priores diligentiam adhibuerint: soluant tantum expensas. ¶ Si fratres fugitiui, apostate, aut alias criminosi, aut pro quacunq; culpa ad alias domus fuerint missi, & ibidem incarcerati: quamdiu in carcere fuerint detenti, prior & conuētus domus professionis huiusmodi fratribus, per procuratores suos soluant pro eorum expensis singulis mensibus coronatam francie. Si vero extra carcerem steterit: mensibus singulis florenum aureum rhenensem. Et huiusmodi taxā, nec dantes nec recipientes poterunt minuere. Proprietarij in ^{11 y. ad 14. y.} proprietate sine confessione defuncti, in cemiterio non sepeliantur, & sepulti extrahantur ut a cæteris crimen proprietatis evitetur: dummodo tamen hoc manifeſte repertū fuerit. ¶ Pri- ^C orores etiam soliciiſt̄nt vt proprietarij legitime secundum con- ^{Confirmatum} annō 1551. ſtitutiones puniantur. Insuper & hoc vicio fordanentes, si inclusi non fuerint, domum non exeat ſpacio ſex mensium: inclusi vero tanto tempore non accedant ad quoscunq; hospites.

¶ De silentio & labore. Cap. septimum.

In oratorio, dormitorio, & reſectorio, omni tempore silentiū ^{D. ad Reg. 26.} seruamus. ¶ Post vespertas vſq; ad primum ſignum cenę vel ^{annō 12. li. ſeq.} collationis, & in quadragēſima poſt quintam horam omni tempore loqui poſſumus. ¶ Ferialibus etiam diebus, poſt primas vel tercias ſecundum tempus, vſq; ad primum ſignum ſequentiū horę: licet loquimur. ¶ Visitatores tamē domorum, vbi non can-

A nō cantantur omnes hore, possunt ibidem moderari ferialibus diebus, tempus loquēdi quod est post primas vel tercias. ¶ Ceteris celebris autem diebus post meridiem, a duodecima hora usq; ad primum signum vesperarum loqui possumus. Quandoque tamen cum priori visum fuerit ad conferendum de his quæ ad ea distinctionem pertinent: in locum aliquem simul conuenimus. ¶ Ferialibus diebus a primo signo pro tercijs vel sextis pro tempore usq; post vespertas & celebris toto tempore ante meridiem, & post primum signum vesperarū, & omni tempore post cenam, & infra horas regulares: silentium seruamus. ¶ A cōpletorio usq; post primas vel tercias sequentis diei: arctiori nos silentio cohibemus. ¶ Inter primum & ultimum signum ad tercias vel sextas & vespertas, iuge silentium seruantes, in codicibus, legimus. ¶ Ferialibus vero diebus post primas vel tercias pro tempore, usq; ad primum signum sequentis horæ, & post refectionem usq; ad primum signum vesperarum operibus nobis iniunctis, & precipue scribendis libris infistimur ceteris temporibus, lectionibus orationibus & meditationibus sanctis operam dantes. ¶ In dispositione tamen prioris est, alios quos a labore magis subleuare: ut amplius lectioni & orationi possint infistere. Sed & in operando saltem ad breues & quasi iaculatas monemur orationes recurrere. ¶ Porro si qui in his temporibus locutiones multiplicauerint, aut protraxerint, vel ociose & inquiete circuierint: culpam dicant in capitulo, aut accusentur. Prior etiam si viderit: corripiat eos. ¶ Qui scribere noluerit: subtractione cōmuni cibi & potus, vel alio quocunq; modo, tam diu puniatur, donec arbitrio prioris se emendauerit. ¶ Qui ex commissione prioris confessiones recipiunt: locis & temporibus silentij possunt confitentes paucis confortare & monere, vel arguere, prout opus fuerit, & confitentes consilium requirere, sed nō occasione confessionis aliena conferre. ¶ Cum aliqui ex fratribus emendandis vel compingendis libris, vel alicui operi, tempore silentij mancipantur: ipsi quidem pariter loquuntur,

Blumatum.

Vide 102. B.

Mig. ad May. 26.
— 41. H. pag. 659.

loquuntur, & cū cooperantibus, sed nō cū superuenientibus nisi
 prior concesserit. **D**e alienis tamen materijs, longa & inutilia re-
 xere colloquia caueant. **N**ec debent sine speciali consensu prio-
 ris, vltra primum signum ad tercias vel sextas vel ad vesperas,
 operari, vel emendare, vel loqui. **C**um vtilitas vel necessitas
 vrget: uno vel duobus aut paucissimis verbis, quod res postu-
 lat indicamus. **V**bi prior præsens fuerit, loqui possumus: sed
 non post completorium. **F**ratres qui officijs deputati sunt,
 vsq; ad completorium, per diem loqui possunt, cum his qui eis
 continue subseruiunt: sed non cum hore canonice decantatur.
Caueant tamen vana & superflua proloqui: aut tempora lecti-
 onis negligenter preterire. **P**rocurator tamen cum sibi ser-
 uientibus, & cum hospitibus, quandocunq; indigerit, vel vtile
 iudicauerit, loqui potest. **Q**uicunq; autem silentium scienter
 & notabiliter fregerit: culpam suam in capitulo proximo dicat,
 dicens quoties fregerit, & disciplinam accipiat, & si assuetus fue-
 rit in frangendo: pena puniatur maiori. **O**buiantes inuicem: **H**.g. ad **R**.g. 22.
 amica alacritate, & humili supplicatione, mutuo locum dantes,
 seruato pertransimus silentio. **C**um hospitibus & quibus-**H**.d. ad **R**.g. 36.
 cunq; extraneis, si prior annuerit, per diem inter primas & com-
 pletorium loqui possumus, sed non intra horas regulares, & ca-
 pitulum culparum, neq; post primum pulsam refectionis, aut
 collationis. Si autem vltra tres dies manserint: nō loquimur cū
 eis, nisi quando inter nos loqui licitū fuerit. **N**on conceditur
 alicui extraneo vel hospiti, communis facultas loquendi cū fra-
 tribus, nec etiam alicui fratri, communis potestas loquendi cum
 hospitibus, nisi per capitulum generale. **P**rior vero superior
 quocunq; venerit, & visitatores tempore visitationis, cum omni-
 bus fratribus, etiam in cellis loqui possunt. **V**t autem quieti
 discipline, & custodie fratrum prouideatur: monemus vt edifi-
 cia & hospitia in singulis domibus, consilio visitatorum, sic dis-
 ponantur & distinguantur: vt alienis non pateat liber acces-
 sus, ad ambitum & loca vbi fratrum cotidianus transitus est &
 I conuer-

Tercia pars

- A** ferijs occurrentibus, non ieunamus, & lacticinijs vti possimus, sed non in aduentu domini & quadragesima. ¶ Ad importunam hospitum petitionem seu instantiam : ieunia nos minime relaxamus. ¶ Si dies commemorationis animarum operosus fuerit : semel tantum manducamus. ¶ In die susceptionis noui prioris, & uestitionis, aut professionis alicuius, nisi feria sexta vel ieunium ab ecclesia indictum vel aduentus domini fuerit, bis vesci licitum est. Quibus etiam diebus a prandio relaxandi animi causa pariter in loco ad hoc deputato cōuenientes sedemus, lectionēq; facta breui cum modestia eximus: & vsq; ad primum signum vesperarum loqui possumus. ¶ Ferijs secundis intra capituli nostri monasteriorum septa demptis egrotis, & generali seu primo minutionum die, ab esu carnium abstinemus. ¶ Ferijs autem quartis carnem nō manducamus. Similiter & in aduentu domini carnis abstinentes quotidie ieunamus. ¶ Omnibus precedeñis diebus diuę virginis Marię cibis quadragesimalibus ieunium obseruamus. ¶ A festo pasche vsq; ad exaltationem sanctę crucis: bis manducamus in die exceptis solū sextis ferijs, & ieunijs ab ecclesia institutis, in quibus etiam cibo quadragesimali vtimur. ¶ Feria secunda & tercia post quinquagesimam domi forisq; eo victu qui per quadragesimam in vsu est ieunamus. ¶ Feria sexta in parasceue pane tantum & ceruisia contenti sumus. ¶ Feria sexta paschali bis nosmet lacticinijs reficimus. ¶ Quocunq; die natalis dominica venerit : semper carnis vescimur, & iteratur refectionis. ¶ Porro in festo Marci euangeliste, & feria secunda & tercia rogationū, & in profecto venerabilis Sacramenti, & patris nostri Augustini, perinde atq; in regulari ieunio, cum lactarijs ieunamus. Si vero festū diui Marci intra septimanā paschalē celebratur, nec ieunamus, nec letaniarū nomine abstinemus. ¶ Disciplinas abstinentiam, vigilias, & alia externa exercitia quæ communis institutionis nostrae non sunt: nullus nisi priore scient & concedente assumere debet.

¶ De col

¶ De collatione. Cap. decimum.

Diebus vnicē refectionis, vbi primum signum ad comple-
torium datum fuerit, minister ad collationem signum fa-
cit. **F**ratribus autem congregatis: prior cymbalum refectorij
pulsat. **Q**uibus ingressis: procedit lector in medium, premis-
soꝝ **I**ube domine benedicere, sequitur **Benedictio**. **N**octē quie-
tam vitamq; beatam: tribuat nobis omnipotens & misericors
dominus. **Amen**. **¶** Lector autem vbi paululum legendo pro-
cesserit, & signum prior ei dederit: ille sedendo & non nihil in-
clinando dicit **Benedicite**. **D**ataq; benedictione ab hebdoma-
dario, largitor omnium bonorum: benedicat potum seruo-
rum suorum, postquam prior biberit, singuli fratres, quoties o-
pus fuerit bibunt ex singulis sibi appositis amphoris. **¶** **P**ostea
ad signum prioris finita lectio, postquam dictum fuerit Deo
gratias: dicit qui preest, **A**diutorium nostrum in nomine do-
mini. **Q**uo dicto: fratres taciti ad chorūm redeunt. **¶** **N**emi-
nig. ad Ky. 16.
ni post horam refectionis aut collationis bibere licet: nisi a pri-
ore copia petita & obtenta. **¶** **P**rior quoq; non concedat alicui
præter procuratorem facultatem bibendi ad certum tempus.

¶ De dormitorio. Cap. vndecimum.

Dormitoria in domibus nostris superius vel inferius con-
struenda sunt: & singulē cellē pro singulis fratribus ordi-
nande. Extra dormitorium nullus cellam vel cameram habere
debet pro dormitione vel mansione: nisi quos infirmitas vel of-
ficij necessitas abesse compellit. **¶** **N**ullus alterius fratrī, vel
nig. ad Ky. 33.
clericī ad religionem nondum inuestiti cellam ingreditur, nec
alicui ingressum pandimus: sine licentia speciali. **S**ed si quis su-
bita infirmitate correptus fuerit: fratri hoc percipienti, cellam
eius intrare & cum eo colloqui fas est. **Q**uod etiam de incendio,
& quocunq; inopinato casu intelligitur. **¶** **I**n ipsis quoq; cellis
nihil, nisi prius ostensum & concessum mutari fierive finitur.

Tercia pars

A Dormitorium diligenter obserandum est, maxime tempore nocturno. ¶ Omni tempore quies & silentium in dormitorio custodiantur: presertim ab ea hora quādo fratres post completorium, dormitorium intrauerint. Tunc enim singuli in suis cellis quiete manentes usq; ad horam dormitionis, sibiipsis & deo vacare studeant. ¶ Nemo sine licentia, notabiliter post septimam horam, vigilias protrahere debet. Monemur enim horas ad quietem deputatis, dormitioni magnum impendere studium: quo temporibus ceteris alacriter vigilare possimus.

B ¶ A completorio usq; ad primas nusquam sine licentia extra dormitorium diuertere debemus, nisi pro necessitate naturae, pro calefactione, & ad ecclesiam, pro diuino officio peragendo: quatenus tali quiete, laboris diurni & quarumcunq; occupationum distractiones præteritas recolligere, & reformare possim⁹. Propter quod, nec ad prioris cellam post completorium fratres venire debent, nisi ex speciali & notabili causa, vel vocati ex nomine. ¶ A festo pasche usq; ad exaltationem sanctę crucis, post nonas vel gratias pro tempore, vnius horae spacio meridianus somnus conceditur. Ne quis autem post excitationem, sopore depressus, diutius torpeat: custos sacrarij postquam excitauit, cellas introire potest, et si quem culpabilem inuenerit, in proximo capitulo accusare. ¶ Omni tempore dum fratres dormiunt, si quis opus habuerit surgere, vel quoquam ire: ita modeste surgat, eat, & redeat: ut aliorum quietem non perturbet. ¶ In cellis dormitorij vacantibus, silentium seruatur: similiter in bibliotheca & in calefactorio tempore calefactionis.

De communione. Cap. duodecimum.

Omnes fratres clerici domorum nostrarum, qui missas non celebrat: de quindena in quindenam, tam professi quam nouicii, cum preparatione debita, sacramentum eucharisticie, recipiunt, nisi legitime prepediti, concedente priore, abstineant. ¶ Propter festum tamen maius duplex vel solenne per aliquot dies,

dies, communio anticipari vel differri potest. ¶ Die vero cęnę dominice: omnes fratres clerici & conuersi, de manu prioris, vel eo absente supprioris, recipiunt corpus Christi. Ipse enim tunc instituit altaris venerabile sacramentum, & omnes ibidem præsentes, suis manibus sacratissimis, tanti beneficij participes fecit.

¶ Omnes qui in choro communicaturi sunt, de vtroq; choro, post Agnus dei, almutijs siue caputijs depositis, ad gradus sanctuarij ordinate se prosternunt. Diaconus & subdiaconus, & ceroferarij (si adsunt) ante alios accedunt. Deinde cæteri secundum ordinem: senioribus precedentibus. ¶ Singuli autem postquam sacram communionē acceperint, ad dextrum cornu altaris diuertentes: ibidem super genua ordinate se collocant. Diaconus vero ad sinistrum cornu altaris stans, communicatis vinū amministrat: & singuli ad sedes cum reuerentia suas redeunt.

¶ Laicis & hospitibus & omnibus qui ad missam conuentuale communicaturi non sunt: procurator vel alias ab eo premonitus, sacram communionem amministrat, nisi aliquis de consensu prioris, ad aliam missam communicet. ¶ Nullus tamen prior aut subditus, alicui hospiti sacramentum eucharistie, vel extrema unctionis, sine facultate curati sui amministret.

C De iter fakturis. Cap. tertium decimum.

Priores non finant fratres suos absq; necessitate quoquām Confirmatum proficiisci: alioqui per visitatores corrigitur. Visitatores anno. 1515. etiam districte corrigit priores, qui sine magna necessitate aut Transumptū euidenti utilitate, & sine consilio conuentus, dant fratribus fa= ex capitulo cultatem parentes vel amicos visitandi, seu alia quacunq; causa. de uisitatione Possunt tamen priores fratres sibi assumere: & procuratori seu fratri exituro socium deputare. ¶ Qui quoquām proficiisci debent: si eadem die reuersuri sunt, benedictionem non accipiūt. Quod si vna nocte extra monasterium moraturi sunt: in exitu flexis genibus benedictionem accipiunt, quæ talis est. Benedictione dei patris omnipotentis & filii & spiritus sancti: descendat

A super vos & maneat semper. Amen. ¶ Nullus prior aut frater,

Additum. ambulet foris nec remaneat in itinere, vel in hospitio sine socio religioso: aut aliquo domestico boni testimonij. ¶ In via igitur constituti, ante primam silentium teneant; nisi necessitas vel

vtilitas, paucis verbis & submissis, aliud facere cogat. ¶ Ad mensam, nec priores nec fratres loquantur: nisi præsente episco

po, vel prelatis religiosis seu ecclesiasticis, vel canonico eccl

esi cathedralis. Qui aliter foris ad mensam silentium fregerint:

culpam in capitulo dicant. ¶ Qui autem in domo ad mensam silentium fregerint: culpam suam dicant & disciplinam recipiant. Poterit tamen senior inter eos de necessarijs mensæ, vel alia

B re necessaria loqui, paucis verbis & submisse. ¶ Fratres qui

tempore ieuniij regularis foras mittuntur: ieunare non tenen-

tur, excepta feria sexta, & toto tempore aduentus, nisi ex specia-

li & notabili causa, priori reuelanda, ieunia his diebus soluer-

cogantur. Veruntamen lacticinia ferijs sextis comedere nō pro-

hibentur, vbi consuetudo terre non obstat. ¶ In ieunijs ec-

clesijs possunt se conformare in cibis, secundum morem patræ,

hominibus apud quos fuerint: sic tamen vt lacticinia sibi non

procurent, nisi iusta causa subsistat, quam etiam priori cum ad

domos suas reuersi fuerint, referant. ¶ In itinere constituti

plus equo extra viam suam ad alia loca non diuertant: nisi ob

C iustum causam ante remissio siue facultas eis data fuerit a priori.

Vel si in via causa eidens emiserit vel necessaria: hanc ipsam

Transumptū domum reuersi priori exponere debent. ¶ Nullus fratum

excepto procuratore, emittatur ultra iter vnius diei, sine literis

testimonialibus, quibus etiam inseratur dies quo redire debeat.

¶ Porro de via reuertentes: statim oratorium petunt, nec po-

stea sine prioris consensu monasteriū egrediuntur, sed ordinem

suum perinde atq; cæteri obseruant. ¶ Caveant quoq; ne fra-

tribus rumores sœculi referant, quos non expedit eos scire: sed

vbi audierint, ibi monentur dimittere. ¶ Pecunias reportatas,

priori vel procuratori resignent. Nec prior alicui licentiam re-

tinendi

tinendi pecuniam concedat. ¶ Supprior autem & conuentus, neminem conuentualium emittant in absentia prioris in pre-iudicium ipsius : alioqui sic emissi censendi sunt fugitiui, & tam supprior quam conuentus, ad discretionem capituli generalis puniendi. ¶ Transferentes se ad aliud ordinem, etiam secundū formam statutorum & priuilegiorum capituli, absq; tamen licētia petita & obtenta : tales si redierint ante professionē suę trāslationis ad suum priorem conuentum, carebunt voce capitula-ri, vscq; ad restitutionem capituli. ¶ Nullus frātrum, excepto **vacat.** procuratore, emittatur ultra iter unius diei, sine literis testimoniis, quibus etiam inferatur dies quo redire debeat. **B**

C De tonsura. Cap. decimum quartum.

Iste est modus tonsurę . Corona formetur desuper aures lata & equaliter rotunda , prout religiosos decet : ita vt ambitus capillorū in latum modicus, trium videlicet digitorum, vix ex-istat. ¶ Radimur autem de consuetudine singulis quinden- diebus. Sed presbyterorum barbe, possunt ad octo dies vel circa radi, propter reuarentiam sacramenti. ¶ Quando raduntur **hij ad Reg. 26** fratres, silentium in loco rasurę teneant, exceptis his qui circa rasuram occupantur, hi enim filenter de necessarijs circa rasuram loqui possunt. ¶ Caveant autem fratres, ne tonsores mora sua molestent : sed expedite, cum vocati fuerint veniant.

C **num. 38.**

C De minutiōne. Cap. decimumquintum.

Quinquies in anno fiunt generales minutiones: extra quas **hij. ad Reg. 17.** licentia minuendi, nulli facile cōceditur. Propterea enim in communi tam sēpe conceditur : ne ab aliquo exceptis his tē- poribus, superfluo & singulariter requiratur. ¶ Prima est, cir- ca calendas februarij. Secunda, circa Philippi & Iacobi. Tertia,

- A** circa calendas Iulij. **Quarta**, circa exaltationem sancte crucis. **Quinta**, ante aduentum domini. ¶ **Prima die minutionis**, secundum signum ad terciam pulsandum est septima hora. In hyetha per quartam partem horae tardius. ¶ **Qui minuendi sunt**, omnes simul minuunt. ¶ **Hora minutionis**, de his que ad presentem necessitatem pertinent, submisse & sine tumultu loquimur: etiam cum tonsore alias cyrugo. ¶ **Per tres etiam dies continuos**, bis reficimus, aliquid cibi melioris accipientes: nisi ieunium ab ecclesia institutum interuenerit. **Cauendum tamen est**(si comode fieri potest)ne minutiones sic ordinentur, ut infra biduum, tale ieunium occurrat. ¶ **His quoque diebus**, non tenemus rigorem silentij ad invicem: praeterquam a completo usque ad primas, & infra horas regulares, & post primum signum refectionis, tempore quoque lectionis, & in locis silentio deputatis. ¶ **His etiam diebus post refectionem**, vel si dormendum fuerit, post dormitionem, facto signo, omnes in monasterio conuenimus, & modeste pariter eximus: non tamen extra septa, nisi per licentiam prioris. ¶ **Prima autem die minutio-** nis, usque ad primum signum vesperarum foris remanemus: nisi presidens aut senior prius redeundum dictauerit. **Nec tunc vigilias defunctorum legimus**. **Secunda vero & tercia die**, post horam introrsus redimus. ¶ **Nullus extra domos nostras**, si ne notabili causa minuere debet: quam domum reuersus prior indicare debet. ¶ **Quandocumque deambulandi licentiam** habent fratres: officinas exteriore, & si ingrediuntur, caueant tamen se nimis intromittere, vel etiam curiose inuestigare, de culturis, vel de animalibus, sive de alijs rebus, vel negotijs exterioris. ¶ **Nulli fratribus sine iussione vel licentia prioris**, ire licet extra ambitus monasterij, cum officinis contiguis: nisi in loco deputato & separato ab accessu communi, exceptis illis, quibus pro officijs indultum est.
- E** **De restrictione priuilegiorum. Cap. decimum sextum.**
Ex quo

Ex quo sanctissimus in Christo pater, dominus Innocētius papa octauus, multa grātiosa priuilegia, propter vitā san-
ctimoniam, & regularem obseruantiam, nostro concessit capi-
tulo generali, in quibus nōnullę clausulę seu articuli, procedēte
tempore (attenta vitę, morum, ac personarum dissimilitudine)
ipsis professoribus & personis dicti capituli, occasionem forsan
laxandi habendas obseruantę regularis prestare possent: dat &
concedit idem pontifex, autoritate apostolica, per plumbeam
bullam specialem, definitoribus ipsius capituli, prout viderint
statui, ritibus, ac moribus, secūdum temporum, locorum, ac per-
sonarum qualitatem (quo ad forum conscientię, & obseruantę
regularis sinceritatę) congruere & conuenire, ad tempus & tem-
pora sequestrandi, limitandi, modificandi ea, plenam & liberam
facultatem, non obstantibus quibuscunq;. ¶ Quamobrem ne
per ea quę in fauorem religionis sunt data, quisquam in abusum
tendere videatur, statuit capitulum generale, speciali autorita-
te apostolica suffultum, infra scriptas clausulas seu articulos, cū
suis additionib⁹, limitationib⁹, modificationibus, a singulis obe-
dientiariis capituli, in uiolabilitate obseruandos: decernens ni-
hilominus irritum & inane, quicquid per quoscunq; aliter fue-
rit attentatum. Insuper ut & contrarium attentantes: legitime
per capitulum & visitatores puniantur. ¶ In primis beneficiū
dispensationis & absolutionis in causa simonię realiter & scien-
ter commisso, & irregularitatis inde contracte, referuatur gene-
rali capitulo, & priori superiori duntaxat infra annum, & qui-
bus ipsi predicti vel alter eorum hoc specialiter & nominatim,
ex certa scientia, duxerint committendum. ¶ Item omnis au-
toritas absoluendi & dispensandi per dominum Innocentium
papam octauum, aliosq; pontifices, concessa supprioribus, & a-
lijs fratribus ex aliqua causa presidentibus, in absentia priorum
& rectorum capituli generalis: per idem capitulum restricta est,
& omnino cassata, saluis semper illis, quae ipsis cōpetunt ex sta-
tutis capituli. ¶ Item dispensatio super defectum natalium
patien-

Additum.

A patientibus (quo ad dignitatis & curę animarum) receptionem, administrationem, seu executionem: apud definitores capituli, vel priorem superiorem solum residuebit. ¶ Item priuilegium quo conceditur alicui transferre se ad ordinem sancti Benedicti de obseruantia, sic moderatum est: vt huiusmodi translatio fiat de licentia capituli generalis, vel prioris superioris. ¶ Item nullus verbum dei publice predicare presumat, instar fratum predicatorum aut minorum, aut ultra formam in statutis comprehensam. ¶ Item interdicitur singulis obedientiarijs capitulo, vigore priuilegiorum & indulgentiarum quocunq; tempore, proprio motu, eligere confessorem qualemcumq; nisi de beneplacito & consensu suorum superiorum pro tempore existētium. ¶ Item interdicitur obedientiarijs & omnibus professoribus capituli nostri generalis, cuiuscunq; conditionis, status, vel gradus existant: quarūcunq; extranearū personarū confessiones recipere, eisdemq; quamcumq; impendere absolutionem, tam a peccatis quam a censuris, sed neq; earundem vota commutare, nec cum eisdem dispensare, aut illis pro quocunq; tempore ministrare eucharistie sacramentum, nisi secundum formā in constitutionibus nostris expressam, vel nisi de licentia capituli generalis, vel prioris superioris.

*In fina,
D. cap. p. n.
fo. 50.*

Cap. fo. 115. B.

B **C** **Constitutio domini Urbani quinti. Cap. 17.**
V Rbanus episcopus seruus seruorū dei, ad perpetuā rei memoriā. Ne in vinea domini, nostrę (licet insufficiētibus metitis) cōmissa custodię, nascētes vepres & spine adeo conualeſcat, quod speratam fructificationem ipsius valeant prepeditire: diligentię nostrę incumbit officio, vt illas extirpare radicitus, soleriti studio procuremus. ¶ Sane multorum fide dignorum relatione didicimus, quod in nonnullis ecclesijs, monasterijs, prioratibus, & alijs locis religiosis, taim virorum quam mulierum, ordinum & religionum, & partium diuersarum, illa detestabilis & a canonibus reprobata seruatur abusio, quod cum personę aliquę

alique recipiuntur ab eis, ad obseruantiam regularem, ipse perso-
næ (temeritate presumptuosa) pastus seu prandia, capitulis &
conuentibus ipsarum ecclesiarum, monasteriorum, prioratuū,
& locorum facere, aut pecunias vel iocalia, seu res alias, ipsis ec-
clesijs, monasterijs, prioratibus, & locis, seu presidentibus eis, ex
statuto, vel consuetudine (quæ corruptela potius est dicenda)
tribuere compelluntur. Ex quibus decori sancte ecclesiæ, & im-
maculate religionis detrahitur, quæ amplures etiam, tam execra-
tione huius criminis, quæ expensarum onere, a sacre religi-
onis proposito retrahuntur, ipseque ecclesie, monasteria, loca fa-
miliantium deo, consuetis numeris remanent destituta, & in
multorum fidelium mentibus, scandalum generatur.

Nos igitur, huic morbo pestifero cupientes congruam adhi-
bere medelam, & alijs pénis contra talia presumentes inflictis a
iure, in suo robore duraturis, pénam adiçere grauiorē: vniuer-
sis & singulis abbatibus, prioribus, decanis, prepositis, & magi-
stris, necnon & abbatissis, priorissis, alijsq; prelatis, quovis no-
mine nuncupentur, & eorum officialibus quarumcunq; ecclesi-
arum, monasteriorum, prioratum, domorum & locoruū, quo-
rumlibet ordinum & religionum, etiam militarium, tam exem-
ptorum quæm non exemptorum, quocunq; nomine censean-
tur, & capitulis & conuentibus, & singularibus personis eorum
tenore præsentiuū, autoritate apostolica (quæmuis eis a iure om-
nino sit inhibitum) districtius inhibemus: ne tam a maioriibus
quæm mulieribus, volentibus ingredi eorum religiones, ecclæ-
sias, monasteria, prioratus, domus seu loca, in earundem recepti-
one personarum, aut ante, aut post illam, quoscunq; pastus, pran-
dia seu cenas, pecunias, iocalia, aut res alias, etiam ad ecclesiasticū
seu quemuis piū vsum alium, deputata seu deputanda, de cæ-
tero directe vel indirecte, petere seu exigere, quoquo modo pre-
sumant, sed eas potius cum omittimoda puritate recipient, ac in
victu & vestitu, sicut alias personas suarum ecclesiarum, monas-
teriorum, prioratum, domorum & locoruū, syncera charitate
pertractent,

- A** pertractent, illa duntaxat quæ persone ipse ingredientes, pure & sponte ac plena liberalitate omniꝝ pactione cessante, dare vel offerre ecclesijs, monasterijs, prioratibus, domibus & locis huiusmodi voluerint, cum gratiarum actione licite percepturi.
- ¶ Nos enim eos qui secus egerint, si sint singulares persone, tam dantes quam recipientes huiusmodi, excommunicationis, si vero capitula vel conuentus fuerint, suspensionis sententijs, eoipso decernimus subiacere. A quibus preterquam in mortis articulo absolvi nequeant: absq; sedis apostolice licentia speciali. ¶ Ceterum personis illis, utriusq; sexus, qui iam labo huiusmodi sunt sedate, earum prouidentes saluti, de benignitatis gratia vberanti concedimus quod per suos locorum diocesanos (hac vice duntaxat) a criminе huiusmodi, & nota infamie exinde contracta, autoritate apostolica absolvantur: imposta proinde ipsis penitentia salutari, de qua ipsorum discretioni videbitur expedire, & demum cum ipsis ut in eorum ecclesijs, monasterijs, prioratibus, dignitatibus & locis, remanere licite valeant, misericorditer dispensemur. ¶ Insuper erga personas illas, quæ in premissis recipiendo aliqua cōtra canonicas sanctiones peccasse noscuntur, volentes nos reddere gratiosos: omnia recepta huiusmodi, si ad communem vsum monasteriorum, seu locorum eorum, sint applicata, ea ad dictum vsum licite concedimus retineri. Si vero ad specialem vsum abbatis seu abbatissae, prioris seu priorisse, aut alterius singularis persone retineatur: illa venire precipimus in communi. ¶ Nulli ergo omnino hominum, liceat hanc paginam nostre inhibitionis, constitutionis, cōcessionis, & precepti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc intentare presumpserit: indignationem omnipotentis, & beatorum Petri & Pauli apostolorum eius, se nouerit incursum. Datum Romę apud sanctum Petru, secundo nonas aprilis, pontificatus nostri anno primo. Huc usq; legūt Statuta i caplo postea legūt Statuta de diuersis. Et fine Codusio vt ista fo. ¶ De commissarijs sanctimonialium. Cap. 18.
- .130. Certis

C Ertis prioribus domorum nostrarum committitur cura monialium a capitulo, quantum ad uestitionē ipsarum, professionis receptionem, sacramētorum ministratiōnem, rectoris sociorumq; eius cum consilio visitatorum ordinatiōnē, ac etiam quantum ad annuam visitationem, cum priore vel prioribus a capitulo sibi deputando vel deputandis. **Q** uibus a capitulo iniunctum est: vt in actu visitationis monialium, succinctius se habeat in scrutinio ipsarum, & in actu relationis, maxime in magnis congregationibus, nisi necessitas aliud cogat faciendum. **Q** uodammodo etiam commissariis concessum est, vt habita causa rationabili, licite possint proficisci ad domos sanctimonialium sibi commissas, sub expensis earum, irrequisitis conuentibus: sed non in aduentu, neq; post quinquagesimam. **Q** uisuper & commissiones ipsarum monialium, vult capitulū, esse personales prioribus ipmis siue commissariis: nec debere se extendere ad eorum successores, sed ipsis prioratu cedentibus, aut morientibus, deuolui ad capitulo generale, aut priorem superiorem. **Q** uodammodo capitulum, vt commissarij studiose contentur introducere consuetudinem, vt in singulis domibus tam in gremio quam extra gremiū capituli, semel tantū in anno puelle ad habitum religionis recipiantur. Et si plures fuerint: eodem die simul & coniunctim uestiantur & profitantur.

*Confirmatum
anno. 1516.*

C

Q De rectoribus sanctimonialium & socijs eorum. Cap. 19.

R ectores sanctimonialium, capitulo generale vel visitatores earum deputare habent, vbi commissarij non sunt. Aut infra annum, quando incommodum est expectare: prior superior. Vbi vero commissarij sunt: ipsis ex domibus suis (si idoneos habuerint) rectores & socios eius ordinare habent. Sed si in domibus proprijs personas idoneas nō habuerint: tunc de consilio visitatorum possunt assumere rectorem & socios eius, ex quacunq; domo, dummodo illa non nimis per hoc destituantur. Alias extra actum visitationis, non habent visitatores potestatem sumendi aliquem ex aliena domo, nisi de licentia aut com-

A aut cōmissione capituli generalis, aut prioris superioris. **P**or
Additum. **T**o rector sic deputatus, & sub gremio capituli residens, non po-
 test eligi in priorem, sine licentia capituli generalis aut prioris
 superioris: nisi in domo in qua professus est. **I**n qua etiam cum
 electio celebranda fuerit, ipse ad eam, sicut & socij, vocari debet.

Confirmatum **E**Habeat etiam rector, tam in gremio quam extra gremium,
anno. 1515. duos socios sacerdotes: vbi facultas suppetit. **E**t rectores non
 habentes fratrem ordinis sacerdotem socium sibi cohabitatem:

B aut sibi cum consilio commissarij procurent, aut ad suos conuē-
Confirmatum **V**isitatores & commissarij, con-
anno. 1509. stuant socijs rectorum terminos, ultra quos progredi non lie-
Transumptū cebit, sine licentia rectorum. **P**reterea fratribus domorum in-
 ex capitulo clusarum, alios adhuc terminos designabūt, sub quibus ibidem
 de u[er]estatione stent secundum formam inclusionis domus professionis suæ.

Confirmatum **S**ingulis quoq[ue] annis, rectores & socij, tā in gremio quam ex-
anno. 1519. tra gremiu[m], ad minus semel veniāt ad capitulum culparū in do-
 mibus suę professionis: atq[ue] dictis culpis absolui & reuocari ad
 suos conuentus petant. **P**riusquam commissarij dent aut cō-
 stituant monialibus extra gremium constitutis rectores aut so-
 cijs, cogi debent monasteria & coram commissarij protestari;

C se se nihil contra statuta & priuilegia nostra actura, neq[ue] confus-
 gere ad alienam iurisdictionē, in electione vel postulatione quo-
 rumcunq[ue] membrorum capituli, ad officium prioratus, etiam
 in aliena domo capituli nostri, & supprioratus aut procuraturę
Confirmatum in domo propria. **Q**uod si facere noluerint: capitulum interdi-
anno. 1551. cit commissarij illarū executionem, earundemq[ue] commissionē.

Confirmatum **Q**uando vero priores in domibus personarum feminei sexus,
anno. 1509. extra gremium capituli, de licetia eiusdem capituli, rectores aut
 socios dederint, postquam ad annum seruierint, obligabunt se
 moniales, per literas sigillo sui conuētus munitas, vt postquam
 senio aut alias defecerint, vel sine legitima causa repulsi aut re-
 missi fuerint: soluant conuentui rectorum & sociorum quam-
 diu vixerint, singulis annis viginti florenos aureos renenses
 pro recto-

A De rectoribus sanctimonialium & sociis eorum. Ca. 19. 125.

Pro rectoribus, pro sustentatione vero sociorum, singulis annis tot florenos, quot annis seruierint. ¶ Singulis etiam annis recto Confirmatum res & socii eorum, tam in gremio quam extra gremium consti- anno. 1541.
tuti, coram commissariis suis, de omnibus clenodijs, pecunijs & vniuersa supellecili sua, sincere & sine fraude, se declarare de-
bent. Et commissarij ordinationem hanc, sine dissimulatione, &
personarum acceptione exequantur. ¶ Insuper interdicitur Confirmatum
omnibus capitulo subiectis: ne quicquam ordinare aut dispo- anno. 1547.
nere presumant, de rebus suis, clenodijs & pecunijs, aut quovis modo condere testamentum, nisi presente & concedente pro- non licet testari.
prio priore. ¶ Rectores exitus vitent & profectiones, precipue longas, & quas per alium expedire possunt. Vnde etiam ad capi-
tulum generale non veniant, nisi habuerint causam, pro domo
sibi commissa: nec ad visitandum deputentur. ¶ Ad rectores non pertineat inuestire & velare moniales: sed ad hec facienda,
vocabunt commissarium suum, si habuerint, aut si non habue-
rint, vnum de confirmatis prioribus vicinis. Quanquam inues-
tire non prohibeantur, si commissarium, aut alium priorem
commode habere non potuerint. ¶ Rectores post priores ubi-
que locum habeant: & in dicendo fidelium, post gratias, ipsis
prioribus, etiam in domibus suis deferant. ¶ Externarum re-
rum amministrationem non habeant, nisi quantum a visitatori-
bus sibi commissa fuerit. Requisiti tamen confilium prestare no
recusent: & communem respectum, pro suarum domorum uti-
litate, non abiiciant. Rectores plerumque cum sociis consilia
participent: & socii per omnia ipsis obedient, sicut alii fratres
suis prioribus. Literas quoque neque mittant, neque recipiant,
seu aperiant: nisi prius ipsis rectoribus ostenderint. ¶ Horas
canonicas, saltem maiores, legant pariter teneptive, cum oppor-
tune potuerint. ¶ Quando due misse secundum ordinarium
concurrunt cantande (quoniā moniales ad vnam tantum cantā-
da, & quę legenda. ¶ In seruando tricennarium defunctorum

A capituli pro singulis: cum tribus missis defunctorum satisfacere possunt. Similiter pro tricennario domus proprie, singuli satisfactione possunt, cum tribus missis defunctorum: addentes tamen reliquis diebus currētis tricennarij collectam, in missa priuata vel conuentuali, cum qua nihilominus debitum fraternitatis persoluere possunt. ¶ Porro pro tricennarijs viuorū, que per capitulum generale imponuntur, singuli legant tres missas, de sancto spiritu, vel de domina, pro singulis tricennarijs: aut ter septem psalmos cum letanij. ¶ Ad vnum sociorum rectoris pertinet, subseruire sorori sacriste, & quotidianam solitudinem gerere de his, que illa propter clausuram explere non vallet: vtputa de ornamētis, sacris vasis, missalibus, cereis, oleo pro lampade, & de omnibus que vel abluenda, resartienda, seu mutanda sunt. Calices tamen & corporalia, per seipsum, vel per sacerdotem, aut diaconum lauari faciat. Et sacrum etiam oleum, suo tempore procurare non negligat. ¶ Nullus habitum reliquias suscipiat in domibus monialium: nisi de licentia capituli generalis. Et susceptus taliter: non priorisse, sed rectori & eius successoribus, obedientiam promittat. ¶ Priorisse vero & si nō teneantur rectori promittere obedientiam: possunt sibi inuicem promittere fidelitatem & assistentiam. ¶ Rectores & socij eorum sororibus (excepta priorissa & procuratrice) non loquantur: nisi si sciente priorissa, aut nisi paruam rem postulando ab officialibus, vel negocium intimando. Sed nec socij cum mora loquuntur eisdem: nisi sciente rectore. ¶ Nec etiam permittatur monialibus & sororibus conuersis, loqui viris quibuscumque absq; euidenti necessitate, vel singulari gratia. ¶ Itaque diligenter caueant, post completorium vel septimam horam, vel ante primas, cum quacunque miscere colloquia, sive confessiones audiēre, absq; notabili causa, que differri non potest. ¶ His etiam temporibus, ipsi ab aliorum colloquij non necessarijs se abstineant, & tempestiue cellas petant: & dicto completorio, spiritualibus exercitijs, sicut in monasterij fit, operam inpendant.

Confirmatum
anno. 1551.

¶ Pet

Per diem etiam instabiles & inutiles circuitiones restringant: labori manuum, seu alicui pio operi insistentes. **A** Ad quę si inepti & inualidi fuerint: lectioni, meditationi & orationi, cellas sedulius custodiendo, operam dent, nisi moderate quandoque forre spaciantes, causa reueuationis. **C** Committitur rectoribus in & extra gremium capituli, residentibus, procurare sibi vnum laicū familiarem, qui eis cohabitare, ipsisque in profectionibus & alijs ministerijs seruire debebit. **C**eterum rectores, cum fratribus, conuersis, & laicis, capitulum culparum, ad quindenam seruare possunt. Et in quatuor principalioribus festis, disciplinā recipiant, sicut in monasterijs fratrum. **B** Pr̄terea cum utilitas vel causa rationabilis exigit, ut clausuram ingrediantur: nō minus quam duo vel tres simul intrent, simul stent, & simul excent. Et hoc quanto rarius, & breuius: tanto securius.

Quo circa interdicitur visitatoribus, commissarijs & rectoribus, in & extra gremium capituli, ne vlo modo intrent clausuram monialium, nec ipsi nec priorissa, extraneas personas intrare permittant: nisi secundum formam statutorum nostrorum: nec ingressi, vlo in tempore, intra clausuram comedere aut bibere presumant. Si quis secus attentauerit: abstinentiam faciat tribus diebus, in pane & ceruisia, & nihilominus per capitulum **Habitationem.** aut visitatores grauissime puniatur, aut certe ad domū suę professionis reuocetur. **C** Rectores & socij domorum monialium aut sociorum, extra gremium capituli nostri, ita ad obseruantiam statutorū nostrorū in omnibus sunt astricti, quemadmodū rectores & socij domorū monialiū, capituli nostri. **R**ectores **nota** etiā & socij, a secularibus inuitati, ad prandiu aut cenam, non vadant: nisi forte ad domos religiosorū, aut deuotarū congregacionum. **C** Conceditur rectoribus & socijs eorū, soluere debitu ordinis in summa missa (nisi fuerit defunctorū) per collectā: saluo quod onus missarū non assumant aliunde. Nec ipsi astrinxuntur seruare missas concurrentes. **C** Interdicitur districte socijs rectorum in & extra gremium capituli nostri residētibus,

A habere sub quocunque colore, usum vel proprietatem pecuniarum, per se, vel interpositas personas, unde emere aut vendere, dare vel recipere, per se nihil presumant: sed sua donaria, aut alia vnde cunque recepta, rectoribus resignare debent, qui huiusmodi expendere, vel expendi facere poterunt, pro suo arbitrio, ad usum illorum vel aliorum, sicut usum fuerit expedire, in regulata secundum deum conscientia. Contrarium facientes, sine dilatione reuocentur ad proprium conuentum: nec ad domum quamcunque monialium remittentur, nisi de licentia capituli generalis, vel prioris superioris. ¶ In domibus monialium, nulla ad professionem admittatur, ante inchoatum decimum septimum annum: sine licentia capituli generalis. Visitatores quoque hac pena punire debent rectorem, priorissam & conuentuales, qui puellas ad clausuram & inuestitionem ante hanc etatem, receperint: scilicet quod rector legaliter Psalteria Dauidica, priorissa sit per quadraginta dies extra sedem suam, in loco ex ordine sue professionis sibi competenti. Relique vero sorores, per mensem sint nouicie. Puellae nihilominus sic receptae, in monasterio nullo modo remanere poterunt. ¶ Diligenter quoque prospiciant priores, rectores & priorisse, ne aliqua recipiatur per contractum simoniacum: sub pena supra in capitulo de susceptione & inuestitione nouiciorum conscripta. Et commissarij taliter receptas, ad professionem non admittant: alioqui per capitulum generale, rigorose corrigantur. ¶ Cum viribus vel senio destitutus rector, post diutinum seruitium ad domum suam vel aliam reuertitur: in solatium necessitatis suarum moniales illi subseruire debent pro sententia capituli, vel ipsorum quorum ordinatione illic constitutus est. ¶ Quacunq; etiam ex causa rector abcesserit ab eis, vestitum talem secum referat, qualem primo secum attulit: nisi ex gratia, melius vel amplius quid addatur, non tamen superflue & nimis abundantiter. ¶ Si vero aliqua peculiaria, notabilis valoris acquisierit: non secum deferat, sed domui illi relinquat, nisi ex gratia, beniuole illi concedatur.

Confirmatum
anno. 1544.

B

Confirmatum
anno. 1551.

C

Acedatur. **¶** Et insuper cunctis rectoribus depositis, post obitum eorum, idem beneficium per omnia exhibetur a monialibus quibus seruierunt, quod prioribus alibi electis & absolutis a fratribus domorum quarum fuere priores. **¶** Defunctis rectoribus aut socijs in domibus monialium: sorores auferre non debent, que vel illi prius secum e domo suę professionis attulerūt, aut ab ipsis illis donata fuerunt. Neq; priores auferre debent res illas quas moniales rectoribus & socijs, ad cellarum suarum strueram vel ornatum, siue aliquam commoditatē aut re-creationem prius contulerunr.

B **D**e pastoribus & curatis. Cap. vigesimum.

Quoniam nonnullę domus nostrę colligationis habere vi- dentur, ecclesias parochiales, & facella secularia, procul a conuentu, vel in proximo: mandat capitulum districte precipi- endo, cunctis sibi subiectis, vt nemo posthac quouis modo, as- sumere presumat curā, aut prouisionem cuiuscunq; ecclesie pa- rochialis, aut etiam certarum missarum in quoq; facello vel altari. Quod si qui contra hęc facere presumpserint: prior a suo officio absoluatur, supprior vero & procurator, ac reliqui fra- tres, qui in hoc consensum prebuerunt, grauissime puniantur.

C **V**bi autem antiquitus, huiusmodi onere, quod excuti neque- at, domus aliqua grauata est: priores nullo modo permittant fratres suos foris residere, sed vel seculares prouideant, vel si ex- trema necessitas postulauerit, & loci vicinitas patitur, ita pleba- niarum & facellorum habeatur cura: vt expeditis sacris, statim quisq; domum redeat. **¶** Priusquam tamen fratres in pastores, siue curatos, siue facellanos inuestiantur: faciant iuramentum coram notario & testibus, promittantq; se mansuros, etiam post inuestitionem, sub correctione & obedientia suorum priorum, & quod ad nutum eorum semper erunt amouibiles. Priores quoq; de consilio visitatorum, in ysu habeant: vt dum expedit, eos amoueant, & ad conuentum reuocent.

Tercia pars

A **¶** Huiusmodi quoq; curati, ad minus semel singulis annis, in conuentu fratrum dictis culpis, reuocari humiliter petant: & de receptis & expositis, legitimam faciant computationem coram priore, suppriore, procuratore, & fratre consilijs, sub pena suspensionis a diuinis.

¶ Conclusio trium partium precedentium.

E *Migrat pars 2
num 26 et seq.* T quia parum est statuta condere, nisi sint qui ea tueantur: propterea omnibus & singulis prioribus, rectoribus, & priorissis, presertim tamen visitatoribus ac commissarijs iniungimus ac rogamus, ut reiectis contrarijs, circa statutorum prescriptorum obseruantiam, in se & in ceteris, diligenter inuigient, inuictam sibi ab ordine curam, fideliter impleant, que apud

B eos reformatione, correctione, & emendatione digna fuerint, reformato, corrigant, emendent, zelum tenentes helie, & mathathie constantiam. **¶** Subditos vero omnes hortamur & monemus in domino Iesu, ut constitutiones istas humiliter suscipiat: & cuncta in eis contenta, pro dei & ordinis reuerentia, pro sua pace & consolatione ac animarum suarum salute, obseruare studeant. **¶** Et si interdum errauerint ut homines, non sint in emendando pertinaces ut demones: sed aequo animo correctionem moderatam sustineant, sue professionis memores, ut in eternū salui fiant.

¶ Finis.**¶ Incipiunt capitula quarte partis De conuersis, Donatis & familiaribus.****¶ De receptione & inuestitione.**

Capit.i.

De professione conuersorum.

Capit.ii.

De vestimentis conuersorum.

Capit.iii.

De diuino officio conuersorum.

Capit.iv.

De labore conuersorum.

Capit.v.

De silentio conuersorum.

Capit.vi.

De capitulis culparum.

Capit.vii.

De refectione conuersorum.

De

A De receptione & inuestitione conuersorum. Ca. i.

131.

De iter facturis conuersorum.	Capit. ix
De confessione & communione conuersorum.	Capit. x
De rasura & minutione conuersorum.	Capit. xi
De officio defunctorum.	Capit. xiiij
De diuersis statutis conuersorum.	Capit. xiiij
De Donatis.	Capit. xiiij
De familiaribus.	Capit. xv
De mercenarijs & prebendarijis.	Capit. xvi.

B De receptione & inuestitione conuersorum. Cap. primum.

Laicis ad ordinem suscipiendis, id ipsum pene fit, quod & clericis. Nam & similiter dura proponuntur eis & aspera. Eademque pene interrogantur ab eis que a clericis: tolerantia insuper exteriorum laborum ipsis proponeenda est, cum status eorum ad domus seruicia precipue sit institutus. Vnde & clericos & literis competenter edoctos: ad hunc statum sine licentia capituli generalis nequaquam suscipimus. Caveatur etiam in receptione personarum ad ordinem vel in donatos, ne parentes vel alios propinquos habeant, qui cura eorum egent, & ad quos obligantur: ne ex illis grauamen domui generetur. Nullus in sacris ordinibus constitutus, in conuersum recipiatur, nec per capitulum generale quidem.

Conuersos ad certum numerum recipimus: qui octonarium numerum excedere non debet. Vestiendus in conuersum in state die inuestitionis de confessione & preparatione ad sacram communionem admonendus est: & die statuto a priore induitur. & postea ad gradum altaris ducitur, cantaroque hymno in osculum sicut clericus suscipitur. Itaque vestitis in habitu conuersorum magister deputatur idoneus, ad instruendum eos & ordinem dicendum. Qui specialem ad eos respectum habeat, & sicut superius de institutione nouiciorum scriptum est, secundum quod statui eorum congruit, eos in profectu eorum & vira religiosa

A giosa instituere debet. Nouicius res suas priori vel alteri cui pri-
or commiserit, custodiendas tradit. ¶ Suscepti ad statum &
habitum conuersorum, nō promoueantur ad statum clericorū,
nisi per licentiam capituli generalis, quę tamen licentia non fa-
cile concedatur, sed in ea vocatione qua vocati sunt & qua cepe-
runt, fideliter & constanter vñq; in finem domino seruire stude-
ant & placere: scientes se nihil minus propter habitus differē-
tiā a veritate religionis, & plenitudine fraternitatis habere.

¶ De professione conuersorum. Cap. secundum.

B Onuersi post annuam probationem, cum seduli in peten-
do misericordiam fuerint, & receptibiles apparuerint in
capitulo clericorum sicut clerici, ad professionem faciendam
fuscipiuntur. Ibiq; de stabilitate & obedientia ceterisq; necessa-
riis audientes, cum immobiles & imperterriti permanserint,
ammonentur, vt professionem suam propria manu in mater-
na lingua scribant: aut si scribere nesciunt, alium ibidem ore
proprio rogent, vt suam sibi scribat professionem. In cuius ta-
men fine, ipsem et signum crucis, propria manu depingit. Et in-
C struendus est a magistro suo, vt sciat quid professio contineat, &
quid promittere & reddere teneatur. ¶ Hora professionis in-
stante, hoc est finito offertorio, conuersi omnes chorum intran-
tes, ad gradum inclinantes ante formas se collocant, stantes ver-
si ad altare, & professurus sine cappa, professionem suam aper-
tam, manu dextra gerens, ad gradum se prosternit altaris. Et sta-
tim habitu nouiciatus exutus, novo scapulari & cappa rursus in-
duitur. Deinde dicuntur preces breues. Saluum fac seruum tuū.
Deus meus sperantem in te. Collecta dicta, ad dextrum cornu
altaris procedit: ibiq; inclinans si norit, clara voce, cunctis audi-
entibus, professionem suam legit. Alioqui: dyaconus ad missam
ministrans eam legit, profitente tamen ipsam propriis manibus
tenente, in hunc modum. ¶ Ego frater. N promitto deo auxili-
ante,

ante, perpetuam continentiam, carentiam proprij, & obedientiam tibi paten prior & successoribus tuis canonice instituēdis, secundum regulam beati Augustini, & secundum constitutiones capituli nostri generalis. **P**ost hēc cartham ipsam offert ambabus manibus super altare, & osculato altari, ad medium altaris super gradum prostermitur hac obsecratione benedicendus. Confirmat hoc deus &c. Quo trina vice replicato, cum responsionibus: subiunguntur orationes sequentes, & suscipitur ad osculum more clericorum, supplicans singulis lingua materna & dicens, ora pro me pater. Insuper & singulis conuersis supplicans, in osculum ab eis suscipitur. **D**einde reuertuntur conuersi ad loca sua: & post eos professus.

Q De vestimentis conuersorum. Cap. tertium.

His vestibus utuntur conuersi, cappis videlicet griseis & fisis; secundum formam clericorum, nullo alio colore admixto, parum breuioribus, quam tunice eorum longiores. Quibus festiis diebus dum conuentualiter conueniunt, & quando-
cumq; ad missam ministrant, & cum ciuitates pertranseunt, semperq; cum equitare eos contigerit, induantur. Ceteris temporibus, capitijs nigris sicut clerici, cum albis scapularibus, vsq; ad medium tibiarum utuntur. Nouicij tamen scapularibus breuioribus, id est vsq; ad genua utuntur. **S**uperiores duas tunicas habere possunt, una palma breuiores tunicis clericorum. **I**n laboribus possunt breuioribus vti, dum tamen circa medium tibiarum extendantur. Inferiores tunicas, caligas, pedulia, & calceos, & lectisternia: sicut clerici habere possunt, & in tunica semper dormiunt. Indusis & lineis non utuntur. Pellicium vnum vel duo, vel etiam mantellum griseum, pro indigentia personæ, & loci possibilitate, habere possunt. **I**n omnibus enim huiusmodi non est querendum, nisi vt frigus arceatur, & nuditas regatur. **S**ed & in omnibus

*cole et ma,
teria similes
Copen. priuil.
fo. io. C.*

K 5 simpliciora

A simpliciora & grossiora, de cet eos appetere & in vsu habere.

¶ De diuino officio conuersorum. Cap. quartum.

Diebus celebribus, conuersi ad matutinas & ceteras horas, eodem tempore, & eadem festinantia sicut clerici, ad ecclesiam in loco sibi deputato, cappis induiti, conueniunt: & horas suas ibidem dicunt. Si quis in veniendo tardius ad ecclesiam notatus fuerit: culpam in capitulo dicat & corrigatur. Insuper in festis maioribus duplicibus & supra, prioribus vesperis & cōpletorio intersūt. Diebus vero quibus laboratur, matutinis usq; ad laudes intersunt, nisi grauibus laboribus vel officijs fuerint deputati. ¶ Facto mane, antequām ad laborem vadunt, ecclesiam petunt, ibiq; primis suis, vel saltem breui oratione si festinantia vrgeat dicta, ad laborem exeunt, missam si commode possunt audiunt. Si qui autem amplius ab ecclesia propter obedientiam aliquam vel laborem remanent, de licentia prioris vel procuratoris id fiat. Huiusmodi enim relaxatio de alijs obseruantia, obedientie postponitur. Vnde & pauciores eis constitutiones determinate sunt, vt sciant obedientiani priorum suorum summam sibi fore constitutionum. ¶ Dum ad horas cōversi regulariter ecclesiam intrant, vel exeunt, capita sua nudant & ad altare maius inclinant. Ingressi quoq; chorum suurn, stant versus altare, donec dimisso signo, pater noster prostrati vel inclinati dicant. Ad deus in adiutorium cum conuentu se signant, & ad gloria patri inclinant. Finito gloria & sicut erat, &c. cum alleluya vel laus tibi domine rex eterne glorie, pro matutinis trium lectionum stantes sexies orationem dominicam & Aue maria dicunt. Et in fine gloria inclinando & sicut erat stando, deinde sedendo eandem orationem sexies repetūt, & in fine gloria

gloria & sicut erat vt supra. Postea stantes iterum sexies eandem iterant orationem, & in fine omnium gloria patri vtsupra, deinde prostrati kyrieleyson cristeeleyson kyrieleyson, pater noster dicunt, & benedicamus domino. In festis autem nouum lectiunculum iterato sedentes, sexies, & adhuc iterato stantes, sexies eandem repetunt orationem, cum gloria patri vtsupra, deinde inclinando dicūt, kyrieleyson christeleyson kyrieleyson, pater noster, benedicamus domino. Et vt vniiformiter se gerāt, senioreni vel alium ad hoc deputatum, sequi debent: vt prius genu flectat, stet, sedeat, vel inclinet. ¶ Pro reliquis horis, dicto cum conuentu pater noster, deus in adiutorium, gloria patri &c. quinques orationem dominicam stando repetunt, & postea kyrieleyson, pater noster & benedicamus sicut ad matutinas complent. Sed ad vesperas, alias quinq; orationes superaddunt, & postea concludunt vtsupra.. ¶ Finitis matutinis suis, deuote pro singulis ecclesie statibus deprecātur: prout a magistro suo instructi fuerint, scilicet pro papa, pro episcopo, pro imperatore, aut rege, pro principe proprię terre, pro statu ecclesię, pro prelatis, pro principibus in communi, pro pace & fructibus terre secundum tempus, pro priore suo & conuentu, & pro communis statu domus sue, & aliarum domorum nostrarum, pro peccatis suis, pro emendatione ac profectu virtutum, proq; parentum suorum beneficiorum nostrorum viuorum & mortuorum salute, pro his vel quibusdam eorum, & si quę alia vel tempore vel causis necessaria occurrerint aut iniuncta fuerint secundum temporis permissionem longius vel breuius orando, vel etiam si tempus permiserit pro singulis atq; aliquibus coniunctim orationem dominicam subiungere possunt. ¶ Postquam vero horas suas persoluerint, pari modo quantum scire possunt, conuentui se conformant, inclinando, prosternendo, sedendo, siue stando & orationibus seu meditationibus sanctis prout prevalent vacare student. Sed quando euangelium ad matutinas vel ad missam. Te deum, Benedictus, Magnificat, & Nunc dimittis cantur

Atantur, stantes capita nudant. Et dum Credo in vnum deum. Sanctus & Agnus dei cantantur, stantes non reclinant. Et in primis & in completorijs si presentes fuerint, Confiteor cum conuentu dicunt. Si autem in ecclesia non fuerint, semper tamen mane primas persoluunt, & hora misse tertiam & sextam & nonam, vel quando in conuentu easdem horas intellexerint decantari. Diebus tamen bine refectionis, nonam potius post refectionem persoluunt, & vesperas hora vesperarum, vel saltem ante ccenam, & completorium infra completorium conuentus, vel postquam a labore cessauerint. **A** capite ieuniij usq; ad pascha, exceptis dominicis, septem psalmos penitentiales, vel septem Pater noster dicunt. In capite ieuniij, cineres accipiunt si presentes fuerint, absentes ter Pater noster prostrati dicunt. **In** parasceue finita passione, pro singulis statibus pro quibus a priore preces dicuntur, cum dicitur flectamus genua, per singulas preces Pater noster prostrati super formas dicunt. Pro iudeis tamen non prosternuntur. Postea oblatam extra chorum crucem, ad pedes venerabiliter osculantur. **In** tribus etiam solemnibus commemorationibus defunctorum, & in presentia funeris fratum clericorum vel conuersorum, vigilijs & misse conuentuali que pro his cantantur intersunt, nisi de speciali licentia alijs occupati fuerint.

De labore conuersorum. Cap. quintum.

Conuersi laboribus deputentur externis, siue intus siue fortis, & operibus sibi iniunctis diligenter & fideliter infistunt. In hoc se amplius proficere, & gradum bonum apud deum remuneratorem omniū acquirere nouerint, si prij quieti aut commodo rem communem preferre curantes, maiori

maiori studio & frequentiori alacritate, iniuncta sibi perfec-
tint, quām si facerent propria: vnuſquisque enim propriā mer-
cedem secundum suum laborem accipiet. ¶ Quicunque vero
laborem sibi iniunctum adimplere noluerit; ad nouissimum lo-
cum redactus, interim grossiori tantum pane vescatur, & potu
tenui, donec ad opera promptum se exhibeat & paratum. Qui
autem laborare non potest, benigne tolerandus est, sed summo-
pere cauendum est, ne tales ad ordinem recipientur. Conuersi
circa sibi commissa solicii & diligentes, cum exiguntur priori
vel procuratori de hijs rationem reddant. Alias de statu domus
vel de institutione vel destitutione officialium se non intromit-
tant, nisi a priore vel procuratore vel visitatoribus requisiti fue-
rint: sed in omni mansuetudine & simplicitate, sine murmura-
tionibus, ordinationi vel voluntati suorum superiorum se sub-
icientes, nihil aliud vel aliter quām eis iniunctum fuerit agere
presumant. ¶ Procurator etiam vel alij obedientiarij si quicō-
uersos aut alios familiares sibi subseruientes habuerint, diligen-
ter respicere debent, ne opera illis iniuncta negligentius vel
tardius expleant, seu superuacue circueant, aut ociose tempus
consumant. Et quos culpabiles deprehenderint, etiam corripere
& admonere non negligant, & si se non emendauerint, priori
corrigendos denuntient.

¶ De silentio. Capit. sextum.

IN quibuscumque locis fratres clerci tenent silentium, tenent
& conuersi. Itemque in dormitorio & refectorio suo. Diebus
celebris silentium sicut clerici tenent, nec per officinas aut cu-
riam inquiete vagentur, sed in ecclesia vel monasterio aut circa
cellas aut lectos suos remanent, nisi facultate habita aut missi vel
nisi ex officio alicubi ire habeant. Et quāuis ferialibus diebus vt=
pote laboribus externis & officijs deputati, ad silentium nō ob-
ligentur, nisi a completorio vsque ad primas diei sequentis, in-
fra horas tamen regulares, maiori diligentia multiloquium stu-
deant evitare. Si aut̄ aliqui propter senium vel aliam quāilibet
debilitatem

A debilitatē laborare minus possent, vel si ex pristina sive seculari consuetudine ad labores externos quod absit minus promptos se exhiberent, tales non habent facultatē loquendi, nisi temporibus illis quibus loqui licet fratribus. ¶ Cum extraneis sine licentia non loquuntur nec cum germano quidem, vnde obuiates vel superuenientes mansuete inclinato tantum capite licet resalutare, viamq; ostendere quo transire debent. Ad interrogata, est, vel non, seu paucissimis verbis respondere, & quod amplius loquendi cum eis copiam non habeant se excusare. Et cum licentiam habuerint, non tamen loquuntur cum eis post completorium & ante primam, & quādō commode seruare possunt etiam infra horas regulares. Temporibus silentij obuiantes fibi inuicem, amica alacritate & humili supplicatione mutuo locum dantes, seruato pertransiunt silentio. Instante die celebri, post septimam horam, quām cito commode possunt, lectos petunt. Ceteris quoq; diebus in quibus laboratur, postquām cenauerint & a labore cessauerint, vsq; in crastinum post primas suas, quieti & exercitio spirituali vacare studeant, dormitoria sua petentes, nisi causa necessitatis occurrat, aut ad ecclesiam ire debeant, nec tunc quidem ad loquendum sine necessitate prorumpant & vesperē circa octauam horam lectos suos adeuntes, dormire satagent. ¶ In uno autē dormitorio seu cellis coniunctis, & ab accessu publico separatis omnes dormire debent, nisi quos infirmitas vel officij necessitas abesse compellit. ¶ Cum silentium notabiliter fregerint, aut sepius pauca verba multiplicauerint, secundum modum delicti & disciplina vel alia penitentia puniantur. ¶ Edentes vbiq; sunt, silentium tenent, pro cuius fractione in primo capitulo, culpam dicunt, & septies orationē dominicā legant, nisi prior cum officiali aliquo dispensandū iudicauerit. Fractores etiam silentij notabiles, singulari silentio & cōtinuato per dies aliquot, in quibus nec proprijs fratribus sine licētia liceat eis loqui ad cōmunē consuetudinē sunt reducendi.

¶ De capitulo culparum. Capit. septimum.

Diebus

Diebus dominicis post nonam horam hora cōpetenti, conuersi capitulum culparum habent, de quindena in quindecim, nisi propter festum maius duplex, vel aliam legitimam causam preueniatur vel differatur. Ingressi igitur domum capitulo in locis suis ordinate resident. Priori vero vel alio cui commiserit aduenienti reuerenter assurgunt. Deinde presidens dicto benedicite, & respondentibus conuersis, dominus si sibi visum fuerit exhortationem breuem facit pro obseruantib[us] ordinis & emendatione morum, ac profectu vite spiritualis atque fidelitate sibi commissorum & exercitiū laboris. Deinde dicit faciant venias qui se reos estimant, & tunc sumpta venia singillatim, culpas suas dicunt & inuicem accusant, secundum morem fratrum clericorum. Et si hoc minus pacienter fratrem suum tunc temporis posse ferre presumpserit, capitulo presidenti antequām conueniant reuelare non omittat, ut ipse excessum eius tempore & modo quo sibi visum fuerit corrigat & emendet. Finito capitulo & dicto a presidente adiutorium nostrum, &c. Responsoque, qui fecit celum & terram, inclinantes humiliter discendunt. Conuersus qui priori aut procuratori aut magistro depunit inobediens fuerit, aut restiterit verbis duris & contentiosis in capitulo disciplinam acrem recipiat, & humili residens, coram conuersis & fratribus super asserem nudum in refectorio comedat, toties quoties priori visum fuerit. Conuersi recusantes obediere ordinationibus capitulo, careant participatione priuilegiorum, gratiarum & beneficiorum eiusdē capitulo, donec se submittant ordinationibus eiusdem. In diebus etiam quibus fratres clerici generaliter disciplinantur, accipiunt & conuersi disciplinas. Prior vero cum sibi videtur, conuersos omnes vel aliquos eorum ad capitulo vocat clericorum, & ibidem culpas suas confitentes & accusantes, si de aliquo culpabiles reperti fuerint, digna correptione emendant: & sic de capitulo pariter exēunt.

¶ De refectione & ieiunio conuersorum. Capit. octauum.

Ad

A De refectionem conuersi pariter conuenire debent in refec-
torio separato, nisi quos infirmitas vel officij necessitas
abesse compellit. Ingredientes ad refectionem: & exeuntes nu-
datis capitibus ad crucem inclinant. Congregatis igitur eis & in
ordine suo stantibus, uno seniore inchoante, benedictionem si-
cut clerici dicunt: qua finita inclinantes ad crucem secundum
ordinem confidentes, reficiunt cum silentio. Possunt tamen ali-
quid boni legere si norunt. ¶ Peracta refectione: dicit senior
mense. Tu autem domine miserere nostri, respōsoquę Deo gra-
tias: surgunt & in ordine suo stantes, gratias more clericorum
dicunt. Pro psalmo tamen Miserere mei deus ferialibus diebus
quando bis reficiunt, & in hebdomada pasche pro psalmo, Con-
fitemini, psalmum Laudate dominum omnes gentes dicunt.
Dictis gratijs in refectorio, cum silentio ad ecclesiam vadunt. I-
biqüę pater noster, & nonis suis si non dixerint dictis: ad opera
sua reuertuntur. ¶ Quando priusquam conuentus exit, de ec-
clesia exituri sunt: senior eorum primus surgens exit, sequenti-
bus alijs secundum ordinem, nisi alteri iniungatur. Diebus vero
celeribus non exeunt, nisi finitis horis conuentus exeat. ¶ Ab
exaltatione sanctę crucis usque ad quinquagesimam, feria ter-
tia, quinta & sabbato iterato reficiunt: & tunc prius prandere
possunt. In aduentu cotidie ieiunant: potest tamen prior prop-
ter graues labores cum eis dispensare. ¶ Porro conuersi quan-
do mane exituri sunt ad laborandum, ante horam consuetā co-
medere possunt nec licet eis sepius quam bis, sine speciali causa
& licentia prioris comedere. Et foras missi si sepius comedenter:
priori cum reuersi fuerint causam indicant. ¶ In refectorio si
quis non comedenter de hijs que sibi apponuntur, alteri tamen
porrigendi fas non habet, excepto pane & fructibus. Bibentes,
ambabus manibus amphoram vel scyphum tenent. Abstinenti-
as que nostre institutionis non sunt, nulli eorum nisi priore sci-
ente & fauente facere licet. ¶ Ammonemus ut nullus interro-
get a quoquam quid coquatur: nec aliquis debet cibum qui
generaliter

generaliter omnibus est paratus, nisi infirmitate cogente recusa-
re. Non est enim consuetudinis nostrę: pro victualibus murnu-
rare, maxime in conuentu.

¶ De itinerantibus Cap. nonum.

Conuersi quoq; & quādocūq; ire iubenter siue pedestres
siue equestris, nullatenus resistant. Non mittuntur foras
sine socio clero vel cōuerso, aut donato, aut aliquo fidei boni
testimonij. Quilibet cum foras mittitur, quām citius cōmode
potest reuerti, tenetur. Alioqui quot diebus sine rationabili cau-
sa quā priori manifestare tenetur reuerti tardauerit, totidem dis-
ciplinas in capitulo recipiat, priore si sibi visum fuerit penitentiā
aucturo. ¶ Conuersi cum propter domus negotia foras mit-
tuntur, silentium teneant a completorio suo vſq; post primas.

Quandocūq; autē huiusmodi silentium nočabiliter soluerint &
in proximo capitulo culpam suam dicant. ¶ Cum foris positi
negotia domus peragunt: iuramenta, mendacia, fraudes & cetera
mala, quę secularibus negotijs interesse solent, vitare preci-
piuntur, sempiternamq; animę suę salutem, temporalibus rebus
& commodis anteferre. Quando foras missi redeunt, statim ad
ecclesiam vadunt: & veniunt ad priorem vel procuratōrē quā
primum habuerint oportunitatem, rationem de negotio pro
quo missi sunt reddentes. ¶ Cauent quoq; ne rumores seculi-
alii referant, quos non expedit eos scire, sed vbi audierint ibi
monentur dimittere. ¶ Conuersi extra domum exeuntes, pre-
cipuorum iejuniorum abstinentias non soluant. Ferijs sextis ve-
ro per annum, & in aduentu, cotidie ieunant: nisi propter cau-
sam rationabilem priori cum redierint reuelandam. ¶ Vnus-
quisq; cum redierit domum, confiteatur priori: & si que data
sunt ei, quām primum potest, debet illi offerre. Nulli ergo con-
uersorū licet habere pecunias, exceptis his qui quoquā profici-
cūtur. Nec prior de facili concedat cuiq; conuersorum retinen-
di pecunias.

A

¶ De confessione & cōmunione conuersorū. Ca. decimū.
COnuersi ad minus semel in quindena, priori in genibus &
 detecto capite confiteantur. **¶** Temporibus infra scrip-
 tis sacram communionem accipiunt, nisi ex causa crebrius vel
 rarius prior iudicauerit accedendum. **V**idelicet in nativitate do-
 mini, in Epiphania, in Purificatione beate marie. Semel inter pu-
 rificationem & Annūciationē. In annuntiatione, nisi festum pal-
 marum venerit ante kalendas aprilis, in cōna domini, in Pascha,
 in Ascensione, in Penthecoste, in festo Sacramenti. Semel vel bīs
 inter festum Sacramēti & Assumptionis beate marie semper vir-
 ginis, in Assumptione beate marie, in Nativitate beate marie, in
 festo Michaelis, in solemnitate omnium sanctorum, in concep-
 tione beate marie, & in dedicatione ecclesiæ. **¶** Ante communi-
 onem, abstinebunt a carnibus vna die quando carnibus vesci li-
 citum est, sed ante Penthecostē & ante Assumptionem per duos
 dies. Nullus vero diebus supradictis a sacra communione se ab-
 strahat, sine scitu & consensu prioris.

B

¶ De rasura & minutione conuersorū. Ca. vndecimum.

COnuersi raduntur de mense in mensem: sed barbe eorum
 ad quindenam. Caput desuper in rotundum radunt super
 aures ut clerici & non sursum. Cum raduntur vel lauantur, non
 loquuntur, nisi paucis verbis de necessarijs. **¶** Quater autem in
 anno minuunt, eisdem temporibus quādo fratres clericī minu-
 untur, & circa kalendas Iulij, non minuunt sine speciali causa &
 licentia. Minuti tribus diebus aliquid cibi melioris accipiunt, si-
 cut & clericī. Prima die minutionis laborare non tenentur: sed
 post nonam ad aliquem ~~non~~ locum deputatum simul conueni-
 unt, de bonis ad tempus colloquium habituri. Quando vero cū
 clericis minuunt, cum eis exire possunt. **¶** Qui nunquam sibi
 minuunt, aut minutionē ad aliū diem per licentiam differunt,
 eisdem in generali minutione quibus & minuti participant be-
 neficijs. Qui per licentiam extra consuetam minutionē minuit,
 prima die beneficium habet sicut in generali minutione: duo-
 bus

bus alijs coenam tantum recipit.

¶ De officio defunctorum. Cap. duodecimum.

Pro recenter defuncto fratre vel conuerso quilibet conuer-
sorum, centies & quinquagies dicit, miserere mei deus, quæ-
libet Psalmum cum requiem eternam terminantes. Qui hunc
nesciunt: trecēta trigita dicunt Pater noster & Ave maria. **¶ Itē**
quiuis eorum pro eiusdem tricenario, id est pro missis quas fa-
cerdotes dicunt, centies quinquagies Pater noster. Pro anniuer-
sario quolibet in conuentu celebrato, decies Miserere, vel vi-
gesies quinquies Pater noster & Ave maria, si miserere nesciunt.

¶ Pro fratribus quoq; domorum nostrarum, cum alicuius obi-
tus denunciatus fuerit, decies miserere, cum requiem, vel vige-
sies quinquies dicūt Pater noster, & Ave maria. Cum prior mis-
sas iniunxerit sacerdotibus, pro qualibet missa, pro qua clerici
non sacerdotes vigilias nouem lectionum legunt, conuersi de-
cies miserere, vel vigesies quinquies dicunt Pater noster, & Ave
maria.

¶ De diuersis statutis conuersorū. Ca. decimū tertium.

Interdicitur omnibus laicis domorum nostrarum, ne aut le-
gendo aut literas discendo, opera sua vel sibi commissa, aut
officium diuinum quando interesse debent, vñquam negligent.
Hec autem si commode possunt addiscunt, scilicet psalmum.
Miserere mei deus. **D**e profundis, Pater noster, Ave maria, Cre-
do, Confiteor, Benēdicte, & gratias, & ea quæ sacerdoti celebra-
ti a ministro respondentur, & kalendarium. **¶** Conuersi non
petunt foris sibi concedi libros, sine licentia presidentis. Coqui-
nam & cellarium nullus conuersus ingreditur, sine licentia, nisi
cellarius, hospitarius, reectorarius, & solatium infirmorum.

¶ Conuersi cum mulieribus soli non loquantur, nisi in aperto
loco vbi ab alijs videri possint, excepta matre vel sorore.

¶ Ad prioris cellam vel procuratoris non veniunt post comple-
torium, nisi iubente vel concedente priore, exceptis his quibus
vt ipsi seruant est iniunctū. Quicunq; in quacunq; obedientia,

A cuiuslibet agit vices, nihil in ea sine licentia mutare permittitur. **¶** Si cultellus aut vestis aut aliquid huiusmodi mittitur alicui fratribus, aut datur: ex bona consuetudine, non ei sed alteri potius datur, ne quasi proprium habere videatur. In arbitrio tamen prioris relinquitur, utrum ei cui missum est an alteri detur: sed de procuratoris licentia illud retinere aut accipere nemo presumat. In cellis quoque ipsis nihil nisi prius ostensum & concessum, mutari fieri ve finitur. Generaliter autem alterius cellam aut locum nullus ingreditur, aut loquitur, sine licentia. Quocunq[ue] tempore conuentus fuerit in monasterio vel alibi, conuersi non debent intrare vel se leuiter ingerere: nisi ab eo qui conuentum tenet vocentur. Licentiam a priore alicui denegatam, non debet dare postea supprior aut procurator, nisi alia necessitate postmodum occurrente. Et ideo petitor, etiam non interrogatus dicat, quod sibi a priore fuerit denegata: ne vt fraudis reus argui debeat & puniri, si eam ab ignorantie obtinuerit. Similiter si quis licentiam a supprior vel procuratore denegatam, a priore postea petere voluerit: a predictis fuisse denegatam, manifestet eidem. Conuersi deferant honorem sibi ipsis, & fratres se nominent. Celle & officia conuersorum, a priore & procuratore quandoque & quando eis placuerit visitentur: quibus ipsis conuersi quicquid habent exponere tenentur cum requisiti fuerint.

DE DONATIS Cap. quartum decimum.

¶ In hoc continentur cuncta que a capitulo sunt ordinata & confirmata de donatis, & conformiter illa que ex commissione capituli, ab executoribus bullae apostolice sunt statuta addita vel mutata. Ita quod priores habito hoc capitulo, non habent necesse procurare sibi copiam bullae apostolice, vel executionis eiusdem.

Nec de incauta & indiscreta receptione donatorum, grauamus & ordinamus, ut in recipiendis donatis, singuli priores cum domibus suis, magnam studeant habere discretionem & cautes-
lans

Iam. Numerus quoq; donatorum, vltra quatuor aut quinq; nō excedat, nisi de licentia capituli generalis. Que quidem licentia non datur, nisi capitulum prius cognoverit numerum iam receptorum. ¶ Cum autem aliquis in donatum se recipi petierit prescire debet, non se tam otio & quieti, quām laboribus corporalibus & seruitijs externis mancipandum, quāquām nullus ipsorum iniuste & indiscrete grauari debeat. Quod si clericus aliquis in hunc statum se recipi petat: poterit ab externis laboribus magis quām laici releuari, si ad alia utilis inueniatur. Qui tamen non recipiatur in hunc statum, sine licentia capituli generalis. Quando autem aliquis infirmitate vel senio deficiens, laborare non potuerit, non est abinciendus vel derelinquendus: sed pro modo suo & loci possibilitate, benigne tractādus, & tūc aliis in locum deficientis admitti potest. Cum vero sub observatione premissa, quis in donatum recipiendus fuerit, presente priore & conuentu, interrogetur ab eo, vtrum sit libere conditionis, an alicui mulieri fidem sponderit, vtrum de quælis & debitib; satisfecerit, an aliquem latenter morbum habeat. Quibus preuijs, & presentibus & notario & testibus, promittat obedientiam tantum & fidelitatem capitulo generali, & priori proprię domus eiusq; successoribus, & domui suæ esse fidelis. Atq; cum opus fuerit, humiliter velle subiacere, correctioni sui superioris, & visitatorum capituli generalis. ¶ Refignet insuper omnia bona sua, mobilia & immobilia, presentia & futura libere & plenarie, in manus prioris & conuentus, nunquām de cetero ius habiturus, ea repetendi, aut de his quicquām sine prioris sui voluntate ordinandi. ¶ Et si quod absit tentationibus victus, per semetipsum recesserit: nihil mercedis pro impēfis laboribus suis, vlo vnquām iure, exiget aut extorquebit. Nec etiam quicquām repetere valebit, de his quę prius sponte monasterio ex deuotione contulit, nisi quāntum prior & conuentus pie fauere voluerint. De his vero quę sibi commissa fuerint, aut sub cura & custodia sua habuerit, priori & procuratori rationē

A reddere debent, quoties super his requisitus fuerit. ¶ **D**onati quamuis habitum non mutent volumus tamen ut toga & superior vestis ipsorum sint grisei coloris tantum, & nō alterius cuiuscunq;. Et quod tam longa sit vestis, ut genua operiat & transcedat. **T**oga etiam in dextero latere sit aperta, & super scapulas consuta, habens superius circa collum tres nodos. **C**apitium aptem eorum sit nigri coloris, & sine tympa. ¶ **F**estis diebus & dominicis missam conuentualē audiant, & intersint vesperis & cōpletorio, & collationi quæ familiaribus fieri solent, nisi ex speciali commissione occupentur. ¶ **S**emel ad minus in quin-dena confiteantur. **C**ommunicent autem secundū ordinationē prioris sui, & consuetudinem monasterij, cum debita prepara-tione & abstinentia a carnibus, ut supra de conuersis dicitur.

B ¶ **O**rationes determinatas ex debito non habent: nisi quod in obitu fratrum & cōuersorum & donatorum in propria domo defunctorum legant centum quinquaginta pater noster & ave maria. Aliquas etiā cotidie secūdum prioris sui cōsilium exolue-

Confirmatum
anno 1519.

re studeant. ¶ **D**onati & fratres laici & sorores familiares do-morum nostrarum seruent inter se fraternitatem, quemadmo-dum fratres & sorores ordinis ipsius capituli. Ita ut denunciata morte fratris aut sororis familiaris, omnes & singuli soluant de-bitum fraternitatis, pro eis legēdo quinque psalmū Miserere, aut vigefies orationem dominicam, & salutationem angelicam. Si qui insuper soluerunt pro singulis sacerdotibus, monialibus, & alijs professis vigilias nouē lectionum: scribatur hoc expresse cum mortui fuerint, & non simpliciter, qui soluit. ¶ **D**onati animo manendi in monasteriis nostris, perpetua sub obedientia capituli, & fratribus sine mercede seruientes, censemur capitulo generali subiecti. Et talibus cōcessa est generalis participatio ca-pituli, pr̄ter particularia beneficia in propriis domibus eis de-bitā. ¶ **I**n diebus vero generalis disciplinę, a priore vel ab alte-ro cui commiserit, excessibus suis confessis, seorsum seu cum cō-uerfis congregati, disciplinas recipere debent. Alijs quoq; tem-
poribus,

poribus secundum laudabilem consuetudinem domorum, quando priori visum fuerit, in fratum choralium seu conuerstorum capitulis aduocari, & pro suis excessibus & negligentiis possunt corrigi, aut etiam disciplinari. ¶ Si vero (quod absit) inobedientes & rebelles, aut incontinentes, aut profugi, vel proprietatē contra priorum suorum voluntatem & laudabilem ordinis consuetudinem inuenti fuerint: secundum exigentiam culpee condigne penę subiaceant. Vel etiam a priore vel quibus ipse commiserit, capi, ligari & incarcерari absq; ullius contradictione poterūt, inuocato etiā ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis.

¶ Preceptum executorium in fine bullę est tale.

¶ Nec uero statuta & ordinationes, mandamus autoritate apostolica quae fungimur in hac parte, in uirtute sancte obedientie, & sub pena suspensionis & excommunicationis, quas in contradictores quoslibet & rebelles, monitione canonica trium dierum premissa, ferimus in his scriptis, & etiam promulgamus firmiter obseruari. ¶ Quod siet pro presbyteris donatis, habetur inter illa que in ordinario scripta sunt.

¶ De laicis & familiaribus. Cap. decimum quintum.

L Aici qui non admittuntur ad statum donatorum, modis & conditionibus subsequentibus recipi poterunt. In primis in presentia prioris & conuentus, aut coram notario & testibus, aut tantum coram fide dignis, resignabunt seipso realiter & cū effectu, pure, & simpliciter propter deum, subiectentes se priori & conuentui, ac promittentes se quamdiu ibi manserint, in excessum suorum correctione, & in alijs per priorem sibi iungendis obedientes, & domui fideles esse, velle, & debere. Insuper sciant se absq; proprietate victuros, nec pecunias citra priorum suorum facultatē habituros, quas tamen absq; eorundem licentia exponere non possunt. Et si redditus habuerint: nō iphi, sed procurator subleuare deberet. Quibus tamen datur libera facultas disponendi de rebus suis, ante eorum receptionem, sicut datur fratribus clericis & conuerfis ante eorum professionem.

- A** Item si (quod absit) de excessibus suis corrigi noluerint: tunc priori & conuentui eos rei scere licet. Pro scandalosis tamen & ea normibus excessibus, expelli poterunt, etiam si sponte correctio-
ni se submittere parati fuerint. Quod si sic reieci sunt tentatio-
nibus victi per semetipsos recesserint: a nobis nihil mercedis, p.
laboribus aut impensis seruitijs, tempore quo in monasterio vi-
xerunt, vlo vnquam iure a priore aut conuentu, per se vel per
suos, poterunt exigere aut extorquere. Veruntamen ne vide-
amur eorum bona per eos adlata querere, eis restituatur omnia
illa bona quæ ad manum prioris aut procuratoris detulerunt.
Quod si huiusmodi sua bona immobilia fuerint: de fructibus,
pensionibus siue redditibus leuatis, nil recipiunt vel reportant.
- B** Insuper prior & conuentus secundum domus suę facultatem,
huiusmodi laicis victui & vestiti necessaria, quamdiu cum eis
manserint ministrabūt: nec eos propter quācunq; corporis in-
firmitatem vel debilitatem, siue senio deficientes, de suis domi-
bus quoquis modo amouere aut expellere poterunt. Nullus
seruiliis conditionis posthac recipiatur in familiarem laicum, ni-
si prius libertatem fuerit adeptus. Item habeatur pro con-
suetudine, quod laici ministrantes ad priuatas missas vtantur su-
per pellicijs, vbi commode possunt. Item laici illi fratres ca-
C pitulo generali censentur esse subiecti: qui animo manendi in
monasterijs nostris perpetue, fratribus sine mercede sunt seruie-
entes. Et his concessa est generalis participatio capituli supra par-
ticularia beneficia in proprijs domibus illis debita. Ab his sece-
nuntur capitulo generali non obedientes, siue donati siue con-
uersi fuerint, quamvis sub eodem capitulo sint professi.
- D** De mercenarijs & prebendarijs. Cap. decimū sextū.
- M**ercenarij si necesse fuerit admittuntur, pro domus mini-
sterio, aut aliquo officio exercendo. Horum curam ha-
bet procurator, qui & respicere debet ne negligenter seruitium
suum impleant: aut ociose tempus suum consumant. Cum
aliquis ad longum tempus pro mercede conducitur, predicitur
ei, quod

ei, quod secundum Dei precepta viuere debeat: & precipue que infamia sunt & flagitiosa vitare, & continenter viuere, usuram aut alia lucra illicita fugere, quodq; procuratori obedire & illi de commissis rebus & operibus suis rationem reddere teneatur.

¶ Quod si societas alicuius eorum, ceteris familiaribus in detrimentum & in scandalū noscitur diriuare, & ammonitus non se emendauerit: data mercede cōdigna, etiam ante tempus prefixum, si fieri bono modo potest, dimittatur. ¶ Prebendarij vero nullatenus sunt admittendi siue in perpetuum, siue ad certū tempus, absq; licentia capituli generalis, que tamen licentia non facile cōcedenda est, sed cum magna discretione & cautela. De quorum numero computantur, qui in monasterio commandantes, & de bonis monasterij viuentes, aliquas sibi res proprias seruātes, sine obedientiē subiectione, propriam voluntatem & sensum, pro superiori retinent: qui prout volunt vigilant aut dormiunt, dant & recipiunt, operantur & quiescent, circueunt loquuntur & tangent: quos omnino deuitare debemus.

B

GEORGII MACROPEDII

Epigramma, in laudem Venerabilis patris Cornelij

Blockij prioris canonicorum Regularium

in Traiecto, horum statutorum

instauratoris.

(. : . :)

Blockius excessit uita Cornelius agra,
Quem post cruminas uexit ad astra Deus

Non igitur lachrymis fœlix lugendus amaris.

Sed quod nos liquit, solus et astra tenet.

Indigni fuimus uiuencem ipsum retinere,

Indigni sumus mortuum ad astra sequi.

Nic præter Logicen, Physicen, sacramq; Mathefin

Calluit et sacram cum pietate Grapben.

Quod didicit docuit fratres, patrumq; Statuta

Instaurata typis splendidiora dedit.

Expalit hic castris Sapphiran atq; Simonem,

Atq; suos uoluit conditione pares.

Iam patris etherei petribus sociatus amicis,

Despicit bac mundi gaudia flenda pijs.

Te uirtus tua, te pietas tua ad ethera uexit,

Nos uitium et torpor deprimit usq; solo.

Te nehit ad lucem pietas eleemosyneq;

Nos tenet in tenebris uita remissa, tempor.

Esto igitur nostri memor o pater optime, et ora

Quo gnatis liceat luce nitente frui

Ut post fata queant tenebras uitare barathri

Ac tecum nictida luce Deoq; frui.

A Index statutorum.

S INDEX RERVM PRINCIPALium in constitutionibus nostris contentarum, quibus & subiungitur numerus paginarū, ut quod queritur facilius possit inueniri.

Vnaqueq; etiā pagina diuiditur in tres partes. A. B. C. Quæ literæ facile imaginari poterunt, licet ascribi commode nequiuerint propter marginales annotationes.

B sens non facile iudicandus est. C. 37.

A bsol. prio. casus 1. Si graues pecuniarū summas mutuo receperit, & rationē nō reddiderit. B. 46

A bsolutionis casus 2. Si aliena deposita exposuerit, fine deponentium consensu. B. 46

A bsolutionis casus 3. Si literas sigillo cōuentus figillauerit, si bona aliqua alienauerit, aut impignerauerit. C. 46

A bsolutionis prioris casus 4. Si in receptione ad ordinem simoniam commiserit. C. 46

A bsoluti. casus 5. Si bona monasterij absq; autoritate capituli, & absq; consensu conuentus alienauerit. C. 46

A b. ca. 6. Si statutorū contemptor fuerit, & in eorū obseruatione in se & suis subditis, nimis laxus fuerit. C. 46

A bsol. casus 7. Si prior de incauta familiaritate feminarum notatus & suspectus fuerit. A. 47

A bsol. casus 8. Si prior quæcunq; privilegia, in preiudiciū capituli generalis, procurauerit, aut curiam romanā, absq; licentia capituli adierit. Iste casus etiam extensus est, ad rectores & omnes capitulo subiectos. A. 47

A bsolu. prioris casus 9. Si fratres suos absq; licētia capituli generalis permittat residere apud sorores cuiuscunq; ordinis aut stat^o, vel si huiusmodi curā aut prouisionē acceptauerit. C. 47

A bsoluendi autoritas, per Innocentium concessa supprioribus in absentia priorum, restricta est, & omnino cassata; saluis semper quæ ipfis ex statutis competunt. C. 119

A ccentum & orthographiam domorū nostrarum, nolumus a quoquām

Index statutorum.

quoquām immutari. B. 81

Habitus monasterij nemo exire debet absq; licentia. C. 118

Hinam vnam & cor vnum iabemur habere in deo. A. 29

Argento vel serico aut alijs preciosis, vti non debemus. A. 75

Blibere extra horam refectionis nulli licet. B. 113

Bibētes, amphorā vel scyphū ambab⁹ manib⁹ tenem⁹. A. 111

Bibendi licentiam ad certum tempus, prior nulli concedere debet, excepto procuratore. B. 113

Capitalum generale vbi & quando seruandum C. 31

Capituli superioritas ad aliā domū transferri potest, cū in duob⁹ caplīs cōtinuis, oēs definitores in hoc cōsenserint. A. 32

Ad capitulū ex vna domo, plures quām duo non veniant. A. 32

Ad capitulum qui in tribus aut quatuor diebus venire nō possunt: de biennio in biennium veniant. A. 32

Ad capitulum quilibet scribere potest, cauendum tamē ne māliciose aut prolixē scribatur. B. 32

Ad capitulum venientes, non nimis tempestiue iter arripiant, nec extra viam diuertant. A. 33

Domum vbi capitulum seruatur, ante sabbatum nemo ingredi debet, nisi causam specialem habeat. A. 33

Ad capitulum venientes, chartas proponendorum, literas, & eēleemosinas, si quas suscepérūt, & nomina defunctorum secū deferre debent. A. 33

In capitulo omnib⁹ cōgregatis, legitur caplīm Vniuerfis qui, &c. deinde charta precedētis anni, cōtinēs nominatores, electores & definitores, cū definitionibus illius anni. C. 34

Capitulum quando inchoandum, & quid agendum. C. 33

In capitulo, episcopus si adest, preces dicit. B. 34

In capitulo, priores & socij circuitiones ociosas vitent, orationi & sacrē lectioni operam dare studeant, presertim post completorium. B. 33

Capitulo generali, scribere non debent, fundatores aut extranei ad hoc ab aliquo inducti. C. 32

In capis

AIndex statutorum.

In capitulo, extranei primo expediri debent. **C.37.**

In capitulo cui aliquid iniungitur, tempestue & fideliter illud exequatur, scribaturq; a notario tempus & persona. **C.37.**

In capitulo, priores, dictis culpis, absolutionē petere debet. **C.39.**

In capituli conclusione, definitiones recitantur. **L**et si quid ad

huc propositum fuerit, breui examinatione terminetur. **A.39.**

Acapitulo (monitione facta, & confessione dicta) recedimus, nisi festum celebre duplex fuerit. **B.39.**

Capituli priuati autoritas. **B.40.**

Capitulum priuatum causas emergentes decidere non debet nisi que capitulum generale cōmode expectare non possunt. **C.39.**

Ad capitulum priuatum qui sunt vocandi. **A.40.**

In capitulo priuato, si quis priorum causam pro se habuerit: exire debet. **B.40.**

Capitulum priuatum si errauerit, in capitulo generali corrigitur. **B.40.**

In capitulo, preces consuetę, & confiteor, dicuntur. **A.40.**

Capituli priuati expensas, pro communi vtilitate factas, de communi soluentur. **Q**ue vero pro perturbatione, vel delicto, seu causa alicuius domus: soluet illa domus. **B.40.**

Capitulum culparum, semel in hebdomada fiat. **A.101.**

Capitulo fratres ad inuicem loqui non possunt. **B.103.**

Extra capitulum, nemo loqui debet, de secretis in capitulo tractatis. **C.103.**

In capitulo, culpę tam altę dicendę sunt: ut ab omnibus possint audiri. **C.101.**

Culpam suam vel alterius nemo presumat in capitulo, vel alibi in conuentu pertinaciter defendere, sub pena. &c. **A.102.**

Cantores & hebdomadarij, ante diuinum officium, de cantandis aut legendis, prouisi esse debent: ne sub diuinis talibus occupati, alios a deuotione abstrahant. **B.94.**

In cantu vel lectione errantes, manu ad paumētum veniam accipiunt

A Index statutorum.

- cipiūt. Qui vero alios errare faciūt: culpā in caplo dicūt. B. 94
- Cantor omnia in tabula tempestiue signet, & minorem supra maiorem ponere non debet. C. 78.
- Cantor si in tabula, postquam visa est, aliquid mutauerit, tempeſtiue illis indicet. C. 78.
- Cantoris est, processiones ordinare, & facienda disponere. A. 79
- Cantori in cantu nemo preiudicet, & quod ille incepit, nemo perturbet: excepto priore. A. 79
- Cantoris est ordinare, quid in refectorio legi debeat. B. 79
- Cantoris est, propter superuenientē aliquam causam, si tardādū in festinandū fuerit: hoc ipsum fratribus indicare. C. 79
- Cantoris est, si fratres plus iusto festinant vel pertrahunt: ad cer- tam mensuram cantum moderare. C. 79
- Cantor si negligens in officio fuerit: non temere a quoquā cor- ripiatur, sed in capitulo accusetur. C. 79
- Cantor & succētor solliciti sint, ut semper mediocritas seruetur: vt cātus noster grauitatē redoleat, & deuotionē excite. A. 80
- Cantantes aliquid in medio chori: ante & post, ad gradum san-ctuarij inclinant. C. 95
- Qui cantare aut opus sibi iniunctum perficere noluerit, aut in alijs obseruantijs sepius excesserit: grauioribus verberibus, aut aliter emendetur. B. 102.
- Cantoris est, admonere eos, qui nimis lente, vel nimis festināter dicunt psalmodiam. A. 80.
- Cantores caput nudant, cum aliquid incipiunt, exceptis respon-ſorijs in matutinis, & in vigilijs defunctorum, & antiphonis post psalmos. A. 80
- Cantoris est, cum plures misse vna die occurrūt, disponere quis eas legere debeat. B. 80
- Carnibus non vescimur in monasterijs, secūdis ferijs. Quar- tis autem ferijs a carnibus abstinemus. B. 112.
- Calefactorium est locus silentij, calefactionis tempore. C. 114
- Arcerem vnaquęq; domus habere debet. C. 105
- A carcere absolutus, aget nihilominus penitentiam graui-

A Index statutorum.

oris culpe. **B. 106.**
Insuper diebus ad minus septem, conuentui ex choro ad dormitorium eunti, prostratus iacebit, silentium iuge teneat, sit omnium fratrum nouissimus, ambitum fratrum non egrediatur, in capitulo culparum dictis primo culpis statim excat, extra monasterium non mittatur, nec cum feminis loqui permittatur, non signetur in tabula ad quicquā in choro cantandū vel agendū, nihilq; singulariter cantet, non nisi in loco segregato celebret, donec prior de cōsilio cōuētus, post sex mēses, ex eui dēti eius humiliatione, & emēdatione, huiusmodi penitentiā duxerit moderandā. Poterit quoq; prior addere huic penitētig, sicut pro modo culpę, & qualitate personę suę discretiōni visum fuerit. **C. 106.**

C Apitia cuculle & chlamides, de nigro sint panno: cuius precium sic estimerur, vt due vlnē de nigro, & tres de albo, valorem scudati francie non excedant. **A. 74.**

Cuculle sint sine rugis. **B. 74.**

Chlamide uti possumus, equitantes per ciuitatem. **B. 74.**

Chartae visitatorum, leguntur tēpore generalis capituli, in definitorio. **C. 38.**

Chartae inscribi debent, excessus publici & manifesti, & ordinations, & debita conuentus, simul cum annuis pensionibus, intra decennium venditis. **B. 45.**

Charta legitur in conueetu, in festo Iohannis euangelistę, & feria secunda Paschę, presentibus omnibus professis. **C. 45.**

C Oquinā aut cellariū, nemo ingreditur: nisi cellarius, hospitarius, refectorarius, & solatum infirmorum. **C. 68.**

Quid coquatur, nemo interrogare debet. **B. 69.**

Cibū omnibus preparatum, nemo recusare debet, nisi infirmitate cogente. **C. 69.**

De cibo aut potu murmurare: nō est cōsuetudinis nostrę. **C. 69.**

C Ellam alterius, nemo ingredi debet, neq; ingressum alicui pandere. **C. 113.**

Cellam

A Index statutorum.

Cellam aut cameram, extra dormitorium, nemo habere debet.

C. 113

Cellis vacantibus silentium seruatur. **C.** 114

Extra cellam qui ociose aut superuacanee circumeunt: singula-
ri custodia cellę, aut vtili occupatione restringantur. **B.** 102

Cellarius unus ex conuersis, aut aliis fidelis, procuratori in
solatium datur. **A.** 68.

Cellarius in his quę ad coquinam, braxatorium, & pistrinū spe-
stant, procuratori subseruire debet. **A.** 68.

Cellarius segetes mundare debet, per se vel per alium. **B.** 68.

Cellarius in omnibus circumspctus sit: & contra procurato-
ris ordinationem, nihil agere presumat. **A.** 68.

Cellarius in his que agenda sunt: procuratoris cōsilium requi-
rat, eiusq; obtemperet voluntati. **A.** 68.

Cellarius prospiciat, ne coci aut pistores, negligenter quid agāt.
B. 68.

Cellarius procuratori ad memoriam reducere debet, que facien-
da sunt: & prouidere ne quid vsquām pereat. **B.** 68.

Cellarius (si quid deperierit) prostratus in genibus, veniam pe-
tat. **B.** 68.

Cellarium benignum & compatientem esse oportet: vt non
solum malis aliorum compati, sed & mala pati, & fratribus
fine murmure seruire sciat. **C.** 68.

Si cellarius predicta omnia exequi nequiverit: quədam illorū
poterunt alijs committi. **C.** 68.

Cellarium & coquinam nullus ingreditur: excepto priore, pro-
curatore cellario, & infirmario, cum propter infirmos opus
haber. **C.** 68.

Confessores a priore deputati, neminem a criminali absolu-
tere possunt: nisi in periculo mortis. Et tunc tales tenē-
tur postea reconfiteri priori, si vexerint. **A.** 60.

Confiteri possunt omnes suppriori, priore absente, & ab eo ab-
solui etiam a criminalibus, sed tenentur omnes reconfiteri
priori

Index statutorum.

priori. A. 60

Confiteri simili modo potest supprior seniori confessori. A. 60
Confiteri debet prior suppriori, de mortali certo in itinere (quod
absit) commisso. B. 60

Confiteri tenentur omnes fratres priori ad minus semel in heb-
domda, & conuersi in quindena. B. 60

Confiteri tenentur priori, de via reuertentes. B. 60

Confessorem qualemcumq; nemo sibi eligere presumat vigore
privilegiorū, aut indulgētiarū, absq; cōsensu sui prioris. A. 120

Confessiones quarumcumq; extranearum personarum, nemo
recipere presumat, aut illis sacramentum administrare, nisi de
licentia capituli generalis. B. 120

Confessores, confortare & monere possunt confitentes, sed non
aliena conferre. C. 108

Quoniam communicaturi, conuersi & laici, abstinebunt a carnibus vna
die, quando carnibus vesci licitū est, sed ante penthecosten &
ante assumptionem beate Marię per duos dies. B. 142

Communionem sacram omnes fratres nō celebrantes, professi
& nouitij, semel in quindena recipiant. C. 114

Communionem sacram, laicis & hospitibus procurator admi-
nistrat. B. 115

Communionem sacram aut extremā vunctionem, hospiti alicui
nemo administrat sine licentia sui curati. B. 115

Quoniam clausuram monialium, commissarij, visitatores, & rectores tā
in gremio quam extra gremium, nullatenus intrēt, nisi secū-
dum formam statutorū. Nec vñquam intra clausuram man-
ducare aut bibere presumat. Nec ipsi, nec priorissa extraneas
personas intrare permittat, absq; necessitate aut evidenti uti-
litate. Nec sic ingressi, vlo tempore intra clausuram mandu-
care aut bibere presumat. Si quis contrariū attentauerit: gra-
uissime a capitulo puniatur, aut ad domum reuocetur. B. 127

Commissarij habita causa rationabili, licite profici sci possunt
ad demos sibi commissas, sub expensis carundem. B. 123

Index statutorum.

- Commissariorum officium est : inuestire & professones recipere, rectores & socios cum visitatorum consilio ordinare, & cum visitatoribus deputatis visitare : succinctius tamē quām in conuentibus virorum. A.123
- Commissiones monialium personales sunt, nec extenduntur ad successores. B.123
- Commissarij semel tantum in anno inuestire debent, & puellas ad professionem recipere. C.123
- Commissarij in suis domibus, si personas idoneas non habent : tunc de consilio visitatorum assumere possunt, rectores & socios ex quacunq; domo, dummodo domus illa, per hoc non nimium destituatur. Alias visitatores ex alia domo neminem assumere possunt. C.123
- Constitutiones non obligant nos ad culpam, sed ad poenam : nisi propter preceptum vel contemptum. C.29
- Constitutionibus aliquid addere vel in eis mutare nemo presumat. A.29
- Constitutiones legi debet integraliter singulis annis in refectione. Insuper secunda & tertia pars in domo capitulari ab adiuvatu domini, &c. A.31
- Cum constitutiones sive statuta in domo capitulari leguntur, si quid occurrerit minus seruatum, emendetur : aut priori sive posteriori vel visitatoribus insinuetur. B.31
- Constitutiones noue scribantur sub titulo, de diuersis statutis, sive constitutionibus. A.38
- Constitutio nulla, libro inscribatur, nisi per tria capitula continua fuerit confirmata. A.38
- Constitutiones confirmate nunquam retractentur: nisi necessitate urgente. A.37
- Constitutiones ad rigorem ordinis pertinentes, non destituantur, nisi per tria capitula continua. Interim tamē seruētur. B.37
- Constitutiones minores in primo vel secū. caplo destitui possunt In sequenti tamē capitulo approbētur vel reprobentur. B.37
- Constit

Index statutorum.

- Constitutio aliqua quando incipitur, approbatur vel confirmatur, scribi debet. A. 37
- Consuetudines domorum laudabiles, leuiter a prioribus mutari non debent. C. 30 Domus. nr̄e habentur descripta . 28.
- Cōsuetudo nulla cōtra cōstitutiones capituli tolerari debet. A. 31
- Quolloquium commune quater in anno seruatur. C. 61
- Chorūm sub matutinis exeuntes non reuersuri, paucis verbis licentiam petant. B. 97
- Chorūm frātres intrare possunt quādo conuentus inclinat, dūmodo maneant in vltimis sedibus. B. 93
- Chorūm exire nemo debeat absq; licentia, quo usq; omnia terminentur. C. 92
- Chorūm exire precipue vitamus sub Te deum, Magnificat, Epistola, Euangeliū, Sanctus, & Agnus dei. A. 93
- Chorūm intrantes, capita nudant, ad sanctuarium inclinant, & nudo capite ad sedes suas vadunt. A. 93
- In choro quādiū prosternimur vel inclinamus, ab omni strepitū cauemus, & nemo per chorūm ire debet. B. 93
- Per chorūm cum transimus, si dicitur Gloria patri, inclinamus: sed non celebrantes. B. 93
- Quāmis secundū regulā in omnibus motibus nostris, nihil fieri debet quōd cuiusquām offendat aspectū: hoc tamen maxime in choro & refectorio seruandum est. C. 93
- In choro tibias extēdere vel cācellare cauendū est. Cetera quoq; membra decet nos ab omni inquietudine custodire. A. 94
- In choro folia vertere vel alia peruidere cauendum est, maxime quando inclinamus, vel aliquid a duobus singulariter recitatur, vt collecta, capitulum, lectio, epistola, &c. A. 94
- In choro, cum alicui sedes vel aliud quid cum strepitu cadit, ad formam veniam accipit. B. 94.
- In choro nō inclinans, aut aliud quod facere debeat nō facit nisi ab astate cōmonitus: manu ad paumentū veniā accipit. B. 94
- Qursus beatę Marię quando in choro dicendum est. C. 96

AIndex statutorum.

- C**ultellus aut vestis aut aliud quid si alicui mittitur, nō ei cui
mittitur, sed alteri potius datur. B. 75
- I**n cultellis & cultellorum corrigijs, & cingulis, & in omni vſu
nostro, nihil curiosum aut preciosum apparere debet. A. 75
- C**riam romanam nemo adire debet, sine licentia capituli
generalis. A. 47
- C**onuersi quomodo, & qui recipiendi sunt, & quid eis propos
endum. B. 131
- C**onuersi ad ordinem clericorum non suscipiantur. B. 131
- C**onuersorum professio. C. 132
- C**onuersorum vestes quales esse debeant. B. 133 Cōp. pui. 10. C.
- C**onuersorum officium diuinum. A. 134
- C**onuersi pro matutinis trium lectionum, sexies orationem do
minicam & salutationem angelicam dicunt, cum Gloria pa
tri, &c. In festis nouem lectionum addunt adhuc sexies ora
tionem dominicam, &c. Ad reliquas vero horas, quinque
orationem dominicā & salutationem angelicam dicunt. Sed
ad vesperas quinque. C. 134
- C**onuersorum obedientia cunctis obseruatijs preponitur. B. 134
- C**onuersi sciāt se in hoc apud deum gradū acquirere bonum, si
proprie quieti aut commode, rem communē preferat. C. 136
- C**onuersi laborare nolentes, quomodo tractandi sunt. A. 137
- C**onuersos aliosq; laicos procurator instruere debet. B. 137
- C**onuersorum silentium. C. 137
- C**onuersorum capitulum culparum. A. 139
- C**onuersorum refectio, ieiunium, labor, &c. A. 140
- C**onuersi sepi⁹ q̄ bis in die māducare nō debēt. Si autē foras miss
sepi⁹ māducauerit: reuersi, priori causā indicare debēt. C. 140
- C**onuersi non exeunt aut proficiscuntur absq; socio. A. 141
- C**onuersi foras missi, quot diebus absq; rationabili causa tardae
uerint: tot disciplinas recipiunt. B. 141
- C**onuersi foras missi, vitare precipiuntur iuramenta, fraudes,
mendacia, & similia. B. 141

Conuersi

Index statutorum.

- Conuersi de via redeutes, statim priori vel procuratoride negotio pro quo missi fuerant, rationem reddant. C. 141
- Conuersi pecunias habere non debent C. 141
- Conuersi confiteantur ad minus semel in quindena. A. 142
- Conuersi comunicent in nativitate domini, in festo Epiphaniæ, Purificationis, semel inter Purificationem & Annunciationem Mariæ, in Coena domini, in Pascha, in Ascensione, in Pentecoste, in festo sacramenti, Semel aut bis inter festum Sacramenti & Assumptionem beatæ Mariæ, in Assumptione, in Nativitate Mariæ, in Dedicatione ecclesiæ. A. 142
- Conuersi & laici abstinere se non debent a communione absq; licentia. B. 142
- Conuersi quando radendi aut minuendi. B. 142
- Conuersi pro fratre defuncto in domo propria, legunt centies & quinquages psalmū Miserere cum Requiem eternā. Qui hunc ne sciant, ccccxxx dicunt orationem dominicam & salutationem angelicam. Pro tricenario, centies & quinquages orationem dominicam: pro anniversario, decies psalmum Miserere, vel vigesies quinque orationem dominicam. Idē faciunt & pro fratribus ordinis defunctis. A. 143
- Conuerſi non petant sibi foris concedi libros. C. 143
- Conuerſi soli cum mulieribus non loquantur, nisi in loco aperito, vbi ab alijs videri possunt, excepta matre vel sorore. C. 143
- Conuersus vices alterius agens, in quacunq; obedientia: nihil mutare debet absq; licentia speciali. C. 143
- Conuerso si cultellus aut vestis aut aliud quid mittitur: non illi sed alteri potius dandum est. A. 144
- Conuersi cellam nemo ingredi debet. A. 144
- Conuersi non debent leuiter intrare vel ingredi vbi conuentus congregatus est. A. 144
- Si conuerso licētia negata fuerit, debet hoc indicare, si postea ab alio petat: alioqui ut fraudis reus corrigatur. A. 144

Index statutorum.

- Conuersorum cellas & officinas prior & procurator interdum
visitent. B. 144
- Conuersorū statuta leguntur in eorum refectorio vel alibi. B. 31
- D**eposita, pecunias, aut clenodia quęcunq; fratres aut sorores nullo modo recipere debent aut custodire. B. 63
- Deposita notabilia, sciant cum priore, etiam supprior, procurator & frater consiliarius. A. 63
- Deposita expendi nō possunt absq; consensu deponentiū. A. 63
- D**efinitorum electio. C. 34
- Definitoribus electis & publicatis: proponunt proponenda,
& stat qui proponit. B. 35
- Definitores cum signum datur, statim accedant. C. 35
- Ex definitorio si quis exire opus habet: accepta licentia exeat, &
quamprimum redeat. A. 36
- Quod definitum fuerit a maiori parte: autoritate capituli, ple-
nam habet firmitatem. B. 36
- Quæ a definitoribus facile terminari nequierint: alijs exami-
nanda committuntur. C. 36
- Definitores ad se vocare possunt quoscunq; voluerint. C. 36
- Si definitorū aliquis causam pro se aut domo sua habuerit: exie-
re debet. B. 37
- Definitōnes secum sumere debent priores. B. 39
- D**isciplinam accipiens, ambas scapulas denudet, & interim cæ-
teri facies suas operiant. A. 103
- Disciplinas vel abstinentias quę cōmunis nostræ institutionis nō
sunt, facere absq; licentia nemini licet. C. 112
- D**ispēsare visitatorib⁹ inhibetur in preiudiciū statutorū. B. 49
- Dispensare prior potest, in exercitijs & obseruantij corporali-
bus. B. 29
- Dispensatione etiam prior vt̄ debet. B. 29
- Dispensatione continua vtens ab horis regularibus aut alijs cō-
munibus constitutionibus: carebit voce capitulari. B. 29
- Dispensatio super defectu natalium, quo ad dignitatis & curz
animæ

Index statutorum.

- animarum receptionem, & administrationem reseruatur capitulo generali. C. 119
- Dispensatio visitatorum, publicetur viue vocis oraculo, vel notoriæ in scriptis relinquatur. Alioqui nullius erit roboris. B. 49
- Dispensatio visitatorum non durabit, nisi usq; ad proximam visitationem. C. 49
- Domus noua non recipiatur, nisi sufficienter dotata fuerit, & bene prouisa. A. 41
- In domo noua, rector idoneus per capitulum deputetur. B. 41
- In domibus nouis imperfectis, numerus personarum constitutus est. B. 41
- Domus nostræ colligationis sic disponatur: ut non pateat liber accessus ad ambitum aut dormitorium. C. 109
- In nouis domibus, mulieres quantocius excludantur. A. 49
- Dormitioni maximum impéndendum est studium. Et vigiliis ultra septimam horam nemo protrahere debet. A. 114
- Dormire absq; tunica nemo unquam presumat. B. 73
- In dormitorio, si quis opus habet surgere, aut quoquam exire: summa quiete id fiat. C. 114
- In dormitorio, maximum seruandum est silentium, presertim post completorium. A. 114
- Extra dormitorii nullus cellam vel camerā habere debet. C. 113
- Dormitorium diligenter obserandum est, maxime in tempore nocturno. A. 114
- Dormitorium nemo ingredi debet, a completorio usq; ad pri- mas, absq; necessitate. A. 114
- Donati cum magna discretione & cautela recipiantur. C. 144
- Donatorum numerus ultra quatuor aut quinq; non exce- dat. A. 145
- Donati non ad ocium, sed ad laborem vocantur. A. 145
- Ad donatorum statum, clerici non recipiātur absq; licētia. B. 145
- Donati quomodo recipi & quid promittere debeant. C. 145

~~Index~~ statutorum.

- D**onatus resignet omnia sua presentia & futura. C. 145
Donatus de sibi commissis, rationem reddere debet, quoties suæ per his requisitus fuerit. C. 145
Donatorum habitus. A. 146
Donati diebus festis, missæ conuentuali, vesperis, completorio & collationi interesse debent. A. 146
Donati semel ad minus in quindena confiteantur : sed communient secundum ordinationem prioris. A. 146
Donatorum orationes quotidianæ. B. 146
Donati, fratres laici, & sorores familiares, seruare debent inter se fraternitatem, & pro singulis defunctis legere debent quinque miserere, aut vigesies orationem dominicam & salutationem angelicam. B. 146
Donati in diebus generalis discipline, culpis suis dictis, disciplinam recipient. C. 146
Donati si rebelles aut incontinentes, &c. inuenti fuerint, capi, ligari, & incarcерari possunt. A. 147
E Leemosinas nemo detineat in defalcationem alicuius expressi : sed capitulo plenæ tradat. Similiter & contributio-
nes. A. 33
E Lectio ut congrue celebrari possit, mortuo priore, triduanū iejunium indi citur, & preces frequentantur. C. 50
Electiones infra quadraginta dies fiant. A. 51
Eligendi licentia a priore superiore petenda est : exceptis qui tribus dietis distant a domo superiore. A. 51
Licentia pro electione semel data sufficit, donec fine potiatur optato. B. 51
Electus in alia domo interesse non debet electioni in domo suæ electionis, tanquam elector aut confirmator, excepto priore superiore. C. 51
Ad subdiaconatū nō promoti, nō professi, lepsi, criminosi, excōmunicati, suspesi, vel interdicti, nec eligere possunt nec elegi. C. 51
Qui vicefimū quintum annum etatis suæ non attigerit, eligi non posse.

Index statutorum.

- non potest, neq; apostata aut criminosus. C.51
Qui per tres annos in ordine laudabiliter non steterit : eligi non potest. A.51
Eligi potest quilibet frater, excepto priore, rectore in gremio capitulo, & superioris domus suppriore, procuratore, & fratre pro consilio deputato. B.51
Eligi potest in domo suę p̄fessionis, q̄ in alia domo prior est. C.51
Domus superior eligere potest etiam quemcunq; priorem. C.51
Prior qui non propter crimen depositus est, eligi potest in alia domo, sed non in domo propria. C.51
In electione ille preponendus est, quem communis fratrum cōsensus, vel maior pars elegit. C.51
In forma scrutinij, tres scrutatores de collegio assumi debent, & scrutinium fiat in tali loco, vt ab omnibus possint videri, & non audiri. Scrutatores primum scrutabuntur seipso, postea alios. A.54
Vnus scrutatorum adiurabit alios. A.54
Secundo, vniuscuiusq; votum in scriptis redigi debet. A.54
Tercio, vt vota publicentur. B.54 *Etat hoc Cœcil Trident.*
Quarto, vt collatio vocum fiat. B.54
Quinto, vt vonus maioris partis flexis genibus eligat, & electio- nem confirmari petat. B.54
Hac omnia sub uno contextu fieri debent. B.54
Tres oppositionum termini seruentur, & differatur confirma-
tio saltem ad vnum diem naturalem. C.54
Si in electionis forma erratum est : potest electio repeti. C.54
Eligentes indignum : eligendi potestate priuatur, & ad reliquos electio deuoluitur. A.55
Si omnes eligunt scienter indignum : electio deuoluitur ad pri-
orem superiorem, vel ad ipsos vocatos priores, si conuentui placuerit. C.54
Electio per formā compromissi fieri non debet, nisi omnes con-
senserint, nam vonus solus impedire potest. A.55

Index statutorum.

- E**lectio per inspirationem videtur subornata. **B.55**
- E**lectio etiam per viam medium fieri potest, scilicet quod commissarij eum eligant, in quem maior pars consenserit, sed tunc vota fratrum non publicare. **B.55**
- A**d electionem vocati priores non consentiant in indignū. **C.55**
- E**lectionem inordinatam, priores reprobare possunt. **C.55**
- E**lectionem a prioribus reprobata, alij priores nō admittāt. **C.55**
- E**lectum ipsa domus vnde eligitur, reprobare non potest. **C.55**
- E**lectus electioni de se factę, renunciare non potest, propter apostolicum mandatum. **A.56**
- C**ontra voluntatem conuentus, prior auferri aut dari non debet nisi de consensu generalis capituli. **A.56**
- E**lectus per priores vel per suppriorem & seniorem domus introducitur, & fratres obedientiam vount. **B.56**
- E**missis ex monasterijs inclusis admonasteria non inclusa siue apud moniales residentes, visitatores designabunt terminos inclusionis. **A.49**
- E**missi quacunq; occasione, stabunt sub obedientia prioris domus ad quam mittuntur, & etiam sub inclusione, si domus illa inclusa fuerit, nec redeant sine capituli generalis licentia, sub pena carceris. **C.48**
- E**missi in subsidium disciplinę aut reformationis, gaudere debet voce capitulari, & in victu & vestitu tractari ut frater dominus. **C.48**
- E**mitti nullus potest, extra tempus visitationis, ad habitandum in alia domo, nisi per capitulum generale, vel priorem superiorem. **C.48. 123. C.**
- E**mittere visitatores neminem debent, nisi valde peruersum, & incorrigibilem. Et sic emissus, iuge silentium tenet. **A.48 B. C.**
- F**eminę cum ad domos nostras venerint, prior in villa hospitium prouider, & ibi necessaria ministrat. **B.84**
- F**eminis cibus & potus dari potest extra foras monasterij, cum moratur.

Index statutorum.

morature non sunt. B.84

Cum feminis licentiam loquendi absq; teste, prior non facile cōcedat, excepto procuratore. C.84

Cum feminis loqui nec prior nec fratres debent, nisi in loco aperto, vbi ab alijs videri possunt, excepta matre vel sorore. C.84

In seminarum hospitali, nec prior, nec fratres, nec laici prandere vel cenare presumant vlo tempore. C.84

Feminis fratres non loquantur, nisi per cancellos, absq; speciali gratia & dispensatione. C.84

Feminę cuiuscunq; ætatis vel conditionis, intra domorum nostrarum septa, fossatis vel signis quibuscūq; designata, ingredi non permittantur, sub pena, &c. A.83

Fundatrix integrę domus, vel domina patrię cum sua comitiua intromitti potest, sed non ad dormitorium aut cellas. B.83

Feminę ingredi possunt monasterium, quādo ecclesię primum dedicantur, sed longam moram facere ibidem non possunt, nec comedere vel dormire. C.83

In nouibus domibus vbi feminę ex toto excludi nō possunt nullatenus ad officinas claustri admittantur. B.83

Femoralia potentibus non negantur. C.73

Fugitiuos suos insequi & requirere, priores nullo modo dissimulent, etiam qualicunq; dispendio. C.105

Fugitiui & uagi, licentiam sui prioris ostendere non valentes, quocunq; venerint, sub firma custodia detineantur, & suis prioribus denuncientur. Qui si eos statim non reduxerint, soluant singulis hebdomadibus coronam francie, & precipitetur tam danti quam accipienti, ut hanc taxam non diminuat quoquo modo. Si vero priores statim diligentiam adhibuerint; soluant tantum expensas. A.107

Fugitiui aut alijs pro quarūq; culpa emissi, & incarcерati, quādiu in carcere fuerint, soluent singulis mensibus coronam francie. Si vero extra carcerē steterint; soluant singulis mensibus florenum

Index statutorum:

florenum aureum renensem. Et huiusmodi taxam, nec dantes nec recipientes poterunt minuere. B. 107

Pro fugitiis, alijsq; criminosis, vnaqueq; domus carcerem cōpedes, & manicas ferreas habeat. C. 105

Grauis culpa est, si quis cum aliquo lites habuerit, aut in honeste contendenterit, si opprobrium alteri dixerit, aut culpam pro qua satisfecit improperauerit. A. 104

Grauis culpa est, si quis proclamatus contumeliose responderit aut maledica verba protulerit. A. 104

Grauis culpa est, si quis discordiam seminauerit, seu detractor, vel susurrator inuentus fuerit. B. 104

Grauis culpa est, si quis mala de fratribus maliciose euomuerit, vel culpam suam vel alterius proterue defenderit. B. 104

Grauis culpa est, si quis mendaciū scienter dixerit, si quis silentium non tenere in consuetudinem duxerit. B. 104

Grauis culpa est, si quis iejunia ecclesię fregerit. Item si quis in honestum domus, vel fratum, vel secretum aliquod extra neo reuelauerit. B. 104

Pro graui culpa, tribus diebus seruetur silentium, ter veniam petit ante singulas mensas, & ter recipiat disciplinam, & psalmi & venie, prout iustum videbitur. C. 104

Grauior culpa est, cum quis per contumaciam vel manifestam rebellionem inobedient prelato suo fuerit, aut protestare cum eo contenderit. C. 104

Grauior culpa est, si quis procurauerit ut ipse vel alias a potestate sui prioris eximatur, seu ad extraordinariam iurisdictionē confugerit. C. 104

Grauior culpa est, si quis leue furtū commiserit, aut rem sibi collatam celauerit, vel proprium habere attentauerit. C. 104

Grauior culpa est, si quis per conspiracyem, coniurationē, vel maliciosam cōcordiam, aduersus aliquem, presertim prelatū, manifeste se erexerit, seu falsum testimoniu dixerit, aut crimen quod probari non potest, imposuerit. Tales tanquā infames, secundū

Index statutorum.

Secundum canones puniantur. **C. 104.**

Grauior culpa est, si quis priorem suum, vel ordinem suum, vel domum suam euidenter diffamauerit. **A. 105**

Grauior culpa est, si quis de mala familiaritate notabiliter, suspectus fuerit, nec tamē a prelato admonitus defisterit. **A. 105**

Grauior culpa est, si quis manus violētas alicui injecerit, seu percussit, vel cultellum ad percutiēdum euaginauerit, aut mortem aut incendium comminatus fuerit, aut dāmnum notabile intulerit, aliquidq; horum procurauerit vel latebrosa loca vel tempora ad talia explenda captauerit. **A. 105**

Grauior culpa est, si quis fugitiuus fuerit, & intra quinq; dies penitens redierit. **A. 105**

Qui in huiusmodi culpis reus fuerit: ter in capitulo vapulabit, toties ad terram comedet, obediētiam si quam habet amittere, voceq; in tractatibus capitularibus carebit, nec poterit ei restituī, aut aliqua obedientia committi, nisi per capitulum generale, aut per visitatores. **B. 105**

Grauissima culpa est, cum quis pro excessibus suis secundū distinctiones premissas, penitere cōtempserit. Talis carcerali custodię est mancipādus, vescitur pane solo & potagio, ac ēruiſſa, nisi de gracia speciali prior aliud illi cōcesserit. **C. 105**

Grauissimam culpam incidit, apostata & fugitiuus intra quinq; dies non rediens. Similiter & de lapsu carnis conuictus, incēdiarij, aut aliter notabiliter damnoſi, in magno furto deprehensi, mutilatores membrorum, aut enormiter ledentes aut vulnerantes, & casualis homicida. Voluntarius enim homicida, perpetuo carceri mancipandus est. **A. 106**

H Ebdomadiorum ordo, a senioribus incipit. **B. 80**

H Ebdomadarius sacerdos, si celebrare non potest, alium roget. **C. 80**

H Ebdomadarius si absens fuerit: iunior sacerdos sibi proximus vices eius suppleret, etiam si fuerit versicularius. Cuius ipse rurus vices supplebit. **C. 80** Lectionē nō legit nisi: **C. 95**

Subdia-

AIndex statutorum:

Subdiaconus unus si fuerit: ministrat ad omnes missas. **S**i plures fuerint: quisq; habet suam hebdomadam. **A.** 81

Subdiaconus si non fuerit: diaconus ministrat in officio subdiaconi, & hebdomadarius prime missę in officio diaconi. **A.** 81

Si nullus diaconus aut subdiaconus fuerit, sed omnes sunt sacerdotes: hebdomadarius prime missę ministrat in officio diaconi, & sequens eum in ordine hebdomadariorum in officio subdiaconi, nisi fuerit supprior. **B.** 81

Si fuerint omnes sacerdotes: duo iuniores faciunt officium verriculari, sed non hebdomadarius. **B.** 81

HOris regularibus omnes interesse debent, etiam qui officiis deputati sunt. **B.** 92

Ad horas cum pulsatur, omnes accurrere debent. **C.** 92

Ad horas tarde veniens, veniam accipit. **B.** 93

Ab horis regularibus si etiam per licentiam remanserit, debet in audiencia omnium in capitulo hoc indicare. **C.** 102

Ab horis si quis sine licentia remanserit, debet causam indicare. **C.** 102

Hospitarius fit unus de conuersis vel alias, qui omnibus aduenientibus honorem congruum impendere possit. **A.** 84

Hospitarius exhortatur hospites ut eant ad orationem. **A.** 84

Hospitarius non introducit hospites ubi fratres sunt, sed nunciat de eis priori. **A.** 84

Hospitarius interrogare non debet de rumoribus saeculi, sed magis exhortari debet hospites ad contemptum mundi & emendationem vitæ. **A.** 84

Hospitarius debet hospitum pedes lauare, vel aquam illis apponere. **B.** 84

Pro hospitum dormitione, culcitre & lecti haberi possunt. **B.** 84

Ad hospites nullus fratum ingreditur dum comedunt, excepto procuratore. **C.** 84 72. **B.**

Ieiunium ad instantiam hospitum non relaxamus. **A.** 112
Ieiunium regulare, &c. exceptis infirmis & debilibus & his cum qui-

Index statutorum.

- cum quibus prior propter aliquam rationabilem causam dis-
pensauerit. C. 111
- Ieiuniū nō seruamus in maio. dupli. ferijs sextis occur. &c. C. 111
- Ieiunium regulare seruatur in die animarum. A. 112
- Ieiunium non seruatur in intronisatione prioris, in professione
& in uestitione alicuius, nisi fuerit feria sexta vel in aduen-
tu. A. 112
- Ieiunandum quotidie in aduentu. A. 112
- Ieiunamus in cibo quadragesimali, in omnibus profestis be-
atæ Mariz, in omnibus sextis ferijs, & ieiunijs ecclesiæ. B. 112
- Ieiunamus etiam in cibo quadragesimali feria secunda & tercia
post quinquagesimam, domi forisq. B. 112
- Ieiunamus cum lacticinjs in die Marci, feria secunda & tercia ro-
gationum, & in profesto sacramenti. C. 112
- Ieiunium regulare, foras emissi, non tenentur seruare, exceptis
ferijs sextis, & in aduentu. Lacticinjs tamen uti non prohi-
bentur. B. 116
- I**nfirmorum cura vni ex fratribus vel conuersis commit-
ti debet, vt ipse a cellario petat, quod cuiq; opus fue-
rit. C. 70
- Infirmarium oportet esse misericordem & compatiētem. C. 70
- Infirmi superflua petere non debent, nec sibi seruientes contri-
stare. C. 70
- Infirmi cogitant sicut sani a sanis, ita etiam egroti ab egrotis se-
cularibus distare se debere. A. 71
- Infirmarius libros pro horis dicendis, & sacra lectione prouide-
re debet, & cum necesse fuerit, coram infirmis per se vel per
aliam horas aut sacram lectionem legere. A. 71
- Infirmarius aliquem ex laicis in solatium infirmorum habere
potest, qui non facile ab infirmo diuertet, nisi sciente & con-
cedente infirmario. A. 71
- Infirmarij est, cum ingrauescere ceperit languor, priori indicare
vt communis pro infirmo fiat oratio. B. 72

Infirmi

InDEX statutorum:

Infirmi continua lectio decumbentes cum sibi seruantibus licet loquuntur. Qui vero infirmitorum interdum egrediuntur silentium seruant a completorio usque ad primas, sub horis quoque regularibus, & sub refectione sua. **B. 71**

Infirmarius caueat, ne dictis temporibus tales infirmos visiter, sed ipse infirmi magis tunc se spiritualibus exercitijs studiant occupare. **C. 71**

Infirmi eiusmodi, ceteris temporibus, non nisi in infirmitorio loqui possunt: sed non cum extraneis. **C. 71**

Infirmis, fratres loqui non possunt absque licentia. **A. 72**

Infirmarius insinuare debet infirmis, si in capitulo orationes aliquae iniuncte fuerint, aut in ipsos aliquid proclamatum. **A. 72**

Infirmarius cernens opus non esse ut infirmi diutius in infirmitorio maneant: debet hoc priori indicare. Potest tamen prior adhuc gratiam infirmo prestare, si opus esse perspexerit. **A. 72**

Infirmarius tempus minutionis priori indicare debet, & procuratorem premonere, ut fratribus aliquid cibi melioris prouideat. **B. 72**

Ad infirmos nullus fratrumerum ingreditur dum comedunt: excepto infirmario & ministri eius. **B. 72**

Infirmi in thecam inibus non vtantur, nisi propter notabilem causam prior eis concederit. **B. 73**

Infirmis potest prior concedere lectos de plumis, sed sanis nequaquam. **B. 73**

Itinerantes extra viam notabiliter diuertere non debent. **B. 116**

Itinerantes cum redierint, statim oratorium petunt, ac deinde conuentum non exeat, pecunias si quas habent, priori resignent, rumores quoque saeculi fratribus non referant, sed ibi dimittant ubi audierunt. **C. 116**

In itinere existentes, tam priores quam fratres (si commode possunt) missam audiant, nec proficiuntur in dominica die aut diebus festis, nisi propter necessitatem, aut evidentem utilitatem. **C. 59**

Proficiuntur

Index statutorum.

Proficisci extra monasterium priores suos fratres nō permittāt
absq; vrgente necessitate, aut euidente vtilitate. C. 115

Profecturi & per nocturi benedictionem accipiunt. C. 115

Itinerantes vltra vnam dietam, literas testimoniales sui prioris
habere debent, excepto procuratore. A. 117

Absq; socio religioso, nemo ambulare aut alicubi permanere
presumat. A. 116

Laici tanto frequentioribus admonitionibus indigent, quā-
to minus literas norunt. C. 67

Laici in prēsentia prioris & conuentus, aut coram notario & te-
stibus, aut tantum coram fide dignis, resignabunt se pure &
simpliciter propter deum, promittentes se quām diu ibi mā-
serint in excessuum suorum correctione & in omnibus in-
iungendis, obedientes, & domui fideles esse, velle, & debe-
re. C. 147

Laici familiares absq; proprietate viuere debet, nec pecunias ha-
bere possunt absq; prioris sui licentia. C. 147

Laici pro scādalosis & enormib⁹ excessib⁹, expelli possunt. A. 148

Laici expulsi aut sponte recedentes, nil mercedis pro factis labo-
ribus exigere possunt. Si quē tamen bona in primo ingressu
apportauerunt: illa restituuntur eis. A. 148

Laicis conuentus victum, vestitū, & cetera tribuere debet quā-
diu in monasterio seruierint; nec propter senium aut infirmi-
tatem expelli possunt. A. 148

Laicus seruilis conditionis non recipiatur, nisi prius libertatem
fuerit adeptus. B. 148

Laici ministrantes ad missas priuatas, vtantur super pellicis, vbi
commodè possunt. B. 148

Laici literas discendo, opera sibi commissa non negligant. B. 143

Lector aut seruitor si defuerit & alium non rogauerit, locum
seruitoris precedens, & locum lectoris, sequēs suppleat. C. 110

Lector mensē prouidere debet quid legendum erit, nec debet
lectionem inchoare, priusquam strepitus residentium con-

N quiescat

Index statutorum.

- qui escat. B.110
- L**ectori mensa, licitum est aliquid gustare, priusquam fratres refectionum intrent, & ante cenam vel collationem bibere. C.110
- L**ector omnia legere debet aperte & distincte ut possit intelligi, & tali voce, ut possit audiri. C.110
- L**ector aurem accommodet correctori. C.110
- L**ectiones & homiliae, quomodo & a quibus legende sint. C.110
- L**ectiones viua voce, aperte, & distincte legende sunt, & attentes, & sine strepitu audiantur. A.96 **Lectio an abulatioꝝ** 112
- D**e cœti plumatim in dormitorio, vel lintheamina, nullatenus cōcedantur. B.73
- D**ibri bibliorum quando in refectorio incipiendi sunt. C.79
- L**ectis in die dominica (quādo de sanctis cantatur) que ad festū pertinēt, legitur homilia dominicalis in refectorio. B.79
- L**ibros quos a librario accipimus, omnem diligentiam curamq; adhibere debemus, ne sorde aut puluere maculentur. C.81
- L**ibros nemo sibi foris concedi petat sine licentia. A.82
- L**ibros noui ac veteris testamenti, nemo corrigeret p̄ficiat. A.82
- L**ibros lutheri, eiusq; sequacium, legere aut penes se detinere aut custodire, nemo p̄sumat, sub pena carceris. A.82
- L**ibrarius omnes libros monasterij, ad diuinum officium non spectantes custodit, & breui annotatos habere debet. C.81
- L**ibrarius singulis annis bis aut ter libros exponere & recensere debet. C.81
- L**ibrarius signat libros cum extra domum accommodantur & cyrographum (si opus est) recipit. C.81
- D**o qui possumus ad inuicem in præsentia prioris. A.109
- L**o qui possumus cum hospitibus, cum licentiam habuerimus, in locis licitis, sed non infra horas regulares, neq; post primū pulsū refectionis aut collationis. B.109
- L**oquendi licentia communis, nulli extraneo vel hospiti conceditur, neq; fratri communis licentia loquendi cum hospitiis nisi

A Index statutorum.

- b**us, nisi per capitulum generale. C. 109
Loqui possunt vbiq; & semper fratribus, prior, superior, & visitatores tempore visitationis. C. 109
Lineis ad carnem non utimur, exceptis lintheis, quibus caput regimus tempore dormitionis. B. 73
Literas capitulo generali, aut priori superiori missas, nemo aperiat. B. 33
Literas conuentui missas, prior non aperit, nisi presente superiore vel procuratore. C. 63
Literas aut schedulam nullus fratrum mittere ac recipere poterit, aut legere per se interpositam personam, sine licentia prioris. C. 63
Literas procurator mittere vel recipere potest, de his duntaxat quæ ad suum spectant officium. C. 63 *Litus oīs iterd. so. B.*
Manus nostras vbiq; sine cappa sumus iunctas habere congruit, nisi aliquid tenendum vel agendum fuerit. C. 93
Manducantes in domibus seculariū, aut cum hospitibus inclinationes in benedictionibus seu gratijs nō obseruamus. C. iii
Mercenarij pro domus ministerio admitti possunt, quorum curam procurator habet. C. 148
Mercenarij predicendum est, vt secundum precepta dei viuāt, usuram, lucra illicita, &c. fugiant. A. 149
Mercenariorum societas, si nocua aut scandalosa fuerit: data mercede, etiam ante tempus dimittantur. A. 149
Minima negligens, paulatim defluit. C. 29
Minutiones, quinques in anno fiunt. C. ii7
In diebus minutionum, rigorem silentij non seruamus ad inuicem, nisi a completorio usq; post primas, & infra horas regulares, & post primum signum refectionis, & tempore studij, & in locis silentio deputatis. B. ii8
Prima die minutionum usq; ad primum signum vesperarum, foris remanemus. Alijs diebus post horam introrsum redimus. B. ii8

Index statutorum.

- M**issa priuatę post primas vel tercias fiant, alias non sine licentia, excepto priore & procuratore. **C. 100**
- D**e missa conuentuali, & quomodo fratres se in ea habere debent. **C. 98. Missas nemo agnoscit aut legat pecunias de libris. B. 75**
- I**n missa post Sanctus usq; ad Agnus dei, ampliori studio quieti insistendum est, & cordis nostri intentio, ad deum eleuanda, redemptorisq; beneficia recolenda sunt. **A. 100**
- M**onialium domus nulla de cætero assumatur, propter interdictum apostolicum. **C. 41**
- M**oniales, quando duę missę cantandę sunt, vnam tantum cantant, iuxta arbitrium rectoris. **C. 125**
- A**pus moniales, nemo habitum religionis suscipiat, nisi de licetia capituli generalis, & susceptus non obedientiam priorissi, sed rectori eiusq; successoribus promittit. **B. 126**
- M**onialis admitti nō debet ad professionem ante decimum septimum annum inchoatum. **A. 128**
- M**oniales extra gremium cōstitutę, protestari debet coram visitatoribus & commissariis, nihil se acturas cōtra statuta & pruilegia nostra, in electione quorumcunq; membrorum capitulo, ad officium prioratus, suppriorat, & procuratoris. **B. 124**
- Q**utare vel addere in statutis nemo quicquam potest. **A. 29**
- N**egatum si cui aliquid fuerit: indicare hoc debet, si postea ab alio petierit. **C. 29**
- P**otarius per capitulum eligatur. **A. 36**
- N**ouitijs non pro dignitate generis nec pro multitudine diuiniarum suscipiantur. **C. 85**
- I**n nouitijs suscipiendis, maxima cautela & diligentia adhibenda est. **C. 85**
- N**ouitij quorum prauitas morum, vel cognatorum societas fratribus nocua foret, non suscipiantur. **A. 86**
- I**n nouitijs considerari debent mores boni, & vt mansueti sint tractabiles, correptionisq; non impatientes. **A. 86**
- N**ouitij probandi funt, vtrum in proposito sint constantes, ac sacerduli

Index statutorum.

- Sæculi pompis perfecte renuncient, per exercitia laboris, & humilationis, per promptam obedientiam, per mortificationem propriæ voluntatis, & per quelibet alia similia. B. 86
- Nouitios ignotos, probabile testimonium non afferentes, ante probationem dimidi⁹ anni non recipimus. A. 86
- Ad nouitiatum non recipimus, qui annum decimum octauum non attigerunt. C. 86
- Ad nouitiatum non recipimus clericum vel conuersum ex aliqua domo nostri ordinis. C. 86
- Ad nouitiatum non recipimus duos fratres germanos aut sorores, nec patrem cum filio, aut matrem cum filia. C. 86
- Ad nouitiatum non recipimus illegitimos, nec etiam sacerdotes sæculares, absq; licentia capituli generalis. A. 87
- Ad nouitio nec vestis, nec quicquam exigatur, sub pena absolutoris prioris & procuratoris, si exactio iam venerit ad effectum. A. 87
- Nouitio ante inuestitionem dura quæq; proponenda sunt. A. 87
- Ad nouitio ante inuestitionem quæ interrogāda sunt, & quomodo suscipiendi sunt. B. 87
- Nouitio prior predictit, quantas molestias fit passurus in ordine, in cohibendis proprijs voluntatibus, in obedientia seruanda, &c. C. 87
- Nouitio prior predictit, quanta distinctione, omnis obseruantia regulæ & statutorum exigenda sit. C. 87
- Nouitius induitur subtili fine manicis, propter distinctionem habitus. C. 88
- Nouitius res suas omnes tradit priori, de quibus tamen ante professionem ordinare pro suo arbitrio potest, sed nō in domo propria. C. 88
- Nouitius commendetur vni e fratribus boni testimonij, qui eū doceat, quæ in ordine seruanda sunt. A. 89
- Nouitiorum magister doceat nouitium, quomodo ad priorem aut fratres loqui debeat, & reuerentiam exhibere, doceat eum

Index statutorum.

- mores seculares mutare , propriam voluntatem mortificare,
nouum hominem induere , tentationes & secreta cordis sui,
sepius manifestare. A.89
- N**ouitius aliorum colloquijs se vltro ingerere non debet, ad int-
terrogata, paucis & humiliter respondere potest. C.89
- N**ouitius ad omnia conuentualia , vbi eum adesse oportet , tota
alacritate accurrat. A.90
- N**ouitiorum magister , debet quotidianam nouitiij conuersatio-
nem considerare , & docere eum flexis genibus veniam pe-
tere,&c. A.90
- N**ouitius si in sacris fuerit, non accedat ad altare, nisi nostrā con-
suetudinem didicerit. B.90
- N**ouitijs professionem ante expletionem anni absq; licentia capi-
tuli generalis non recipimus. C.90
- N**ouitio nulla obedientia committitur : nec cum extraneo lo-
qui facile permittatur. C.90
- N**ouitij ad sacros ordines promoueri non possunt. C.90
- N**ouitij si ante professionem obierint : id ipsum eis conceditur
quod professis, sed calendario non inscribuntur. C.90
- A**d nouitiatum receptis , & ante uestitionem defunctis , hoc
ipsum etiam exhibetur , sed psalterium ex debito non legi-
tur. C.90
- A**n nouitio nihil exigi debet , exceptis quæ pure & sponte , cel-
sante omni pactione offeruntur, sub pena excommunicatio-
nis. C.121
- O**bedientia omnibus obseruantij preponitur. B.134
- O**beyire capitulo generali , aut priori superiori qui con-
tempserint, si priores fuerint, sit casus absolutionis , si subdi-
ti fuerint incarerentur , aut alia condigna pena punian-
tur. B.105
- O**bedientiarij siue officiales , absolutionem in conuentu petere
non præsumant, exceptis suppriori & procuratore. C.67
- O**rdo ordinatiōes Domus Rub. vallis, z 8. **O**culos

In*dex statutorum.*

- O**culos nostros ita custodire conuenit, presertim in choro & reectorio, ne nobis vel alijs distractionis afferant vel murmuris. C. 93
- O**fficijs deputati, loqui possunt cum fibi subseruientibus, vscq ad completorium, sed non infra horas regulares. A. 109
- O**fficia quando laicis committuntur, diligenter instruendi sunt vel modus officij eis prescribendus. C. 68
- O**nus missarum aut vigiliarum, prior aut conuentus assumere non potest, nec etiam pytantias annuas absq; licentia capi tuli. C. 61 *Ordo in Conuentu quis tenendus* A. 92.
- O**peribus iniunctis insistimus, presertim scribendis libris, post primas vel tercias, & post refecctionem, vscq ad primum signum vesperarū. Qui autem his temporibus ociose & inquiete circuierint, culpam dicant, aut accusentur, & si prior videt, corripiat eos. B. 108
- O**peri alicui mancipati, ut emendandis vel compingendis libris, &c loquuntur cum cooperantibus, vscq ad signum studii, sed non cum superuenientibus. C. 108
- O**pus fibi iniunctum perficere recusans, aut qui in aliqua obseruantia notabiliter aut frequenter excesserit, & in emendatione negligens fuerit: grauioribus verberibus, aut alio quocunq; modo emendetur. B. 102 *Organa nō assumēda.* C. 94.
- O**rdinarius diuini offici quomodo legi debeat. C. 31
- P**ortarius unus de conuersis vel familiaribus constituantur, qui mansionem iuxta portam habere debet. B. 82
- Portarius deforis aduenientes, nullo modo contrister. C. 82
- Portarius horam constitutam claudēdi portam obseruet, & interim non facile intromittat vel emitat. C. 82
- Portarius pauperibus eleemosinas distribuit. C. 83
- Portarius mendicos & vagos intromittere non debet. C. 83
- P**rebendarij absq; capituli licentia non admittantur. A. 149
- P**redicare verbum dei publice, nemo presumat. A. 120

A Index statutorum.

- Preceptum obedientię habet pro iuramento. B. 43
Priuilegia a sede apostolica, vel ab alijs nemo impetrare debet
in preiudicium capituli. A. 47
Prior superior, proficisci potest, & mittere, atque ad se voca-
re in causis capituli, quos vult, salua forma inclusionis. C. 40
Prior superior rationem in capitulo reddat eorum quae infra
annum concessit vel determinauit. A. 40
Priorum arbitrio relinquuntur ordinanda, quae in statutis ex-
pressa non sunt. C. 30 Ipsi quoque poenias pro transgressi ponut
Priores a capitulo reuersi, indicare debent fratribus definita ca-
pituli, quae oportet & expedit eos scire. B. 39
Priores, quorum conuentus propter paupertatem diuiduntur,
nouitios recipere non possunt. B. 41
Per priores viget vel deficit ordo. B. 42
Prior nouus professionem in capitulo generali facit, pro se &
domo sua. A. 57
Prior de alia domo assumptus, & sine crimine cedens, potest i-
bidem manere & profiteri, si priori domus placuerit. A. 57
Prior absolui cupiens, habita autoritate prioris superioris, con-
uocabit duos de vicinioribus patribus. B. 57
Priori aut rectori de alia domo assumpto, si aliqua hereditas
aduenerit: relinquetur illi, quamdiu ibi presuerit. B. 57
Prior ab omnibus in reverentia habeatur. A. 58
Priori fratres assurgere debent, & inclinare, ac stantes permane-
re, etiam in capitulo, sed in choro de sedibus suis inclinare, in
refectorio etiam capita nudare. B. 58
Priori aliquid porrigens, inclinare debet. B. 58
Coram priore, omnis moru disciplina seruada est, & nunquam
verbum contra modestiam proferendum. C. 58
Prior omnibus exemplum disciplinę prebeat. C. 58
Prior accepta potestate non abutatur. C. 58
Prior tanto magis seipsum in omni disciplina cohibeat, quantū
ab alio

A Index statutorum.

- ab alio in monasterio cohiberi non possit. C.58
Prior a disciplina claustralii exemptus non est. C.58
Prioris vestimenta & lectisternia a cæteris differre non debent. C.58
Prior horis canonicas interesse studeat, & a capitulo se non subtrahat. C.58
Prior quibus diebus officium in choro facere debet. C.58
Prior in locis silentij, silentium teneat. A.59
Prior in refectorio cum cæteris, & sicut cæteri comedat. A.59
Prior, si quoquām proficiscitur pernoctatus, suppriori vel procuratori causam indicare debet. B.59
Prior ab aduentu usq; ad epiphaniam, & a quinquagesima usq;
ad octauas paschæ, sine consilio conuentus ultra unam noctem
nusquam proficiscitur. B.59
Prior & fratres ad nuptias & primas missas secularium nō eant,
nec pueros de sacro fonte leuent. B.59
Priores & fratres, dum in itinere sunt (si commode possunt) mis-
sam audiant. C.59
Priores & fratres non proficiscantur in dominica aut diebus
festis, nisi propter necessitatem aut evidentem utilitatē. C.59
Prioris est beneficia insinuare & orationes iniungere. C.59
Prioris est errores legentium emendare, vel alteri committe-
re. C.59
Prioris est, de uno choro in alterum adiutorium mittere. C.59
Prioris est, confessiones fratrum audire, & etiam aliquos ad hoc
deputare. C.59
Prioris est, inuestire fratres, & ad professionem recipere. C.60
Prioris est, si magnum quid vel graue tractandum fuerit, fratres
capitulares conuocare, & vota eorum audire, & quod maior
pars determinauit exequi. C.60
Prioris pars preualet, si vota equalia fuerint. A.61
Contra priorem vel saniorem partem conuentus, qui suam vel

Index statutorum.

- alterius sententiam, contentiose defendere presumperit: a cōmūnib⁹ tractatibus excludatur, & grauius puniatur. A.61
- Prior aut conuentus, bona immobilia, aut redditus qualescunq; ex bonis monasterij non vendat, nec possessiones pro perpetua pensione conducat, absq; licentia capituli generalis. A.61
- Prior structuras nouas non erigat, si domus vltra medietatem reddituum, debit⁹ grauata fuerit, viginti q̄ninq; scudatorum antiquorum impensas requirentes, absq; licentia capituli generalis. B.61
- Prior aut procurator, aut conuenus, si contra quod, premititur fecerint, puniantur, vt in statutis, &c. B.61
- Prior tales fratres singulis obedientijs deputet, quorum sollicitudini secure committi possint. Qui etiam obedientiarij, de sibi commissis, sepius cum priore conferat. A.62
- Prior obedientias plures vni persone committere potest, sed nō supprioratus aut procurature. A.62
- Prior etiam in se non assumat onus procuraturę, nisi de licentia capituli generalis. B.62
- Prior rerum externarum curam & personarum, quę de ordine non sunt, abhincere non debet. B.62
- Prior ad vsum suum nihil proprium retinere debet. B.62
- Prior si quę expendere habuerit, de communī accipiat, & de his per se vel procuratorem rationem reddat. B.62
- Ad priorē donaria omnia vnde cūq; proueniētia deferātur. C.62
- Prior vel procurator, aut conuentus, pro nullius debito iubere debet, precipue tamen pro annua pensione alicuius beneficij. C.62
- Prior, supprior, procurator, & frater consiliarius circa omnium sanctorum, de communī statu domus simul conferunt. A.63
- Prior in quadragesima cellas fratrum visitare debet. B.63
- Priores testamentorum executionem in se non recipiant, absq; licentia capituli generalis. B.63

Prior

AIndex statutorum.

Prior literas nomine conuentus non sigillet , nisi de voluntate
conuentus. **C.46**

Prior in præsentia hospitum legat benedicite & gratias , sede-
atq; in refectorio ad nolam , sed non in præsentia prioris su-
perioris aut visitatorum. **C.63**

Priori nemo fratum detrahere præsumat , vel per se illum ar-
guere , sed suppriori aut procuratori intimare debet . Potest
tamen frater quilibet , etiam priori , cum timore & reueren-
tia humiliter indicare , si quid in eo reprehensibile considera-
uerit. **A.65**

Prior si se non emendauerit : non arguatur in communi audiē-
tia, sed visitatoribus aut priori superiori denuncietur. **B.65**

Priores nō permittat fratrib⁹ procurare pecunias , quarū pretex-
tu , conquerant sibi libellos , cultellos , potum , aut similia. **A.75**

Ad prioris cellam nemo post completorium venire debet. **B.114**

Proprietarij secundum regulam & statuta , legitime punian-
tur . Insuper priuentur profectionibus , spatio sex mensium ,
Inclusi vero , per tantum tempus non accedant ad quoscunq;
hospites. **C.107**

Proprietarij fine confessione defuncti , in cœmiterio non sepe-
liantur , & sepulti extrahantur , dummodo hoc manifeste re-
pertum fuerit. **B.107**

Proclamare siue accusare nemo debet illum , qui se in eodem
capitulo accusauit. **C.102**

Accusatus accusantem eo die in nullo reprehendar , sed se totum
ad emendationem exponat. **C.102**

Accusare duo simul vnum nō debent , neq; aliquis duos vel tres
accusare debet. **C.102**

Accusans , non querat circuitus verborum , sed simpliciter dicat ,
frater noster fecit hoc vel illud. **C.101**

Accusatus si dicit se non fecisse ; accusans non repetat , nisi inter-
rogatus. **C.101**

Accusatus , vel a priore admonitus , si impatienter nimis
& furi-

Index statutorum:

- & suribunde respondet : ad tempus dimitatur, aut in contingen-
tienti puniatur. A. 102
- P**rofitendi modus. A. 91
- P**rofessione facta : qui suscep̄tus est , nullius prorsus rei nec sui
quidem ipsius, sine prioris licentia potestatem habet. A. 92
- P**rofessi ordinem in conuentu tenent , quem suus cuiq; dedit
aduētus , nisi ex causa quis preponatur aut supponatur. A. 92
- P**salmi distincte & tractim cantentur , ita vt in medio cuiuslibet
versus plena & perfecta pausa fiat, & in fine versus non finiat
protractio aut cauda. B. 91
- P**rocuratoris est, priori ad memoriam reducere , vt beneficia
conuentui insinuet. C. 59
- P**rocurator diligenter scribere debet exposita & recepta. A. 66
- P**rocurator vniuersorum extenorum curam strenue gerere
debet. A. 66
- P**rocurator si quid magnum aut p̄t̄ter consuetudinem agendū
est, semper ad prioris consiliū recurrat, nec grande quid p̄t̄
ter eius licentiam donare vel agere p̄sumat. A. 66
- P**rocurator pecuniam non dabit in eleemosinas vltra valorem
florenſis vno anno. A. 66
- P**rocurator debita cōuentus, q̄ cito potest, soluere debet. B. 66
- P**rocurator omnes redditus conuentus tempestive recipere stu-
deat. B. 66
- A**d procuratorem omnes obedientiarīj in his quibus egent re-
currere debent. B. 66
- P**rocurator cum familiaribus & mercenarijs interdum capitu-
lum teneat, quibus & semel in hebdomada exhortationē fa-
cere debet, nisi alteri fuerit commissum. C. 66
- P**rocurator quoties requisitus fuerit a priore, de singulis sibi co-
missis, rationem reddere debet. C. 66
- P**rocuratoris est, si quid foris inordinate fieri videt reprehendere : & ille qui reprehenditur , veniam ab eo postulare de-
bet. C. 66

Procu-

Index statutorum.

- Procurator confessiones laicorum audit, & communionem sacram administrat: nisi alteri fuerit commissum. A. 67
- Procurator temporibus silētij, cū fratribus loqui nō debet. A. 67
- Procurator animalia emere & nutrire, quātum sine peccato potest, non prohibetur. A. 67
- Procurator terras cōducere vel elocare, & similia, aut mercenarios conducere, sine prioris consilio non debet. A. 67
- Procurator, si quoquām ire opus habet: priori causam indicare debet, & tunc socius deputatus, deferet procuratori. A. 67
- Procurator quāmuis cum martha turbari habet erga plurima, cellę tamen quietem abiçere non debet: sed in ea tanquā ad tutissimum & quietissimum portum recurrere, turbulētesq; animi sui mot⁹ sedare, & in arcano pectoris sui aliquid quod sibi commissis eructare possit recondere. B. 67
- Procurator si negligens, prodigus, aut contumax inuentus fuerit: ad cellę custodiam reuocetur, vt qui nequit alienam, saltem suam salutem operetur. C. 67
- Procurator singulis annis computationem faciat, & de omnib⁹ debit⁹ & credit⁹ rationem reddat. C. 67
- Procuratoris destitutio, solum spectat ad priorem. C. 67
- Procurator diligenter instruere debet conuersos & alios laicos sibi subseruientes: ne opera illis iniuncta negligenter peragat aut ociose tempus consumant. B. 137
- Procurator ex horis regularibus, pro sua necessitate remanere potest. C. 92
- Procurator loqui cum hospitibus potest, cū opus fuerit. B. 109
- In procuratorem vel priorem culpa redundat, si conuētus absq; causa debit⁹ grauatus fuerit. C. 43
- Pytantias annuas, prior aut conuentus assumere non potest absq; licentia capituli generalis. C. 61
- De pytantij dandis vel non dandis, fratres aut sorores se intromittere non debent. C. 61
- R Edditi portant manicas in subtilibus vltra cubitum non porre-

Index statutorum:

- porrectas. C. 73. Primi de capitulo culpa exent 101.
Reuelare nemo debet excessus vel disciplinas personarum ordinis, extraneis. C. 32
Qui reuelauerit, silentio tegenta: puniatur. C. 35
Refectorarii officium, vni conuersorum vel alteri fidelis committendum est. C. 68
Ad refectorium pertinet, tempore statuto mensam preparare. C. 68
Refectorarius mappas, mantilia, & amphoras conseruat, lauari, vel lauari facit. A. 69
Refectorarius candelabra sic disponat, ut soli priori vnu, & duabus vel tribus fratribus eque vnum subserviat. A. 69
Cum refectorio, fratres secundum ordinem ministrant tota hebdomada: sed in quadragesima sibi per singulos dies succedunt. A. B. 69
Ad refectorium omnes conuenire debent, aut culpam suam in capitulo dicere, siue causam quare remiserint indicare. A. 110
In refectorio fratribus stantibus, qui maiore missam catauit, benedictionem facit, vel in eius absentia hebdomadarius aut sequens illum, siue eo die celebrauerit, siue non. B. 110
Refectorium post benedictionem ingrediens, pro benedictione Pater noster & Ave maria dicit. A. 111
Refectorium intrans postquam fratres sederint, veniam petat, & in ultimo loco sedeat. A. 111
In refectorio, nemo debet alteri de sibi appositis porrigere: nisi assidenti a dextris vel a sinistris. A. 111
In refectorio nobis aliquid apponent vel remouenti, inclinamus, & ipse nobis. A. 111
In refectorio, mappas non conuoluimus, nisi prior suum conuolerit. B. 111
Refectione peracta, & psalmo Miserere inchoato: ad crucem inclinantes, refectorium egreditur. B. 111
Extra refectorium comedentes, ad gloriam patri, & orationem dominicam modice inclinant, & cum psalmo Laudate contenti sunt.

A Index statutorum.

- Sunt. Lectores statim mensē Miserere dicunt. **C. iii**
Refectoriarum nosse oportet infirmitates fratrum, ut sciat quid
vnicuique iuxta consilium prioris tribuere oporteat. **C. 69**
Cuius est in refectorio ministrare, horis finitis, cum cibus para-
tus fuerit, signum facit: facto tamē modico interuallo, quod
ante cenam aliquantulum protrahi poterit, sed non ultra spa-
cium septem psalmonum. **B. 69**
In refectorio confusionem faciens: veniam petat. **C. 69**
Refectorarius prouidere debet, ut equaliter & sine personarum
acceptione, cuncta apponantur. **A. 70**
Refectorarius sepe circūspicere debet, ne quid alicui defit. **A. 70**
Refectorarius etiam frequenter ad priorē respicere debet, si quid
forte faciendum innuat. **A. 70**
Refectorarius ad fenestram stans, silenter & submissè loquatur,
quæ necessitas requirit. **B. 70**
Refectorarius prouideat, ne in refectorio tumultus aliquis audi-
atur, aut vox, nisi solius legentis. **B. 70**
Refectorarius prouidere debet, quæ necessaria sunt, circa rasu-
ram & minutionem, & postea cuncta reponere, nisi alteri fu-
erit iniunctum. **B. 70**
Refectorarius tēpore hyemali ignē préparare debet quando ne-
cessē est: videlicet, post missam & ante cenā vel collationē, vel
cum validū frigus fuerit, statim post primas vel tercias. **B. 70**
Ad refectorium, hospites non facile admittantur. **C. 70**
Infra collationem, eodē ordine sedemus, quo in choro stamus,
sed prior in fronte mensē sedet. **B. 69**
Rectores ordinat capitulum generale vel visitatores vbi com-
missarij non sunt. **C. 123**
Rector sub grēmio capituli residens, eligi nō potest in priorem,
nisi in domo suę professionis. **A. 124**
Rector habere debet duos socios sacerdotes, vbi facultas suppe-
tit, tam in gremio, quam extra gremium. **A. 124**
Rectorum socijs, constituant visitatores terminos quotidianos,
ultra

A Index statutorum:

- ultra quos progredi sine rectoris licentia non licebit. **B.124**
- Rectorum socijs, ex domibus inclusis, visitatores designabunt terminos, iuxta formam inclusionis domus professionis eorum. **B.124**
- Rectores exitus vitent & profectiones. **A.125**
- Rectores inuestire & velare non debent moniales, sed vocare debent commissarium. Inuestire tamen possunt de licetiacommisarij. **B.125**
- Rectores post priores vbiq; locum habent, & in dicendo fideliū, prioribus deferant. **B.125**
- Rectores externalium rerū administrationem nō habent. **C.125**
- Rectorū socij, per omnia ipsis obediāt sicut fratres suis priorib^z. Neq; eius licentia possunt literas recipere vel aperire. **C.125**
- Rectores & socij horas saltē maiores pariter legant. **C.125**
- Rectores & socij, pro tricēnario defunctorū capituli tribus missis defunctorum, satisfacere possunt. Similiter & pro tricēnario domus proprię: sic tamen ut diebus cæteris, tricēnario currente, addant collectam, in missa conuentuali vel priuata.
- Cum qua nihilominus soluere possunt debitum fraternitas. **C.125**
- Rectores & socij pro tricēnario capituli viuorum, singuli legūt tres missas de sancto spiritu vel de domina, aut ter se pte psalmos cum letania. **A.126**
- Rectores & socij, soluere possunt debitū ordinis in summa missa (nisi fuerit defunctorū) per collectam. Saluo quod onus misericordum non assumant. **A.126**
- Rector & priorissa possunt sibi inuicem promittere assistentiam & fidelitatem. **B.126**
- Rectores & socij sororibus non loquuntur, nisi sciente priorissa. Sed nec socij loquantur eisdem cum mora, nisi sciente rectore. **C.126**
- Rectores & socij caueant cum quacunq; miscere colloquia, siue etiā cōfessiones audire, a completorio usq; post primas, absq; notabili

InDEX statutorum.

- notabili causa quæ differri non potest. Immo his temporibus etiam ab aliorum abstineant colloquijs : sed tempestiue celas petant. **C. 126**
- R**ectores & socij, per diem vitet circuitiones ociosas, labori manuum, seu alicui pio operi insistentes. **A. 127**
- R**ector habeat vnum laicum familiarem. **A. 127**
- R**ector cum socijs interdum capitulu teneat, presertim in quatuor principalioribus festis. **A. 127**
- R**ector cura monasterium ingredi necesse fuerit : vnum aut duos sibi adiungat, qui simul intrent, simul stent, & exeant. Et quo rarius & brevius : eo securius. **B. 127**
- R**ectorum socijs tam in gremio quam extra gremium interdictur districte, habere sub quocunq; colore, vsum vel proprietatem pecuniarum, per se vel per interpositam personam. Vnde emere aut vendere, dare vel recipere, per se nihil possunt : sed sua donaria, aut alia vndecunq; recepta, rectoribus resiguent. Qui huiusmodi expendere vel expendi facere poterunt, pro suo arbitrio, ad vsum illorum vel aliorum, sicut visum fuerit expedire, in regulata secundum deum conscientia. **C. contrarium facientes : sine dilatione reuocetur ad domum propriam, nec ad domum quacunq; monialium retinetur, absq; licentia capitulo generalis. **C. 127****
- R**ector & priorissa per visitatores puniendi sunt, qui puellas ad clausuram & inuestitionem recipiunt ante etatem legitimam. **Videlicet, vt rector tria psalteria dauidica legat, priorissa sit extra sedem suam, sorores reliquæ, per mensem fint nouitiæ. Et puella sic recepta expellatur. **B. 128****
- R**ectori viribus vel senio destituto, & domum reuerso : moniales subseruire debent, iuxta dictamen capituli, vel ipsorum quorum ordinatione illic positus erat. **C. 128**
- R**ector quacunq; ex causa abscesserit, vestitum talem secum referat, qualem primum secum attulit. Si vero aliqua peculiaria notabilis valoris acquisierit : domui illi relinquat, nisi ex gratia sibi

Index statutorum.

tia sibi concedatur. **C. 128**

Rectoribus defunctis, idem beneficium exhibetur a monialibus quod prioribus alibi electis & absolutis, a fratribus domorū quarum fuere priores. **A. 129**

*Si dari debent
de Licitia Capit. 124. C.*
Rector extra gremium cum ad annū seruierit, & placuerit, promittat moniales se daturas illi, si senio defecerit, aut sine causa repulsus fuerit, singulis annis viginti florenos aureos. Et sociis tot florenos quot annis seruierint. **C. 128**

Rectores & socij, tam in gremio quam extra gremium, ostendunt commissarijs & visitatorib' singulis annis sua clenodia, pecuniam, & suppellectilem vniuersam. In iungiturque visitatoribus & commissarijs, ut hanc ordinationem sine dissimulatione exequantur. **A. 125**

Rectoribus aut socijs defunctis, in domibus monialium, sorores auferre non debent, que illi prius e domibus suis secum attulerunt. **A. 129**

Rectori si aliqua hereditas aduenerit, relinquatur illi quandoque ibi prefuerit. **B. 57**

Sacrista omnia que custodit breui annotare debet, ut sciat prior unde rationem exigere debet. **C. 75**

Sacrista magna diligentia custodire debet sibi commissa, contra quoque reparari, & imimunda lauari faciat. **C. 75**

Sacré vestes cum inueterauerint, ad usus prophanos transserri non debent. **C. 75**

Sacrista corporalia & lintheola calicum, per se lauat, & primaria lauaturam in piscinam fundit. **A. 76**

Sacrista oleum a procuratore petere debet. **B. 76**

Sacrista cereos in numero aut magnitudine non amplificet. **B. 76**

Sacrista ecclesiam & claustrum, dato sibi adiutorio mūdat. **A. 77**

Sacrista fratres excitat ad diuinum officium, die nocturnis horis statutis pulsat. **A. 77**

Sacrista inter duo signa ad terciam vel sextam pro tempore, & ad vesperas seruat spaciū non minus media hora. **In quo**
sacra

Index statutorum.

- Sacrae lectioni operam damus. A. 78
- Sacrista ostia statutis temporibus claudit. B. 78
- Sacrista si ad matutinas multū tardius solito pulsauerit, cantori indicare debet, & ipse culpam suam inde dicat. B. 78
- Scribere q noluerit, subtractione cibi aut pot^o puniatur. C. 108
- Silentium omni tempore tenendum est, in oratorio, dormitorio, & refectorio. C. 107
- Silentium quibus temporibus seruādum est, & quibus temporibus operibus iniunctis infistendum est. B. 108
- Silentium iuge seruamus, inter primum & ultimum signum ad terciam vel sextam, & ad vesperas. Interim studio insistentes. B. 108
- Silentium notabiliter frangens, culpam suam in capitulo proximo dicat, dicens quoties fregerit, & disciplinam recipiat. B. 109
- Silentium frangere assueti, per abstractionem alimentorum purinantur, vel ad terram comedant. B. 102
- Silentij fractores notabiles, singulari silentio & continuato per dies aliquot, in quibus nec proprijs fratribus sine licentia liceat eis loqui, ad communem consuetudinem sunt reducendi. C. 138
- Silentium tenere debent, etiā in via constituti ante primas. A. 116
- Silentium seruandum est ad mensam, nisi presente episcopo, vel prelatis religiosis, seu ecclesiasticis, vel canonico ecclesiae cathedralis. A. 116
- Silentium ad mensam foris frangens, culpam in capitulo dicat. A. 116
- Silentium ad mensam in domo frangens, culpam suam dicat, & disciplinam recipiat. A. 116
- Silentium seruandum est in loco rafure. C. 117
- Simonia si in receptione puellarum commissa fuerit: priores, rectores, & priorissae puniri debent. B. 128
- Sigillū conuētus, & preciosa quelibet, & pecunia quę ad procuratoris curā non pertinent, sub tribus differētibus clausuris

Index statutorum.

- c**ustodiantur C.62
Sonus meridianus conceditur post pascha. B.114
Socii rectorum. Quere rectores.
Cum socio ambulandum. Quere itinerantes.
Spaciandi licentia data: caueant fratres curiose inuestigare de agricultura, de animalibus, aut alijs negotijs externis. C.118
Subuenire inuicem in necessitate debemus. Prius tamē quisq; suis sese impendijs defendere debet. C.40
Subtilia. Quere vestiarius
Subdiaconus Quere hebdomadarius.
Statuta. Quere constitutiones.
Superpellicia. Quere vestiarius.
Studium. Quere sacrista. Et etiam silentium.
Supprior quando prior domi non est, maiori difficultate dis- penset. C.64
Supprioris electio spectat ad priorem. A.64
Supprior absente priore, vices eius gerit, & tunc omnes tenen- tur illi obedire. A.64
Suppriori, absente priore, reverentia vbiq; exhibenda est sicut priori, excepto quod ei non assurgitur, neq; sedebit ad no- lam. B.64
Supprior absente priore, obedientiarios non instituet, & si quid altioris negotij interuenerit, differt vlsq; ad prioris aduen- tum. B.64
Supprior cum vices prioris agit, non legit in refectorio. C.64
Supprior in absentia prioris, neminem emittere debet in preiu- dicium ipsius, alioqui sic emissi censendi sunt fugitiui, & tam supprior quam conuentus puniendi. A.117
Supprior patris honoratur vocabulo. Sed qui de absente loqui- tur: supprioris ipsum appellat nomine. C.64
Suppriore, præsente priore, nullæ inclinationes fiunt. C.64
Supprior in cæteris, sicut aliis frater se habebit. C.64
Supprioris non est dare alicui licentiam quoquam egrediendi, aut ali-

Index statutorum.

- A**ut aliquid notabile faciendi, quādū prior intra septa reperiri potest. **C. 64**
- S**upprior, quando prior facile inueniri non potest; in modicis licentiam dare potest, utpote loquendi cum fratre de re utili vel necessaria, vel similibus. **A. 65**
- A**suppriori qui licentiam habuerit, renouare eam debet si prior occurrit. **A. 65**
- S**upprior, si absente priore singulare aliquid concesserit, debet hoc indicare priori reuerso. **A. 65**
- A**d suppriorum pertinet priorem admonere: & eum nihilominus coram fratribus excusare. **A. 65**
- S**upprior singulis annis absolutionem post festum paschē petat: non tamen fiat scrutinium a singulis. **B. 65**
- S**upprioris destitutio, solum spectat ad priorem. **B. 65**
- S**upprior si absente priore quoquā proficiisci necesse fuerit: de consilio conuentus id fiat. **C. 65**
- S**upprior absente, & etiam priore, senior vices eius supplēt, sed non dicit Fidelium, Confiteor, aut Adiutorium. **C. 65**
- S**upprior domi existēte, nō est senioris vices eius supplere, neq; de quacunq; re licentiam dare, nisi loquēdi breuiter cum fratre aut hospite, si supprior inueniri non potest. **C. 65**
- T**estamentum nemo cōdere debet, aut quicquā ordinare aut disponere, de suis rebus ac clēnodīs vel pecunīs, nisi præsente & concedente priore. **A. 125**
- T**estamentorum executionem prior aut fratres in se non suscipiant absq; licentia. **B. 63**
- C**onsura lata sit, & ambitus capillorum in latitudine, vix sit trium digitorum. **B. 117**
- C**onica, vide vestiarus.
- C**transferentes se ad aliū ordinem absq; licentia obtenta, si redierint, carebunt voce capitulari. **A. 117**
- T**ranslatio ad ordinem sancti Benedicti fiat de licentia petita & obtenta. **A. 120**

Index statutorum.

- C**ricennarium perpetuum defunctorum, capitulum generale illis tantum concedit, qui perpetuos reditus contulerunt. C.39
Te deum laudamus, nudo capite cantamus, & ad versum Te ergo quesumus, ad genua inclinamus. B.96
Te deum saltem cantare debent ad matutinas, ubi omnes horæ non cantantur. B.96
Vestiarius omnia vestimenta custodire & excutere debet & attrita reparari facere. C.72
Vestiarius studeat singulis ministrare secundum facultatem domus, caueant tamen fratres ne superflua petant, & quæ dantur diligenter a corruptela custodian. C.72
Vestiarius tempora quando vestes lauari debent obseruet & curet, ne vel munda superflue lauentur, vel immunda diutius negligantur. A.73
Vestem nemo pro vilitate respuere debet. A.73
Vestes fratres inter se commutare non debent. A.73
Vestiarius reprehendere vel accusare debet qui vestimenta negligenter custodiunt. A.75
In vestitu vel omni habitu nostro, pellis syluatice cuiuscunq; generis, non admittatur. C.74
Vestimenta qualia & quanta habere debeamus, & cuius formæ esse debent. A.74
Vestes cuius grossitudinis sint, non curabit prelatus aut subdatus, tantum ut frigus arteatur, & nuditas tegatur. Nam ad omnes religiosos humilitatem, attritionemq; pannorum, vilitatem, paupertatem, & abiectionem pertinere certum est. A.74
Vestes quando lauande sunt. Tunicae namq; inferiores lauentur hyeme ad duos menses: estate ad unum mensem. Subtilia circa mensem. Superpellicia ad sex hebdomadas. A.73
Absq; tunica nemo unquam dormire presumat. B.73
Cuius precij panni esse deberit. Quere Cappa.
Tigilias nemo protrahere debet ultra septimam horam. A.114
Consitatores in conuictibus monialium succincti se habeant. A.123
Visit-

A Index statutorum.

- Visitatorum negligentiae capitulo transcribantur. C. 32
Visitatorum electio. B. 38
Visitatores raro mutentur. B. 38
Visitare nemo debet suum visitatorem. B. 38
Visitatorum carthæ in definitorio leguntur. C. 38
Visitatio de biennio in biennium facienda est. C. 41
Visitatores formā visitationis nullatenus transgrediantur. A. 42
In visitatione preces premittuntur, forma visitationis legitur,
& fratres seriose admonentur, vt secundum eam proce-
dant. B. 42
In visitatione fratres interrogati, dicere debent quicquid emen-
datione dignum cognouerint. B. 42
In visitatione nemo amore vel odio suppressimere debet veritatē,
ne grauem incurrat disciplinam. B. 42
In visitatione nulli palam crimē imponendum est: ne si in pro-
batione deficiat, graui pena inuoluatur. B. 42
In visitatione, preceptum obedientię, habetur pro iuramen-
to. B. 42
Visitatores exigere possunt iuramentum, durante visitatione, &
precipere sub pena excommunicationis. B. 42
Visitatores possunt iniungere fratribus silentium. C. 42
In visitatione seculares recipi possunt in testimonium cum per
nostros quod queritur probari non potest. C. 42
Visitatores non facile omni spiritui credant, nec aliquem ex sola
suspitione condemnent. C. 42
Visitatores in scrutinio inquirere diligenter debent quæ sequū-
tur. C. 42
An prior pactiones a fratribus extorsit. C. 42
An precedens visitatio bene sit obseruata. A. 42
An prior corrigat excessus. A. 42
An prior sit carnalis vel sacerdotalis nimis. A. 42
An prior dat exemplum subditis, in frequendo ecclesiam, in ab-
stinentijs, & alijs obseruantijs ordinis. A. 42

Index statutorum:

- An prior feruenter corripiat & excessus corrigit. A. 43
- An bona sit pax & concordia in domo. B. 43
- An nemo habeat proprium. B. 43
- An aliquis de incontinentia suspectus sit. B. 43
- An fratres priori bene obediant. B. 43
- An fratres chorūm die noctuī frequentant. B. 43
- An ieiunia regularia & alię abstinentię bene & rite seruentur. B. 43
- An cum omnibus religiosam honestatem seruant. B. 43
- An curiositatem vitant. B. 43
- An detractiones & murmura fugiant. B. 43
- An culpas laudabiliter in capitulo confiteantur. C. 43
- An in reprehensione sint humiles, & in emendatione tractabiles. C. 43
- An domus sit grauata debitisi, & quantisi. C. 43
- An aliud quid ultra pretacta, emendatione vel accusatione dignum sciant. C. 43
- In visitatione crimina ex proposito celantes, absolui non possunt a suis prioribus: nisi imposta penitentia septem abstinentiarum in pane & cerasia. A. 44
- Ad visitatores non accedant voce capitulari priuati, nisi vocati ex nomine. A. 44
- Visitatores scrutinio facto: rursus ad se vocare possunt accusatos, & penitentiam iniungere, si se culpabiles fatentur. Si vero negauerint: vocentur accusatores ut probent. A. 44
- In visitatione nemo publice notandus est: nisi in his quae manifesta sunt, aut pluribus comperta. C. 44
- Post visitationem prior solitam humanitatem subtrahere non debet, aut vindictam ullam inferre illi qui aliquid contra eum dixerit. A. 45
- Post visitationem nemo fratrū alicui aliquid aduersum se presenti verbis aut factis unquam molestus sit. A. 45
- Visitatores quotidiana & minus grauia per se proponunt. A. 45
- Visitatores

Index statutorum.

- Visitatores prioris excessus, & negligentias paucis notas, non facile coram omnibus manifestent. B. 45
- Visitatorum chartæ quæ inscribenda sunt. B. 45
- Visitatores similem quoq; chartam, priori superiori sigillatam, transmittere debent. C. 45
- Visitatores penas a generali capitulo inflictas, nisi urgente necessitate, immutare non præsumat. C. 45
- Visitatores in domibus quas visitant, moram nimiam non faciant, neq; nimium festinent. C. 45
- Visitatores ante primas aut post completorium non sint occupati in examinandis fratribus. A. 46
- Visitatores, diebus festis, vesperis & missis interesse studeat. A. 46
- Visitatores monentur semper vna cum socijs prandere in communi refectorio cum conuentu. A. 46
- Visitatores toto biennio autoritatem habent in excessibus corrigidis. B. 46
- Visitatores neminem a prioratu absoluere possunt: nisi in casibus supra memoratis. B. 46
- A visitatoribus priores misericordiam & absolutionem petere debent. C. 47
- Quando visitatoribus datur autoritas absoluendi, danda est in charta patente, aut viue vocis oraculo. C. 47
- Visitatores possunt officiales indifferenter absoluere, quando eis visum fuerit expedire. C. 47
- Visitatores nemini reuelēt excessus domorū quas visitant maxime infamiam tangentes, nisi priori superiori. A. 48
- Visitatores caueant ne socij eorum culpas aut modum visitationis domorum visitatarum sciant. A. 48
- Visitatores corrigan priores, qui fratribus suis dant licentiam profiscendi & amicos suos visitandi, seu ad ciuitates & vilas euagandi. C. 49
- Visitatores in domibus visitatis (quātum in eis est) pacem relinquant, salua correctionis disciplina. A. 49

Quid

Index statutorum:

- Quid in visitatione alius depositus: nemo inuestigare præsumat.** B.49
- Visitatores nullam faciant dispensationem in preiudicium statutorum.** B.49
- Visitatores non dent fratribus licentiam visitandi amicos, aut liquid huiusmodi, sine consilio & consensu sui prioris.** B.49
- Visitatores in quibus dispensauerint vel quæ ordinauerint seruanda: publicet in communi viue vocis oraculo, vel in scriptis notorię relinquat.** B.49
- Visitatorum dispensatio non durabit, nisi usq; ad futuram visitationem.** C.49
- Visitatores a domibus visitatis, munera cuiuscunq; quantitatis aut precij non accipiant, nec etiam beneficia spiritualia. Alioqui dicant in futuro capitulo culpas suas, disciplinam receperunt.** C.49
- Visitatores expensas factas vel faciendas recipient, ita ut domus remotior plus contribuat.** C.49
- Visitatores contributiones capituli recipiat, aut ipsi soluēt.** A.50
- Visitetur primū domus superior, & alię domus eidē vicinę.** A.50
- Si vterq; vel alter visitatorum mortuus fuerit, aut alia causa precepeditus: prior superior alium vel alios substituet, vel visitator superstes, collegam sibi assumere potest, maxime si in iteriōre fuerit.** A.50
- Visitatores domorum monialium visitationem non intermittant, si commissarius aut mortuus fuerit aut si vocatus non comparuerit.** B.50
- Visitatores restringant solennitates quæ fiunt ad primas missas fratrum, siue ad inuestitionem & professionē fratrum & sororum. Interdicitur etiam omnibus membris capituli, omnis iusus, choreq; cantilenę, porationes, & vsus quorumuis instrumentorum musicalium, & omnia festa & electionis regis & reginæ.** B.50
- Visitatores concedere possunt fratribus, ter soluere ieunium regulare,**

Index Statutorum.

regulare, & semel spaciamentum. C. 50
Inducentes sacerdotes, ut visitatoribus resistant, puniantur. C. 50
Visitatores restringant recreations & potationes in domibus
seminarum & alibi, & in diebus minutionum. C. 84.

¶ Finis Constitutionum Canonicorum Regularium capituli VVindesemensis.

Errata in his constitutionibus contenta.

Pagina 31. linea 7. lege legantur. Pa. 31. li. 14. lege culpa. Pa. 37. li. 7. le. sc. Pa. 39. li. 8. lege
exequenda. Pa. 54. li. vlt. le. scienter. Pa. 58. li. 2. le. librario. Pa. 58. li. 5. deleatur De pastor-
re & curatis, &c. Pa. 72. li. 9. & 10. le. humanitate. Pa. 104. li. 18. le. alea. Pa. 106. li. 12. lege
nullus. Pa. 107. li. 4. dele valoris. Pa. 124. li. 5. le. debet. Pa. 125. li. vlt. le. tricennarium. Pa.
133. li. 12. le. loca. Reliqua vero quia iam excussa erat & per Blockium, ut cernere est, cor-
recta & emendata intacta reliquimus.

¶ Blockius ad patres fratresq; capituli VVindesemensis.

Quid me tenentem regna siderei poli
Celoq; redditum planctu iubes
Senteire fatum: parcite. Nam uirtus mili
In astra, & ipso fecit ad superos iter.
Virtus in astra tendit, in mortem timor.

Exhortatio Blockij ad eosdem.

Nunquam stygias fertur ad umbras	Inclita uirtus, uiuere fortis:
Nec letheos scua per annes	Vos fata trahent. sed cum summas
Exiget auras consumpta dies	Iter ad superos gloria pandet.

¶ Visus liber prescriptus, nec quicquam iniuratum in eo est, quo
minus a catholicis imprimi aut legi posset. Anno. 1552. 27°
Augusti. Nicolaus a noua terra Episcop^o Hebronensis subscriptus.

¶ Ghesien byden houe van Otrecht tadiuys vande Bisscop
van Ebron hier bouē ghescreue Thof permitteert de pren-
tinghe vanden Reghel van sinte Augustijn bouē verhaelt,
Item Turecht den letzten Septembris. Anno. 1552.

G Scriners.

Dy fine litteris Statutorum dicitur /

Unde si fratres delictum modo, quomodo finis Statutorum
dicit pueritatem et iudicemque rebellis et rei captoris
primi debere / ut alteri timorem habent. Secundum
pp transgressus postea est non pro iustis quin sibi
sunt tunc nimis impunitas cuiusdam facit / ausus po-
nunt tempore pacis / peccator autem tunc puniatur
in profundo malorum poterit / hoc est secundum aug.
Oppositum dicitur pueritatem / Secundus ignorans hinc
scriptura unius delictum in primis factus contumelie
peccatorum rediisse / Et quoniam scilicet vel dissimilat
obi argumentum debet et possit consentire mala igit et
facientes mali peccatores consentientes pari pena punitur /
Cui ex quo natus summa commissa est / et de causa auctorum
apud iudicem dispositum ratuorum reddere cogitur
Inquit post primam aut secundam a mortis forme penam
penitentia proficiat / anterioriterque rei captori
ixi / quid superest ergo / nisi cogitetur inquit
facere quod faciendum est pro salute / ne peccat
ipse peccator cum illo quod cum corrigan potest
faciendo pene punitur /

6.22.49

A COMPENDIVM PRIVILEGIORVM

Capituli VVindesemensis.

Nno domini 1387. fundatum est monasteriū C_a-
nonicorum Regularium in VVindesem.

Monasterium in Eemstheyn, prope Dordracum
anno 1382.

Monasterium Mariæ prope Aernhem anno 1392.

Monasterium nouæ lucis prope hoern anno 1392.

Quatuor hæc monasteria, in vnum capitulare corpus colligata, impetrauerunt a Bonifatio priuilegia sequentia.

Bonifatius papa nonus, &c.

Capitulū generale singulis annis celebrabitur in VVindesē. B

Prior superior & reliqui priores omnes, obedientes erunt
capitulo.

Prior VVindesemensis, erit semper prior superior: potest
tamen superioritas ad aliam domum transferri.

Definitores singulis annis eligentur.

Definitores cum priore superiore, autoritatem habebunt
statuendi, corrigendi, reformandi, &c.

Quod a definitoribus ordinatur, ab omnib^o obseruabitur.

Constitutionum transgressio, non obligat ad culpam, sed
ad pœnam.

Priores singulis annis absolutionem petere debent.

In causis que capitulum generale expectare nequeunt: pri-
or superior habet autoritatem, capituli generalis.

Appellare nō licet, nisi ad capitulum generale, vel priorem
superiorem.

Visitatorum ordinatio, spectat ad definitores.

Vniformitas in officio diuino vbiq; seruanda est, secundum
ordinarium ecclesiæ Traiectensis: exceptis quibusdā historijs.

Prædictis priuilegijs, gaudebūt non solum monasteria iam
fundata, sed & fundāda, quæ se capitulo VVindesemensi sub-
secerint.

A

Mona-

Compendium priuilegiorum.

A Monasterium regularium prope Amstelredamū, similiter & monialium in Amstelredamo, initium cepit anno. 1394.

Monasteriū in Vredensvuego, prope Noerhoern, āno eodē

Monasterium sancte Agnetis prope Zvvollam, anno 1398.

Monasterium vallis angelorū in Leyderdorp, anno. 1400.

Capitulum VVindesemense octo tum virorum monasteria complectens, impetravit a Frederico de blanckenhem, approbationem & confirmationem omnium a bonifatio nono concensorum. Quam concessionem, ecclesia Traiectensis etiam sui suggilli appensione roborauit.

B Idem episcopus Traiectensis, ex commissione domini Innocentij papæ 7. absoluit omnes capitulo VVindesemensi subiectos, a constitutionibus benedicti papæ duodecimi, satis grauius: videlicet de fratribus, ad studia mittendis, de animalibus in monasterijs non nutriendis, de alienatione, de mutuis, de registris & inuentarijs, de capitulo culparum singulis diebus seruando quodq; omnes dormirent in una domo, nec haberent cellas separatas. Et hæc omnia, sub pena excommunicationis.

Monasteriū in rugge prope Brielis fundatū est anno. 1405. & anno sequenti capitulo incorporatum.

Sub idem tempus alia tria initium sumpserūt, videlicet prope Haerlem, in Thabor, & prope Boemel.

Anno itaq; domini 1407. Capitulum VVindesemense duodecim continebat monasteria. Quibus addita sunt anno. 1413, septem monasteria brabantiae, agente domino Petro episcopo Cameracensi, cardinali & legato a latere, videlicet Viridis vallis, Rubee vallis, Septem fontium, Korsendonck, Bethleem prope Louanium, in Throno prope Grobbendonck, & monialium sancte Barbaræ in Thenis:

Dictus autem dominus Petrus Cameracensis, post hæc unisonem multa priuilegia in. xxii. literis, nostro concessit capitulo, quæ tamen fere omnia etiam in aliorū summorum pontificum diplomatis, continentur & confirmantur, demptis paucis

quæ

Quæ sequuntur.

A Si aliquis conuentus eligendi potestate priuatus fuerit : elec-
tio deuoluitur ad capitulo generale, vel priorem superiorem
aut si conuetus maluerit, ad ipsos vocatos priores. In domo ve-
ro superiore: electio & confirmatio deuoluitur ad priorē antiqui-
oris domns, vel ad vocatos priores, dūmodo fratribus placuerit

Priores ad electionem votati, errores tam personæ electæ,
quam eligentium vicio, tam in forma quā alias quomodocunq;
& quacunq; ex causa obortos aut cōmissos, corrigere, emendare
interpretari, defectus supplere, electum (si indignus iudicatus fu-
erit) reprobare, eligentes suis vocibus priuare, priuatis vero vel
a iure vel ab homine voces suas restituere, inhabiles habilitare,
dubia pro eorum libere voluntatis arbitrio, interpretari, electi-
onem quoq; ipsam cōfirmare aut infirmare (si ita iudicauerint)
autoritate apostolica poterunt.

B Si in futurum, quecunq; vtriusq; sexus nostri ordinis mo-
nasteria, de suorum ordinariorū consensu, generali nostro capi-
tulo se submittere & incorporare voluerint : eisdē capituli pri-
uilegijs & gratijs, vti, frui, & gaudere valebunt.

C Si priores, conuentus, aut personæ quecunq;, per se vel per
alios, sese ab obedientia capituli conati fuerint dimembrare, aut
subtrahere, aut literas vel quęlibet alia suffragia impetraverint,
aut impetratis consentire cum effectu præsumperint : ipso fa-
cto sententiæ excommunicationis subiacebunt. A qua non e-
runt absoluendi, nisi per capitulo generale, aut certos capituli
commissarios.

Indulgenciæ certæ conceduntur, occupatis in capitulo ge-
nerali vel in visitationibus & omnibus verbum dei audientibus
ad nomen quoq; Iesu & Marię, sanguinis prēciosi, & vteri virgi-
nis, humiliter inclinantibus.

Interdictitur omnibus ordinarijs eorumq; vicarijs a nostris
quicquam exigere, sub prætextu cuiuscunq; consuetudinis, vel
alio quoq; modo, pro fratum ordinationibus, aut vasorum

Compendium priuilegiorum.

A consecrationibus, &c.

Astringi non possumus, ratione cuiuscunq; iucundi aduentus aut primarum præcum, vt recipiamus quenquā ad commorandum nobiscum : nisi quem maior & senior pars conuentus dignum iudicauerit.

Horas canonicas soluere possumus, secundum libros loci vel monasterij vbi fuerimus, vel quos magis prop̄tos habuerimus.

Lectores mensē aliquid prægustare possunt.

Dietæ, siue tractatus causarum secularium, in nostris monasterijs seruari non debent.

B **L**ibertas ecclesiastica suffragari non potest criminosis ultra triduum, sed ad iudicium extrahi poterunt absq; violatione ecclesiastice libertatis. **A**ttamen libertas non debet uiolari, in templis & cemiterijs, alijsque locis, episcopalī benedictione consecratis.

B **B**ona usuraria prauitate, seu alias iniuste acquisita quorum veri domini ignorantur, licite recipere possumus.

Non consulitur hoc priuilegium traduci in usum. Huiusmodi enim bona, debetur ueris pauperibus illis, qui sunt incole illius regionis, ubi huiusmodi iniusta, sunt acquisita.

B **B**ona nobis data ad p̄tantias aut ad aliū quemcunq; usum : in alios usus conuertere possumus, dum modo nostris conuentibus, id ipsum utilius usum fuerit.

C **P**rogressu temporis alia virotum monasteria octo, & monialium quatuor, capitulo generali inserta sunt, videlicet, **B**irket, **V**allis pacis, **E**lzinghen, prope **E**ndouiam, **E**zinghen, **B**odinghen, in tongris, **I**n **A**emstelredamo, **D**iepeueen, **B**ronopia, **H**ierusalem.

A **P**er idem tempus : missum est ad Martinum papam quintum, & bulla sequens impetrata.

Martinus ep̄scopus seruus seruorum dei, dilectis filijs sanctæ Mariæ in **V**vindesem, & Saluatoris mundi in **E**enstheyn, ac nemorum beatæ Mariæ prope Noerthoern, nec non sanctæ Mariæ viridis vallis, sancti Pauli Rubeq vallis, & Mariæ in Korsendonck, Traiectensis monasteriensis, ac Cameracensis diocesum, aliorūq; vestro capitulo generali de **V**vindesem subiectorum,

Bulla Martini pape quinti.

5.

iectorum, per priores solitorum gubernari, ordinis sancti Augustini monasteriorum prioribus, rectoribus, & conuentibus, salutem & apostolicam benedictionem. **S**ponsa christi sancta mater ecclesia, nullam maculam neq[ue] rugam habens, sub unitate fidei, religionum diuersitate, non mediocri venustate decoratur. **Q**uae licet una dici possit & debeat, propter suorum ciuium unitatem: suis tamen per orbem domibus distributis, superne retinet ciuitatis exemplar, quae cum sit unica, multas tamen habet (testante domino) mansiones. **H**ec est quidem veteris testamenti arca Noe, miro studio fabricata, mansiunculas habens & carceras. **H**ec Ioseph mystici, tunica polymita, h[ab]et ipsius domini vestris inconsutilis, sed desuper contexta per totum: ut ex his patet, & ipsius ecclesiae unitas, quae regularium distinctionem professionum non abiicit, & eorum diuersitas, que materni corporis, nec tollit nec lacerat unitatem. **A**d hanc sane mirabilem pulchritudinem, qua splendet & splenduit, quasi quadam varietate circundata, ipsa mater, retroactis temporibus adiecit plurimum ordo vester: qui sicut a suis primordijs, post beatos apostolos Christi per regularia sancti patris Augustini instituta, luculenter per orbem effloruisse dinoscitur: ita etiam nunc diuina propiciante gratia, his nouissimis temporibus, eundem ordinem in monasterijs vestris, per discipline regularis & fraternae visitationis obseruatiam, felici pullulatione reflorere, & uberrimam exinde animarum frugem deo referri, leti gratulamur. **V**nde nimis sedes apostolica, non solum se vobis gratiosam reddere habet, verum etiam largifluas in tantæ rei fauorem, manus (vestra hactenus causam tanquam fibi subseruientem, promouendo, dirigen do & confouedo) porrigere deliberat adiutrices. **H**inc est quod nos ante omnia vestram capitularem colligationem, tam ab ipsa sede apostolica per nostros predecessores, vel eiusdem sedis legatos, quam etiam a locorum ordinariis vobis vestrisque monasterijs, pro regulari disciplina stabilienda, datam & concessam, ratam habentes & gratia, eam autoritate apostolica approbamus,

Confirmatio pri uilegorum, ha ctenus concessio rum, cum sup plicatione omnium defectuum,

A 3 & etiā

6.

A **Bulla Martini, papæ quinti.**

A & etiam cōfirmamus. **Omnis nihilominus, si qui fortasse in huiusmodi vestre colligationis primordijs vel processibus cōmissi fuerint defectus, vt pote, si consensus ordinariorum, capitularū, metropolitanorum, & cathedralium ecclesiarum, vel etiam aliquorum fratrum conuentualium non interuererit, vel si in electionibus seu institutionibus priorum monasteriorum vestrorum, ex iuris ignorantia vel alias quolibet erratum fuerit, eadē autoritate per hæc scripta supplemus.** **Vosq; & vestra monasteria & cōuentus, vnum capitulare corpus efficientes, de nouo ad inuicem inseparabiliter coniungimus, & in perpetuum colligamus.** Concedentes vobis de vberioris gratiæ largitate, præsertim pro diuini cultus & synceræ religionis augmēto, vt quecūq; alia monasteria ordinis vestri, iam fundata vel in posterum fundanda, dummodo duæ partes vniuscuiusq; talis monasterij, in hoc consenserint, & consensus diocesani accesserit, possint se libere vestro generali capitulo submittere, colligare, & confirmare, ac etiam omnibus & singulis gratijs & priuilegijs vobis concessis & concedendis, vti & gaudere. **Hoc pro bono vuniformatis adiestro, quod præsidentes talibus monasterijs, quoq; nomine censeātur, postquam vobis colligati fuerint, deinceps prioris nomine fungantur, nisi forte exempti fuernit, vel immedieate sedi apostolicæ subiecti.** **Igitur pro regulari disciplina stabilienda, & pro decore sancte religionis in monasterijs vestris perpetuo conseruando, statuimus & ordinamus.** In primis vt annis singulis sicut hactenus consueuitis, in monasterio beatæ Mariæ in VVindesem, eiusdem ordinis Traiectensis diocesis, cui tu filii Ioannes prior ad præsens præesse dinosceris, generale capitulum ad instar fratrum ordinis carthusiæs celebrare debeatis. In quo quidem capitulo, prior eiusdem monasterij de VVindesem existens pro tempote, tanquam superior præsidebit nisi propter notabilem necessitatem & euidentem utilitatem, eorundem monasteriorum vestrorum, in duabus capitulis generalibus & continuis, omnes diffinitores concorditer eandem superioritatem

Capitularis uino presentium & futurorū.

B **C** **Capitulum generale singulis annis seruandum est in VVindesem; nisi, &c.** **superioritas trans ferri potest.** **& lo-**

& locum eiusdem capituli generalis, cum suis priuilegijs, ad ali-
quod aliud monasterium eiusdem vestri ordinis & capituli, du-
xerint transferendum. Potest tamen idem generale capitulum,
propter aliquam necessitatem occurrentem, in aliquo alio mo-
nasterio eidem capitulo subiecto, per priorem superiorem, vel
vices eius gerente, & per alios priores monasteriorum vestro-
rum, qui pro tempore erunt celebrari. **Cui quidem capitulo ge-**

Capitulo gene-
rali omnes obe-
dire tenetur.

torum, firmiter obedire teneamini. Nec liceat alicui eorum de-
monasteriorum personæ, quacunq; de causa seu occasione ad a-
liquem, præterquam ad generale capitulum vel ad priorem su-
periorem pro tempore (quem eandem autoritatem & potesta-
tem, in singulas personas ipsorum monasteriorum quam etiam
proprij priores in eas habent, habere volumus & decernimus)
quolibet appellare. Et insuper in eodem capitulo, annis singu-
lis elegantur definitores qui vna cum priore superiore, plenari-
am (autoritate apostolica) potestatem habeant, defectus quo sli-
bet personarum predicatorum puniendi & corrigendi, & easdem
(si oportunum fuerit) ad alia monasteria eiusdem ordinis trans-
mittendi, ac etiam predicos priores & priorissas monasteriorū
mulierum, sic subiectorum, destituendi, instituendi, confirman-
di, necnon deformati, statuendi, interpretandi, ac etiam in me-
lius immutādi, omnia & singula, quæ secundum regulam beati
Augustini, pro pace & utilitate communi, pro regulari discipli-
na dictorum monasteriorum conseruanda, visa fuerint expedi-
re. Et quicquid ab eis vel saltem a maiori parte ipsorum defini-
tum, statutum, seu in melius immutatum, & per tria capitula ge-
neralia continua approbatum fuerit; plenam habeat in omni-
bus monasterijs vestris firmitatem.

A
Appellare non
licet, nisi ad capi-
tulum.

Prior superior
habet eandem au-
toritatem in sin-
gulas personas,
quam proprij ha-
bent priores.

C
**De definitori-
bus & eorum au-
toritate.**

**Definitores in-
terpretari, & in
melius immuta-
re possunt, quæ
secundū regulā
beati Augustini
visa fuerint ex-
pedire, quicquid
ab omnibus vel
a maiori parte
definitū fuerit,
ab omnibus ob-
seretur.**

Hic patet statuta & decreta dif-
finitorū per tria capitula continua approbata, esse statuta apostolica: quia per huiusmo-
dī definitores, tanquam per commissarios apostolicos sunt solenniter edita. quare pre-
dicti definitores, ea infringere, tollere, mutare, aut interpretari non poterit.

Hoc pro-

8.

A **Bulla Martini, papæ quinti:**

**statuta non ob-
ligat nos ad cul-
pam.**

**In capitulo o es
absolution  pe-
tere debent.**

**Prioratus magis
of cium quam
dignitas esse u-
tur.**

B **Hoc prouiso, quod huiusmodi & qu cunq; c stitutions vestre neminem ad culpam oblig t, sed ad penitentiam, siue in statutis vestris comprehensam, siue a capitulo generali, vel a visitatoribus, vel prioribus infligendam: nisi (quod absit) quis eas transgredi pr sumperit ex contemptu. Et in quo etiam capitulo, omnes & singuli priores huiusmodi subiectorum monasteriorum, qui tunc fuerint, teneantur per se vel suas literas, singulis annis, a superiorum officio seu regimine prioratum petere se absolvi. Verum quia prioratus vestri, magis officia quam dignitates esse videntur, propter facilem ab eisdem sine strepitu iuris absolutionem,**

cum etiam copia personarum utiliter præsidentium frequenter non habetur, & quia nonnunq; illegitimi nati multis virtutibus & magna morum probitate decorantur: concedimus vobis de gratia speciali, ut capitulo generale, vel prior superior, cum tabulis illegitimis, quemcunq; etiam natalium defectum patientibus, ut eo n  obstante, prioratus, & alias dignitates, ac officia monasteriorum vestrorum, nec non curam animarum (si ad ea electi & confirmati seu alias rite deputati fuerint) recipere & tenere possint, autoritate nostra valeant dispensare.

Hic conceditur no-
stris conuentibus eligere, & prioribus ad electionem vocatis confirmare posse illegiti-
mum: sed ipse electus & confirmatus, nullam in officio suo administrationem atten-
bit, donec per capitulo generale, aut priorem superiorum secum fuerit dispersum;
quoniam capitulo generale, autoritate apostolica suscultur, huiusmodi dispensatio-
nem sibi reseruavit.

A **Pr terea in eodem capitulo per dissinitores**

**visitatorum au-
toritas.**

C **pro singulis monasterijs visitandis, certi deputentur visitatores**
qui plenam generalis capituli in singulis monasterijs qu e visi-
tant autoritatem habeant ordinandi, & disponendi, ac etiam ex-
cessus tam in capite quam in membris, secundum regulam &
statuta ordinis corrigendi, & si oportunum fuerit, etiam priores
ex certis causis in statutis comprehensis, a prioribus absoluendis, & alios canonice electos confirmandi, eisdemq; cur  animarum committendi.

Vigore istius articuli, nostri priores & prioriss  in suis
prioribus, sunt autoritate apostolica confirmati: quare nulla inferiore autoritate sunt
dissitendi. **Verum si obicitur, quod huiusmodi nostri priores & prioriss , per pri-**
spondentur, quod autoritas generalis capituli, est autoritas apostolica, prout in isto arti-

In ob-

A Bulla Martini pape quinti.

9.

In obitu vel cessione cuiuscunq; prioris dictorum monasterio-
rum vestrorum, duo priores vel visitatores vocandi sunt, ad in-
teressendum electioni, sine quibus electio celebrata, eo ipso, nul-
la sit: qui & ipsum electum autoritate generalis capituli confir-
ment, eiq; curam animarum committant. Et si in electione hu-
iusmodi, ex ignorantia iuris, in persona electa, aut ex ratione eli-
gentium, seu in forma electionis, aut alias quomodo libet erra-
tum fuerit: generale capitulum, aut prior superior, poterit hu-
iusmodi supplere defectum, vel etiam eandem cassare electionē.
A Nec quis postquam in priorem electus fuerit, electioni de se
factæ, renunciare debet: nisi de consensu capituli generalis vel
prioris superioris, aut priorum ad electionem vocatorum, qui-
bus etiam ad consentiendū electioni huiusmodi obedire omni-
no teneatur. Cum vero conuentus aliquis, quacunq; de causa
iure eligendi priuatus fuerit: electio & confirmatio huiusmodi
ad capitulum generale, vel eo dissoluto, ad priorem superiorē,
immediate deuoluatur, quam tamen electionē seu confirmatio-
nem sic deuolutam, idem prior superior, visitatoribus siue pri-
oribus ad electionem vocatis committere potest: **Quod si hæc**
omnia in monasterio superiore, dum ipsum, priore caruerit, fa-
cienda contigerint, priores ad electionem votati, interim in his
& in alijs occurrentibus, autoritatē generalis capituli concernē-
tibus, vicem prioris superioris supplebunt, donec dicto mona-
sterio, more per omnia īā dicto, prouisum fuerit de priore. **Qui**
quidem prior superior, plenam habeat semper autoritatem ge-
neralis capituli, in causis infra annum emergentibus determinā-
di, quæ ad generale capitulum commode differri nequierint,
& in causis arduis similiter infra annum occurrentibus, aliquos
de prioribus per generale capitulum sibi assignatis, cum sibi vi-
sum fuerit, ad priuatum capitulum conuocandi: qui vna cum
ipso & cum conuentu monasterij superioris, plenariam æque ge-
neralis capituli habeat potestatem. Potest tamen hæc autoritas
prioris superioris per generale capitulum restringi, & iterum re-
stringi.

B *Electio & confir-
matio priorum.*

*Si in electione
erratum fuerit,
capitulū uel pri-
or superior sup-
plere potest uel
electionem cas-
sare.*

C *Electio de se
faſtere renunciare
nemo potest.*

D

*Si conuentus al-
quis iure eligē-
di priuatus fue-
rit ad capitulum
generale electio-
ne deuoluitur, quā
tamen prior su-
perior commit-
tere potest prio-
ribus ad electio-
nem uocatis.
In domo superi-
ore priores vo-
cati locū prioris
superioris sup-
plebunt.*

E

F *Prior superior
infra annū ple-
nam habet auto-
ritatem.*

*Capitulum pri-
uatorum.*

G *Prioris superio-
ris autoritas po-
tentia restringi.*

B *Iaxari;*

A Taxari: quando eidem capitulo visum fuerit expedire. Deniq^{ue} volumus & ordinamus, vt in libris & ordinarijs diuini officij formitas.

Cū ad alia monasteria capituli nostri uenerimus: possimus horas canonicas soluere secundū morem ipsorū. Clerici siue presbyteri seculares, vnde cūq; fuerint apud vos pro tempore cōuersantes, siue religionē attentantes, siue etiā apud monasteria monialium generali capitulo vestro subditorū, pro eorum ministerio residentes: similiter in horis canonicas secundū ordinariū vestrū satisfacere possint. De habitu quoq; vestro, ut in omnibus monasterijs capituli vestri, uniformitas & simplicitas obseruetur: statuimus & ordinamus, vt cappae vestre infra & extra monasteria deferendē de nigro sint panno, & nullo alio colore admixto, desuper caputium aptum, & aliquātulum amplū habentes, secularium capucij non conforme, vt videlicet, siquādo capiti superponatur, posterius non erigatur in cristam, & vt demissum scapulas decenter operiat. Tunicę vero de albo sint panno, & pellicia & almucia de pellibus ouinis: pellibus sylvestrib⁹, ab omni vsu vestro sequestratis. Superpellicia quoq; subtilia siue roqua, more vestro consueto. Conuersorum autem

Pelles sylvestres
ab omni usu se-
questrentur.

C subtilia siue roqua. Ad alium ordinem nemo accedit pretextu striatioris religiosis, nisi forte ad ordinem carthusiensium. Prohibeturque ceteris omnibus ne nostros recipiant. Conuentus quoque a capitulo generali dimicrare se non posset.

Deinde attendentes quod decet & expedit, vt iuxta doctrinam apostoli, vnuſquisq; in ea qua vocatus est vaccinatione permaneat, & ne leues & instabiles, seu correctionis impatiens, euagandi habeant occasionem, & fratres suos scandalizent: statuimus & firmiter prohibemus, ne vestra capitularis colligationis aut professionis quisquam, prior aut cōuentus, seu persona publica vel priuata, de obedientia vestra, postquam professus fuerit, vel eidem generali capitulo se submiserit, alicuius vanitatis instinctu, vel districtioris religionis obtētu, se suum conuentum seu propriam personam aut alterius, ab eodem capitulo, dimembrare audeat, vel quomodolibet separare siue discedere,

cedere, sine capituli generalis vel prioris superioris licentia petita & obtenta. Ac etiam omnibus & singulis pralatinis & alijs praidentibus, necnon conuentibus, & personis, mendicantium & aliorum ordinum quorumcunq; ne illis quoquomodo, absq; consensu capituli vestri generalis, vel prioris superioris, aut licetia sedis apostolice, eis per speciales eiusdem sedis literas, plenam & expressam ac de verbo ad verbum, de praedictis mentionem facientes, concessa, recipere presumant, districtius inhibemus, nisi forte, aliqua persona ad ordinem carthusiensium se transferringens, in eo profiteri voluerit, decernētes ex tunc, si secus factum fuerit, transitum & receptionem talium, irritos & inanes, felicis recordationis Innocentij pape tertij, prædecessoris nostri & alijs constitutionibus in contrarium editis, non obstantibus quibus-
 cunq;. Volumus etiam, & apostolica vobis autoritate concedimus, quod consecrationes ecclesiarum, altarium, cimenteriorum, vasorum ornamentorum, & ordinum ministrations, si episcopi diocesani & locorum super hoc rogati aut requisiiti, ea ut debent & tenetur, facere recusauerint, seu noluerint: a quibuscūq; alijs antistitibus catholicis, gratiam & communionem apostolicae sedis habentibus, petere & recipere valeatis. Necnon ut tempore generalis interdicti ianuis clausis (excommunicatis & interdictis exclusis) missas & alia diuina officia, in praesentia huiusmodi & aliorum dicti ordinis fratrum & familiarium, celebrare seu celebrari facere, & eis quoties expedierit, ecclesiastica sacramenta ministrare, ac defunctos vestros ac alios ibidem sepulturam eligentes, ecclesiasticæ sepulturæ, sine solennitate tradere, dummodo vos vel ipsi, causam huiusmodi non dederitis interdicto, nec id vobis vel illis contigerit specialiter interdici. Quodq; etiā vos altaria habere portatilia super quibus in domibus & gran-
 gis ac alijs locis vestris, in quibus fuerint oratoria, cappelle, siue loca ad huiusmodi diuina celebrandum congruentia, & honesta, huiusmodi missas & diuina officia, etiam antequam elucescat dies, circa tamen diurnam lucem, si res exegerit, sine alieni iuri-

De consecratio-
 ne ecclesiarū aut
 altarium & or-
 dinum ministra-
 tiones aduocare
 possumus quē-
 cūque episcopū.

C
 Tempore inter-
 dicti diuina cele-
 brare possumus
 ianuis clausis &
 exclusis interdi-
 ctis.

De altariis por-
 titilibus.

Bulla Martini, papa quinti.

A præiudicio, similiter celebrare, vel ab alijs rite celebrari facere, lie-
bere & licite valeatis. Nec sitis astricti, propter excommunicati-
os qui forsan ad loca vestra pro tempore accesserint, postquam
a locis recesserint eisdem, cessare a diuinis, aut vitare excommuni-
catos, nisi vobis in specie, vel secundum formam iuris, fue-
rint denunciati. Quodq; de bonis vestris, infra septa vel limites
monasteriorum vestrorum consistentibus, quæ proprijs mani-
bus vel sumptibus excolitis, de quibus aliquis hac tenus non
percepit, aut de nutrimentis animaliū vestroruū decimas soluere
aut dare minime teneamini. Liceatq; etiam vobis, quæcunq; bo-
na monasteriorum vestrorum, præsentia, & futura pro utiliori-
bus commutare bonis seu vendere, & præcium in maiorem co-
rundem monasteriorum vestrorum conuertere utilitatem. Po-
stremo, ut præmissa omnia & singula, perpetuam habeant robo-
ris firmitatem: districtius prohibemus, ne ordinarij locorum,
vel quicunq; alij, cuiuscunq; status dignitatis, vel potentia fue-
rint, præsumant immutare, vel infringere, seu impedire, ea quæ
per generale capitulum, vel per visitatores seu commissarios e-
iusdem, de electionibus, vel institutionibus, seu destitutionibus
priorum & priorissarum, vel etiam de correctionibus & discipli-
nis secundum regulam & statuta ordinis vestri, ordinata fuerint
vel disposita. Volentes equidem & autoritate apostolica statui-
mus: ut capitulum generale, vel prior superior seu etiam visita-
tores, omnes & singulos in dictis monasterijs professos contra-
dictores & rebelles ordinis, & statutorum, ac concessionum no-
strarum, ad omnimodam subiectionem & obediētiā, per cen-
suram ecclesiasticam, & alia iuris remedia, appellatione quacūq;
remota, compescere valeant, vocato etiam ad hoc, si opus fuerit,
auxilio brachij sacerdotalis. Hæc autem omnia & singula, quæ pro
regulari disciplina in monasterijs stabilienda, per præsentes cō-
cedimus & statuimus: etiam ad omnia & singula alia monaste-
ria tam virorum quam mulierum præsentia & futura, quæ dicto
capitulo generali subiecta vel colligata sunt, aut subiuncti aut colli-

gari

B decimas de his
que proprijs ma-
nibus aut sum-
ptibus colimus
de quibus hac-
tus nemo perce-
pit & de anima-
libus nostris da-
re nō tenemur.

B ona monas-
trū uēdere, & in
meliorem usum
comutare licet.

C ut nemo cuius-
cunque dignita-
tis fuerit, pri-
mat infringere
vel impeditre ea
que per capituluū
generale uel vi-
sitätōes uel cō-
missarii ordi-
nata fuerint.

Vult etiam sum-
mus pōtīfex ut
capituluū genera-
le, prior superi-
or, seu etiā vi-
sitätōes, omnes
fratres rebelles
omni appellati-
one postposita,
p̄ cēfū ecclesia-
sticā ad subiecti-
onē & obedien-
tiā cōpellant.

A Bulla Martini papæ quinti.

n.

gari contigerit, eorumq; conuentus & personas, extendi volu-
mus, & extendimus, eaq; quibus etiam per aliquam generalem
reuocationem aut alias per sedem apostolicam vel legatos eius,
seu alias quouis modo, nisi de ipsis, & eorum toto tenore, de ver-
bo ad verbū mentio specialis habeatur, derogari nolumus, per-
petuo valitura. Ac quicquid in contrarium per locorum ordi-
narios, aut alios quoscunq;, quouis modo attentari contigerit,
prædicta autoritate apostolica, irritum & inane decernimus per
præsentes. Interpretationem vero seu declarationem omnium
& singulorum dubiorū seu obscuritatum, si quæ forsan in præ-
missis seu circa ea vel ipsorum aliquod seu aliqua exoriri conti-
gerit: capitulo generali duntaxat reseruātes. Non obstantibus
tam fælicis recordationis Benedicti papæ duodecimi, prædeces-
soris nostri, quæ quamuis de ordine vestro edite sint, non tamen
fuerunt in prouincia vestra & in quibusdam alijs prouincijs (vt
asseritur) particulariter promulgate, seu moribus viuentium ap-
probate, quām alijs quibuscunq; constitutionibus apostolicis,
nec nō statutis, cōsuetudinibus & ordinationibus, ordinariorū,
prouincialiū, metropolitanorū & cathedralium ecclesiariū, mo-
nasteriorum & aliorum locorū, eiusdem ordinis seu religionis
vel etiam per quoscunq; vestrū prius forsan factis, vel ordinatis,
præsentium fortassis, confirmationis, colligationis, cōstitutionū,
privilegiorum nostrorum, tenori contrarijs, iuramentis, pactis,
votis, cōfirmationibus apostolicis, aut quibusvis firmitatibus ta-
lijs roboratis, quorūcunq; tenorum existat, per quę præsentibus
nō expressa vel totaliter non inserta, eorū effectus impediri vale-
at, & de quibus quorumq; totis tenoribus, habenda sit in literis
nostris mentio specialis. A quibus necnon iuramentis, & votis
huiusmodi (in quantum præmissis obuiant) ac etiam synodoriū
vitationibus (illis exceptis qui in parochialibus ecclesijs resi-
denter) vos omnes & singulos tenore præsentium absoluimus, ce-
terisq; contrarijs non obstantibus quibuscunq;. Verum etiam
quia sicut afferitis, præmissam pro maiori parte vobis retroactis

Infpetratio du-
biorum reserua-
tur capitulo ge-
nerali.

B Constitutiones
Benedicti papæ
xii. prædictis ob-
stare nō possunt
neq; constituti-
ones quæcunq;.

C A synodoriū us-
tationibus oēs
absoluimur.
Ratificantur &
approbatur con-
cessa p pōtifices,
aut legatos, tem-
pore seismatis, q
forte plenam au-
toritatē non ha-
habuerunt.

Bulla Martini papæ quinti.

A temporibus, per eos qui tempore scismatis pro Romanis pontificibus se gerentes, seu eorum legatos, aut locorum ordinarios ipso durante scismate, concessa fuerint: vosq; multa ex ipsis (occaſione conſeſſionum huiusmodi) exercuistiſtis vſq; nunc, ac timeatis ipsos legatos ad ſingula talia, potestatem ſufficientem non habuiffe, seu ordinarios ipſos de ſua ordinaria potestate, ea facere non potuiffe: nos volentes in hoc uestras ſeruare conſcientias, omnia & ſingula per vos, talium occaſione confeſſorū, alias tamen rite gera & facta, autoritate apostolica predicta, ratifica- muſ & approbamus. Nulli ergo omnino hominum liceat hāc paginam noſtrāe approbationis, confirmationis, ſupplementationis, coniunctionis, colligationis, confeſſionis, ſtatuti, ordinationis, voluntatis, conſtitutionis, prohibitionis, decreti, inhibitionis, extensionis, reſeruationis, abſolutionis, & ratificationis, infringe-re vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc atten- re preſumpferit: indignationem dei omnipotentis, & beatorū Petri & Pauli apostolorum eius, ſe nouerit incurſurum. Datum Florentiæ quinto decimo calendas Aprilis. Pontificatus noſtri anno tertio, ſcilicet. Anno domini. 1420.

Sub Martino papa eius nominis quinto, Capitulum Nuſſienſe quod conſtabat duodecim monaſterijs, ſeſe copulauit ac ſubmisit Capitulo VVindeſemenſi, atq; ita ex duobus vnum eſt conflatum. Anno domini. 1430. Et catalogus mutatus eſt.

C Post hēc & alia monaſteria capitulo VVindeſemenſi addita ſunt, catalogo non mutato.

**CATALOGVS CONTINENS NOMINA DO-
morū Canonicoſ ſuorum Regulariū Capituli VVindeſemenſi.**

D Omus beate Mariæ virginis in VVindeſem prope Zvoul-
lam, dioceſis Traiectensis.

D omus beatæ Mariæ virginis prope Nuſſiam, dioceſis Colo-
nienſis.

D omus beatæ Mariæ virginis in viridi valle prope Bruxellam
in Bræ-

Catalogus generalis omniū domorum:

15.

- in Brabantia, dioecesis Cameracensis. 3. A
- Domus beatæ Mariæ in bethleem Zvuolle, dioecesis Traiectensis. 4.
- Domus sancti Pauli, in rubea vallæ prope Bruxellam in brabantia, dioecesis Cameracensis. 5.
- Domus beatæ Mariæ virginis & duodecim apostolorum in Traiecto, quæ dicitur ad Regulares. 6.
- Domus sancti Saluatoris in Eemstheijn prope Dordracum in holländia, dioecesis Traiectensis. 7.
- Domus beatæ Mariæ in septem fontibus prope Bruxellam in brabantia, dioecesis Cameracensis. 8.
- Domus fontis beatæ Mariæ prope Aernhem in Gelria, dioecesis Traiectensis. 9.
- Domus Nouæ lucis beatæ Mariæ prope Hoern in holländia, dioecesis Traiectensis. 10.
- Domus sancti Ioannis euangelistæ prope Amstelredamum, nunc in heylo prope Alcmariam, dioecesis Traiectensis. 11.
- Domus in nemore beatæ Mariæ prope Noerhoern in vvestphalia, dioecesis Monasteriensis. in Vredenfreghe. 12.
- Domus beatæ Mariæ in korsendonck in Brabantia prope Turnhout, dioecesis Cameracensis. 13. C
- Domus Montis sanctæ Agnetis virginis prope Zvuollam, dioecesis Traiectensis. fundat. 1398. in diu Anno nat. 14.
- Domus beatæ Mariæ in vallæ angelorum in Leyderdorp in holländia, dioecesis Traiectensis. fundat. a. 1400. 15.
- Domus beatæ Elizabeth viduæ prope Brielis in Zelandia, dioecesis Traiectensis. fud. a. 1406. 16.
- Domus beatæ Mariæ in Gaesdonck prope Goch in gelria, dioecesis Coloniensis. 17.
- Domus beatæ Catherinæ in Nouimadio in gelria, dioecesis Traiectensis. 18.
- Domus visitationis beatæ Mariæ prope Haerlem in holländia, dioecesis Traiectensis. fund. nova ann. 1406 19.
- Domus sancti Saluatoris in Thabor prope Snekam in Frisia, dioecesis

Catalogus generalis omniū domorum.

- A ocessis Traiectensis: fundat^{ur} nova ab^t 1406 20.
Domus beatæ Mariæ in Bethleem prope Louanium in brabā^a
 tia, dioecesis Leodiensis. 21.
Domus sancti Meynulphi confessoris in Bodiken, dioecesis Pa^a
 denburnensis. 22.
Domus stagni beati Petri apostoli prope Boemel in Gelria, dio-
 cesis Traiectensis. fundat^{ur} circa ab^t 1406. 23.
Domus beatæ Mariæ in Remersvael in Zelandia, dioecesis Tra-
 iectensis. 24.
Domus Throni beatæ Mariæ prope Grobbendonck in Brabā^a
 tia, dioecesis Cameracensis. 25.
R Domus sancti Ioannis baptistæ vrbis Aquisgrani, dioecesis Leo-
 diensis. 26.
Domus beatæ Mariæ in Bircket prope Amersfordiam, nunc cu-
 riæ beatæ Mariæ in Amersfordia, dioecesis Traiectensis. 27.
Domus vallis pacis prope Traiectum, nunc sancti Ioannis in A-
 mersfordia, dioecesis Traiectensis. ord. nov. Rijp ab^t 1417. 28.
Domus vallis beatæ Mariæ prope Oudenaerden in Flandria, di-
 oecesis Tornacensis. fundat^{ur} circa ab^t 1417. 29.
Domus beatæ Mariæ in dumo prope Endouiam in Brabantia,
 dioecesis Leodiensis. fundat^{ur} circa ab^t 1420. 30.
Domus campi beatæ Mariæ in Oostfrisia prope Esinghen, dioce-
 sis Bremenfis. capto monachorum circa ab^t 1420. 31.
C Domus montis beatæ Mariæ in Bodinghen prope Zyberch in
 terra Montensi, dioecesis Coloniensis. incognit. nra ab^t 1420. 32.
Domus sancti Saluatoris in Euvich prope Attendoren, dioecesis
 Coloniensis. 33.
Domus passionis Christi & beatæ Mariæ in Tongris, dioecesis
 Leodiensis. fundat^{ur} circa ab^t 1424. 34.
Domus beatæ Mariæ in Wittenberch in saxonia, dioecesis Hil-
 desheimensis. 35.
Domus sancti Martini in Lunenkercke nunc Achlum in Frisia
 prope Herlinghen, dioecesis Traiectensis. 36.
Domus

Catalogus generalis omnium domorum.

17

- Domus beatæ Mariæ In sion prope Beuervvijck in Hollandia,
diocesis Traiectensis. 37.
- Domus beatæ Mariæ Rijckenberch in Saxoniam, diocesis Hil-
desemensis. 38.
- Domus vallis beatæ Elizabeth prope Ruremunda, diocesis
Leodiensis. 39.
- Domus beatæ Elizabeth bonorum puerorum in oppido Leo-
dieni. 40.
- Domus beatæ Mariæ in Nazareth prope Bredevoert diocesis
Monasteriensis. 41.
- Domus Montis beatæ Mariæ in Aninghen in frisia diocesis
Traiectensis. 42.
- Domus sancti Bartholomei in zulta, iuxta Hildelem , eiusdēq;
diocesis. 43.
- Domus beatæ Mariæ in Hertzenhagen iuxta Francfordiam,
diocesis Maguntinenfis. 44.
- Domus beatæ Mariæ in Mello iuxta Gandanum in Flandria,
diocesis Cameracensis. 45.
- Domus sancti Dionisi in Molēbecke, diocesis Mindensis. 46.
- Domus horti beatæ Mariæ virginis iuxta Vvormaciam eiusdē-
q; Diocesis. 47.
- Domus Busci domini Isaac iuxta Nieuellam in Brabantia, dioces-
sis Cameracensis. 48.
- Domus beatæ Mariæ & Ioānis euangelistę inxta Seghenberch
in Holtzatia, diocesis Lubicensis. 49.
- Domus sancti Hieronymi in Ruremunda in Geldria, diocesis
Leodiensis. 50.
- Domus sancti Petri apostoli in Hegene in Comitatu Lingenfi,
diocesis Vvormaciensis. 51.
- Domus beatæ Mariæ in Insula prope Confluentiam, diocesis
Treuerensis. 52.
- Domus beatæ Mariæ in sylo prope Eremiam in Oestfrisia, di-
ocesis Monasteriensis. 53.

C Domus

18.

A Catalogus generalis omnium domorum.

- D**omus sancti Anthonij confessoris in Alberghen in Tarenta,
dioecesis Traiectensis. 54.
- D**omus sancti Nicolai in Bergum prope Levverdiam, dioecesis
Traiectensis. 55.
- D**omus Corporis domini in Colonia. 56.
- D**omus sancti Petri in Daelhem, dioecesis Padenbur-
nenfis. 57.
- D**omus sancti Viti prope Naerden in Hollandia, dioecesis Tra-
iectensis. 58.
- D**omus sancti Nicolai in Trutenhuse, dioecesis Argenti-
nensis. 59.
- D**omus sancti Pancratij in Hamersleue, dioecesis Halbarsta-
densis. 60.
- D**omus sancti spiritus in Vdem siue vallis gracie in terra Cli-
uensi, dioecesis Coloniensis. 61.
- D**omus sancti Ioannis baptiste in Rebdorp, dioecesis Eyste-
censis. 62.
- D**omus sancti Hieronymi prope Leydis in Hollandia, dioecesis
Traiectensis. 63.
- D**omus beatæ Mariæ virginis in Clusa, dioecesis Treuerensis. 64.
- C**Domus sancti Martini in Louanio oppido Brabantie, dioecesis
Leodienfis. 65.
- D**omus sancti Hyrenei martyris in Marbach, dioecesis Basili-
ensis. 66.
- D**omus beatæ Mariæ in Bircling, dioecesis Hiperbolensis. 67.
- D**omus sancti Leonardi in Basilea, eiusdem dioecesis. 68.
- D**omus Rose vallis beatæ Mariæ in Hasca in Vvestfrisia, dioec-
esis Traiectensis. 69.
- D**omus beatæ Christinæ in Itervijle, dioecesis Argentinensis. 70.
- D**omus sancti Ioannis baptistæ in Volkerdinhusen, dioecesis
Padenburnensis. 71.
- D**omus beatæ Mariæ Magdalene in maiori Franckendaal, dio-
cesis Vvormaciensis. 72.

Domus

A Catalogus generalis omnium domorum. 19.

- Domus beatæ Mariæ virginis in svvavænheini, dioecesis Maguntinensis. 73.
 Domus in Rauensberghem, dioecesis Maguntinensis. 74.
 Domus beatæ Mariæ in Arena prope Stralen, dioecesis Coloniensis. 75.
 Domus sancti Martini iuxta ciuitatem Turicensem, dioecesis Constantiensis. 76.
 Domus venerabilis coporis Christi in Bloemenberch, dioecesis Padenburnensis. 77.
 Dom^o sancti Martini in Zindelinghe, dioecesis Costatiensis. 78.
 Domus beatæ Mariæ Montifragorum, Berenberch, dioecesis Constantiensis. 79.
 Domus sancti Laurentij in Hissa prope Sarburgū, dioecesis Metensis. 80.
 Domus beatæ Mariæ in Bardesholm in Holsatia, dioecesis Bremensis. 81.
 Domus sancti Ioannis baptistæ in Merkeshusen in Hassia, dioecesis Maguntinensis. 82.
 Domus sancti Georgij martyris in Sambaco, dioecesis Ratishponensis. 83.
 Domus montis beatæ Mariæ prope fluuium Iasonis, dioecesis Caminenensis. 84.

C Domus Monialium capituli Vvindesemensis.

- D** omus campi beatæ Mariæ in Aemstelredamo in Hollandia, dioecesis Traiectensis. fundat. 2° 1394. 1.
 Domus vallis sancte Barbaræ in Thenis oppido Brabatice, dioecesis Leodiensis. 2.
 Domus beatæ Mariæ & sancte Agnetis in Diepenuele iuxta Dauentriam, dioecesis Traiectensis. fundata anno 1406. 3.
 Domus beatæ Mariæ in Redinchern prope Vvageningen in Gelria, dioecesis Traiectensis. fund. anno 1412. 4.
 Domus sancti Ioannis baptiste in Bronopia prope Cäpos dioecesis Traiectensis, fundatus anno 2° 1412. 5.

C n

Domus

20.

Catalogus generalis omnium domorum.

- A** Domus vallis angelorum in **Bonna**, Dioecesis **Coloniensis**. 6.
Domus Hierusalem in **Traiecto**, eiusdem dioecesis. a^o 1424. 7.
Domus sancte Agnetis in **Dordraco** oppido **Hollandie** dioecesis **Traiectensis**. 8.
Domus beatæ Mariæ in **Bethania** prope **Mechliniam** in **Babantia**, dioecesis **Cammeracensis**. 9.
Domus beatæ Mariæ in **Bethania** prope **Aernhem** in **Gelria**, dioecesis **Traiectensis**. 10.
Domus beatæ Mariæ in **Gandano**, dioecesis **Tornacensis**. 11.
Domus beatæ Mariæ in **Facons**, in **Antwerpia**, dioecesis **Cammeracensis**. 12.
Domus beatæ Mariæ in **Nouimagia**, in **Gelria**, dioecesis **Coloniensis**. 13.

Martini quinti bulla tertia, in qua continentur hæc,
¶ Prior superior per se, vel per visitatores generalis capitulo **Vvindelemensis**, singuli etiam priores & rectores in dominibus suis, absoluere possunt singulos canonicos fratres, familiares, **Domesticos**, continuos commensales, necnon & canonicos, fratres & familiares aliorum monasteriorum capitulo subiectorum, hospitandi causa ad eos declinantes: in omnibus casibus, preterquam sedi apostolice reseruatis, **Vota quoq; cōmutare**, & ecclesiastica sacramenta eisdem ministrare possunt.

¶ Prior superior dispensare potest super horis canonicis cum his qui senio confecti, aut infirmitate grauati, seu alias eas comode seruare nequeunt.

Martini quinti bulla quarta, que data fuit anno. 1429.

¶ Nouas indulgentias concedit, in festo venerabilis sacramenti.
¶ In hoc festo & per eius octauas diuina celebrari possunt in locis & terris interdictis, campanis pulsatis, & ianuis apertis; exclusis tamen excommunicatis, sed interdictis admissis, illis tamen qui causam interdicti dederunt, altari nullatenus appropinquantibus.

Sacro sancte synodi **Basiliensis** bulla prima.

¶ In hac

Compendium priuilegiorum.

21

¶ In hac, priuilegia a Martino quinto concessa cōfirmantur pro quorum cōseruatione, tres constitūtūr commissarij, videlicet Mariæ ad gradus Coloniensis, sancti Ioannis Traiectensis, & sancti Martini Embricensis, p̄positi.

Sacrosancte synodi basiliensis bulla secunda.

¶ Huic bullę inseruntur priuilegia multa, scitu digna, nempe concessa ab imperatoribus, Frederico secūdo & Carolo quarto.

¶ Tres etiam constitūnuntur ordinis conseruatores & iudices, videlicet Archīepiscopus Colonensis, Decanus ecclesię Traiectensis, & Decanus Dordracensis, qui nostra bona & iura conseruarent & defenderent.

¶ In tertia Basiliensis synodi bulla cōceditur nobis, q̄ reliquias sanctorum, recipere & habere possumus. B

Eugenij pape quarti, bulla prima.

¶ Eugenius tres nobis constituit conseruatores & iudices, scilicet Abbatē sancti Iacobi Leodiensem, Decanum sancti Salvatoris Traiectensem, & officialem Colonensem.

¶ Eugenij papæ quarti, bulla secunda, q̄ tractat de receptione donatorum, de qua mentio fit in constitutionibus nostris.

¶ Eugenij papæ quarti bulla tertia, in qua conceditur generali capitulo, immutare posse & alterare, horas & preces recitandas a redditis, conuersis, & donatis.

¶ Eugenij papæ quarti bulla quarta, vbi inhibetur ne posthac, capitulum generale, aliqua monasteria monialium assumat. C

¶ Eugenij papæ quarti, bulla quinta,

¶ Si episcopi, de suis iuribus inter se lites habuerint: ordines sacros recipere possumus a quocunq; episcopo.

¶ Eugenij papæ quarti, bulla sexta &c.

Pius papa secundus concessit q̄ curam animarum exercere possumus, in eos qui nostris insistunt obsequijs, per omnia sicut pastores & rectores parochialium ecclesiarum.

¶ Ecclesias & altaria erigere, & iterum destruere, & de novo reficere possumus, si ordinarius requisitus sine pecunie exactione,

C ; per men-

Compendium priuilegiorum

A per mensem dare distulerit.

Et in ecclesijs parochialibus, per ordinarios vel quoscunq; alios inuestiti: per capitulum vel suos priores sine consensu ordinariorum, reuocari possunt.

Vlilianus Cardinalis sancti Angeli, & legatus a latere, concessit nobis, q̄ decimas habere possumus, & altaria portatilia.

Anthoni episcopus Ostiensis, Cardinalis Bononiensis suo diplomate cōcessit, q̄ nō oporteat nos vitare excōmunicatos: nisi in nostris ecclesijs publice denunciati fuerint.

B Item cum infirmis dispensari poterit, super horis dicendis.

E Item priores vota commutare possunt in alia pietatis opera.

E Item q̄ indulgentias tam intra quam extra urbem datas, promereri possumus.

Nicolaus de cusa, Cardinalis sancti Petri ad vincula, & legatus per alemaniam, concessit nostris sacerdotibus, in fine suarum Missarum, & in principio dicentibus. Et famulum tuum N. papam & N. antistitem nostrum, yna cūm ecclesia catholica, ab omni aduersitate custodi, quinquaginta dies indulgentiarum. **Q**ui vero diebus celebris, vna hora, deuotionis gratia a colloquio se abstrahheret, & lectioni vel deuotioni operam dederit, triginta dies indulgentiarum.

C Item si quis quocunq; modo ita se leserit ut mors inde sequatur extra cemiterium occulte sepeliri potest.

Dauid episcopus Traiectensis, suis literis, capitulum nostrum a sua & successorum suorum visitatione, correctione, & reformatione penitus exemptum esse fatetur. Quas literas prelati quinq; ecclesiistarum, etiam appensione suorum sigillorum roborauerunt.

Sixtus quartus, in prima sua bulla, priuilegia a Martino quinto concessa approbat, inhibens omnibus ordinarijs ne quo modo monasteria capitulo subiecta visitare presumat, aut quicquid ordinare, sub pena, &c.

Item

A Compendium priuilegiorum.

23.

¶ Item de absolutione in causa simonie, & q̄ suis ordinibus & gradibus retentis, ministrare possunt.

¶ Item q̄ priores & rectores suos subditos absoluere possunt ab omnibus casibus, etiam sedi apostolice reseruatis, semel in vita & in mortis articulo, & plenariam peccatorum remissionem impendere.

Sixtus quartus in secunda sua bulla declarat, q̄ premissa omnia nobis concessit, donec & quousq; in regulari nostra obseruantia perfiterimus.

Sixtus quartus in tertia sua bulla decreuit, q̄ ad regulę & constitutionum nostrarum, & non synodalium aut prouincialium statutorum obseruantiam, astricti sumus.

Sixtus quartus in quarta sua bulla, literas Eugenij pape, & Anthonij cardinalis, nec non & Dauidis episcopi Traiectensis, approbat & confirmat.

¶ Extendit etiam omnia priuilegia nobis concessa, ad omnia & singula monasteria, & utriusq; sexus obedientiarios, familiares, & continuos commensales.

¶ Defunctorum corpora exhumare, & iterum sepelire possumus.

¶ Obedientiarij omnes, familiares, & continui commensales exempti sunt, ab omni iure & lege parochialium ecclesiarum, exceptis tamen concordijs dudum initis, illisq; firmis manentibus.

¶ Capitulū generale inobedientes & rebelles dimēbrare potest.

¶ Ordinarij, nullam curam, visitationem, reformationem aut remissionem cuiuscūq; domus nobis imponere possunt, neq; fratres nostros euocare.

¶ Precipitur omnibus tam ecclesiasticis quam secularibus qua cunq; etiam dignitate præfulgeant: vt in apprehensione fugitiuorum, assistentiam nobis præbeant.

¶ Idem pontifex monasteria nostra, & omnia bona tam mobilia quam immobilia, præsentia & futura, incorporauit & iuxta vulgare.

A vulgare patrie, mortificauit, & omni libertate ecclesiastica gaudere debere, decreuit.

Innocentius octauus, in prima sua bulla, priuilegia nostra omnia approbavit.

Concessit, vti, & gaudere, nos posse omnibus priuilegijs Carthusiensibus & Cisterciensibus, tam in genere quam in specie concessis, & in futurum concedendis.

Innocentius octauus in secunda sua bulla, tres constituit conseruatores, videlicet sancti Laurentij Traiectensis, Sancti Iacobi Maguntinen sis, sancti Martini Coloniensis, monasteriorum

BAbbates.

C Innocentij octauj bulla tertia.

Innocentius episcopus seruus seruorum dei ad perpetuā rei memoriam, sacre religionis honestas, sub qua dilecti filii capitulū Vindesemense, ordinis sancti Augustini, Traiectensis diocefis, & illius persone vtriusq; sexus, in humilitatis spiritu, de uotum & sedulum exhibent altissimo famulatū, ac deuotionis sinceritas quam ad nos & Romanā gerunt ecclesiam prometur, vt eorum tranquillitati & paci ea velimus charitate consu lere, cuius obtenu, valeant eo liberius quo quietius, altissimo reddere famulatum. Dudum siquidem a felicis recordationis

C
sixtus:

Sixto papa iij. predecessor nostro emanarunt litere tenoris subsequentis. **S**ixtus episcopus seruus seruorum dei ad perpetuam rei memoriam. Dum ad vniuersos regulares ordines, ac loca iugi sanctimonie dedita, personasq; voto religionis astricetas, pro iniuncto nobis apostolice seruitutis officio, crebris vi gilijs, & indefessis studijs attendimus, ad illum præcipue Canonicorum regularium, Congregationis lateranensis, ordinis sancti Augustini, eo libentius nostre mentis oculos conuertimus, quo ordo ipse innascentis ecclesiæ sancta institutione, ac primo rum christiane religionis clericorum norma traditionibusq; fundatus, & sacris institutis ac diuinis regulis eloquijsq; premu nitus extitit, ab eiusq; primeua fundatione varijs virtutum me titis sem-

fitis semper resplenduit. Nam ob rem nonnulli romani pon-
 tifices predecessores nostri innumeris religionē ipsam priuile-
 gij, dignisq; honoris titulis, nō immerito decorarūt. Vnde nos
 eorum ducios exemplo decet, vt congregationem ipsam late-
 nensem, in agro dominico multiplices & vberes sancte conuer-
 sationis fructus indies afferentem, nostris etiam specialibus gra-
 tiarum muneribus muniamus, & his quę pro ipsius ordinis &
 congregationis laude ac personarum, vota sua sub suaui religi-
 onis iugo inibi exoluentium, pace & quiete processerunt, ne in
 contentionis scrupulum labantur, sed firma pariter & illibata,
 persistant, nostri adiūcimus muniminis firmitatē. ¶ Dudum si-
 quidem felicis recordationis Martinus papa quintus predeces-
 sor noster, dilectos filios tunc singulorum monasteriorum, pri-
 oratum, prepositurarum, & ecclesiarum ordinis sancti Augu-
 stini, priores, prepositos, rectores, canonicos, & conuētus, de cō-
 gregatione sancti Saluatoris lateranensis, tūc de fritionaria vul-
 gariter nuncupatos, vt deo quietius perpetuo famulari valerēt,
 gratiosis fauoribus prosequi volens, ad honorem omnipoten-
 tis dei, eiusq; matris virginis gloriose, ac beati Augustini con-
 fessoris, pro religionis incremento, qđ ex tunc in antea, Priors,
 prepositi, rectores, canonici, & conuentus prefati, pro eorū per-
 petua soliditate ac cōuersatione, quāquam diuersorum locorū
 ac monasteriorum professi existāt, nihilominus vnum corpns,
 unaq; congregatio, simul & inuicem connexa censerētur, ac sub
 una & eadem lege obseruantie regularis, vnitate, morūq; con-
 formitate, & eisdem consuetudinibus, priuilegijs, ordinationi-
 bus, & statutis subessent, ac pro religionis & cōgregationis hu-
 iusmodi conseruatione, augmento, & felicitate in domino obserua-
 tia vera, sanctitatisq; successu, pro celebrandis eorum capitulis,
 eligendis rectoribus locorum ipsorū, ac quāpluribus alijs mo-
 nastrorū & locorum predicatorum régimen & gubernationē
 in spiritualibus concernētibus, acceptandisq; recipiēdis iusto
 titulo locis & monasterijs, tam factis quām de nouo construen-

Martinus quin-
tus.

A Bulla Innocentii octauii.

A dis, a quocunq; prelato catholico & ecclesiastica persona, necno rege, principe, duce, vel barone, dominio, vel cōmunitate, & quo libet alio christi fideli, quā plura salubria statuit & ordinavit, ac voluit q̄ tam statuta & ordinationes predicta, quā cetera dicta priuilegia, concessiones, immunitates, & gratie, singulis antedictis monasterijs ac locis ipsius religionis & congregationis, per Romanos pōtifices predecessores nostros, seu pro Romanis pōtificibus se gerentes, reges, duces, barones, principes, dominia & cōmunitates cōcessa, quę omnia haberi voluit pro expressis, & in posterū concedenda, in omnibꝫ & per omnia, ad vniuersa & singula loca, monasteria, prioratus, p̄posituras & domos, eorumq; personas que tunc & procedente tēpore, ad huiusmodi religionem & congregationem, ac eiusdem canonicos reducta & vnta essent, seu reduci & vnitri contingeret, cum illius ac illorum suppositis vel vnitis, ac per eosdem canonice acquisitis, & iusto titulo acquirendis, vt p̄fertur: extendi debere. **¶** Et

Eugenius quartus.

C

deinde pie memorie Eugenius papa iiiij. etiam predecessor noster, sacrosanctam ac venerandā Lateranensem basilikam, ad pri meuam institutionem, primeuūq; eius statum, videlicet canonicorum regularium, ex certis tunc expressis causis, post delibrationem prouidam, quam cum fratribus sancte romane ecclesie cardinalibus habuit diligentem, pro ecclesię dei & catholice fidei christianeq; religionis honore, ac saluatoris nostri gloria, publicaq; vtilitate & ipsius basilice lateranensis statu, veneratizone, commodo, & honore, reducens & reponens: vt ordo canonicus, qui secundū deum ac beati Augustini regulam ibi noscēbatur institutus, perpetuis futuris temporibus in dicta ecclesia vigeret, & in uiolabiliter obseruaretur, ordinē & cōgregationē huiusmodi in prefata ecclesia istituit, erexit, ac deputauit, dictāq; lateranensem basilikam, cum omnibus suis spiritualibus & temporalibus bonis, membris, iuribus, iurisdictionibus, priuilegiis & exemptionibus, in perpetuum eidem cōgregationi concepsit & misit, eorumq; cure & administrationi tribuit & do nauit,

A Bulla Innocentij octauj.

26.

nauit, atq; decreuit & statuit vt omnes deinceps dicte congrega-
tionis, conuentus & loca, ab huiusmodi sancte basilice lateranē-
si titulo, vt congregationis totius capite, nomen acciperent, &
saluatoris congregatio appellaretur, ac singulos dicte congrega-
tionis canonicos vbiq; domino seruientes, huius basilice cle-
ricos ministros & religiosos, ac de ipsis capituli gremio, in om-
nibus iuribus & priuilegijs censeri decreuit. ¶ Et successue san-
cte memorie Nicolaus papa v. similiter predecessor noster, tam
Martini quam Eugenij literas predictas, nec non omnia & sin-
gula in eis contenta, ac quęcunq; inde secuta approbans & con-
firmans, eaq; plena firmitatis robore subsistere, necnon perpe-
tuis futuris temporibus inuiolabiliter obseruari debere decernēs,
per quasdam etiam suas, concessit & indulxit omnibus & singu-
lis ecclesijs, monasterijs, prioratibus, locis, & personis, vbiq; con-
sistentibus & constituendis, presentibus & futuris, congrega-
tionis canoniconum huiusmodi: vt illis omnibus in eorum-
dem martini & Eugenij predecessorum literis contentis, ac alijs
exemptionibus, priuilegijs, immunitatibus, libertatibus, gratijs
& indultijs, bonisq; & iuribus spiritualibus, concessis & concedē-
dis, quibus præfata nostra ecclesia lateranensis, & ab ea dependē-
tia vtebantur & gaudebant, seu vti & gaudere consueuerant aut
possent quomodolibet in futurum, ecclesię monasteria, priora-
tus, loca & personę huiusmodi, in omnibus & per omnia, pari-
formiter & absq; villa differentia, perpetuo vti & gaudere libere
& licite possent. ¶ Postea vero eodem Nicolao predecessorre, re-
bus humanis exempto, cū canonici dicte congregationis, a præ-
fata ecclesia, per nōnullos ciues romanos fuissent electi: pie me-
morie Calixtus papa iii. similiter predecessor noster, etiam per
alias suas literas statuit & erdinavit, q; canonici cōgregationis
huiusmodi, a cura & gubernatione eiusdē ecclesię desisteret, & il-
lā in posterū per canonicos seculares regi & gubernari debere.
Et licet postmodū recolēde memorie Paulus papa ii. etiā prede-
cessor noster, canonicos regulares ac cōgregationis huiusmodi,

Nicolaus. 5.

B

Canonici Regu-
lates enciuntur.

Calixtus iii.
Seculares cano-
nigos introduxit.

Paulus. ii.
Regulares cano-
nicos restituit.

D 2 ad regi-

A Bulla Innocentij octauij.

Canonici Regu-
lare iteru ex-
pelluntur.

A ad regimē & gubernationem dictę ecclesię restituisset; nihilo minus eo quoq; de medio sublato, canonici eiusdem congregatiōnis, denuo ab eadem ecclesia fuerunt amoti, atq; ex ordine & mandato nostris, decretum & statutū fuit, qđ eadē ecclesia perdiēt̄os canonicos seculares, de cetero regeretur & gubernaretur. Et demum, ne in dubiū reuocari posset, an ex calixti & nostris literis, huiusmodi nomen & titulus seu intitulatio congregatiōnis lateranensis, suppressa & sublata essent, ac immunitates, gratiēs, priuilegia, & indulta, eidem congregatiōni lateranensi, tam per ipsum Eugenium quām per alios romanos pontifices predictos concessa, censerentur reuocata: per nonnullas etiam alias literas nostras, omnes & singulas tam Eugenij quoad nomē & intitulationem congregatiōnis lateranensis, quām omnium & singulorum priuilegiorum, & immunitatum, aliorum predecessorum literas approbantes & confirmantes, decreuimus & declarauimus, tam per predictas eiusdem predecessoris calixti, quām nostras priores literas, & inde secuta quęcunq; prefate cōgregationi lateranensi quoad nomen & intitulationē predicta, nec non immunitates, priuilegia, gratias, & indulta huiusmodi, tam per Eugenium quā per alios predecessores predictos, eidē congregatiōni lateranensi, eiusq; canonicis & personis concessa: in nullo prēiudicatu aut derogatum fuisse, aut esse quoquomo do. Et pro potioris cautele suffragio literas Eugenij predecessoris predicti, in pristinum & eum statum videlicet quoad nomē & intitulationem congregatiōnis lateranensis, necnon immunitates, priuilegia, gratias & indulta illi cōcessa, in quo olim ante quām a calixto predecessorē prefato, & etiā a nobis litere huiusmodi emanassent, quomodolibet existebant, reposuimus, restituimus, & plenarie reintegrauimus, prout in singulis predecessorum ac nostris literis predictis respectiue, quarum tenores presentibus haberi voluimus pro expressis & insertis, plenius continetur. ¶ Nos itaq; qui congregatiōni huiusmodi, illiusq; monasterijs, ecclesijs, locis & personis, propter eorū laudabiēm & religiā

& religiosam vitam, ac multiplices & vberes fructus, quos in via
 ne domini, altissimo ministrante, dietim afferunt singulari de-
 uotiōe afficimur, ipsos & eorum monasteria, ecclesias atq; loca,
 etiam maioribus gratijs prosequi volentes, motu proprio, non
 ad eorūdem canoniconum vel alicuius pro eis nobis super hoc
 oblate petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, &
 certa scientia, ac de nostre plenitudine potestatis, quecunq; pri-
 uilegia, gratias, immunitates, libertates & exēptiones, tam per
 p̄dictos, quam per alios summos pontifices p̄decessores no-
 stros, romanosq; imperatores, reges principes, & alios christifi-
 deles, eidem congregationi. eiusq; membris, locis ecclesijs, mo-
 nasterijs, & personis quomodolibet concessa, ac omnia & sigu-
 la in eis contenta, & quecunq; inde secura, tenore presentiū con-
 firmamus & approbamus, ac plenum robur & omnimodā fir-
 mitatem, perpetuis futuris tēporibus obtinere, & in uiolabiter
 obseruari debere volumus atq; decernimus. ¶ Attendētes au-
 tem, quante venerationis & sanctimonie semper fuerit congre-
 gatio huiusmodi in ecclesia dei, & quantum plantatio sacra nor-
 maq; religionis christiāe floruerit, ac propterea decēs, quinimo
 debitum reputantes, vt specialibus p̄rogatiis gaudere, ac sub
 nostra & eiusdem sedis protectione militare, p̄cipuisq; hono-
 ribus & gratijs extolli & decorari debeat: congregationem ip-
 sam illiusq; monasteria, membra, ecclesias, & loca quelibet, ac il-
 lorum canonicos seu personas, presentes & futuras (vagabun-
 dis & fugitiis exceptis, aut aliter extra ordinem seu congrega-
 tionem ipsam absq; superiorum licentia commorantibus, qui
 bus nolumus hēc aliqualiter suffragari) a quorūcunq; p̄dicto
 sedis legatorum ac eius nūciorum, patriarcharum, archiepisco-
 porum, episcoporum, & aliorum quorūcunq; iudicum, ordinari-
 orum & extra ordinariorum iurisdictione, autoritate, potestate,
 dominio, visitatione, cura, ac charitatii subsidijs subuentiōe, &
 exactiōe quorūcunq; prestatione, nec nō synodalibus, & al-
 terius cuiuscunq; congregationis, seu processionū euocationi-

nō.

Exēptio ab omni
 iurisdictione
 ordinariorum, a
 visitatione, cha-
 ritatiui subsidijs
 subuentione, a
 synodalibus &
 processionū euo-
 cationibus, &c.

D 3 bus, mo-

A bus, motu & scientia predictis, penitus & omnino eximimus, ac totaliter liberamus, eamq; in ius & proprietatem beati Petri ac sedis eiusdem, & sub eorū speciali protectione atq; nostra suscipimus, ita qd de cetero cum monasterijs, mēbris, ecclesijs, locis, personis, & iuribus suis quibuscūq; eidem sedi immediate subiecta existat, & omnino esse censeatur. Quodq; legati, aut nuncijs prefati, seu locorum dioceſani, aut alij ordinarij qui cunq; vel alię queuis personę, quantacunq; ampla preſulgeant dignitate, seu preeminentia, in congregationē, canonicos, personas, monasteria, ecclesijs, mēbra & loca predicta, vtpote prorifictionē neq; sus exempta, excommunicationis, suspensionis, aut interdicti sententias, seu alias censuras sive penas, ſpecialiter vel generaliter,

Ordinarij aut a-
m quicq; nullā
in nos exercere
poſſunt ſuperi-
oritatem aut iu-
riſdictionē neq;
aliquem noſtrū
excommunicare.

B eorum autoritate ordinaria promulgare, nec ullam aliā in monasteria, ecclesijs, personas, & loca huiusmodi preeminentiam, superioritatē, & iurisdictionē, quomodolibet exercere poſſent, etiam ratione contractus vel delicti, seu rei de qua ageretur ubi cunq; iniatur contractus, committatur delictum, aut res ipsa coſtata: decernentes ex nunc omnes & singulos processus, ac excommunicationis suspensionis & interdicti sententias, censuras & penas, quas & quicquid contra congregationem seu illius canonicos personas, monasteria, ecclesijs & loca haberī & fieri contigerit seu etiam promulgari, irritos & inanes, nulliusq; roboris vel momēti eſſe, ac pro nullis & infectis haberī debere, etiam exemptione congregationis huiusmodi quam tāquani notoriā & manifestā haberī voluimus, nō aliter allegata seu aliter de ea mētione facta. Prēterea ne congregationem ipsam & illius canonicos per locorum ordinarios quavis occaſione vel cauſa, & praefertim ratione parochialium ecclesiarum, seu aliorum locorum dictę congregationis pro tempore, quibus cura animarum iminet, moleſtari contingat, & huiusmodi prētextu in congregationem & canonicos praedictos aliquam ſuperioritatem ſeū dominium habere pretendant: ipſis quoq; concedimus & indulgemus, vt in parochialibus ecclesijs huiusmodi, poſſit congre-gatio-

gregatio ipsa seu illius canonici predicti, per se, aut per presbiteros seculares, vel regulares, sui aut cuiuslibet alteri ordinis, alias tamen habiles & idoneos, ad ipsorum nutu deputandos, & amioibiles, animarum curam predictorum parachianorum, ecclesiarum parochialium huiusmodi libere & licite exercere, quodque ipsi capellani dum curam huiusmodi gerent, ea libertate atque exemptione fungantur & vbiique fruantur, ac si ex canonicis congregationis & ordinis predictorum existerent. ¶ Et quia eiusdem cōgregationis canonici de locis ad loca illius sepius transferuntur, propter quod perpetuam in certis & determinatis dictae congregationis monasterijs seu ecclesijs aut locis non habent mansionem: volumus etiam atque concedimus, ut liceat eisdem congregationi suos canonicos ad omnes etiam sacros ordines promouendos, idoneos tamen & iuxta conscientiam prælatorum illius approbatos, quibuscumque maluerint catholicis antistitibus, gratiam & cōmunionem apostolice sedis habentibus praesentare, ipsisque antistites presentatos a suis prælati canonicos sine villa examinatione per eosdem antistites facienda vel absque alia præmissione aut obligatione promouendorum canonicorum ad ordines quoscunque, etiam sacros pronouere possint ac debeant. ¶ Porro ut congregatio ipsa circa celebrationem missarum etiam spes taliibus priuilegijs gaudeat, eidem pariter & illius canonicos pro tempore, ut in ipsorum itineratione, altare portatile cum debita reverentia & honore habere, super quo, in locis tamē congruis & honestis, missas & alia diuina officia, etiam per unam horam ante diem & usque ad horam nonam, in ipsa itineratione, aut alias, adhuc causa subsistente, celebrare ac sacramenta ecclesiastica ibi dictum recipere, & ubi generale seu in aliquo speciali loco interdictum fuerit, in ecclesijs suis, ac in altari portatili predictis, & alijs quibuscumque locis honestis, huiusmodi missas & alia diuina officia celebrare: ita tamen quod in locis ecclesiastico interdicto suppositis, debeant ianuis clausis & excommunicatis expulsis, atque interdictis exclusis, non pulsatis campanis & submissa,

A
Parochiales ecclias habere possumus, & ibi dem canonicos nostros, vel alios constitutere.

B
Capellani seculares, quādiū eccliarū nostra rum curā gerūt ea libertate & exemptione funguntur, ac si de ordine essent.

C
Ad ordies suscipiendos praesentati, examinati no debent. ¶ *ad ordies suscipiendos praesentati, examinati non debent. ¶ contra Contr. Terci.*

D
Altare portatile habere possumus.

E
Tempore interdicti diuina celebrare possumus, interdictis & excommunicatis exceptis.

Bulla Innocentij octauj.

A & submissa voce eadem diuina celebrare, dum tamen ipsi canonici causam non decenter interdicto, nec contingat id eisdem specialiter interdicere, neq; ecclesie & loca ipsa fuerint specialiter interdicta. ¶ Et cum excōmunicatis a iure dūtaxat, non tamen pro talibus publicatis, conuersari: dummodo in contemptum clauium non fiat, nec non omnibus & singulis qui in eorum & congregationis prēdicto existunt obsequijs, ac in ipsorum morantur locis, cuncta ministrare ecclesiastica sacramenta, & eos cum decedere contigerit in ecclesijs suis prædictis libere & licet sepelire possint & valeant, plenam licentiam concedimus & facultatem. ¶ Ceterum ut congregatio ipsa & illius canonici,

Nō tenemur ad maioris immunitatis gratia fruantur: motu scientia & tenore prestationem legatorū apostolice sedis, vel diocesanorū locorum, aut exactiōnum. &c.

Decimas papales soluere non tenemur etiam pro christiane si de defensione. persepon necessitatibus imponit, minime teneanrur, neq; obligati sint etiam si per quoscunq; exemptos persolui mandarentur, cū quibusuis derogatorijs & fortioribus clausulis, nec eos ab eorum solutione cessando, censuras & penas incurrere, nisi presentibus de verbo ad verbum & earum tenore toto inserto, & nō per generales clausulas, specialiter & expresse derogetur,

Cogit non possimus ad pecuniam colligendam, ad visitandum, ad cognitionē causarū, ad curā monialium, &c. & de ipsis omnimoda & individua mentio fiat. ¶ Præterea vt idem canonici cum maiore animi sui quiete, altissimo exoluāt vota sua, prouidere volentes: statuimus & ordinauimus, vt ipsi per literas eiusdem sedis, aut legatorū seu delegatorū ipsius, iam forsan concessas, aut de cetero sub quacunq; verborū forma concedendas, a quoquā, ad pecuniam colligendum, seu correctionis aut visitationis officium, monasterijs vel ecclesijs seu quibuscunq; personis impendendum, vel ad cognitiones causarum, citationes partium, & denunciationem sententiārum interdicti

A Bulla Innocentij octau.

26.32

terdicti & excommunicationis procedendum, ac euram monialium
seu religiosarum quarilibet personarum recipiendum, minime co-
gi possint: nisi in huiusmodi literis, de hoc indulto ac congrega-
tione & ordine predictis, expressa ut prefertur fiat metio. **B** Se-
pulturam quoq; in locis cimiterijs & ecclesijs dictae congrega-
tionis concedimus, & eam liberam esse decernimus, ita q; deuo-
ti & extremi voluntati eorum qui in locis huiusmodi sepeli-
ti voluerint, nullus obsistat: salua tamen iusticia illarum ecclesi-
arum a quibus mortuorum corpora assumuntur. **C** Statuentes Canonica[m] por-
tionē de his que
nihilominus, vt pro rebus quę in ornamentijs, libris, fabrica, lu-
minaribus, anniversario, septimo, vicesimo, tricesimo, siue alijs,
ad perpetuum cultum diuinum, aut pro vietu & sustentatione
dictorum canoniconum, vel indumentis, nec non pro annuis cen-
sibus redimendis, ad quorum solutionē aliquę ecclesię seu mo-
nasteria dictae congregationis obligata noscuntur, vel de domi-
bus, predijs, rebus, hortis & bonis, alijsq; locis dictę congregati-
onis oportuni, quę canonicis & congregationi huiusmodi re-
linquuntur: nulli teneantur canonicanam portionem tradere, ita
tamen q; in reliquis casibus quam prædictis, in quibus quarta
ipsa soluenda foret, soluere, vel conuentiones si quę essent inter
canonicos prefatos & locorum ordinarios ac ecclesiarum recto-
res laudabiles & honeste, in posterum obseruari debeat. **D** Pro-
hibemus insuper omnibus & singulis, cuiusvis status gradus or-
dinis vel conditionis seu nobilitatis aut præminentie fuerint,
& quacunq; ecclesiastica vel mundana præfulgeant dignitate,
ne in præmissis, a congregatione & canonicis huiusmodi, vel vi-
timarum voluntatum executoribus, seu decedentiū heredibus,
occasione premissa, aliquid exigere vel extorquere præsumant.
E Et si forte per nos vel sedem prædictam, de legatis, pie depositis
& relictis, in genere vel in specie, decima vel alia portio seu quo-
ta, alteri pię vel non pię rei, ex quauis causa hactenus, & præfer-
tim ecclesię sancti petronij ciuitatis bononiensis cōcessa fuissent,
aut in futurum concedi seu solvi aut dari, mandari contigerit:

E congrega-

C

B

375

A Bulla Innocentij octauj.

congregationem & canonicos huiusmodi, & illorum ecclesias, monasteria, loca, & eius legata ac relictā, aut alias in eorum fauorem exposita, ipsa in concessionibus & mandatis huiusmodi includi, seu comprehendē non debere decernimus, nisi de congregatione, canonicis & ordine p̄dictis, ac presenti decreto, specialis & specifica mentio fiat in eisdem. ¶ Porro volumus atq; de-

Cōtra nos & bona nostra, p̄scribi nō potest, nisi spacio lx. annorū cōtinuorū. Cōnsernimus, q̄ contra congregationem ecclesias, monasteria, loca, res, bona, & iura sua p̄dicta, tā presentia quā futura, p̄scribi nō possit: nisi spacio sexaginta annorū cōtinuorū, quodq; nulla

B alia quā sexagenaria, cōtra cōgregationē, canonicos, ac bona, & iura sua, p̄dicta currat p̄scriptio, cassantes, annullātes, abrogātes, & penit⁹ irritātes, omnē aliā p̄scriptionē, quā cōgregatio ipsa, tā ratiōe ecclesiārū, monasteriorū, locorū, rerū, bonorū, et iu-

Prior supprior. autē rector & visitatores & singuli priores dicte cōgregationis, (qui hic nomine rectoris intelligi- & qui loco eorum in ipsorum absentia constituuntur, p̄sen- & ceteri priores tes & futuri, qui nunc sunt & qui pro tempore erunt, ampliori- absoluere possūt bus prērogatiis & indultis gaudeant, eis concedimus, vt cū ca- omnes obedien- nonicis, nouicijs, conuersis, & commissis eiusdem congregatio- tiarios & cōmis- sōs, in omnibus nis, dispensatione indigentibus, siue priusquam intrauerint cō- referuatis casi- gregationem & ordinem huiusmodi siue post, in casibus qui- bus: exceptis, &c bus excesserint, & pro quibus excōmunicationis vel interdicti

C aut suspensionis sentētias, a iure vel ab homine generaliter pro- mulgatas incurrerint, & huiusmodi sententijs innodati, aut in locis generali vel speciali ecclesiastico suppositis interdicto, di- uina officia celebrantes, vel suscipientes ordinem, sic legati, no- tam irregularitatis similiter incurrisse, & in omnibus alijs ca- fibus, etiam ex causa cuiuscūq; simonie, qualitercunq; genera- liter vel specialiter sedi apostolice referuatis, exceptis dntaxat, hereticorum relapsorum, scismaticorum, deferentium prohi- ta ad infideles, & literas apostolicas falsificantium, quos omni- ficationis beneficium iuxta casuum exigentiam valeat impartiri.

Istum

Bulla Innocentij octauj.

34

A Istum articulum, capitulum generale ita modificauit, q; beneficium dispensationis & absolutionis in causa simonie, realiter & scienter facte, & irregularitatis exinde contracte, referuerunt capitulo generali: vel priori superiori duntaxat infra annum, & quibus ipsis vel alter eorum, hoc specialiter & nominatim, ex certa scientia, cuxerint committendum.

Notandum præterea, q; absente priore, locum eius tenentes, vt gratia hic illis concessa, non possunt: quia haec autoritas per capitulo restricta est, & penitus easista, saluis illis que in nostris constitutionibus eis conceduntur.

Item per rectorem, qui hic & alias interdum in hac bulla nominatur: non intelligitur rector monialium, sed prior superior.

Q Canonici vero & alij, quos pro tempore rector generalis, visitatores & priores predicti, in propriis habuerint confessores; eisdem rectori visitatoribus & prioribus absolutionis & dispensationis huiusmodi beneficium etiam concedere possint. **Ex**

ut canonicis dicte congregationis omnis vagadi admittatur occasio, & ne ipsi ad sedem predictam veniendi seu recurrendi vi lam valeant sumere occasionem, diffinitoribus capituli generalis duntaxat eiusdem ordinis, cum quibusvis personis, defectu natalium ex adulterio incestuoso, & quouis alio nefario & illicito coitu prouenientem patientibus, nec non rectori & visitatori bus, cum his qui exquauis causa, praeterquam homicidij voluntarii, bigamie, utilitationis membrorum, irregulares forent post quam congregationem ipsam ingressi, & illam expresse profesi fuerint, perpetuo dispensandi, vt defectu & irregularitatibus huiusmodi non obstantibus, ad quoscunq; etiam sacros & presbyteratus ordines promoueri, & in illis etiam in altaris ministerio ministrare, & ad quescunq; officia, administrationes, seu dignitates predicte congregationis, aut illius ecclesiarum monasteriorum & locorum, recipi & assumi, illaque gerere & exercere, libere ac licite, & absq; dispensatione dicte sedis, quoties opus fuerit valeant: licentiam & facultatem similiter concedimus & etiam indulgemus.

Istum articulum capitulum generale ita modificauit, q; dispensatio super defectum natalium patientibus, quantum ad dignitates & curæ animarum receptionem, administrationem seu executionem: opud diffinidores generalis capituli, vel priorem superiorē residet.

Nec non ut ipsi canonici (alias tamen idonei) per superiores congregationis predicte, ac locorum suorum pro tempore deputandi, confessiones omnium & singulorum,

Priores sibi eligere confessorem possunt.

B Diffinidores capituli generalis, dispensare possunt cum natalium defectu patientibus: ut ad sacros ordines & dignates promoueri possiat.

C

Canonici non sibi per suos superiores ad hoc

A rum, utriusq; sexus, libere & licite, tam in locis ipsorum canonis deputati, confessio nes quorum, cungaudire posset, & sacramētū eucharistię ministrare, præterquam i die Pasche sed hoc restrictū præterquam in festo resurrectionis domini nostri Iesu Christi, est.

Pro restrictione istius articuli, capitulum generale interdixit omnibus professori, bus & obedientiaris capitulo, cuiuscumq; conditionis & status existant, quarumcumq; extre narum personarum confessiones recipere, aut eisdem impendere, quācumq; absolu tionem, tam a peccatis quā a censuris, sed neq; earum vota commutare, nec cum eisdem dispelare, aut illis p; quocumq; tempore, ministrare eucharistie sacramētū nisi secundū formā in constitutiōibus nostris expressā, vel de licētiā capituli generalis vel prioris superioris,

B Et cum sicut accipimus congregatio ipsa in insula tremitana, in mari adriatico, in partibus italię, prop̄ prouinciam apulie cōsistente, & longe a terra distante, insigne habeat monasterium, ad quod sepius maritimi & nauigantes, vt inibi portū recipiant declinant, & nulla in dicta insula existat ecclesia præter ipsius monasterij ecclesiam: ne declinantes huiusmodi ecclesiasticis careant sacramentis, congregationi & canonicis prædictis pariter concedimus, vt ipsis declinantibus, ac seruitoribus quos ad seruitum retinent monasterij, possint etiam in festo resurrectiōis, eucharistię & omnia alia ecclesiastica sacramenta ministra re, nec non cum piratis & alijs excommunicatis humaniter cōuersari, ac eisdem in dicto loco necessaria vitę exhibere: cū dif ficile admodum foret canonicis & personis eiusdem loci piratas huiusmodi evitare, propter eorum sepius ac dictorum canonorum per illas partes transitū, cum inuicē ſepe casualiter conueniant, & niſi ipſi canonici cum dictis piratis humaniter agerent, ab eis multipliciter offendī possent, dummodo dicti canonici non participant cum piratis prædictis aut alijs excōmunicatis in criminē, propter quod excommunicationis ſententiā vberiori facultate, circa vtilitatem & cōmodum monasteriorū

Capitulum ge ecclesiarum & locorum suorum huiusmodi ac illorum iurum generale vel prior superior, licētiā gaudeant: capitulo generali congregationis prædicti, ac illius pro tem-

Bulla Innocentij octauj.

36:

pro tempore rectori maiori, per presentes impartimur auctoritatem, concedendi prepositis, abbatibus, prioribus, & capitulis ecclesiarum, monasteriorum, & locorum suorum huiusmodi, licet iam permutandi seu alienandi, quoties opus fuerit, quecumque bona immobilia congregationis predictae, ac illius monasteriorum ecclesiarum & locorum, pro ipsorum tamen evidenti utilitate.

Tdem saluti animarum canonorum predictorum salubriter consulere volentes, eis pariter concedimus, ut liceat ipsis & cilibet ipsorum, nec non cōuerfis, commissis & nouitij suis, presentibus & futuris, in articulo mortis quemcūque presbyterum ex canonicis presfate congregationis, in casu vero necessitatis aequalium presbyterum idoneum tamē, secularē vel cuiusvis alterius ordinis regularem, in suum eligere confessore, qui confessionibus huiusmodi diligenter auditis, pro cōmissis per eos criminibus delictis & peccatis, in omnibus & singulis etiam apostolice sedi reseruatis casibus, debitam absolutionem, & plenariam omnium peccatorum suorum remissionem, possit autoritate nostra impendere & pœnitentiam iniungere salutarem. Ita tamen, quilibet ex confitētibus huiusmodi, postquam congregationē ipsam fuerit ingressus, & antequād ad articulum mortis deueniat: teneatur si clericus vel presbyter fuerit, septē psalmos penitentiales, si vero conuersus vel commissus, quinquagesies orationem dominicam & totidem salutationem beatæ Mariæ virginis, singulis septimanis, per vnum annum duntaxat pro conseruatione status romanæ ecclesiæ, legitimo tamen impedimento cessante, dicere, & omittentes alia vice supplere teneātur. Et si interim aliquē post inceptā & nō perfectā pœnitentiā huiusmodi, ab hac luce migrare contingat: ipsam nihilominus plenariā remissionē cōsequatur, dāmodo intentionis fuerit, illā si superuixisset perficiendi. In bulla Leonis decimi, interdictum singulis obediētiaribz capituli, vigore priuilegiorum & indulgentiarum, pro quoque tempore motu proprio, eligeret confessorem qualemque: nisi de beneplacito suorū superiorū pro tempore existentiū.

Dexterā quoque nostræ liberalitatis erga dictam congregationē

E 3 liberius

A dare potest, qđ
qđ bona alienan-
di vel permuta-
di.

C Canonici oēs,
similiter famili-
ares & continu-
cōmensales eli-
gere possunt in
articulo mortis,
confessore quē-
cūq; ex nostris

B canonici, in ca-
su vero necessi-
tatis, alium quē-
cūq; idoneū, quī
in omnibus cas-
bus, absolvere
potest, & plena-
riā peccatorū re-
missionem im-
pendere.

Ita tamē: ut qui
libet eorū anno
vno, singulis
septimanis sep-
tem psalmis, cā
letanīs, pro con-
seruatiōe status
Romanæ ecclie-
siæ legat.

C

Bulla Innocentij octauii.

A liberius extendere volentes, & in eo præsertim, ut canonici prædicti, suarum animarum saluti magis consulere valeant: canonici, conuersis, commissis, & nouitijs prædictis, præsentibus & futuris, qui in diebus quibus statioes in nonnullis tamen intra quam extra aliam urbem ecclesijs consistentibus existunt, quinque alteria psalmū Misereete.

B tunc eos moram trahere contigerit deuote visitauerint, & psalmum David miserere videlicet illū scientes, alijs vero quinques orationem dominicam & totidem salutationem angelicam, coram quinque altariis huiusmodi, pro statu felici sancte Romanae ecclesiae dixerit, easdem concedimus indulgentias, perinde ac si dicti canonici, conuersi, commissi, & nouitijs, personaliter ecclesijs urbis præfate visitassent, ita quod in defectum altarium, alia pia & deuota loca, ad visitationem huiusmodi & alia premissa faciendi, eligere possint, etiam si eos extra monasteria & loca huiusmodi esse contigerit.

C Repententes autem animo, quot & quanta sint merita religionis & congregatiōnis huiusmodi in ecclesia Dei, & quantum inter alias polleat religiones, dignū propterea, quin etiam debitum iudicamus, ut etiam excellentioribus prærogatiis & honoribus gaudere debeat, ac illis potissimum, quae ad illius ampliationē atque augmentū tendunt, statuimus ergo & similiter ordinamus, ut oīes qui simpliciter votū ingrediēdi aliquā aliā religionē etiā arctiore emiserint, ad cōgregationē & ordinē prædictos, illorūque professionē libere & licite ingredi, inibi recipi atque admitti valeat.

D It quia etiā nonnulli cōgregatiōis & ordinis huiusmodi habitū assumētes, diuerfis personis que ignorari & nō repperiri possent, in aliquibus reb⁹ seu bonis obnoxij essent, eisdē rectori prioribus ac eorū vices gerenti bus cōcedimus, ut ipsorū singuli, in locis sibi cōmissis, bona ipsa in pios usus libere ac licite conuertere possint, prout secundum deum melius viderint expedire.

E Cupientes vero congregatiōnem eandem, in suo salubri statu multiplicari & conseruari: statuimus pariter atque decernimus, quod de cetero perpetuis futuris

Nemo trāferre
se potest ad quod
cū monasteriū,

A Bulla Innocentij octauj.

58

futuris temporibus, nullus ex dictis canonicis presentibus & futuris, transeat de aliquo congregationis & ordinis huiusmodi monasterio, siue loco, ad aliquid aliud sancti benedicti, in quo regularis non vigeat obseruatio, seu sancti Augustini predicti, vel alterius cuiuscunq; ordinis monasterium, siue monasticum locum, vigore cuiuscunq; concessionis, licentiae, seu facultatis, etiam per apostolicas literas, non facientes plenam & expressam ac de verbo ad verbum de voluntate & statuto huiusmodi mentionem, & quibusuis personis, cuiuscunq; gradus status & conditionis existant, etiam praetextu alicuius officij, etiam capellatus cuiusvis prelati, cuiuscunq; status & conditionis fuerint, etiam si patriarchali vel cardinalatus præfulgeat dignitate & honore, sub quacunq; expressione in genere vel in specie concessse, aut forsan in posterum concedende. ¶ Quidq; nullus alterius monasterij seu loci prelatus, aut alias quicunq; in eorum, aliquem canonorum presentium & futurorum eorundem, monasteria recipiat vel admittat, sub excommunicationis pena, quam tam recepti quam recipientes huiusmodi pro tempore, eo ipso incurant, si admoniti non destiterint, & quā ex tūc contra quēlibet trasgressorem proferimus, & a qua, a nullo alio, præterquam a pro tempore existente Romano pontifice, nisi in articulo mortis constituti absolui possint, absq; rectoris maioris, & alterius ex duabus ordinis & congregationis huiusmodi visitatoribus, pro tempore existentibus, licentia speciali, decernentes irritum & inane, quicquid contra præmissa, per quoscunq; quavis autoritate, scienter vel ignoranter cōtigerit attentari. Istum articulum generale Capitulū ita restrinxit, ut nulli licet se transferre ad ordinem sancti benedicti de obseruatio, nisi de licetia capituli vel prioris superioris, petita & obtenta. ¶ Cūq;

acceperimus & re ipsa didicerimus, congregationem sanctæ Iustine de Padua ordinis sancti benedicti, a nonnullis Romanis pontificibus predecessoribus nostris, quāpluribus dignissimis privilegijs, indultis & gratijs decoratam fuisse, & censeamus cōgregationem ipsam lateranensem meritis & virtutibus suis nō meritis, sed non cōcedendis.

Prohibetur prælatis oībus, ne canonicos nostros recipiat, sub pena excommunicationis.

nora promererit, maxime vbi quos par labor coniungit, pars quoq; priuilegia coniungere debent: eidem congregationi lateranensi etiam concedimus, ut omnibus priuilegijs, indulgen- tis, gratijs, fauoribus, & indultis, tam spiritualibus quam temporalibus, à Romanis pontificibus predecessoribus nostris, seu alias eidem congregationi sanctæ Iustinæ concessis, ipsa quoq; congregatio Lateranensis pariformiter potiri & gaudere pos- sit & valeat, absq; vlla prorsus differentia, perinde ac si ea dictæ congregationi lateranensi specialiter & nominatim cōcessa fuissent, quorum tenores hic pro sufficienter expressis haberi volu- mus, & non secus ac si præsentibus de verbo ad verbum inserta forent, & quæ ad ipsam congregationē Lateranensem extendi, ac illam pari modo compræhendere volumus ac decernimus.

Predicare verbū Dei more men- dicantiū.

Quodq; ipsi canonici etiam officio prædicandi verbi Dei vt̄ possint, quemadmodū fratribus prædicatorū & minorum ordi- num, per nos etiā & dictos Romanos pontifices cōcessum fuit.

Interdictitur nobis omnibus a capitulo generali, ne quis verbū Dei publicæ, more min- rū & prædicatorū, prædicare p̄sumat, vltra formā in cōstitutiōibus nostris cūpræhēsam.

Vt autem mentes dictorum canonicorum a dubijs que super præsentibus aut alijs gratijs huiusmodi, per nos aut prædecesso- res nostros, imperatores, reges principes, & alios prædictos con- cessis, & in posterū concedendis, apud prefatos canonicos quo- modolibet oriri possent releuentur: volumus vt vbi in aliquo redderentur ancipites seu dubij, secundum bonam æquitatem in fauorem salutis animarum suarum largissime intelligātur, & interpretentur, non autem secundum iuris rigorē seu doctorū opiniones & subtilitates. Adjacentes vt si quando cōtigerit, per

Priuilegia ista per contrarios actus non inua- lidantur.

aliquem aut plures actus, contra huiusmodi vel quęcunq; alia decreta, priuilegia, indulta, gratias, & immunitates præfate con- gregationi concessa, aut ipsorū aliquod a quocunq; cuiuscunq; conditionis, dignitatis status, & gradus existat, ex negligētia seu ignorantia præsentij & futurorum quibus ea conceduntur, aut alia quavis causa, aliter attentati vel obseruari scienter vel igno- ranter,

A Bulla Innocentij octauj.

41.

ranter, nullum tamen super hoc præiudicium decretis indultis gratijs & immunitatibus prefatis generetur, sed illa in suo vigo re & pleno labore firmitatis perpetuo permaneant. ¶ Postremo cum plerūq; contingat ex importunitate potestium, & negotiorum multitudine, ac suppressione veritatis, summos pontifices fatigatos ac circumuentos, ea concedere, quibus nullatenus annuerent: autoritate presentium statuimus & ordinamus, qd quęcunq; literę apostolicę, etiam motu proprio confecte, aut in futurum conficiende, etiam si eisdem, clausula, priuilegijs & indultis dictę congregationi cōcessis non obstantibus, & de quibus expressa mentio fieri debeat, expresse contineatur, quę obuiant & contra faciant huic priuilegio presenti, aut quibuslibet eius particulis, nisi appareat euidētissime & apertissime, qd summus pōtifex qui pro tempore fuerit, huic indulto vel alicui eius parti vellet per apostolicas literas derogare, faciendo specialē mentionē de verbo ad verbum, ex certa scientia, de huiusmodi priuilegio, ac ipsa congregatione, diuersis nominibus eam nominando, per hæc precise vocabula, congregationem, unitatem de obseruantia, alias de fritionaria, nunc Lateranēsem appellatam, causasq; legitimas allegauerit, cur his obuiare intēdat decretis: nullius sint roboris vel momenti. ¶

Districtius inhibentes eisdem ordinarijs locorum, sub interdicti ingressus ecclie, & suspēsionis a diuinis, ac regiminis & administrationis ecclesiarum suarum, rectoribus vero parochialium ecclesiārū & quibusuis alijs personis, sub excōmunicationis latę sententię & priuationis eorundem parochialiū ecclesiarum, ac omnium aliorum beneficiorum ecclesiasticorū quę obtinent, nec non inhabilitationis ad illa & alia in posterum obtainēda penit, quas scierter contra facientes eo ipso incurtere volumus, ne ordinē & congregationem canonicorum regularium huiusmodi, ac illius canonicos, ecclesias, monasteria, & loca prēdicta, preter & contra tenorem & formam huius presentis nostri indulti, & aliarū concessionum, vt prēmittitur, congregationis prēdictorum can-

Litere apostoli-
ce date vel dan-
de, priuilegijs p-
dictis obuiantes
nullius sumit ro-
boris.

B

C
Locorum ordi-
narīs & rectori
bus ecclesiarum
inhibetur, ne cō
tra prēdicta mo-
lestare nos præ-
sumant sub pe-
na &c.

F

niconum

A nicorum regularium, seu ecclesijs, monasterijs, membris, & locis suis predictis factarum, quoquo modo inquietare, molestare, & perturbare, nec eos aut testamentorum & ultimarum voluntatum executores, ac testantiū heredes, seu quoscunq; alios, directe vel indirecte, ad solutionē alicuius quarte parochialis, seu canonici vel alterius portiois, siue oneris, cōpellere quoquo pacto ut presertur presumant. ¶ Statuentesq; ut nullus, in iuris canonicis huiusmodi, prorsus audeat in eorum ecclesijs seu monasterijs aliquod mortuorū officium, vel alias celebrari facere, etiam si apud eos corpora defunctorum sepeliri contingat, Mādantes insuper expresse ipsis locorum ordinarijs ac rectoribus parochialium ecclesiarum, ne eorum parochianis, q̄ canonici predicti congregationis non confiteantur, aliquo pacto prohibere seu persuadere presumant, & nullatenus denegent ministrare huiusmodi confidentibus eisdem canoniciis, quęcunq; ecclesiastica sacramenta, dummodo aliquod canonicum, & rationabilis causa non subsistat. Iste articulus restictus est. ¶ Et nihilominus vniuersis & singulis personis in dignitate ecclesiastica vbi libet constitutis, & alias de iure communi habilibus & idoneis ad causas audiendas, per hæc apostolica scripta insolidum mandamus, ut cum aliqui ex eisdem personis pro parte eiusdem cōgregationis Lateranensis, seu rectoris generalis, seu aliorum ex cōgregatione huiusmodi ad quos spectat fuerint requisiti, quantum per se vel alium seu alios, p̄missa vbi & quādo opus fuerit publicantes, ac eisdem congregationi & canoniciis illorūq; ecclesijs, monasterijs membris ac locis predictis, in p̄missis, efficacis defensionis p̄silio assistentes, faciant congregationem ipsam illiusq; canonicos, pacifica possessione priuilegiorum & concessionum huiusmodi libere gaudere, non permittentes eos seu testamentorum executores & heredes predictos, cōtra illorum tenores, per ordinarios & rectores parochialium ecclesiarum predictos, seu alios quoscunq;, indebitē molestari, aut eis grauamina iniurias atq; damna inferri, seu quomodolibet irrogari, quin-

Nullus exterritus in iuris nobis mortuorum officiū facere potest, in ecclesijs nostris.

B Ordinarij & rectores ecclesiarū prohibere nō debent suis perochianis ne confitentur nobis.

Mādantur omnibus ut requisiti, nobis assitāt ne quis contra priuilegia molestiam aliquā nobis ingera.

C

Bulla Innocentij octauij.

43.

gari, quinimo dictæ congregationi & illius canonicis predictis, in quibuscumq; casibus seu causis, tam ecclesiasticis quam prophanicis, per eos coram dictis personis, contra quascumq; alias personas, cuiusvis qualitatis, conditionis, gradus, ordinis, dignitatis, nobilitatis, præminentie & status fuerint, etiam quacumq; munданa vel ecclesiastica aut patriarchali prefulgeant dignitate seu exemptione, mouendis summarie, & de plano, ac sine strepitu & figura iudicii, sola facti veritate inspecta, autoritate apostolica ministrent iusticiam, denuncientq; palam & publice omnes & singulos excommunicatos, quos eis constiterit censuras & alias penas incurrisse, ac faciant eos ab omnibus arctius euitari, & vbiq; pro excommunicatis suspensis & interdictis nunciari, & legi timis desuper factis processibus, illos quoties opus fuerit iteratis vicibus aggrauent, seu aggrauari procurent, contra dictores quoslibet per censuram ecclesiasticam, appellatione postposita, cōpescendo, inuocato etiam ad premissa seu aliquod eorum si opus fuerit auxilio brachij secularis, non obstantibus felicis recordationis Bonifatij papæ octauij predecessoris nostri, quibus cauetur, ne quis extra suam ciuitatem & diocesim, nisi in certis exceptis casibus, & illis ultra unam dietam a fine sue diocesis ad iudicium euocetur, seu ne iudices a sede apostolica deputati extra ciuitatem & diocesim in quibus deputati fuerint, contra quoscumq; procedere, aut alij vel alijs vices suas cōmittere presumat, & de duabus dietis in concilio generali, nec non que incipiunt, super cathedram, bonifatij, & dudum viennensis concilij, ac Calixti papæ tertii, etiam predecessoris nostri, & quorūcunq; aliorū pontificum similiter predecessorum nostrorum literis, forsan his nostris contrarijs, ac etiam in provincialibus & synodalibus concilijs editis, specialibus vel generalibus, ecclesiarum quoq; ac locorum quorūlibet statutis & cōsuetudinibus, & inter quoscumq; eiusdem cōgregationis lateranensis canonicos ac locorum ordinarios seu rectores predictos initis & conclusis, ac hactenus obseruatis pactis & conuentionibus, etiam iuramento, confir-

Omnis iustitia
nobis facere debet,
sive sit episcopatu
juris.

A

B

C

F z matione

matione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, ceterisq; contrarijs quibuscunq; quibus omnibus illa ac si his de verbo ad verbum insererentur, & derogatoriarum derogatorias clausulas in se continerent, presentibus pro expressis habentes, illis alias in suo labore permansuris, quoad premissa specialiter & expresse derogamus, aut si patriarchis, episcopis, & rectoribus prefatis, vel quibusvis alijs, communiter vel diuisim, a sede prefata indultum existat, q interdici suspendi, vel excommunicari, aut ultra vel extra certa loca ad iudicium euocari non possint, per literas apostolicas non facientes plenam & expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, & qualibet alia dictae sedis indulgentia generali vel speciali, cuiuscunq; tenoris existat, per quam presentibus non expressam vel totaliter non insertam, effectus earum impediri valeat quomodolibet vel differri, & de qua cuiusq; toto tenore habenda sit in nostris literis mentio specialis. **N**os enim ex nunc illa & quecunq; alia in futurum per nos vel sedem apostolicam quomodolibet concedi, statui, decerni vel ordinari contigerit, contra ut premittitur

A quid contra pri uilegia predicta attentum fuerit zitū est & inane

C eorundem predecessorum & presentium literarum huiusmodi tenorem, nec non si secus super his a quoquām quavis autoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irrita & inania ac nullius roboris vel momenti fore & esse decernimus, etiā si motu & scientia predictis, & sub similibus & fortioribus clausulis emanate existerent, seu in futurum emanare contigerit. **E**t quia difficile foret presentes literas ad singulas prouincias & loca vari bi necesse foret destinare: volumus & dicta autoritate decernimus, q transsumptis earum, manu notarii publici, & curie causa rū camere apostolice, vel alicuius archiepiscopaliseu episcopalis, uel dictae congregationis Lateranensis rectoris generalis sigillo munitis, ea prorsus in iuditio & extra vbiq; exhibita & ostensa erunt, fides adhibeatur ac si ipse originales literæ forent exhibite vel ostense. **N**ulli ergo omnino hominū liceat hāc paginam, nostre confirmationis, approbationis, constitutionis, exempti-

Transfūpēs bulle huius, fides adhibenda est.

exemptionis, liberationis, susceptionis, decreti concessionis,
 indulti, statuti, ordinationis, cassationis, annulationis, abro-
 gationis, irritationis, prolationis, adiectionis, inhibitionis, man-
 dati, derogationis, & volūtatis, infringere vel ei ausu temerario
 contraire. Si quis autem hoc attentare pr̄sumperit: indignati-
 onem omnipotentis Dei ac beatorum Petri & Pauli apostolo-
 rum eius, se nouerit incursum. Datum Romę apud sanctum
Petrum. Anno incarnationis dominici, millesimo quadringē-
 tisimo septuageſimo ſeptimo, decimo kalendas ſeptēbris pon-
 tecificatus nostri anno ſexto. ¶ Cum autem capitulum Vvinde-
 ſemene p̄fati cupiant vt afferunt, eis eorūq; monasterijs pri-
 oratibus locis & membris, ac illorum prioribus, prioriſſis, con-
 uentibus, canonicis, ſororibus, & personis, familiaribus, & com-
 mēſalibus vtriusq; ſexus, nunc & pro tempore existentibus, vt
 laudabilibus poſſint in domino proficere incremētis, & eorum
 religio in eis feruentius fructum afferat ſalutarem, per ſedē apo-
 ſtolicam concedi, q̄ p̄dictis in dictis literis p̄decēſſorū p̄re-
 dictorum contentis, & alijs omnibus & ſingulis priuilegijs, gra-
 tijs, fauoribus, & indultis, ſpiritualibus & temporalibus, cōgre-
 gationi Lateranensi, & illius monasterijs atq; locis, eorūq; recto-
 rib⁹, prioribus, prioriſſis, cōuentibus, canonicis, & personis in ge-
 nere per ſedem apostolicam vel alias concessis, & que cōcedi cō-
 tingere in futurum, vt potiri & gaudere poſſent, perinde ac si
 ipſis capitulo Vvindesemēfi & illius monasterijs, prioratibus lo-
 cis & mēbris, ac illorū priorib⁹, prioriſſis, cōuētibus, canonicis,
 ſororibus, personis, familiaribus, & cōmēſalibus vtriusq; ſexus,
 principaliter concesſa forent, & concederentur in posterum, il-
 laq; ad capitulo & illius monasteria, prioratus, loca & mēbra,
 eorūq; priores, prioriſſas & conuentus, canonicos, ſorores, per-
 sonas, familiares, & commensales, vtriusq; ſexus extendi, & de
 nouo eis concedi, fueritq; nobis pro eorundem capituli parte
 humiliter ſupplicatum, vt huiusmodi priuilegia gratias fau-
 res & induſta, ad eos eorumq; monasteria, prioratus, loca, & mē-

Abra, illorumq; priores, priorissas, conuentus, canonicos, sorores, personas, familiares, & commensales, predictos extredere, aliasq; eis in premissis oportune prouidere de benignitate apostolica dignare inur. Nos qui personis voto religionis astrictis, & per se mitas mandatorum domini recto tramite incedentibus, apostolicis fauoribus & presidijs libenter assistimus, vt in sancta vocatione qua vocati sunt proficere valeant, cum perseverantia salutari, eorundem capituli afferentium priores priorissas canonicos & sorores predictos, sub regulari obseruantia dicti ordinis vitam ducere, supplicationibus huiusmodi inclinati, capitulo Vvindesemensi & illorum monasterijs, prioratibus, locis & membris, eorumq; prioribus, priorissis, conuentibus, canonicis, sororibus personis, familiaribus, & continuis cōmensalibus predictis, nunc & pro tempore existentibus, quādū vixerint in obseruantia regulari dicti ordinis, vt predictis in dictis literis contentis, ac omnibus & singulis alijs prēuilegijs, gratijs, fauori bus, & indultis spiritualibus & temporalibus, congregacioni Lateranensi & illius monasterijs prioratibus ac locis eorūq; rectori prioribus priorissis conuentibus canonicis & personis, per se dem prefatam in genere concessis, & quæ pro tempore concedi cōtingeret, & quibus potiūt & gaudent, aut vti potiri & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, vti potiri & gaudere libere & licite valeant, in omnibus & per omnia prorsus, & sine vlla differentia, perinde ac si eisdem capitulo illiusq; monasterijs, prioratibus, locis & membris, eorumq; prioribus, priorissis, conuentibus, canonicis, sororibus, familiaribus, & continuis cōmensalibus vtriusq; sexus, principaliter concessa fuissent, autoritate apostolica, presentium tenore cōcedimus, illaq; ad eos extendimus, & pro potiori cautela de nouo eis concedimus presentes, non obstantibus premissis, ac constitutionibus & ordinationibus apostolicis, nec non omnibus illis quæ prædecessores præfati in eorum literis predictis voluerūt non obstat, certisq; contrarijs quibuscunq;. Nulli ergo omnino huiusmodi liceat

Gode

siceat hanc paginā nostrę concessionis & extensonis infringere
vel ei ausū temerario contraire. Si quis autem hoc attentare prę-
sumperit: indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Pe-
tri & Pauli apostolorum eius, se nouerit incursum. Datū Ro-
mæ apud sanctum Petrum, anno incarnationis dominice, mille
fimo quadringētesimo octuages. sexto, tertio idus Aprilis, pon-
tificatus nostri anno secundo.

Innocēti⁹ octauī, bulla quarta. In qua declarat priuilegijs prę-
cedētis bullæ derogari nō posse: q̄ rēpore litis, inter episcopū
Cameracensem & capitulum Vvindesemēse fuerint impetrare.
Innocēti⁹ octauī, bulla quinta.

¶ In hac concedit definiotoribus capituli, plenam facultatem, se-
questrandi, arctandi & modificandi, nonnullos articulos priui-
legiorum, a se concessorum: prout viderint statui & moribus
personarum capituli conuenire.

Innocēti⁹ octauī, bulla sexta.

¶ Hic vult, q̄ personæ capituli Vvindesemēsis succedere in om-
nibus illis bonis, iure hereditario, debeant que eis cōpeterent, si
in seculo permanissent, non obstantibus quibuscunq; legibus
aut constitutionibus in contrarium editis: mandatq; omnibus,
vt ipsas leges ac constitutiones, vt pote ecclesiasticæ libertati cō-
trarias e suis libris deleant, sub pēnis & censuris &c.

Innocēti⁹ octauī bulla septima.

¶ Præcedētis bille executores & conseruatores, constituuntur,
sancti Iacobi Maguntinensis, sancti Laurentij Traiectensis,
& sancti Mychaelis Hildesemensis monasterium abbates.

Innocēti⁹ octauī, bulla octaua.

¶ Pro ecclesiarum, altarium, & vasorum cōsecratione, ac vestiū
& ornamentorum ecclesiasticorum benedictione, ecclesiarūq;
pollutarū reconciliatione, aduocare possumus quēcūq; antistite
catholicum: cuiusuis alterius licentia non requisita.

¶ Incarcerare possumus fratres nostros fugitiuos, vbiliter re-
pertos, inuocato (si opus fuerit) auxilio brachij secularis,

Innocen-

A Innocentij octaui, bulla nona.

¶ Pontifex auditio quod Eugenius quartus concesserat capitulo Vvindesemensi, literas conseruatorias perpetuo valituras, cōtra omnes molestatores & iniuriatores capituli, & membrorū eius, q̄quæ conseruatores designati, nempe abbas, sancti Iacobi Leodiensis, decanus sancti saluatoris Traiectensis ac officialis Coloniensis, timentes potentiam nonnullarum personarum, procedere non auderent: idcirco predictis tribus, alias tres aggredierunt conseruatores, scilicet Michaelis Hildesemensis, sancti Iacobi Maguntinensis & sancti Laurentij Traiectensis dioecesium abbates: mandans eisdem ut ipſi tres, vel duo, aut vnuſ eorum, per ſeipſos, aut alium vel alios, ad executionem dictarum literarum, prædecessoris præfati, iuxta tenorem earundem, ac ſi ſpecialiter ipsis direcione fuissent, contra quoscumq; molestatores, ac iniuriatores procedere debere: literis Eugenij nihilominus in ſuo robore permanentibus.

B

Innocentij octaui, bulla decima.

¶ In hac reuocat autoritatem visitandi nostra monasteria, datā Henrico episcopo Cameracensi.

Innocentij octaui, bulla vndeциma.

¶ Hic inhibet episcopo cameracensi, ne contra monasteria capitulo nostri, quicquam innouare aut attentare preſumat.

C

Innocentij octaui, bulla duodecima.

¶ Summus pontifex de ſtatu monasteriorum nostrorū plenam habere volens notitiam: mādat monasteriorum abbatibus Capensi Coloniensis, ac sancti Iacobi Leodiensis, & Dicklich Traiectensis dioecesium, ut ipſi vel duo aut vnuſ, accedant & visitent monasteria & personas Cameracensis dioecesis, & de vita, & religione, eidem summo pontifici fidem faciant.

Innocentij octaui, bulla tertiadecima.

¶ Mandatur abbatibus sancti Laurentij Traiectensis, & beatæ mariæ percensis leodiensis, monasteriorum abbatibus, & sancti Andreæ decano Coloniensis dioecesis, ut capitulo nostro auxiliū defensionis

defensionis præbeant, neq; permittant per Episcopum Came-
racensem indebite nos molestari.

Innocentij octauj, bulla quarta decima.

Hic mādat visitatoribus Pr̄fatis, vt in negotio cōmissō proce-
dant: nō obstantibus līteris quibuscūq; in contrariū impetratis.

Casus quidam circa materiam confessionis &

Lindulgentiarum apostolicarum.

Quidam conuentus Canonicorum Regularium in Braban-
tia, priore in remotis agente, de consensu supprioris, pro-
curauit sibi per triduum, indulgentias plenarias, Bruxelle in ec-
clesia sancte Gudule promulgatas. Queritur an licuit hoc fieri,
absente priore, & certos ex fratribus confessores instituere, neq;
priori reuertenti peccata mortalia certa reconfiteri iuxta formā
suarum constitutionum. **R**esponsio magistri Nycolai Hellis,
sacrē Theologie professoris. **P**rimo videtur dicendum q; in
absentia prioris vestri, concedere potuistis fratribus vobis com-
missis, confiteri confessoribus indulgētiarum, in conuentu ve-
stro deputatis ad effectum indulgētiarum consequendū. **S**e-
cundo dicendum, q; fratres non tenentur reconfiteri priori re-
uertēti, peccata semel confessa, si prior non exigat. **S**ed si omni-
no vellet q; mortalia certa confessa, etiam sibi in confessione de-
regantur: attentis statutis ordinis vestri, fratres, denuo confite-
ri tenentur. Non quidē propter defectū absolutionis, tanquam
dicti cōfessores autoritatē sufficientē nō habuissent: sed propter
statutum ordinis vestri, etiā apostolica autoritate confirmatū.

Tertio dicendū: q; attēto voto obediētie religiosorū, nō appa-
rer securū dicere, q; religiosus possit vigore cōfessionalis, eligere
pro beneplacito suo idoneū confessorē secularē vel religiosum.

Hec sub correctio, breuiter dicta sunt, a me Nycolao, theolo-
gorum minimo.

Pro meliori declaratione casus p̄cedentis: attendatur
bulla Leonis sequens.

Bulla Leonis decimi.

G Dilecto

Dilecto filio priori superiori nuncupato Capituli sive congregationis Vvindesemensis, ordinis sancti Augustini, canonicorum regularium. Traiectensis diocesis. **Dilecte** fili, salutem & apostolicam benedictionem. Exponi nobis nuper fecisti, qd licet dudum, felicis recordationis, Innocētius Papa octauus, predecessor noster, inter cetera tunc & pro tempore existentibus, rectori ac visitatoribus, ac singulis prioribus vestre congregationis, & qui loco ipsorum absentium constitueretur, auctoritate apostolica, per suas literas, vt canonicis, nouicis, conuersis & commissis eiusdem congregationis, absolutionibus & dispensationibus, indigentibus, in casibus quibus excessissent, & pro quibus excommunicationis, vel interdicti, aut suspensionis sententiis, a iure vel ab homine quomodolibet promulgatas, incurrisserint, & huiusmodi sententiis innodati, aut in locis generali vel speciali ecclesiastico interdicto suppositis, divina celebrassent, aut sic ligati ordines suscepissent, & irregularitatis notam incurrisserint, & in omnibus alijs casibus ex causa simōie, cuiusqz, qualitercunqz commisere, generaliter vel specialiter sedi apostolice reseruatis, exceptis duntaxat hereticorum relapsorum, scismaticorum, deferentium prohibita ad infideles, & literas apostolicas falsificantium: absolutionis & dispensationis beneficia, iuxta casuum exigentiam, impetriri valerent, prout in dictis literis plenius continetur. **Nihilominus** nonnulli ex canonicis & personis prefatis, voti obedientie regularis per eos prestiti, & qd ipsa obedientia, vīctime anteferatur immemores, & vt verisimili suspicandum est, iniquo humani generis inimico suggeste, sub colore eligendi confessorem ad eorum libitum, tacite vagandi, & ab huiusmodi obediētia declinandi, occasionem querentes, pro se seorsum & ad partem confessionalia & confessores eligendi facultatem, passim a diuersis indulgentiarum cōmissariis apostolicis, seu in forma, beatissime pater, a nobis & a predecessoribus nostris, Romanis pontificibus, impetrarunt & impeſtant, quarū pretextū, laxatis habenis, superiorum suorum licetia desu-

Bulla Leonis decimæ.

5.

tia desuper minime requisita ac obtenta, ac ipsis superioribus,
aut per eos ad audiendas confessiones deputatis, spretis, & extra
eorum monasteria & regularia loca, sub dicto confiteedi colore
vagando, confessores sibi eligere asserunt in regularis discipline,
obseruantieq; enormè eneruationem, ac animarum suarum sa-
lutis perniciè non modicam, ac scandalum plurimorum. Quare
pro parte tua, nobis humiliter supplicatum fuit, ut in præmissis,
de oportuno remedio prouidere, de benignitate apostolica dig-
naremur. Nos igitur qui ad ea, mentis nostre arcana libenter ap-
ponimus per quæ christifidelium omnium, presertim sacre re-
ligionis per eorum vota solemniter prestata, astrictiori animarū
saluti consulatur: quod tunc potissimum fieri conspicitur, dum
ipse personæ regulares, sub debitissimæ obedientia & regulari obser-
uantia altissimo famulantur: volentes animarum periculis, &
scandalis huiusmodi obuiare, ac in præmissis oportune prouide-
ri, huiusmodi supplicationibus inclinati, autoritate apostoli-
ca, tenore præsentium attestamur & declaramus, nostræ & Inno-
centij & aliorum prædecessorum prædictorum mentis, & incō-
mutabilis intentionis non fuisse, nec esse, aliquem ex canonicis,
& personis præfatis, concessione & facultatibus huiusmodi,
etiam extra vel intra eorū monasteria siue regularia loca, absq;
superiorum suorum expressa licentia, vti posse, neq; debere. Ac
q; de cetero, perpetuis futuris temporibus, canonici & aliæ per-
sonæ congregationis huiusmodi, seu personæ que sub cura &
commissione rectoris (nomine rectoris, intelligitur prior superior) ac uisi-
tatorum, & singulorum patrum priorum, pro tempore degutæ,
vel priuilegijs eis concessis vtuntur, prætextu facultatum & licen-
tiarum eligendi confessores huiusmodi hactenus concessarum,
vel in posterum concedendarum: dictis prioribus, vel per eos in
monasterijs siue locis regularibus in quibus degunt ad audiendis
confessiones pro tempore deputatis, eorum peccata confi-
teri debeant & teneantur, ac licentij & facultatibus confitendi,
eis concessis huiusmodi, alter vel alio modo vti minime possunt,

Declarat sum-
mus pétilex, in
tentione inno-
centij & aliorū
nō fuisse vt quis
quam prætextu
quorūcunq; pri-
uilegiorū, elige-
re sibi posset co-

C
fessorē, circa co-
fessum sui præ-
lati.

A eisdem autoritate ac tenore præsentium statuimus & decernimus, non obstantibus præmissis ac constitutionibus & ordinationibus apostolicis, nec non omnibus illis, quæ præfatus Innocentius prædecessor noster, in dictis suis literis, voluit non obstatere ceteris contrarijs quibuscunq;. **Datum** Romæ apud sanctum petrum, sub annulo pectoralis, die vicesima octaua Ianuarij, anno domini millesimo quingentesimo & vicesimo, pontificatus nostri anno septimo.

B **I**dem Leo decimus, anno 1520. concesserat Philippo a Burgū dia episcopo Traiectensi, facultatem & autoritatem, semel visitandi omnia monasteria exempta. **Q**uam cōcessionem, anno sequenti (quoad capitulum nostrum) reuocauit: declarans nos a quorūcunq; apostolicorū legatorū, nunciorū, archiepiscoporum episcoporum, & aliorū iudicū ordinariorum & extra ordinariorū iurisdictione, autoritate, visitatione, ac charitatiui subsidij solutione, & exactiōnum quarumcūq; prēstatione, prorsus exēptos, & in ius ac proprietatē beati Petri & sedis eiusdē ac protectione suscep̄tos. **H**is apostolicis literis priuilegia nostra non parum roborantur & confirmantur.

C **P**riuilegia quoq; nostra plurimum confortantur quodam processu iuridico, Traiecti eoram ordinis conservatore, domino Gerardo Zuggerori, ecclesiæ sancti Salvatoris de cano, habito, propter excessum notabilem in conuentu nostro prope Aemstelredam anno. 1530. perpetratum. Cuius processus exemplar, reperiatur in Vvindesem, in Traiecto, & in Heyloē.

Clementis septimi, bullā, de fugitiis apprehendendis.

C **A**drianus papa sextus, concesserat capitulo nostro generali ut canonici & fratres nostri, prætextu quarumcunq; literarum apostolicarum, extra monasteria & loca nostre congregationis, absq; priorum suorum licentia residentes aut existentes: reuocari poterunt ac reduci, inuocato etiam (si opus fuerit) auxilio brachij secularis. Verum quoniā morte Adriani interueniente, literę sigillate non fuerant: successor eius clemens septimus, easdem sua autoritate & sigillo roborauit anno 1523.

Priuilegium Karoli Imperatoris quinti.

Onsen

Onzen lieuen en ghetrouwuen de stadhoudter die eerste
ende luyden van onsen raden tot Utrecht saluyt ende
dilectie. Alsoe tot onser kennisse ghecomen is/dat diuersche
religieusen/mans ende vrouwen/ in onsen landen van her-
waertsouer gheprofessijt / eenighe van hem luyden sonder
dispensatie/en andere al eer heure dispensatie op hen te ken-
nen gheue vercreghen gheinterineert si/daghelycijt wt heu-
ren cloosteren trecken sonder orlof van heuren ouerste/ som-
mighe van hemluyden aendoende weerlijcke habistre / met-
ten weerlicken luyden openbaerlijcken inde werelt verkeere-
de/die andere houdende hem secretelijck / ende so wel deene
als dandere/dissoluteliken leuende/al in schandale ende con-
fusie vanden religie en vader heylighc kercke/ twelck keeren
mochte tot quadern exempel / indien by ons daer inne niet
voorsien en worde/also wi verstaen. So ist dat wi desen aen
ghesien/v ontbieden ende beuelen/dat ghi van stonden aen
ouer al/in onse stadt steden ende landen van Utrecht/daer-
men ghewoontlijck is wt roepinghe en publicatien te doe-
ne/van onsen weghen doet publiceren/vercondighen/ende
scherpelijck beuelen/dat nyemant/wye/ ende van wat con-
ditie hy si/mans oft vrouwen personen/ voort aen / hem en
veruordere eenighe gheprofessijde religieusen personē mas
oft vrouwen/wt heuren cloosteren ghelopen/oft sonder or-
lof vertrockē/te onfanghen/te logerē/oft die by testaen/oft
eenichsins behulpelijck ende gunstich te wesen/ in wat ma-
manieren dattet si. Ende dat de ghene die de voorschreuen
verlopen religieuse personen gheologiert oft behulpelijc ghe-
weest hebben/ insghelycijt de ghene dye weten oft kennisse
hebben sullen/ waer die selue wtghelopē religieuse personē
gheweest oft ghecouerfeert hebben / nu conuerserende zijn/
oft conuerseren sullen / tselue van stonden aen denonceren
ende ouerbrienghen/den oppersten officieren vander plecke/
daer sulcke religieuse personen beuonden sullen worden/ de
G 3 welcken

54. **P**riuilegia Karoli Imperatoris quinti de fugitiuis.

A welcken onse officieren w̄y ordonneren en̄ beuelen/ de voor-
schreuen religieuse personen hem ghedeniccert/ende ande-
ren die si beuijnden/ ende vernemen sullen/ binnen den be-
drue van heurlieder officien wesenke gheē dispensatie heb-
bende/ ter stont te apprehenderē/ oft te doen apprehenderē/
ende te leueren/ oft te doen leueren/ inden cloosteren daer wt
si ghelopen sullen zijn/ al tot redeliken costen vanden voor-
schreuen cloostere. En̄ als aengaende die voorschreuen reli-
gieuse personen/die op heur te kennē gheuen/by dispensatie
voorsien zijn/ om heure conuenten ende habijt te moghen
laten/dat de rechter gedelegeert/byder voorschreuen dispe-
satie/sulcke religieuse personen/ acer hy vander selue dispe-
satie eenighe kennis sal moghen nemen/ oft sine citatiē de-
cerneren/sal/ versien van een eerlijcke gheestelijcke plaets/
daer se hem hangende tproces/op dinterinment vander sel-
uer dispensatie onthouden sullen. Ende de selue plaeſe ne-
men en̄ exprimeren in heure prouisie ende citatiē al tot rede-
likē costen vanden voorschreuen wtghelopen religieuse/of
die sonder oorlof vertrocken zijn/in dien si die macht hebbē
de constē te betale/en̄ in dien niet/tot coste vandē voorschre-
uen clooster/bliuende oock mede binnē middelen tijt dra-
gende heurlieder geestelijcke habijt/tot dat bydē rechter op
dinterinment oft reiectie vander voorschreue dispensatie/
by sententie diffinitiue ghedetermineert si/op peyne/in dien
tselue niet ghedaen en ware by versuymenisse vanden voor-
schreuen rechter ghelegeert/dat ghiluydē de voorschre-
uen religieuse ghedispenſeerde personen/ selue sult moghen
voorsien/van eē bequame plaeſe/daer si hem schuldich sul-
len zijn te houden/hangende den processe. Ende van gheli-
te sal oock ghedaen worden/vanden religieusen mans ofte
vrouwen personen/die voor de publicatiē van desen ter cau-
ſe voorschreuen/teghens heure conuenten in processen staē/
die welcke ooc binne achte daghe na de publicatiē vā desen/
voorsien

A Privilegia Karoli Imperatoris quinti de fugitiis. 5.

voorsien sullen worden / byden rechter daer voor de voor-
schreuen processen hanghende zijn / oft anders / ende by heu-
ren ghebreke / by v / van onsen voorschreuen raden als voren
In welcke ghedesigneerde ende beteekende plaeſte alsulcke
gheesteliche personen sullen schuldich zijn hem te houden
eerlijck ende tamelijk / sonder van daer te moghen trecken
trotten eynde vanden processe. **E**nde in dien si de contrarie
deden / sullen daer af arbitralickē ghecorigeert werden / bydē
rechtere die hem die selue plaeſte beteykent ende ghegeuen
sal hebbēn. **V**erbiedende alle onsen ondersatē / eenighe gee-
steliche personen heure voorschreuen plaeſte verlaten en ghe-
habandonneert hebbende / te dienen / oft te assisteren / met ra-
de oft andersins. **I**llet op peyne / van twee hondert carolus
gulden te verbeuren / byden ghenen die contrarie en inpre-
tudie van desen / de voorschreuen gheesteliche personen ge-
dispenseert oft onghedispenseert / ende oock die noch in pro-
ces zijn / contrarie van desen verberghen / onderhoude / niet
aen en brenghen / ende in eenich point van tghene des voor-
schreuen is ghebrekeijck gheuonden sullen wordē / de voor-
schreue peyne ende **E**mende te distribueren. **T**e weten / deē
helft tot onsen profite / een vyerendeel tot profite vande de-
nonciateur oft aenbrengher / ende dander vyerendeel vande
officier die executie daer af doen sal. **O**rdonnerēde v tot on-
derhoudensē deser voorschreuen ordinatie / te procederen
teghens den ouertreders der seluer / by executie vader voor-
schreuen peynen / ende oock teghens den officier die in desen
negligent ende versuyntich beuonden sal wordē / sonder ee-
níghe dissimulatie oft verdrach / des te doen gheuen wy v
volcomen macht / auctoriteyt ende sonderlinge beuel. **O**n-
bieden ende beuelen allen anderen onsen Justicieren / officie-
ren ende ondersaren / dat si v dit doende cristlijck verstaen
ende obedieren. **G**hegheuen in onse stadt van Brussel on-
der onse contreseghel hier op ghedruct in placcate dē xvij.

dach van

Adach van Februario / int iær duysent viijhondert viij ende dertich / ende was onder schreuen / byden Reyser in sinen rade / onder gheteykent / de Soete.

De fugitiuorum bonis & redditibus.

Kerle byder gracie Gods Roomsc̄he Reyser / altijt ver meerder des rycks / Coninck van Germanien etc. Den eersten onsen duerwaerder oft sergant van wapenē hier op versocht saluyt. Wy hebben ontfanghen die oetmoedighe supplicatie van onse beminde in goede den prioors religieusen ende conuenten vanden regulieren en regulierissen vande oordene vā s̄inte Augustijn in onsen landē vā herwaerts ouer / inhoudende hoe dat vele en diuersche religieusen vanden voorschreuen godshuysen ende conuenten mans ende vrouwē achterlatende hare gheloften ende professien / die si solemneliken ghedaen ende gheloost hebben te onderhoude ter doot / wt tempratie des viants ende qualijck bedacht / hem gheuordert hebben / ende daghelicy veruorderen / sonder consent van haren ouersten / wt hare cloostere te trecken / hare abijs te laten / van hare religie ende regule ende haban donneren. Ende niet min presumeren te ontfanghen der ten ten die tot heure lijue / oft erffelickē renten by hem ghegeue / ende achter ghelaten den voorschreuen cloosteren van hare professie / tot grote schade ende achterdeel vande voorschreuen supplianten. Ende meer sal / ten si dat by ons hier inne voorsien worde / met onse behoorlike remedie / ende pruissie van iusticie / ons daeromme seer oetmoedelijcke biddē de. Soe ist dat wy dese saken voorschreuen ouerghemerct / v̄ ontbieden / ende committeren by desen / dat indien v̄ blijct van tgnit des voorschreuen / soe vele dats ghenoech si / ghi in dien gheualle / tot verjoecte vanden voorgenoemde supplianten / oft eenich van hem lieuen / doet scherp beuel / ende verbot / van onsen wegen / op sekere grote peyne regens ons te verbeuren / allen ende een yeghelycken / dien ende daer van noode

noodē wesen sal ende des ghi versocht sult wesen/ dat si hē-
lieden verdraghen/den voorschreuen wtghelopen religieu-
sen te betalen/eenighe lijsrenten/oft erfrente/ metten ach-
terstellen van dien/die si hemlieden schuldich en ten achter
moghen wesen.**A** Naer de selue betale den voornoemde cloe-
seeren dient behoort/ oft heuren procurateurs en ghecom-
mitteerde/op peyne anderwerste betale/ hemliede daer toe
bedwinghende/by allen behoorlike weghen van bedwan-
ge.**E** Ende in gheualle van oppositie/weygeringhe/ oft ver-
treck/indien v blijct als bouen/de beuelē opten peyne voor-
schreuen stadhoudere aengaende van niet te betalen den
voorschreuen wtghelopē religieusen eenighe der voorschre-
uen renten.**N**iet regenstaende oppositie oft appellatie ghe-
daen/oft doen/ende sonder priudicie van diete/tot partien
ghehoort andere geordonneert si / dachuaert doppasanten
weygeraers/oft vertreckers te compareren/ teenē tamelikē
daghe/voor den rechtere en tuyghen/ aldaer die debiteurē
die de seluen renten schuldich zijn/wonachtich zijn/ om te
segghen de redene van heurlieder oppositie/reffuz of delay/
tandwoordē/procederē/en sien ordonnerē alst behore sal/
ouerschriuende ten seluen daghe/den voorschreuen rechte-
ren/en tuyghen/wes ghiinne ghedaē sult hebbē/den welc-
ken wy beuelen ende committeren/dat si partien ghehoort/
doē goet cort recht/en expeditie van iusticie/want ons al-
so beliefst.**N**iet teghenstaende/eenighe literen subreptelijck
vercreghē/oft te vercreghē ter contrarie. **H**egene in onse
stede van Bruesel dē pp. dach van Augusto. Int Jaer ons
heerē duysent viishondert vijsende dertich van onsen **K**ey-
ser ryske xvi. Ende van onsen rijken van Castilien ende
andere. pp.

H

Ex quo.

A **¶** Ex quo Innocentius octauus, cōcessit capitulo nostro Vvin= delemensi, vti & gaudere posse, omnibus & singulis priuilegijs, congregationi ecclesiæ Lateranensi, & congregationi sanctæ Iustinæ ordinis sancti benedicti, necnon & cisterciësibus & carthusiensibus concessis & concedendis: sequuntur hic pauca ex eorundem priuilegijs extracta, quæ nobis vsui esse poterunt. Reliqua fere omnia, in nostris priuilegijs abundantius describuntur.

¶ Ex priuilegijs congregationis Lateranensis.

B **G**regorius nonus concessit, vt quoties aliqui peregrinorū, apud eos sine testamento decedunt, eorum bona (nisi heredes habuerint, ad quos debeat de iure deuolui) sine alicuius contradictione, recipere poterunt.

¶ Ex priuilegijs congregationis sanctæ Iustinæ, ordinis sancti benedicti.

Eugenius quartus in bulla prima.

¶ Si contigerit fieri cōcilia generalia vel ptouincialia, aut synodalia, etiam apostolica & quavis autoritate firmata: ad ea ire vel mittere, dicta congregatio non tenetur, sed tantum ad capitulum generale.

¶ Ad incarcerationem ecclesiasticarum aut laicarum personarum, astringi aut cogi non potest. Neq; ad reparationem publicarum viarum, pontium, aut similium.

¶ Ad faciendum iuramentum de veritate dicenda, aut ferendū testimonium quacunq; ex causa: nec prēlatus nec subditus, cogi potest inuitus, nec ob hanc causam excommunicari.

Eugenius in bulla secunda.

¶ Et quia cautius est agendum, vbi maius imminet periculum: statuimus q; nulli hominum liceat, quascunq; mulieres laicas vel religiosas, cuiuscunq; etatis, status, gradus, autoritatis vel conditionis existant, quavis occasione ducere, siue ipsis mulieribus ingredi, seu commorari intra septa monasteriorum. Quod si contrarium scienter attentatū fuerit: tam ipse mulieres, quam earū ductio-

Compendium priuilegiorū.

59.

ductores, sed & ipsi receptores, si hoc voluntarie fecerint: excō-
municationis sententiam incurruunt.

Augenius in bulla octaua.

¶ Nulli licitum est, ab institutis, ordinationibus, correctioni-
bus, & mandatis capituli generalis siue pr̄sidentis, seu visita-
torum, appellare ad quemcuq; nec ad sedem apostolicam qui-
dem: nisi de speciali indulto summi pontificis. **Quod si appelle-**
ratio interponi contigerit: irrita erit & inanis.

¶ Aduocari potest quicunq; catholicus episcopus, qui absq; li-
centia aliqua, & contradictione diocesiani: sacros ordines con-
ferre, ecclesias, altaria, & vasa sacra consecrare possit &c.

¶ Ex priuilegijs carthusianorum.

Innocentius octauus.

¶ Prioress possunt, in suis domibus, benedicere paramenta alta-
rium, cruces & casulas, & alia ad diuinum cultum necessaria: ad
vsum tamen suarum, aut aliarum dicti ordinis domorum, &
non aliter.

Clemens papa septimus.

¶ Ad presbyteratus ordinem possunt promoueri omnes mo-
nachi, & clerici redditi, vicecum secundum etatis annum at-
tingentes.

¶ Item ad te ergo quesumus tuis fa, &c & in prefatione gratias
agamus domino deo nostro, genu flecentes, aut celebrantes re-
uerentur inclinantes: promerentur centum dies indulgentia-
rum.

H 2

Conqueruntur Iudei regnique
A. et fortis reges qui subiecti sunt per exercitum regis
Graecorum quod invictum interuenit. Et invenimus
O. fortissimam pulchritudinem vestrum. Atque in eis
etiam illi potestis credere quod non possunt fieri fortiori
quam & fortissimi. sed etiam fortissime. sed etiam fortissime
fortissime. sed etiam fortissime. sed etiam fortissime.
Iustus in eis est coriaceus: nimis enim & invictus
et ydaci invictus: invictus: invictus: invictus: invictus:
conqueruntur Iudei regnique. Et invenimus
I. fortissimum regem: regem: regem: regem:
P. fortissimum regem: regem: regem: regem:
hunc: hunc: hunc: hunc: hunc: hunc:
tum: tum: tum: tum: tum: tum:
alium: alium: alium: alium: alium: alium:
O. fortissimus reges: reges: reges:
A. fortissimus reges: reges: reges:
nachir: nachir: nachir: nachir: nachir:
g: g: g: g: g:
C. fortissimus reges: reges: reges:
B. fortissimus reges: reges: reges:
L. fortissimus reges: reges: reges:
I. fortissimus reges: reges: reges:
H.

AIndex compendii priuilegiorum.

61

Absoluimur omnes a constitutione benedicti duodecimi.
2. b. Item 13. b

Absoluere possunt priores, suos subditos & cōtinuos commen-
sales, necnon & fratres & familiares aliorum monasteriorū,
in omnibus casibus, prēterquam sedi apostolice reseruatis,
& vota commutare. 20. b

Absoluere possunt visitatores & priores, ab omnibus, etiam
reseruatis casibus: exceptis hereticorum relapsorum &c.
33. b

Absolutio in omnibus casibus, etiam sedi apostolice reseruatis,
semel in vita, & in mortis articulo. 23. a

Absolutio in causa simonie. 23. a

Altaria portatilia habere possumus. 21. c Item. 30. c
Altaria & ecclesias erigere & destruere possumus: si &c.
21. c

Appellare non licet, nisi ad capitulum generale vel priorem,
superiorem. 1. c Item. 7. b

Appellare non licet ab institutis & correctionibus, nec ad sedē
apostolicam quidem. 59. a

Benedicere possunt priores paramenta altarium. 59. a

Bona nostra omnia mortis causa sunt. 32. c

Bona monasterij vendere aut permutare, de licentia capituli
possimus. 32. b Item 35. c

Bona ad pytantias data, & familia, in aliud usum convertere
possimus. 4. b

In bonis omnibus hereditario iure succedere possumus, ac si in
seculo permanesssemus. 47. b

Bona fugitiorum, non nisi ad manus nostras solui debent.
56.

Bona iniuste acquisita cum nobis dantur, recipere possumus.
4. b

Bona incerta, quorum possessores nequeunt inueniri,
per in-

Index compendii priuilegiorum.

- A** per ingredientes apportata, in pios usus conuertere possimus. 37. c.
- Bona peregrinorum, heredes non habentium recipere possimus.** 58. a
- C** Apitularis vno presentium & futurorum, dummodo duces partes conuentus acceptandi consenserint, & consensus ordinarii accesserit. 6. a
- Capitulum generale seruabitur singulis annis in Vvindesem.**
1. b Item. 6. c
- Capituli superioritas transferri potest.** 6. c
- Capitulo generali omnes obedire tenentur.** 7. a
- B** Que per capitulum generale ordinata sunt, nemo cuiuscunqz conditionis fuerit infringere presumat. 12. c
- Capitulum rebelles omnes per censuram ecclesiasticam, aut alias penas compellere potest.** 12. c
- Capitulum dispensare potest cum defectum natalium patientibus.** 34. b
- A** capitulo se dimembrans, aut in hoc laborans, sententiam ex communicationis incurrit, 3. c Item. 10. c
- Capitulum generale dimembrare potest rebelles & inobedientes.** 23. c
- C** Capitulum priuatum, & eius autoritas. 9. c
- Q** anonicam portionem ex testamentis dare no tenemur. 32. a
- Q** oncilia generalia vel synodalia adire no tenemur, nec aliquem mittere. 58. b
- Conseruatores, episcopus Coloniensis, decanus Traiectensis, & decanus Dordracensis.** 21. a
- Conseruatores, abbas sancti Iacobi Leodiensis, & officialis Colonensis.** 21. b Decan s. salvatoris parvulus
- Conseruatores, abbates sancti Laurentij Traiectensis, sancti Iacobi Maguntinensis, & sancti Martini Colonensis.** 24. a
- Conseruatoribus ab Eugenio concessis, Innocentius tres alios adiungit, videlicet sancti Laurentij Traiectensis, sancti Michaelis**

A Index compendij priuilegiorum.

63.

Chaelis Hildesemensis, & sancti Iacobi Maguntinensis, monasteriorum abbates. 48. b

Conservatores, q̄ in bonis omnibus hereditario iure succedere possumus, scilicet abbates, sancti Iacobi Maguntinensis, sancti Laurentii Traiectensis, & sancti Mychaelis Hildesemensis.

Cōstitutionum transgressio non obligat ad culpam, sed tantum ad penam. i. c. a Item 8. a

A constitutione benedicti. 12. absoluimur. 2. b Item 13. b

Confessorem idoneum de consensu prioris eligere possumus qui ab omnibus peccatis nos absoluere poterit, & plenariā indulgentiam dare: ita tamen, ut hanc gratiam consequi voluntēs, legant anno vno, singulis hebdomadibus septem psalmos penitentiales. 36. a

Confessores etiam priores eligere possunt. 34. a

Cōfessiones quarumcunq; personarum audire possumus Verū hoc restrictum est et inhibitum. 34. c

Confessorem sibi nemo eligere potest absq; consensu prelati.

51. a

Casus quidam de confessione & indulgentiis. 14. a

Curā animarum exercere possumus in eos qui nostris insistunt obsequijs. 21. c

Decimas de his que proprijs manibus aut sumptibus colimus, de quibus hactenus nemo prēcepit: dare non tenemur, 12. b

Decimas habere possumus. 22. a

Definitores per capitulum eligentur. i. c

Definitores autoritatem habent statuendi, corrigendi &c. i. c.

Item. 7. c

Quod a definitoribus instituitur, ab omnibus obseruandum est, i. c. Item 7. c

Definitores arctare & limitare possunt, nonnullos articulos in priuilegijs nobis concessos. 47. b.

Defini-

- A** Definitores interpretari, & in melius immutare possunt, &c.
Definitorum est ordinare visitatores. 1. c
Definitores dispensare possunt cum defectum natalium patientibus. 34. b
Defunctorum corpora exhumare, & iterum sepelire possimus. 23. b
Defunctorum officium in nostris ecclesijs, nemo extraneus facere potest. 42. a
Die in nostris monasterijs seruari non debent. 4. a
Dimembrans se a capitulo generali, aut in hoc laborans, excommunicationis sententiam incurrit, 3. c Item 10. c
Dimembrate potest capitulo generale rebelles & inobedientes. 23. c
Dispensare capitulo generale potest cum defectum natalium patientibus. 34. b. Item 8. b
Dispensare capitulo potest cum ordinandis, ante legitimam etatem videlicet in anno vicesimo secundo inchoato. 59. b
Dispensare capitulo potest cum infirmis super horis canonicas dicendis. 20. c Item 22. b
Donatorum receptio. 21. b
Dubiorum interpretatio reseruatur capitulo generali. 13. a
Ecclesijs parochiales habere possumus, & facellani secularis talium ecclesiarum, nostris gaudere poterunt, 29. c
Ecclesijs & altaria erigere possumus: si &c. 21. c
Pro ecclesiarum, altarium, vasorum consecratione, & ecclesiarum pollutarum reconciliatione: aduocare possumus episcopum: quemcunq; ordinarij licentia non requisita. 47. c
Item 59. a.
Ecclesiastica libertas suffragari non potest criminosis, ultra triuum, 4. b.
Electio de se facte, nemo renunciare potest, 9. a

Ad electio-

- A**Ad electionem duo priores vocandi sunt, 9. a
- A**Ad electionem vocati priores, approbare, reprobare, supplere &c possunt. 3. a
- I**n electione si erratum est, capitulum vel prior superior supple-re potest, 9. a
- E**ligendi potestate si conuentus aliquis priuatus fuerit, eligen-di potestas deuoluitur &c. 3. a. Item 9. b
- E**xactiones nullas soluere tenemur, nec prestationem procu rationum legatorum apostolice sedis. 31. b.
- A**d incarcerationē quarumcunq; personarū cogi nō possumus, nec ad reparationem pontium, aut viarum publicarum. 58. b
- E**xcommunicatos vitare non tenemur: nisi publicē in nostris ecclesijs denunciati fuerint. 12. a. Item 22. a.
- P**ostquam excommunicati a nobis recesserint: diuina resumere possumus. 12. a
- C**um excommunicatis a iure conuersari possumus, quādīu publicati non fuerint. 31. a
- E**xempti sumus ab omni iurisdictione ordinariorum, a visita-tione, charitatiui subfidj subuentione, a synodalium & pro-cessionum euocationibus, &c. 28. b
- E**xempti sumus ab omni iure ecclesiae parochialis. 23. c
- C**ogi non possumus ad pecuniam colligendam, ad cognitionē causarum, ad visitandum, ad curam monialium, &c. 31. c
- E**xemptionem nostram Dauid episcopus Traiectensis cōfirmat & corroborat. 22. c
- E**xceptos nos fatetur Leo decimus, similiter & Philippus a Bou-gundia episcopus Traiectensis. 52. b
- F**ugitiuos incarcere possumus. 47. c.
- F**ugitiui pretextu literarum apostolicarum extra mona-strium residentes, reuocari possunt. 52. c
- I**n fugitiuorum apræhensione, omnes assentiam præbere debent. 23. c
- D**e fugitiuorum bonis nemo se intromittere debet, nisi con-uenitus,

- A**uentus. 56.
Fugitiis nemo assentiam prebere debet, neq; cum eis conuersare, sed omnes illos denunciare tenentur, sub pena &c. 53.
Habitus noster qualis esse debeat. 10. b
Pelles sylvestres, ab omni vnu nostro sequestrentur. 10. b.
Hereditario iure in omnibus bonis succedere possumus ac si in seculo permanessemus. 47. b.
Horas canonicas soluere possumus, secundū libros loci in quo fuerimus. 4. a
Horas canonicas (cū in alijs monasterijs fuerimus) soluere possumus more ipsorum, 10. a.
BSuper horis canonicas prior superior dispensare potest, cum infirmis & senio confessis. 20. c. Item, 22. b.
Clerici & presbyteri seculares apud nos pro tempore conuersantes, horas legere possunt, secundum ordinariū nostrū. 10. a
Infirmi de consilio suorum priorum, horas canonicas intermittere possunt, 22. b.
Horas & preces a redditis, conuersis & donatis recitandas, capitulum immutare potest & alterare. 21. c.
Victimam nobis omnes facere debent sine strepitu iuris. 43. a
Iuramentū prestare nō tenemur, nec cogi possumus ad perhibendum testimonium. 58.
CIndulgentias consequuntur genuflexiones ad Te ergo quesumus tuis fa. Et in prefatione cum dicitur Gratias agamus domino deo nostro. 59. b.
Indulgentie dantur audientibus verbum Dei, & ad nomen Iesu inclinantibus &c. 3. c
Indulgentie in festo venerabilis sacramenti, & q; per octauas sacramenti, tempore interdicti, in omnibus templis diuina celebrari possunt. 20. c
Indulgentias urbis Rome promereri possumus. 22. b. Item 37. a
Indulgentias certas promeretur, qui diebus celebribus una hora, a colloquio se astrinxerit. 22. b.

Ille-

Illegitimi eligi possunt, sed nullam administrationem atten-
tabunt, donec prior superior cum eis dispensauerit. 8. b. A

Illegitimi ad sacros ordines de consensu capituli generalis pro-
moueri possunt. 35. b.

Interdicti tempore, diuina celebrare possumus, & mortuos se-
pelire. 11. c. Item 30. c

Interpretatio dubiorum reseruatur capitulo. 13. a

Turamētū p̄stare aut testimoniū phibere, iniuiti nō debem⁹. 38. c

Eccl̄ores mense aliquid pregustare possunt. 4. a

Libertas ecclesiastica suffragari non potest criminosis, vi-
tra triduum, 4. b

Monialium monasteria, capitulum posthac assumere non
potest, 21. c. B

Ad monialium curam cogi non possumus. 31. c

Mortuorum officium in nostris ecclesijs nemo extraneus fa-
cere potest. 42. a

Mulieres septa monasteriorum nostrorum ingredi non po-
sunt, sub pena excommunicationis. 58. c

Occidens seipsum sepeliri occulte potest. 22. c

Ordines sacros a quocūq; episcopo suscipere possumus.
30. b. Item. 21. c

Ad sacros ordines emissi, examinari non debent. 30. b.

Ad ordinem sacerdotij promoueri potest, vicesimum secundū
ætatis suę annum attingens. 59. b. C

Ordinē sancti benedicti ingredi non possumus, nec ad quem-
cūq; ordinē quisquam ex nostris transferre se potest, neq; vt
sit facellanus cuiuscunq; domini, sub pena excommunicati-
onis. 37. c Item 10. c

Aliorum ordinum pr̄lati, nostros recipere non possunt. 10. c

Ordinarij a nostris nihil exigere possunt in ordinationibus,
aut templorum & vasorum consecrationibus, & aduocare pos-
sumus quoscunq; episcopos. 3. c. Item 11. b

Ordinarij visitare nostra monasteria nō possunt, nec quicquam
I 2 ordinare,

- A** ordinare, 22. c
Ordinarij nullam nobis visitationem imponere possunt, neq; fratres nostros euocari, 23. c
Ordinarij aut alij quicunq; nullam in nos exercere possunt iurisdictionem, neq; aliquem excōmunicare. 29. a
Ordinarij inhibitetur ne contra priuilegia molestare nos presument, sub pena &c. 41. c
Ordinarij aut pastores, prohibere non debent suis parochianis, ne nobis confiteantur. 42. b
Aduocare possumus quoscunq; episcopos, ordinarij licentia nō requisita 47. c
- B** Officium dicitur ubiq; uniformiter seruandum est. i. c. Item 16. b
Officium mortuorum nemo extraneus in nostris ecclesijs facere potest. 42. a
Onera nulla nobis imponi possunt. Nec ad incarcerationē quamcumq; personarum cogi possumus, neq; ad reparationem pontium aut viarum publicarum. 58. b
Ad iuramentum prestrandum, aut testimonium perhibendum cogere nemo nos potest. 58. c
- P**rimarum prēcūratione, aut iucundi aduētus, nēminē recipere debemus. 4. a
- P**rior superior eandem habet autoritatem in singulas personas, quam habent proprii priores. 7. b
Prior superior & reliqui omnes, obedire debent capitulo, i. b. Item 7. a
Prior in Vvindesem, erit semper prior superior. Potest tamen superioritas transferri. i. b. Item 6. c
Prior superior habet autoritatē capituli generalis in causis quę capitulum generale expectare non possunt, i. c. Item 9. b.
Prioris superioris autoritas restringi potest. 9. c.
Priores, singulis annis, absolutionem petere debent, i. c. Item 8. a

Prioratus

Index compendii priuilegiorum.

69.

- P**rioratus magis officium quam dignitas esse videtur. 8. a A
- P**astores aut curati, etiam per episcopos in ecclesijs parochia-
libus inuestiti: reuocari possunt. 22. a
- P**redicare verbum Dei, more mendicantium possumus. Sed
nec restrictum est, 39. b
- P**rescribi non possunt bona nostra, nisi spacio 60. annorum.
33. a
- Per contrarios actus, priuilegia nostra non invalidantur. 39. c
- P**riuilegijs nostris gaudent monasteria incorporata & post-
modum incorporanda. 3. b. Item 1. c
- Priuilegia extenduntur ad familiares & continuos commensa-
les, 23. b B
- Priuilegiorum confirmatio, 5. c. Item 21. a. Item 23. b. Itē 24. a
- Priuilegia large interpretanda sunt, 39. c.
- Priuilegia nostra, integra nobis manent, quamdiu in regulari
obseruantia perfitterimus, 23. a. Item 46. b
- Priuilegijs carthusianorum & cisterciensium uti possumus. 24. a
- Priuilegijs cōgregationis sancte Iustinae de Padua gaudere pos-
sumus, 38. c
- Priuilegia nostra, per contrarios actus non invalidantur. 39. c.
- Literę apostolice, priuilegijs obuiantes, nullius sunt roboris,
41. a. Item 44. b. C
- Contra priuilegia si quis nos molestauerit: omnes requisihi, af-
sistere nobis debent. 42. c
- P**ytantiarum bona, & similia, in alium usum conuertere pos-
sumus. 4. b
- R**eliquias sanctorum habere possumus, 21. b
- S**epultura apud nos eligi potest, 32. a
- D**efunctorū corpora exhumare, & iterum sepelire pos-
sumus, 23. b
- S**chismatis tempore, per pontifices aut alios data, ratifican-
tur, 13. c
- S**imoniacorum absolutio, 23. a

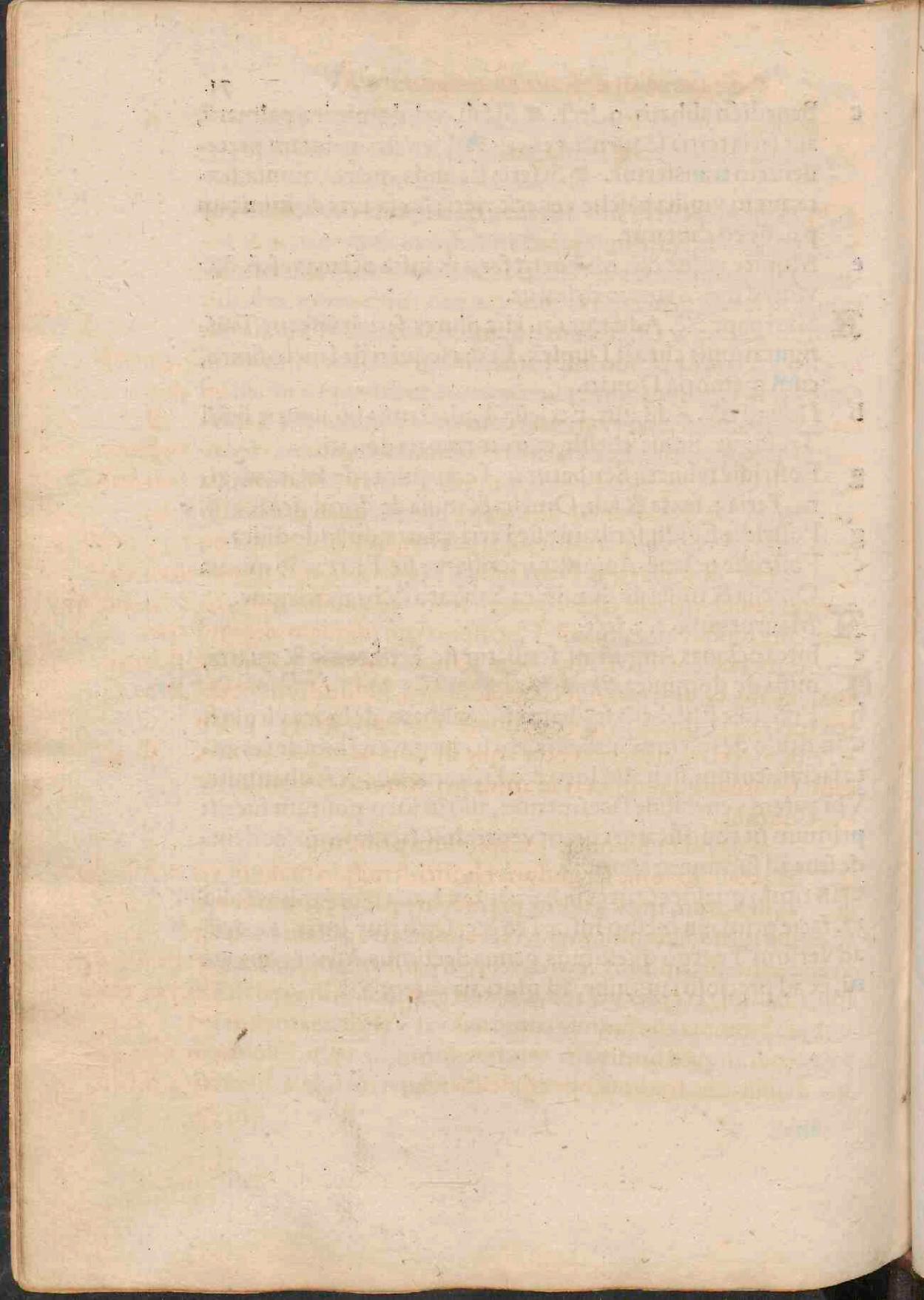
- S**imoniacę acquisita bona, 23. a
Synodorum visitationibus interesse non oportet, nisi qui ecclesijs parochialibus pr̄sident, 13. c
Ad synodalium statutorum obseruātiām non astringimur, sed duntaxat ad regulam & statuta capituli nostri generalis, 23. a
Transferre se nemo potest ad ordinem sancti benedicti aut ordinem alium quēmcunq; neq; vt sit facellanus cuiuscunq; domini, sub pena excommunicationis, 37. c
Transumptis bulle innocentij, fides adhibenda est. 44. c
Votum ingrediendi religionem, etiam arctiorem, simpli citer vouens: ordinem nostrum intrare potest, 37. b.
Vota in alia pietatis opera, priores commutare possunt, 22. b,
Item 20. b
Dicitorum autoritas, 8. c.

F I N I S.

- f. **C**orrigenda in ordinario officij diuinī.
Gheertrudis virginis, 9. lect. **P**rimū n. erit **P**ulchra facie. Vel, Audiui vocem de celo, quod cantatur de virginibus in communī. **S**i sabbato vel dominica palmarū, aut feria secunda sequenti venerit ad feriam quintam pr̄cedētem transfertur. **S**i feria tertia venerit; ad feriam quartā ante pal. transfertur.

c Bene

- c Benedicti abbatis. 9. lect. ¶ Si sab. vel dominica palmarū, aut feria tertia sequenti venerit: ad feriam quintam præcedentem transfertur. ¶ Si feria secunda, quarta, quinta, sexta, aut in vigilia pasche venerit; feria sexta ante dominicam pal. de eo cantatur.
- e Monice vidue &c. Si venerit feria ij. infra octauas ascē. &c. vñq; ad finem totum deleatur.
- A** Sixti pape &c. Addatur ibi. Hic plures seruat festum Trāfigurationis christi, Duplex. Et die sequenti de sancto Sixto, cum memoria Donati.
- b Donati &c. Addatur, Ecclesia Traiectensis hic seruat festū Trāfigurationis christi, cum memoria donati.
- g Postridie tyburtij Scribatur sic Feria quinta de beata virgine. Feria 3. sexta & sab, Omelia & missa de dominica.
- g Postridie Egidij, scribatur sic Feria quarta, missa de dñica.
- c Postridie octuae Augustini, scribatur sic Feria 2. & quinta Omelia & missa de dominica Sabbato de beata virgine.
- A** Maurorum &c. 3. lect.
- e Intra octauas Augustini, scribatur sic Feria ~~tertia~~ & quarta, missa de dominica. Chab. 4. 2. feria 6a mis. de. Santa sab. & b. G. gr.
- b Postridie Elisabeth scribatur sic, Sabbato de beata virgine.
- ¶ In titulo de solemnibus festis, vbi scriptum est Deinde ter ante sacramentum, si in alio loco &c. Deleatur hoc &c scribatur sic, Vbi autem venerabile sacrametum, alio in loco positum fuerit: primum fit thurificatio coram venerabili sacramento, ac deinde itur ad summum altare.
- ¶ In titulo qualiter fratres se habeant in horis regularibus folio 37. facie prima, in medio Infra Teū &c, scribatur Infra Te deū, ad versum Te ergo quesumus, genua flectimus Ad virginis vtrū, & ad preioso sanguine, ad gloriofa quoq; &c.

¶ Prologus.

Quoniam pestem simoniacam, quamplures viri usq; sexus religiosos, pernitiose nimis inuidetem, insufficientem & occidentem perspeximus: placuit tractatulum hunc **velut antidotum**, ex diuersis generalibus concilijs, summorumq; pontificum cōstitutionibus, ac sanctorum patrum, doctorumq; regulis (ze-
lo animarum nos ad hoc instigante) colligere. Dicit enim diuus 1.q.1. quis Gregorius. Quisquis contra simoniacam heresim pro officij sui quis. loco, vehementer non exarserit: cum eo se non dubitet habere **B** portionem, qui prius hoc piaculare commisit flagitium. Hęc autem Defino.c. pestis, sua magnitudine alios morbos vincit. Nam omnia sicut simo- crima, ad comparationem simonię heresis, quasi pro nihilo naca. reputantur. Et omnis peccator dum penitet, missam cantare po 1.q.7. patet test: præter simoniacum. Nam teste Gregorio, in ipsa proue- De si. Tāte Etus sui radice viciatus est. Sicq; ex eo tempore quo simonię cri- 1.q.1. quibus men commisit: damnatus est. Christus etiam nāquam aliquod dam. peccatum tam seuere correxit, sicut vitium simonię, verberans Math.21. eos flagello, & de templo eniens, ac dicens, nolite domum pa- Io. 2. tris mei facere domum negociationis. Domum quippe patris ecclesiam, vel monasteriū vocat: quę fit domus negociationis, dum spiritualia quae in ea tradantur per simonię venduntur vel emuntur. **C**

¶ Quid fit simonia. ¶ Capitulum primum.

Est autem simonia secundum Hostiensem, spiritualium vel Hofst. de si. q.1 annexorum spiritualibus, precedente pacto promissionis, cōditionis, modi, seruitij, prētij, vel cuiusuis temporalis receptio vel donatio. Secundum vero cantorem parisiensem, simonia est Canter. Par. spiritualium acceptio vel collatio non gratuita. Alij vero defini Pan. Galii unt sic. Simonia est studiosa cupiditas vel voluntas emendi vel vendendi aliquid spirituale, vel annexum spirituali. Dicitur in Anto par. hac definitione, studiosa, hoc est, deliberata; nam sola deliberati- 2.ti.1.c.2. K one ra-

A one rationis potest committi hoc peccatum. Dicitur voluntas vel
I. q. i. quicunq; in glo. cupiditas: quia spiritualia vendi non possunt, sed ex sola voluntate vendendi aut emendi, sit homo simoniacus, sicut sola spes facit usurarium. Veruntamen huiusmodi voluntas, si ad actum egressa non fuerit: non punitur in iudicio ecclesiæ, quæ non iudicat de occultis, nec incurrit irregularitatem aut excommunicatio
glo. in uerbo n. tationem, quamvis peccet grauiter, sed sola penitentia deletur, sine anathematis. *I. q. i. repe* resignatione quætorum. Si vero ad actum aliquem exteriorē
An. parte. ij. fuerit producta: penitere non potest, cum rem furtivam habeat. Simoniacus etenim furi comparatur: quia cum simoniaco
glo. in uerbo nemo dispensare potest, nisi renunciet ordini & loco male suscep
spiritualis. tio. Dicitur etiam in definitione spirituale vel spirituali annexo. Spiritualia, quandoq; dicuntur dona virtutum, & gratia dei
I. q. i. c. quod dicit. quandoq; dignitates ordinis, & omne sacramentum ecclesiasticum
An. parte. ij. præter matrimonium. Item omnia iura ecclesiastica spiritualium
et i. ca. 5. rerum: ut administrationes, præbende, ius decimarum, cemiteria. Quandoq; etiam res sacre: ut vasa & omnia utensilia. Item iuxta Anthoninum, spiritualia vel annexa spiritualibus dicuntur, dedicatio ecclesiæ, consecratio virginum & omnium rerum ad diuinum cultum pertinentium, benedictio abbatum, absolutio ab excommunicatione vel alijs censuris ecclesiasticis, electio prælatorum ecclesiasticorum, & confirmatio eorum, renuntiatio, visitatio, correctio, predicatione, oratio, officiatio ecclesiæ, cura animarum, ingressus monasterij vel religionis, præbenda, beneficium simplex, dignitas ecclesiastica, ut archidiaconatus, prepositura, episcopatus & huiusmodi, officium sepulturæ, ius patronatus, officia ecclesiastica ubi est aliquid iurisdictiōis spiritualis
I. q. iij. c. sed adhuc. ut æconomus, vicedominus, audire cōfessiones, legere missam, legere vigilias. De his Malachias propheta dicit, loquens ex persona domini. Quis est in vobis, qui claudat ostia, & incēdat altare meū gratuito? Nō est mihi voluntas in vobis, dicit dominus exercituum. Vnde videtur quod emere huiusmodi officiū ostiarū vel pulsādi cāpanas, sit simoniacū. Quod verū est, si habeat quid spi-

ritua-

A q Tractatus de simonia religiosorum.

75.

rituale annexū. Nam quisquis eortī alterum vēdiderit, sine quo
alterum non provenit : neutrum venditum derelinquit.

I. q. iij. salua-
tor.

Q uod ab ingressuris religionem nihil est exigen-
dum. Capitulum secundum.

C Vm itaq; constet ingressum religionis esse quid spirituale:

C pro eo non debet aliquid temporale exigī. Vnde in concil. i. q. ii. multo-
lio generali Aluerne habito sic dicitur. Multorum autoritati= rym.

bus luce clarus constat, q ab ingressuris monasterium, nō licet
pecuniam exigere : ne & ille qui exigit & ille qui soluit, simonie
crimen incurrat. Idem statutum est in concilio Turonensi, his De si. c. non
verbis. Prohibemus ne ab his qui ad religionem transire volue- satis.

rint, aliqua pecunia requiratur. Expressius vero statuit Urbanus B
quintus dicens. Autoritate apostolica districtius inhibemus ne in extraus.

tam a maribus quam mulieribus volentibus ingredi eorum re- Ne in unica
ligiones, ecclesias, monasteria, prioratus, domus seu loca : in ea-

rundem receptione personarum, aut ante, aut post illam, quæ-
cunq; pastus, prādia seu cenas, pecunias, iocalia, aut res alias etiā
ad usum ecclesiasticum, seu quemuis piū usum alium depurata
seu deputanda, de cetero directe vel indirecte, petere seu exige-

re quoquo modo præsumant. **M**unera autem quæ dantur, i. q. i. sunt
in triplici sunt differentia. Dicit enim Gregorius in homine. sic. nonnulli.

Beatus qui excutit manus suas ab omni munere. Non dixit pro C
pheta solum a munere, sed ab omni munere. Quia aliud est mu-

nus ab obsequio, aliud a manu, aliud a lingua. Munus ab obse-
quio : est seruitus indebita impensa, seu actio quevis corporali-

ter exhibita, non honesta, aut ad carnale commodum ordinata.
Munus a manu, pecunia est. Et nomine pecuniae, intelligitur

omnis res temporalis, siue mobilis, siue immobilis. Nā teste Au- i. q. iii. c.
gustino de doct. christiana, totum quicquid homines possidēt Totum.

in terra, omnia quorum domini sunt, pecunia vocatur : seruus,
vas, ager, arbor, pecus, quicquid horum est, pecunia dicitur. Mu 2. 2. q. c. O
nus a lingua (vt ait S. Tho.) dicitur ipsa laus pertinens ad fauor= in. 4. d. 25.
rem humanum, vel etiam præces ex quibus acquiritur fauor

A humanus, aut contrarium euitatur, ut quando præces sunt ar-
mate. Hæc ille. ¶ Si quis ergo principaliter intendat ad præ-
ces: simoniam committit, quia secundū raymundum, præces
succedunt loco p̄t̄. Et videtur principaliter ad præces inten-
dere: qui præces pro indigno exaudit. Et tunc tam ille qui præ-
ces porrigit, quām qui exaudit, simoniam committit: si ad præ-
ces principaliter mouetur. Sic etiam, si p̄latus confert ad præ-
ces alicuius aliquid spirituale, hac principaliter intentione, ut si-
bi laudem vel famam acquirat, aut contrarium deuitet: simoni-
am committit. Si vero præces portiguntur pro digno: factum
non est simoniacum, nisi recipiens haberet respectum, non ad

B In quotlibet.

¶ 9.

idoneitatem personę, sed ad humanum fauorem tantum. Nam
ut ait magister Adrianus, cancellarius alme vniuersitatis Loua-
nienſis & postea ſummus pontifex, potest quis ad præces aliciu-
ius personę conferre, alias non collaturus, fine vicio simoniae:
quando præces capit in certum testimonium veritatis, nō dubi-
tans dignum eſſe pro quo talis rogar. ¶ De metu, idem vbi ſu-
pra talem mouet questionem. Qui metu cōfert, nullum munus
expectat: quomodo ergo committit simoniam, in qua ſemper
eſt voluntas vendendi vel emendi? Respondet, q̄ simonia eſt
omnis collatio, non gratis facta. Et qui metu facit: non gratis fa-
cit & liberaliter: ſed ut poenam euitet. Et ſic carere malo, habet
rationem muneris, dum eſt cauſa confeſſandi. ¶ Eſt etiam ſecū-
dum eundē, adhuc aliud munus, videlicet ſanguinis, dum quis
ex affectu carnali, & propter consanguinitatem alicui dat bene-
ficium, alias non cōcessurus. Et talis simoniam commiitit. Hęc

C Antho. ubi ſu
pre. Adrianus ſextus. ¶ Item ſi promittatur alicui, q̄ post bienni-
um recipietur, ſi interim didicerit talem artem: non eſt simo-
niacum. Idem enim eſt, ac ſi dicatur. Recipiemus te, ſi idoneum
te p̄fitteris. Si vero intentio ſit lucrum temporale illius artis:
simonia eſt. Intentio ergo ſemper firmāda eſt, non in p̄cibus,
non in aliquo lucro: ſed ut numerus ſeruicium deo augeatur,
& ut recipiendus in monasterio ſaluetur.

Quod

¶ Quod per nonnullos iurisperitos, religiosorum instituta ignorantes, plures decipiuntur. Cap. 3.

V Erintamen reperiuntur iurisperiti minus peritos in hoc pecunioso negotio se ostendentes, & religiosis præsertim monialibus, placentia magis quam saluti congrua loquentes: dum solū quid dicat doctores (quorū opiniones varie sunt) attendunt confederationis oculum, ad monialium professionem, ad primi viuam earum institutionem, ad regulam & statuta ordinis non reflectunt. Quibus Christus eternum ve cōminatur, dicens. Ve Luc. 12.
vobis legisperitis, qui tulistis clauem scientię, ipsi regnum celorum non intratis, nec introeuntes finitis intrare. Cum enim fœminę suapte natura cupide sint, & ad simoniām proclives: ipsi oleū igni addentes, errorīq; scemineo, inextricabilē labyrinthū texētes, dicūt. Si monasteriū tenue est: possunt vtiq; moniales recipere temporalia ab ingrediēte, pro sustentatione ipsius. Dicit glo. in uerba, (inquiunt) glosa quædam sic. Si monasteriū est ita tenue, q̄ non requiritur possit sufficere: argumentū est q̄ tunc possit exigere, hoc modo. de si. c. non sedo. Frater scias, q̄ non possumus tibi prouidere: si vis intrare, tis. porta tecū, vnde viuere possis. Idem (aiunt) dicit alia glosa, vbi sic. I. q. 1. prin. dicitur. Nec ante nec post aliquid potest exigi: nisi forte monasterium esset ita tenue, q̄ non posset prouidere ei. Tunc enim bene posset dici ei: libenter te recipemus, si haberemus possessiones, vnde posses sustentari. Sed vtinā huiusmodi monialiū perversores, & simonię suasores, attēderēt quod in glosa præfata sequitur sub his verbis. Hoc tamē videtur reprobare, illa constitutio, quoniam simoniaca: q̄ prætextu paupertatis posset peti pecunia. Hęc Io. vbi supra. Et subiugit ibidē Bartholomeus brixensis. Quicquid dicat Ioannes: si ita dicatur simonia est, vt videatur dicere decretalis, de si. c. quoniā simoniaca. Rursum inquit. In uerba: Simili modo loquitur glo. ca. quoniam simoniaca dicens. paupertatis, Paupertatis prætextu, nō debet quis operari peccatum mortale de si. 32. sed potius quælibet mala pati. Posit tamen dici, q̄ si ita pauperes sunt q̄ non possent ibi alias aliquo modo recipere, quia Ita ne.

Tractatus de simonia religiosorum.

A non haberent ibi victimum & vestitum : sub hac forma. Non habemus quod demus tibi pro victu : nisi tu portes tecum unde viuas. **D**um tamen hoc non dicatur in fraudem , & sine aliquo pacto. **H**ec Ioannes. Subsequitur iterum ibidem brixienis dicens. **S**ed tutius est ut nullo casu taliter aliquis vel aliqua recipiat. **H**oc etiam sentit **P**anor. in dicto cap. vbi sic ait. Cautius tamen est, ut nullo modo hoc fiat. **D**yonisius quoque carthu. in libro suo de simonia, post tres adductas opiniones tandem articulo decimo, suam infert sententiam dicens. **I**nter prefatas tres responsiones, illa videtur esse securior, quae dicit indistincte, q[uia] nec sub praetextu seu colore paupertatis liceat aliquid a recipiendo exigere : quia magis recedit ab omni specie mala, & longior est ab omni simoniaca labe, magisque concordat decretalibus seu constitutionibus summi orum pontificum, & generalium con-

Adrianus 6. ciliorum. **E**t Adrianus papa. vi. in loco præallegato dicit. Si omnino religiosi pauperes sunt & non habent unde ultra numerorum receptorum aliquem alat, an liceat ceteris paribus, recipere illum, qui unde sibi victimus necessaria, ministrare possit, adducit dubitant doctores, & fouent contrarias sententias. **S**ecurius autem esset eo casu nullum recipere, priusquam aliquis moreretur. **H**oc ipsum quoque sentit **I**nnocentius. **N**on licet (inquit) sub hac forma recipere aliquem, recipiemus te in fratrem, si detuleris unde viuas, quia bona monasterij non sufficiunt nisi nobis. **Q**uia in hoc crimine non excusat paupertas. His omnibus ut oportuit, non animaduersis: prefati iurisperiti ut monachis & monialibus damnationis laqueos tendant; allegant etiam Raymudum, hostensem, & nonnullos alios dicentes, q[uia] primo gratis debet offerri spiritualia, & deinde exigi temporalia. **I**sti (ut ait **A**ntoninus) ponunt duplex ius ex ingressu religionis competere ingresso. **V**num scilicet spirituale, ut est vox in cap. & participatio bonorum quae ibi fiunt, & huiusmodi. **A**liud est, q[uia] sustententur proportionabiliter de bonis monasterij. **E**t de isto secundo videntur isti sentire & non de primo. **S**ed ista opinio non videtur multum

ttuas

Parte 2. t.i.
primo.c.
quinto.

tata: cum dicat simpliciter Bonifacius papa, cesseret omnis pactio
 cesseret omnis conuentio. Cum enim venditur temporale: intel- 1. q. 1. qdā
 ligitur etiā vendi spirituale cui annexum est. Nam in monacho pio.
 necessaria sustentatio in viōtū & vestitu, separari non potest a iu- 1. q. 3. salua-
 re spirituali. Tenetur enim monasterium ei prouidere in tempo ter-
 ralibus secundum possibilatem: cum etiam deseruiat in spiri-
 tualibus. Hæc Anthoninus.

¶ De constitutione Ne in vinea. Cap. 4.

Ontra vero extraugantē urbani quinti. Ne in vinea, quæ
 caperte loquitur, nec vīlūm tergiuersationis locum relin-
 quit: dicunt moniales pauperes sub ea non comprehendendi. Nam
 in extraugantibus communib[us] (inquiunt) vbi & ipsa colloca-
 tur sic in margine adnotatum est. Hanc extraugantem allegat
 in c. de simoniace, extra de simonia, acutissimus vtriusq[ue] iuris in
 terpres dominus Felinus sandeus Ferrariensis, sacri palatiū apo-
 stolici auditor. Et ibi dicit se audiisse a fide dignis, q[uod] Vrbanus
 quintus non intendebat comprehendere moniales pauperes, quæ
 consueuerunt aliquid recipere vigore consuetudinis. Hæc ibi. Fel. de si.
 Salua reuerentia huius marginalis notule (tam & si parum refe- c. de simo-
 rat quis dicat) Felinus in præallegato cap. de simoniace, non ita niace.
 Loquitur. Nō enim dicit se hoc audiuisse: sed reperio inquit ma-
 gistrum Anthoninum archiepiscopum Florentinū dicentem se
 audiuisse, q[uod] Vrbanus quintus in dicta extrauganti, sane ne in
 vinea, non intendebat comprehendere moniales pauperes, quæ
 solebant aliquid recipere vigore consuetudinis. Huiusmodi au- C
 tem anthonini verba reperiuntur parte secunda, tī. primo cap.
 v. §. xx. Et iterum par. iii. tī. xxiiii. c. lxxvij. Vbi postquā po-
 suisset totam hanc Vrbani extraugantem ne in vinea, subiun-
 git. Audiui a fide dignis, q[uod] Vrbanus iste quintus, habuit dicere,
 q[uod] nolebat, q[uod] incurrerent moniales pro huiusmodi datis quæ
 sunt pro ingressu monasteriorum, censuram aliquam ecclesi-
 asticā, & præcipue excommunicationis. Si itaq[ue] tam Felini quam
 Anthonini verba perpendantur: neuter inuenitur quicquam
 appro-

ATractatulus de simonia religiosorum.

recipere promittant. Et si contrafacerint: receptio talis, nulla sit. Et nihilominus grauiter a capitulo puniantur. His omnibus diligenter pensatis: nulla ratione, moniales siue pauperes sint siue diuites, aliquid in receptione exigentes videntur excusare posse a simonię vitio.

¶ Vndeclim regulæ doctorum, pro directione monialium pauperum. Capitulum quintum.

VT autem pie mentes tam promouentes quam recipientes seminarias ad religionem, immaculatas se valeant ab hoc execribili criminе præseruare: subiunguntur hic vndeclim regulæ, a decem doctoribus vniuersitatis, studij Coloniensis concorditer conscriptæ & approbatæ, quorum ista sunt nomina.

Magister Petrus Gelriæ.

Magister Arnoldus Clotingenhen.

Magister Bernardus de Reyda.

Magister Gherardus de monte.

Magister Ioannes Tinctoris.

Magister Henricus Bemmel.

Magister VVilhelmus Leydis.

Magister Iacobus Segher.

Magister Henricus de Pyro.

Magister Henricus Rether.

} sacre theologie professores.

} decretorum doctores.

} legum doctores.

¶ Prima regula. Cuiuslibet monasterij bona temporalia agricultura redditus perpetui, lucra etiā manualia, in numero & pondere valoris sui taxentur & estimantur ad unam certam summam communibus annis ex his consurgentem. Ex qua summa determinatur una quota rationalis & sufficiēs, ad expensas annuatim faciendas, pro cōmuni vtilitate & necessitate, seu reparatione & conseruatione edificiorum ipsius monasterij, pro sustentatione quoq; ministrorū altaris & familiarium, & pro receptione hospitum communiter superuenientium. Insuper erit videndum, quāli quota pecuniarum, valebit quæcunq; huiusmodi persona in communibus annis, de suis necessarijs, alimento & tegumento compē-

competenter prouideri. Inspectis tamen semper diligenter qua-
litate & conditione patrig, in qua monasterium recipiens fuerit
situatum. Vnde in Colonia & locis circumiacentibus sufficiunt vi-
ginti floreni Renenses, vel quasi, pro sustentatione vnius femine
religiosæ. In alijs vero locis, vbi victualia sunt in remissiori foro,
sufficiunt pauciores, puta duodecim, paulo plus vel minus secundum
discretum iudicium taxantium. His ita taxatis, & in recta
rationis lance bene ponderatis: summa bonorum annuatim su-
perexcresentium taxetur, estimetur & ordinetur ad prebendas
sive sustentationem tot personarum religiosarum quot inde
sine penuria possint sustentari, in vietu, vestitu, & alijs necessarijs.
Ultra quem numerum, nulla persona recipiatur de bonis mona-
sterij sustentanda. Quæ temporalia bona si augeantur vel minu-
antur: proportionabiliter augeatur vel diminuatur numerus
personarum recipiendarum. Veruntamē huiusmodi bonorum
taxatio, similiter & quota singulis personis assignāda, autoritate
apostolica vel ordinaria, aut certe capituli generalis, per pruden-
tes commissarios erit imponenda & instituenda. ¶ Nota quod
hic & etiam in statutis monialium, similiter & in capitulo peri-
culo de statu regularium libro sexto, & ibidem in glosa dicitur sic. Non dixit commode: sed absq; penuria. Quia fieri potest,
quod aliqui nō possent commode, sed possent absq; penuria su-
stentari. Nam canonicus Bononiensis, de centum florenis non **In uerbo**
posset commode sustentari: & tamen de viginti quinq; susten- **absq; pen-**
taretur absq; penuria. Penuria enim habet in se cęgestatem & in- **ria,**
diligentiam & defectum necessariorum.

¶ Secunda regula. Quando aliqua persona infra numerum pre-
dictum recipitur: si aliquid temporale directe vel indirecte, ante
vel post, pro ingressu seu receptione petitur vel exigitur, siue
sint pastus, prandia vel cene, pecunie, iocalia, aut res alię quecumq;
etiam ad ecclesiasticum vel alium pium usum deputate vel de-
putande: committitur simonia.

¶ Tertia regula. Quicquid a personis ingredientibus monaste-

rium, pure & sponte, ac plena liberalitate, omni pactione cessante, monasterio datur vel offertur: licitum est recipere.

¶ Quarta regula. Licet ad locum vacantem iuxta præscriptum numerum, possit persona diues, alias tamē idonea, gratis recipi: tutius tamen est, ad illum locum pauperem personam, eque vel magis idoneam recipere. **Huic dicto etiam consonat Adrianus papa. 6. in suis quotlibetis q. 9. circa finem dicens.** Si eque qualificatorum & ad monachatum habilium, diuitem propter facultates recipiunt, spreto paupere: simonia est, quamvis vterq; infestet, & pauperem recepturi essent, vbi eum solum instare contingisset. **Quo casu tamen licuisset per sortem dirimere difficultatem, ut docer Augustinus de doctrina christiana libro primo.**

¶ Quinta regula. Si in dictum locum sic vacantem persona recepta, tantas facultates sponte ac liberaliter monasterio contulerit, vnde ipsa persona possit ibidem annuatim sustentari: talem personam non oportet computari in numero personarum supra taxato. Sed alia idonea poterit in illum locum prius vacantem gratis recipi.

¶ Sexta regula. Licitum est personam idoneam, vltra numerū taxatum ad monasterium recipere, dummodo exhibitis gratis spiritualibus, illa persona tantum secum detulerit vnde possit sustentari.

Desta. re- **¶ Septima regula.** In practica seu forma proxime dictę recepti-
gula. c. pe onis sic procedatur. Personæ idoneæ petenti deuote ingressum
riculosum religionis, respondeatur. **Habemus nunc numerum personarū,**
lib. sexto. autoritate superiorum nostrorum legitime & rite nobis institutum, vltra quem neminem possumus recipere. Nam receptio
huiusmodi, iuxta decretū apostolicum esset ipso iure nulla, ina-
nis & vacua. Si bona nostra siue lucra manualia sumerent incre-
mentum: numerus personarū nostrarum, de licentia dictorum
nostrorum superiorum posset augeri. Alias minime. **Quia absq;**
penuria plures sustentare non possumus. Si tunc huiusmodi per-
sona ingressum petens, auditis & bene intellectis penuria & pro-
hibitione

Additio.

hibitione, sponte & absq; vlo pacto offerat & adducat certam & sufficiētem quibzam, lucro suo manuali in eadem quota com- putato: licite potest recipi.

¶ Octaua regula. Si a tali persona sic vltra numerum recipiens da, aliquid temporale vltra præmemoratam taxam pro susten- tatione ipsius petatur sive exigatur sive sint pastus, prandia vel quæcunq; aliæ res: committitur simonia.

¶ Nona regula. Quando persona idonea infra numerum gratis vel vltra numerum cum prædicta rationabili taxa sustentationis recipitur: tali personæ concedi debet, vt de temporalibus suis bonis præter prædictam taxam in suo casu, possit libere dispo- nere cui & vbi libere voluerit, vsq; ad suam professionem exclu- sive. **Licet** cōsultum sit personæ diuiri quæ infra numerum gra- tis recipitur, vt potius monasterio tatum de bonis suis vnde su- stentari valeat relinquat, quam de bonis monasterij, seu elemo- finis gratis viuat. Concordat hoc cum augustini regula, quæ ait. **Qui** aliquid habebant in sæculo, quando ingressi sunt monaste- rium libenter velint illud esse commune.

¶ Decima regula. Quandocunq; aliqua persona ad monasterium recipitur ea intentione, vt recipientes bona temporalia cuiuscunq; generis vel speciei illa sint, consequantur, vltra rationabilem ta- xam sustentationis necessarie, pro persona recipienda vltra nu- merum: committitur simonia.

¶ Undecima regula. Personæ religiosæ sive spirituales in sua fun- datione institutæ ad breues orationes & lôgiores labores manu- ales, sufficientes pro sua sustentatione, quæ in laudis præconium suæ salutaris vitæ proferunt hoc propheticum, labores manu- um tuarum quia manducabis, beatus es, & bene tibi erit: non debent exigere a personis recipiendis temporalia pro sua sus- tentatione, quæ habentur ex laboribus exercendis, dummodo pro ea labor sufficiat. **Quia** vt sic: temporalia exigerentur pro spiri- tualibus gratis dandis: quod est simonia. Hucusq; doctores pre- scripti.

Tractatulus de simonia religiosorum.

¶ Praxls Dyonisi carthusiani in receptione personarum. Capitulum sextum.

Dyonisius sic afferit procedendum. Personę locum petenti, ita respondebitur. Non sumus dispositi te recipere, aut te locum petenti tribuere. Si causam inquirat: respondebitur ei. Quoniam pauperes sumus, & bona per nos habita non sufficiunt nobis & tibi. Si tunc petens dicat, bene prouidebitur persona mea, exinde grauamen conuentus non habebit: non poterit eidem respōderi, huiusmodi prouisione facta, te recipiemus. Quia sic interueniret pac̄um, quod omnino illicitum est. Sed ita poterit responsum formale reddi. Sublato receptionis tuę obstatu, faciemus quod penes nostrę conscientię rigorem, & ordinis nostri tenorem agere poterimus. Si autem adhuc certius a liquidu audire quæsierit: respōdebitur. Non possumus bona conscientia amplius dicere, nec aliquo modo pacisci. Insuper instruere debet petentem, imo & pie increpare ac dicere. Vis nosipso tecum damnationi inuoluere, faciendo pac̄um de receptione, quod simoniacum est & illicitum tam tibi quam nobis! ¶ Hac Dyonisi praxim¹, similiter & eam quæ paulo ante regula septima posita est, moniales docere, tutum nō videtur. Nam licet per dictos doctores, aliosq; dominos apprebata sit, necnon & a magistro de pyro in iure civili licentiatu ordinis carthusiensis & in domo Colonensi vicario in suo scripto desuper edito, pluribus rationibus & argumentis defensa: reuerendo tamen patri Theodrico grauię priori superiori, capituli VVindesemensis, ac nō nullis alijs viris illuminatis & conscientiosis, longę istarum rerum experientia edocitis, securius videtur neminem omnino recipere, donec locus aliquis vacauerit. Huius etiam sententia est, Adrianus papa sextus, cuius verba sup̄ posita sunt, capitulo. iii. Non enim facile poterit fēmineum genus, predictis respondendi limitibus se continere, aut intentionem seruare synceram, sed data vel modica occasione, etiam bona & licita: fragilitate naturae, frequenter erumpit ad illicita. Et iuxta dictum domini Antisiodoc-

tisiodorensis, religiosi non solum viam meliorem & perfectiorum, sed & tutiorem eligere debent. Augustinus quoq; dicit. **T**e De pe. d. 7. ne certum, & dimitte incertum. **C**um ergo apertissime constet, c. Si quis. nullusq; rationis cōpos ambigere queat, quin securius sit, absq; cuiuscunq; paupertatis allegatione seu insinuatione personas recipere: consequitur quod religiosi ad hoc teneantur. In huiusmodi enim horribili & periculosa via cautissime erit ambulandum, ne quis ruat in voraginis profundum. **Q**uod si persona pē tens habere introitum, ad locum petitum suscipi nequeat: ad aliud monasteriū bene prouisum dirigatur. **S**ic saluabitur petentiū & recipientium conscientia. **I**psa etiam sic declinabitur simoniaca lepra, quæ alias difficillime per quodcunq; medicamentū, venit pellenda, presertim apud feminas. **Q**uē sequuntur ex tractatu quē p̄dictus pater reuerendus Theodricus grauie collegit, desumpta sunt, paucis tamen mutatis vel additis.

¶ Quam periculosem sit paupertatem allegare in receptione personarum. Cap. septimum.

Nunc iam omni studio erit videndum & considerandum, quam periculose in huiusmodi personarum receptione poterit paupertas allegari, maxime in domibus vbi nondū autoritate qua supra, dicta quota est singulis personis assignata, nec redditus & prouentus vnde cunq; prouenientes in arcto calculo computati. **H**uius autem questionis determinatio, erit per articulos octo resoluenda.

¶ Primus articulus. Periculosem est in monasterio aliquo, paupertatem allegare, & ob hoc petenti locum personæ idoneæ denegare. **P**robatur, tum primo: quia si huiusmodi paupertas allegata fuerit falsa, & tali respectu oblatio temporalium fuerit de super facta: eo casu, ex parte recipientium erit huiusmodi personæ receptio simoniaca. **T**um secundo: quia si huiusmodi paupertatis fuerit allegatio vera, & ultra dictam quotam, quodcūq; fuerit petitum: huiusmodi petitio & receptio erit simoniaca.

¶ Secundus articulus. Videtur falsa allegatio paupertatis in dominibus

Tractatulus de simonia religiosorum.

mibus, vbi dictim & annuatim ex laboribus & lucris manualibus, siue aliunde, crescunt temporalia bona in hortis, aquis, pacuis, agris, redditibus, prouentibus edificiis, utensilibus, seu etiam in alijs quibuscunq; bonis, clenodis & rebus,

¶ Tertius articulus. In domibus vbi est copia personarum, allegatio paupertatis erit valde periculosa, vbi bona & prouentus pro praesentibus sufficiunt, & vni aut duabus personis petentiibus, ratione dictae paupertatis, locus denegatur. Quia in talibus domibus, vna aut duæ personæ parum vel nihil facient, pro suo alimento in augmento expensarum totius domus, prout notorie constat.

¶ Quartus articulus. Periculose dicta paupertas allegatur in congregationibus personarum, vbi licet in alimento, tegumento & tecto non sit affluens copia: est tamen illic competentia necessaria. Quia quamdiu ibi non fuerit penuria (quod nomine est miseria, inopie & angustie) non poterit ibi in receptione cuiuscumque personæ, dicta quota, sub dicta practica peti aut insinuari.

¶ Quintus articulus. Vbi in huiusmodi domibus fuerit in coquina prouisio competens & necessaria: ibi ratione noui & sumptuosi edificij erecti seu erigendi, non videtur tute posse dicta paupertas allegari. Quia sicut in nutrimento, aliquid incommodum, citra tamen penuriam, erit sustinendum: ita & in tecto & tegumento erit agendum.

¶ Sextus articulus. Periculose paupertas poterit allegari, vbi extiguntur sumptuosa edificia & præciosa domicilia, Petris tecta, vitris imaginibus virorum & feminarum cum insignibus depictis ornata, in parietibus, pavimentis & similibus non parum decorata. Hic enim non eluent paupertatis & inopie signa: sed magis vberime facultatis & copiosæ substantiæ argumenta.

¶ Septimus articulus. Si huiusmodi sumptuosorum domiciliorum intuitu, onera debitorum, conuentum siue congregationem aliquam præsserint: eo casu, pro huiusmodi debitibus soluendis, in toto aut in parte, dicta paupertas tute allegari non potest in receptione

receptione alicuius personæ: quia ex recipientium venit culpa,
quod erę alieno depresso sunt. Quare commodum non reporta-
bunt ex sua culpa & imprudentia.

¶ Octauus articulus. In nonnullis domibus sumptuosa eri-
tur ędificia, quorum intuitu assumuntur debitorum onera, sub
illa spe & fiducia, quia altissimus prouidebit de sua gratia. A for-
tiori ergo, in receptione pauperis idoneæ personæ, non videtur
tute posse inopia allegari, quia potior ratio est, pro huiusmodi
persona, aliqua in temporalibus subire incqmmoda, sub spe qđ
dominus prouidebit: quam ob noua ędificia in altum erigenda,
cum deus velit māsionem suam facere in huiusmodi animabus
suo seruitio consecratis, & non in habitaculis ex cemento & la-
pidibus fabricatis.

¶ Cautele siue articuli. xiij. in receptione personarum,
etiam in domibus in tempotalibus bene aut competen-
ter prouisis. **Capitulum octauum.**

Primus articulus. Recipere personam aliquam propter res
suas temporales, & ibi defigere principaliter suæ intentio-
nis oculum: est simoniacum.

¶ Secundus articulus. Recipere personam aliquam propter san-
guinis sui eleuationem & promotionem, & ibi defigere prin-
cipaliter suæ intentionis oculum: est simoniacum.

¶ Tertius articulus. Recipere personam aliquam propter huma-
ne laudis fauorem, & alienæ linguae retributionē & ibi defigere
principaliter suę intentionis oculum: est simoniacum.

¶ Quartus articulus. Recipere personam aliquam propter ob-
sequium quocunq;, & ibi defigere principaliter suæ intentio-
nis oculum: est simoniacum.

¶ Quintus articulus. Recipere aliquam personam propter p̄-
ces, & ad illas principaliter defigere intentionis oculum: est si-
moniacum.

¶ Sextus articulus. Recipere personam aliquam propter p̄-
ces armatas, quæ sunt mine sublimium & potentum dominorū

A Tractatulus de simonia religiosorum.

sive principum, & ibi defigere principaliter suæ intentionis oculum: est simoniacum.

¶ Septimus articulus. Pro receptione alicuius personæ, petere ante vel post, directe vel indirecte, vestimenta, operimenta, libros, mensalia, prandia, cenas, calciamenta, pellicia, aut alia quæcūq; vtensilia, clenodia aut iocalia, etiam ad cultum diuinum exponenda est simoniacum. Est autem petere indirecte: eosq; negare, donec in numero denariorum aut clenodiorum recipientibus fuerit sufficiēter oblatum, addictum sive prouisum. Nam in aliquibus domibus nolunt puellas ad professionem recipere: nisi quod promissum est, legitimis documentis aut sigillis fuerit firmatum. **Hic ergo**, quia interuenit pactum: totum simoniacum est.

¶ Octauus articulus. In multis domibus, in receptione cuiuscunq; personæ offeruntur & conferuntur, vestimenta, operimenta, libri, & alia donaria, aut certa pecuniarum summa pro eis. Et dicunt recipientes, se ista non petere aut exigere: sed dari libera voluntate. Cuius tamen contrarium presumitur esse verum. Licet enim ipsi prædicta non petant: tamen consuetudo ibi introducta inueterata, & per multorum annorum curricula cōtinuata, atq; in locis vicinis promulgata, per se & sua propria virtute petit huiusmodi prædicta donari sive offerri. Nam ingressum petentes, cognoscentes se aliter nō posse locum obtinere, nisi salua dicta consuetudine: sepe inuiti prædicta offerunt. **Talis ergo** receptio est periculosa, & simonię valde propinqua.

¶ Nonus articulus. In pluribus domibus religiosorum in diebus inuestitionis & professionis, sumptuosa ministrantur prædia, quæ constant numerosa pecuniarum summa. Ibi presentantur multorum ferculorum copia, & diuersorum vinorum pocula. Si igitur huiusmodi prandia offeruntur in vim petitionis, desuper directe aut indirecte ante vel post porrecte: erit simoniacum, secundum Urbani papæ penale decretum. **Mentior**, si non audiui in certa domo Hollandie in uno die professionis, ita sumptuosa

sumptuosa fuisse ministrata prandia, quorum preium cum certis alijs donarijs transiuit in non paucorum florenorum Renensium computum. Insuper huiusmodi prandiorum expense scripto commendate, sepe defalcantur in dictarum personarum futura hereditate.

Decimus articulus. Iure cautum est, professurum in religione de rebus suis posse disponere & testari velut carne moriturum. Nunc professuro sepe in privato aut in publico suadetur, vt in suo testamento disponat, de certo clenodio conuentui ad usum sacristicę aut ad alium usum conferendo. Si talis persuasio transeat in vim exactionis aut petitionis, directe vel indirecte & mentem professuri (alias omnino involuntariam) inducit ad aliquod promissorum dandū: huiusmodi persuasio aut inducō videtur esse simoniaca aut periculo eiusdem criminis valde propinqua.

Vndecimus articulus. Recipere vel conferre aliquod temporale pro receptione personarum, vt pauperibus distribuatur aut in pios usus conuertatur: simonia est, secundum Innocentii. iij. qui ait. Constituimus & eodem modo firmamus, vt nullus cuiuscumque gradus clericus pro ecclesię beneficio audeat aliquid conferre, aut in fabrica ecclesię, vel in donarijs ecclesiarum, seu etiam quod pauperibus sit tribuendum. quia teste scriptura, qui male accipit, vt bene dispensem, grauatur potius quam iuuetur.

Duodecimus articulus. Recipere personam aliquam absolute propter deum, & post talem absolutam receptionē aliquid pro dicta receptione exigere aut petere: est simoniacum. Patet hoc in Giesi puero Helisei, qui simoniacus fuit, licet ante pactum nullum fecerit.

Tertiusdecimus articulus. In nonnullis monialium domibus currit reproba illa consuetudo vt parētes pro expensis filiarum, soluant huiusmodi domibus certam quotam pecuniarum, donec & quousque eorum filiae pro horis canonicas soluendis, per moniales in scholasticalibus bene fuerint informate. Huiusmodi igitur expensas, directe aut indirecte, ante vel post, dicta rati-

*L. q. iij. c.
ex multis.*

Tractatus de simonia religiosorum.

one petere, est periculosem, iuxta **V**rbani decretum. Quia huius modi filiarum ad hoc facta est receptio, ut tempore debito moniales creentur. Et huiusmodi creatio non potest fieri, nisi pro horis suis canonicas in conuentu soluendas, in scholasticalibus doceas fuerint. Qui ergo habent eas creare moniales, habebunt & eas prius creare scholares, in scholasticalibus bene doctas. Quare qui gratis dare tenetur principale: tenetur & gratis ministrare illud instrumentale, sine quo non posse ad principale.

¶ De penis simoniae. Cap. nonum.

VT autem enorme crimen simoniae amplius evitetur: nunc de penis talis sceletis, erit videndum & inquirendum. Autores igitur huius criminis, vel sunt personae receptae, vel recipientes, vel mediatores. Si fuerint personae receptae: puniuntur in persona & in substantia. In persona: quia si eis scientibus simonia niam simo fuerit commissa, expelli debent, sine spe restitutionis, de monasterio vbi simoniace locum obtinuerunt, & in aliud monasterium arctioris regule & vitae, ad agendam perpetuam penitentiam de- trudi. Penitentiam enim agere non possunt: nisi renunciauerint loco male acquisito. Si vero non posset regula arctior inueniri: debent mutari in aliud monasterium eiusdem regulae vel ordinis. Quod si nec hoc comode fieri posset: fiat saltem ad tempus.

Pest. c. de **V**el iuxta **I**elinum, maneant dispensatiue in loco primo, cessante regulari scandalo, & de nouo recipientur, & ultimus eis locus assignetur bus. &c. nec vocem in capitulo habebunt, nec aliquid iuris sibi ex prima ex insinu receptione vindicare possunt. Quoniam primus titulus, propter atione. delictum omnino extinctus est. **V**el iuxta **I**nnocentium, tales non **D**est. dilec recipient prebendam de monasterio. Quod **N**ost. & **I**o. an. in- etus filius. telligunt de prebenda in conuentu non habenda sicut prius. **N**a in argastulis eis prouidebitur. **H**ec **H**enricus boyck super capi- **P**an. de **s**. tulo dilectus i. Nec possunt tales simoniaci morari extra clau- ueniens. strum, aut damnabiliter in seculo vagari: quia simonia in mona- chatu commissa, non viciat monachatum. Nam proprie simonia committitur non respectu monachatus, sed ut habeat locum in illo

ilio monasterio. **Vnde** ingressus respectu monasterij viciatur : sed monachatus tener. **E**st enim obligatio quædam, deo quæ sita : quæ non impeditur per factum recipientis pecuniam. **N**am cum iste intendat se obligare deo : prauum factum alterius, non impedit hanc obligationem. ¶ **P**uniuntur etiam sententia ex. l. q. i. repe communicationis, a qua non poterunt absolui (extra mortis ar- riūtur. Et ticulum) nisi duntaxat per specialem licentiam summi pontifi- in extra. ne cis, desuper specialiter obtainendam. ¶ **S**ecundo puniuntur eti- in uinea. am in substātia. Nam pecuniam quam turpiter & simoniace de- derunt, reddi non debet illis qui dederunt : sed dabitur mona- sterio in quod ad agendum penitentiam detruduntur. **V**erum si illis pœnitus ignorantibns, simoniace recepti fuerint : loco & monasterio renunciare debebunt. **E**t renunciatione absolute fa-cta: poterunt de nouo recipi, mutatis prioribus locis, & inferie- oribus assignatis. ¶ **S**i autē fuerint personæ recipientes & sin- gulares : puniuntur per omnia in persona & substantia, vt supra dictum est de dantibus. **S**i vero abbates, abbatisse, priores aut pri- **Nen. boye;** orisse aut alijs prælati regulares, aliquid simoniace receperunt, tūc **defl. dile-** aut constat de simonia commissa per eos in modum accusatio- **ctus.** nis: & tunc puniuntur pena depositionis vel amissionis hono- ris & amissionis monasterij seu loci in monasterio, vt in capitulo dilectus, & in capitulo quoniam simoniaca. Aut constat de simo- nia commissa per modum inquisitionis: & tunc debet **Diocesa-** nus eis iniungere penitentiam cōpetentem, & donec illam per- egerint, a sacrorum ordinum executione suspendere, vt habet glosa in præallegato capitulo dilectus, in verbo abbatibus. **R**a- tio autem, quare cum agitur per modum accusationis, puniun- tur tam recipientes quam recepti, & cum agitur per modum in- quisitionis soli recepti deponuntur hec est: quia in inquisitione cu[m] instituatur ad hoc vt quis corrigatur, receptus debet remo- ueri, quia aliter non posset corrigi, quia habuit vitiosum ingre- sum, & detinet rem iniustam, nec penitere potest, nisi restituat quod iniuste possidet. **S**ed recipiens potest penitere, restituendo

Tractatulus de simonia religiosorum.

id quod turpiter accepit, licet non remoueatur. **Hæc Boyck.**
¶ Quod si totus conuentus deliquerit in personarum receptione: secundum extraugantem Vrbani, ne in vinea, interdicto ecclesiastico subiacebit, quod non venit relaxandum, nisi per licentiam summi pontificis in speciali obtinendam. **¶** Mediatores vero, hoc est, quibus mediantibus & sollicitantibus simonia committitur: decernuntur esse simoniaci ut, i. q. i. Si quis, ubi dicitur. Si quis mediaior tam turpibus & nefandis datis uel receptis extiterit: si quidem clericus fuerit a proprio gradu decidat. Si vero laicus: anathematizetur. Huiusmodi præterea mediatores, si de simonia conuicti fuerint: ab omni beneficio & officio sunt deponendi. Notam enim infamie incurrit, & a publicis officiis & actibus legitimis repelluntur, ut in capitulo veniens, de testibus, & in glosa in dicto capitulo. Si quis episcopus.

¶ De sororibus. Capitulum decimum.

De sororibus in congregationibus absq; religione & absq; regula a sede apostolica approbata viuentibus, dubitatur utrum si in receptione personarum ad suam societatem aliquod temporale petierint, exegerint aut receperint: simoniā committant. Respondetur si sorores huiusmodi, ita receptæ, virtute sua receptionis & incorporationis, aliquod ius spirituale in sua congregatione recipiunt: sic in casu præmisso, simoniā committunt. Probatur hoc ipsum per Vilhelnum, qui quærerit in simili. Quid si pro pecunia recipiatur aliquis ad seruendum in hospitali, vel in huiusmodi? Respondet ipse: si in huiusmodi casibus, consequitur aliquod ius spirituale: simonia est. Si autem non consequitur, sed recipitur ad hoc ut seruiat: non est simonia. Modo dictæ sorores deuotæ, suis congregationibus per talē receptionē incorporatæ, recipiuntur ad spiritualem vitam quæ ibi viget & floret. Insuper ibi recipiunt in foro penitentiali suas absolutiones sacramentales, & omnia sua sacramenta ecclesiastica: quare ut appareat, periculo simonie se exponūt, aliquod temporale pro receptione suarum sororum petendo, exigendo, aut recipi-

V vil. An-
tistodore-
sus.

recipiendo. ¶ Hactenus in quatuor precedentibus capitulis, ex tractatu reuerendi patris prioris superioris Theodrici grauix.

¶ De absolutione simoniacorum. Cap. vndecimum.

Restat iam videndum, quis simoniacos de suo reatu pœnitentes, absoluere debeat, aut dispensare possit. Quæ quidem quæstio, nonnullos satis scrupulos reddit & anxious: eo quod iuxta extrauagantem Vrbani, ne in vinea, & Eugenij, cum detestabile, aliasq; constitutiones apostolicas, nemo tales absoluere potest (præterquam in mortis articulo) absq; sedis apostolicæ licentia speciali. Sciendum quod Innocentius octauus, concessit capitulo generali VVindesemensi, absoluendi priuilegium sub hac forma. Ut autem rector id est prior superior, & visitatores & singuli priores dictæ congregationis, & qui loco ipsorum in absentia eorum constituuntur, præsentes & futuri, qui nunc sunt, & qui pro tempore erunt, amplioribus prærogatiis & indultis gaudeant, eis concedimus, vt cum canonici, nouitii, conuersis & commissis eiusdem congregationis, dispensatione indigentibus, siue priusquam intrauerint cōgregationem & ordinem huiusmodi siue post, in casibus quibus excesserint & pro quibus excōmunicationis & interdicti, aut suspensionis sententias, a iure vel ab homine generaliter promulgatas incurrerint, & huiusmodi sententijs innodati, aut in locis generali aut speciali ecclesiastico suppositis interdicto, diuina officia celebrātes vel suscipiētes ordinē sic ligati notam irregularitatis similiter incurrisse, & in omnibus alijs casibus, etiam ex causa cuiuscunq; simonie, qualitercunq; generaliter vel specialiter sedi apostolicæ referuatis, exceptis dumtaxat hereticorum relapsorum, scismaticorum, deferentium prohibita ad infideles, & literas apostolicas falsificantium (quos omittino ad sedem eandem remitti volumus) absolutionis & dispensationis beneficium, iuxta casum exigentiam valeant impartiri. ¶ Veruntamen capitulum generale timens ne ex lato huiusmodi priuilegio, canonici nostri ac moniales, in posterū procliuiores ad illicita committenda redderent-

Tractatulus de simonia & eligosorum.

redderentur, aut venie facilitas eis peccandi tribueret incentiuū rursum ab eodem innocentio aliud impetravit prius legum, huiusmodi sub tenore. Cum autem sicut nobis nuper fecistis exponi, nonnulla in priuilegijs, gratijs & indultis vobis concessis continantur quæ forsan tempore procedente, occasionem laxandi habenas obseruantia regularis prestare possent: nos vobis & qui pro tempore fuerint præfidētes capituli, huiusmodi puncta & articulos prout statui vestro secundum temporum & locorum & personarum qualitatem conferre & congruere videbitis, ad tempus & tempora, sequestrandi, arctandi, & modificandi, quoad forum conscientia & obseruantia regularis sinceritatem & puritatem, plenam & liberam autoritate apostolica concedimus facultatem. Hac igitur autoritate capitulum generale suffultum, statuit quasdam clausulas seu articulos, cum suis additionibus, limitationibus, modificationibus, a singulis obedientiariis capituli, inuiolabiliter obseruandos, decernens irritum & inane quicquid per quoscunq; aliter fuerit attentatum. Inter quos quidem articulos, primus hic est. In primis beneficium dispensationis & absolutionis in causa simoniæ, realiter & scienter commissæ, & irregularitatis exinde contracte, reseruatur capitulo generali, & priori superiori duntaxat infra annum, & quibus predicti vel alter eorum hoc specialiter & nominatim, ex certa scientia duxerint committendum. Ex hac itaq; restrictione, palam est, priores, rectores, aut visitatores neminem absoluere posse à labe simoniæ realiter & scienter commissæ, nisi desuper autoritatē a capitulo generali aut priore superiore obtinuerint. ¶ Concessit hoc etiam Sixtus quartus, in bulla sua prima & secunda his verbis. Prioribus quoq; & rectoribus prefatis, ut monasteriorū & locorum dicto capitulo subiectorum vtriusq; sexus personis & famulantibus eisdē, cuiuscunq; status, gradus vel conditionis fuerint, quæ in ingressu religionis, aut in administratione sacramentorum, seu in susceptione curæ animarum aut prelationis, seu in alijs casibus vitium simoniæ commisissent, ex ignorantia iuris

iuris vel facti, id humiliter petentibus, de absolutionis beneficio, a simonie labo, ac sententijs, censuris & penis quos propterea incurrisse, iniuncta eis modo culpę penitentia salutari, & alijs quae de iure fuerint iniungenda, prouidere & cum eisdem ut in ipsis monasterijs, suis gradibus & ordinibus ac dignitatibus iniibi retentis, residere, ministrare & praesidere, libere ac licite valeant, dispensare possent eadem autoritate concedimus.

¶ An bona simoniace acquisita retineri possint autoritate capituli vel prioris superioris. Cap. vndeциimum.

DE bonis autem simoniace acquisitis, an capitulum generalle dispensare possit, vt maneant in conuentu non immenso plurimū dubitatur, presertim in simonia realiter & scienter commissa. Nam neq; in bulla Innocētij, vbi omnia fete nostra priuilegia innouātur, augmentātur & confirmantur, neq; in alia aliqua, tale quid exp̄esse dicitur. Nisi forte dicamus, hoc elici posse ex verbis Innocētij suprapositis, vbi dicitur, q; etiam in casu cuiuscunq; simoniæ, nō solum absolutionis, sed etiā dispensationis beneficiū, iuxta casuū exigentiā valeat impartiri. Est enim aliud absolutionis aliud dispensatio. In eadē quoq; bullā, dicit Innocētius sic. **Vt** autē mētes dictorū canonicorū a dubijs que super presentib; aut alijs gratijs huiusmodi p; nos aut̄ pr̄decessores nostros, imperatores, reges, principes, & alios pr̄dictos concessis aut in posterum cōcedendis, apud pr̄fatos canonicos quomodo libet oriri possent, relevētur: volumus vt vbi in aliquo redderētur alicipites seu dubijs, secūdum bonam æquitatē in favore salutis animalium, largissime intelligentur & interpretentur, non autē secundum iuris rigorem, seu doctoř subtilitates & opiniones. **¶ Itē** Sextus quartus, capitulo concessit, q; de bonis per vitium simoniæ, ex ignorantia iuris vel facti acquisitis, dispensare potest, ita dicens. Ipsi quoq; priori pr̄sidenti (hoc est, priori superiori) & capitulo generali, q; bona quæcunq; per vitium simoniæ ex ignorantia iuris vel facti recepta, communī usui monasteriorum applicare possit, dicta autoritate indulgemus, non obstantibus

Trac^tatulus de simonia religiosorum.

Gerson.

Desl. c. di.
lectus.

tibus constitutionibus & ordinationibus apostolicis, cæterisq;
contrarijs quibuscunq;. Cum Innocentius, post Sixtum prefatum,
priuilegia nostra plurimum ampliauerit & auxerit, nec
vllam mentionem faciat de ignorantia iuris aut facti, sed simpli-
citer dicat, in causa cuiuscunq; simoniq;, absolutionis & dispen-
sationis beneficium impartiri possint: videtur quod capitulum
generale, dispensare & ordinare possit de bonis per simoniam
etiam scienter & realiter acquisitis. Si cui vero huiusmodi dispe-
satio visa fuerit ninis larga: attendat quod Gerson in suo tra^cta-
tu de simonia, consideratione sexta loquitur dicens. **V**idetur for-
tassis hæc prouisio nimis lata vel laxa, iuxta seueritatem ecclesi-
astice discipline. **S**ed habeatur respectus ad immensitatem misera-
ricordiæ dei, & humanæ fragilitatē, quæ mallet septe saluti pro-
prie quam beneficio vel statui renūciare: & tolerabilis apparebit
ista prouisio. **A**ut si de necessitate puniēdi sunt aliqui nimis no-
torie scandalosi: nihilominus de salute communitatis atq; plu-
rimorum cogitetur. **I**demi in eodē, propositione decima. **E**xir-
patio simoniq; non ita debet procurari, quod ducantur homines in
maiora pericula & scandala, per nimiam simoniq; distictionem.
Hæc autem omnia de dispensatione bonorum simoniace acqui-
sitorum sub correctione melius sentientium sint dicta. **N**am tu-
tius estimamus vt bona illa turpiter acquisita pauperibus erogē-
tur. **T**urpe est enim, de peccato emolumenntum reportare. **N**ec
debet quis ex eo facto gaudere, vnde debet puniri. **C**onsultū
igitur videtur ne capitulum generale nimis liberale sit in huius-
modi absolutione vel dispensatione, ne facilitas venie, incentium
præbeat delinquenti. **P**roudendum quoq; vt talibus prioribus
autoritas detur dispensandi, qui zelum dei habent, secundum
scientiam ædificantem, non autem inflantem.

De ignorantia iuris & facti. **C**ap. xiij.

Pro intellectu supradictorum, notandum quod triplex potest
reperiri ignorantia in actu peccati. **P**rima est, cum nescitur
id quod facit, esse prohibitum, & proprio consequens malum. **P**uta cum
fornica-

fornicatur quis, nesciens fornicationē esse peccatum, aut cū quis simoniam committit nesciens eam esse prohibitā. Et hēc est ignorantia iuris. ¶ Secunda est, cum scit quis aliquem actum esse prohibitum, & per consequens malum: sed nescit hoc quod agit esse illum actum. Ut cum quis scit simoniam esse prohibitam & peccatum, incurrit tamen eam, nesciens actum illam quem agit esse simoniacum. Aut cum quis sciens adulterium esse peccatum accedit ad vxorem alienam, quam putat esse suam, vt Iacob. ad lyā: vel occidit hominem, quem putat feram. Et hēc dicitur ignorantia facti. ¶ Tertia ignorantia est, cum quis scit quidem id quod agit esse peccatum in vniuersali, puta nullam fornicationem esse faciendam, & etiam scit esse fornicationem sed non cognoscit in particulari, illum actum qui est fornicatio non esse faciendum, obnubulatus passione vel habitu vitioso ut actualiter non consideret & intelligat, id quod agit esse malum. Quemadmodum moniales quae frequenter in suis statutis legunt vel audiunt simoniam esse prohibitam: sed suis passionibus execrate faciunt quod in vniuersali malum esse sciunt, sed in particulari suo actu non credunt. Huiusmodi ignorantia, etiam error est, pro vero quippe approbat falsum. Et tales ignorantes, periculosissime errant: quia qui ignorat morbum: non quaerit medicum.

¶ An præfata absoluendi potestas, extendi posset ad moniales aliasq; sorores extra gremiū capituli VVindesemensis. Ca. xiiij.

¶ Voniam plazunq; ab episcopis seu lotorum diocesanis committuntur certis prioribus visitationes monialium, conuersarum, aliarumq; religiosarum personarum, extra gremium capituli VVindesemensis existentiū: dubitatur an istiusmodi priores in suis commissionibus episcopalibus, eadem exercere possent absoluendi & dispensandi potestatem, quam habent intra gremium capituli. Dicendum quod visitatores sic requisiti. ante omnia perquirere debent & diligenter inuestigare, an conuentus visitandi, aliqua habeant priuilegia apostolica, & secundum formam illorum procedere, nec latum (vt aiunt) digitum ab eis de-

De re. Iu.
lib. 6.

clinare. Si vero nō habuerint: necesse est, vt in limitib^o episcopali-
bus persistant. Nec potest episcopus concedere patribus, vt vtā
tur priuilegijs capituli **VV**indesemensis: quia nemo plus iuris
potest transferre in alium, quām fibi competere dīoscatur. De
patribus autem visitantibus moniales, conuersas, aliasq^e sorores,
sub visitatione cura & correctione prioris superioris existentes,
absq^e aliqua hesitatione, certum est, q^{uod} vti poterunt cunctis capi-
tuli priuilegijs (dum modo autoritatem vt supradictum est a
capitulo aut priore superiore obtinuerint, propter priuilegio-
rum restrictionem. De monialibus quoq^e & sororibus que se cu-
rē, visitationi & correctioni aliorum patrum capituli **VV**indesemensis
submiserunt idem per omnia sentiendum videtur. Sic
enī habet diploma, ab **Alexandro sexto** monialibus in **Marien-**
busch alijsq^e concessum. Sane pro parte dilectorum in **Christo**
filiarum priorisse & monialium prioratus in **Marienbusch** pro-
pe & exta muros **Zuuollenses** ordinis sancti Augustini, **Traie-**
ctensis diocesis, & aliarum priorissarum & monialium, necnon
sororum & p̄cōnitentium **Laycarum**, habitus diuersorum colo-
rum in **Stederborch** in **Heyninken**, in **Berich**, in **Hildeshem**, in
Heldassen, aliarumq^e cōsimilium prioratum & domorum, seu
regularium locorū in prouincijs **Germaniae** consistentium, sub
cura & regimine prioris pro tempore existentis prioratus ac di-
lectorum filiorum congregationis de **VV**indesem, ordinis & di-
ocesis p̄dicatorum viuentium, nobis exhibita nuper petitio cō-
tinebat. Et infra. Ita vt moniales & sorores in **Eldassen** & quæ-
dam aliæ consimiles, exēplo priorisse, monialium, sororum, &
p̄nitentium in **Marienbusch**, sub simili obseruantia & cura, mo-
dum viuendi p̄dictum postmodū assumpserunt, seq^u de con-
sensu ordinariorum locorum suorum simili cura & visitationi
ac correctioni submiserunt, ac eisdem modis sub cura & visita-
tione prioris ac aliorum patrū congregationis huiusmodi p̄z-
buerunt & p̄zuent altissimo famulatum. Cum autem sicut ea-
dem petitio subiungebat, priorissa, moniales, sorores, & p̄nitent-
tes in

res in Marienbusch, ac aliorum prioratum & domorum prædictarum curæ & visitationi, prioris & patrum congregationis huiusmodi non tamen apostolica autoritate commissæ & subiecte, ne successu temporis, à cura & visitatione huiusmodi, in animarum periculum ac regularis obseruantie eneruatione se subtrahere habeant, sed sub perpetua clausura & regulari obseruātia, altissimo famulentur, summopere cupiant, eisdem priori & cōgregationi, apostolica autoritate subiuncti, ac eisdem priuilegijs quibus illi gaudeant & vtūt, de cetero vti & gaudere possint. Et post pauca. Et ne pro locorum distātia, priorissæ, moniales & sorores præfate negligantur, q̄ non solum a priore & alijs prioribus de **VV**inde sem vicinioribus, sed & a prioribus domorum in **Zulta**, in **VVittenberch**, in **Bodike**, in **Molenbeeck**, ac alijs partibus, per priorem ac alios patres congregationis de **VV**inde sem huiusmodi deputādos, in spiritualibus ac temporalibus visitari & gubernari valeant. Et infra. Nos igitur priorissas, moniales, conuersas, p̄nitentes & sorores etiam laicas, cuiuscunq; co-loris habitum gestantes, prioratuū domorum & locorum prædictorum, curę visitationi & correctioni tam prioris de **VV**inde sem ac de **Zulta**, de **VVittenborch**, de **Boedick**, & **Molenbeeck**, quam aliorum patrum capituli & huiusmodi pro tempore existentium, apostolica autoritate tenore præsentium, in spiritualibus & temporalibus, perpetuo subiunctimus statuentes & dicta apostolica autoritate ordinantes, vt deinceps perpetuis futuris temporibus, priores præfati, seu alijs per eosdem priorem & patres capituli congregationis huiusmodi pro tempore deputati, possint easdem priorissas, moniales, conuersas, p̄nitentes & sorores laycas, nunc & pro tempore existentes, earumq; prioratus, domos & loca, dicta apostolica autoritate, visitare, corrigerē & gubernare, ac in spiritualibus & temporalibus, quoties fuerit opportunitum reformare: necnon quæ pro regularis discipline obseruantia huiusmodi oportuna videbuntur, statuere & ordinare. Ac deinde, paucis interpositis. Præterea in Marienbusch, cœ-

Tractatus de simonia religiosorum.

terisq; prioratibus & domibus prædictis, curæ prioris & patrum prefatorum commissis & committēdis, illarumq; priorissis seu rectricibus & monialibus & conuersis, penitentibus & oblatis, earumq; familiaribus commensalibus & seruitoribus, præsentibus & futuris, q; omnibus & singulis libertatibus, immunitatis, exemptionibus, indulgentijs, concessionibus, gratijs, priuilegijs, prærogatiis, conseruatorijs, & apostolicis literis, fauoriis & indultis, prioratui de **V**indefem & congregationi præfatis, & illorum quibuslibet, prioratibus, domibus & locis prædictis, sub quacunq; forma & expræssione verborum, in genere concessis hæc tenus & in posterum concedendis, quamdiu tamē sub obseruantia regulari vixerint: vti, potiri, & gaudere libere & licite possint & valeant, in omnibus & per omnia, perinde ac si illis specialiter concessa fuissent, eadem autoritate & tenore indulgemus. Non obstantibus &c. Anno. 1499.

¶ Nonnullæ quæstiones non solute. **Cap. xv.**

A Dhuc moueri possit quæstio vtrum simonia committitur si totus aliquis conuentus, resignet in manus aliorum religiosorum, templum, cemiterium, dormitorium, cæteraq; domicilia, cuncta quoq; bona mobilia & immobilia, ornamēta, vas sacra & reliqua vniuersa, cum omnibus suis iuribus, tam spiritualibus quam temporalibus: hac adiecta conditione, vt singuli sic cedentes iuri suo certam & annuam, quamdiu vixerint suscipiant pensionem.

¶ Vtrum tales, monasterium & omnia quæ illius sunt sua solius autoritate alienare poterunt a suo generali capitulo cui subsunt absq; cuius cōfensu nec vnius iugeris habēt vendendi potestatē.

¶ An modo supradicto, monasterium suscipientes & pensionē dantes, simoniā committant.

¶ An fratres boni & deuoti, qui huiusmodi tractatibus & conventionibus non interfuerunt, sed simpliciter sequuntur suum priorē ac seniores: simoniāce prauitati cum ceteris inuoluantur.

¶ Quid si rex aut princeps, siue communitas aliqua, religiosos à conuen-

conuentu proprio expellat, aliosq; eiusdem vel alterius ordinis introducat: an sic introducti, salua conscientia, possidere poterunt cuncta illius conuentus bona, ac succedere in omnibus iuribus tam spiritualibus quam temporalibus.

¶ **V**trum cum religiosus aliquis transit de uno monasterio ad aliud, eiusdem vel alterius ordinis: patres siue conuentus inter se de aliquid dando vel recipiendo pacisci poterunt.

Istiusmodi & alias plures questiones de simonia moueri possent. Quarum quidem determinationes ac solutiones, prudenteribus relinquuntur, nobis tetigisse solum aliosq; occasionem dedisse sufficiat.

¶ De proprietate concio habita in capitulo generali.

Anno. 1544.

A nimaduerti superioribus aliquot annis venerabiles ac prestantissimi patres, fratresq; dilectissimi, eos qui in hoc sacro confessu concionandi functi sunt officio, a persona propria exordium sumpsisse: insufficietes impositoq; oneri impares, sese contestantes. Si viri illi, eruditione conspicui, ac capituli nostri columnina eiusmodi sunt vni principio: id mihi ingenio tenui, & perquam exigua(ne dicam nulla) doctrina praedito, multo magis necessarium foret. Verum hoc omisso(nam imperitia mea ipse orationis decursus satis pre se feret) iniuncta obedieta cui omnino reluctari non licuit, implere conabor exhortatione breui, vt si cui forte non placuerit argumenti dignitas, placeat saltem dicendorum breuitas. **¶** Hesitantit itaq; mihi, menteq; voluenti quid nam in hac celebri reuerendorum patrum synodo digne proloqui possem: oportune obuiam venit patriarcha Jacob, scisis vestibus, voceq; lachrimabili, filium suum præ ceteris dilectum, lugens ac dicens. **I**era pessima comedit eum, bestia deuora-

deuorauit Ioseph. Gene. 3. ¶ Sed priusquam longius progre-
dianur: diuinum imploremus auxilium, sine quo nihil validū
nihil sanctū, virginemq; gloriosam salutemus, cuius hodie mel-
listuum nomen, grauius blasphematur apud falsos perfidosq;
christianos, quām olim inter iudeos & gentes. Ipsa dicit in suo
cantico. **Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generatio-**
nes. Quod an hoc corruptissimo sēculo impleatur nescio: nisi
forte dicamus generationem hanc prauam & adulteram, quæ
deiparam virginem non beatificat, inter diuinās generationes
non computandam: sed inter eas locum sortituram, vbi nullus
ordo, sed sempiternus horror inhabitat. Nos vero ex imo pecto-
ris eam salutantes dicamus. Aue gratia. ¶ Tera pessima come-
dit eum, bestia deuorauit Ioseph. Ioseph cui pater in signum am-
plioris dilectionis, tunicam fecit polymitam, eo q; in senectute
genuisset eum: nō incongrue typum tenet religionis, ordinisq;
monastici, propter tria religionis substantialia, quæ in illo excel-
lentissime floruerunt. Fuit enim castitate purus: concubitum
speciose ac nobilis feminæ, vltro & gratis oblatū, respuens. Pau-
pertate nudus: quia seruus, cuius omnia domini sui sunt. Obedi-
entia præclarus: primo parentibus, deinde Putiphari eunucho,
tandē vsq; ad finē vitæ Phāroni regi Aegipti, in omni obedientia
subiectus. ¶ Hic à patre, plus cunctis fratribus amat: quia &
si diuersi sint ordines hominum, deo famulatiū, monastica ta-
men religio, rite seruata, ceteris antefertur: eo q; religiosus obli-
get se perpetuo ad ea quæ sūr perfectionis. Alij namq; preceptis
duntaxat euangelicis: hic etiam consilijs se subiicit. ¶ Hunc di-
lectum filium pater in senectute genuit: quia post patriarchas
& prophetas, post apostolos, post multos occisos martyres, sene-
scente iam mundo, ordo monasticus institutus est. Licet enim
sub beato Marco, monachatus dicatur sumpsisse exordiū: ma-
xime tamen floruit & incrementum cepit, temporibus Antonij,
Macharij, Pafnutij, Pachomij & similiū, qui patres multorum
milium extitere monachorum. Hos sequebatur legifer noster

Aug^{us}

Augustinus, maximū canonicorum secum ducens exercitum.
Deinde Benedictus, Bernardus, Franciscus, Dominicus, alijq
sanctorū ordinū institutores, singuli cum turmis suis innume-
rabilibus. Nouissime floruit & religiosa domus hēc Vvinde-
mēsis, cum reliquis eidem capitulari colligatione vnitis & sub-
iectis: in omni sanctitate & disciplina. Similiter & deuotissime
congregationes eorum qui fratres & sorores nuncupātur, ac de
tertia regula Francisci. Quis facile dinumerare poterit monaste-
ria noua, cum virorum tum fēminarum, a p̄dicatione honora-
bilium dominorum magistri Gherardi groet ac domini Floren-
tiū erēcta, & annis multis in optima religione conseruata? Adeo
vt nō immerito, pro illis tēporibus dici poterat: Filius accrescēs
Ioseph. ¶ Nunc vero quid? Videmus in diuersis mundi clima-
tibus, diuersorū ordinum, monasteria diuersa; licet etiam pau-
ca, permissione diuina, funditus iam diruta sint. Quid igitur, si
multa adhuc supersint? Certe verificari iam videtur in nobis il-
lud propheticum: multiplicasti gentem, non magnificasti leti-
tiam. Nam innumera reperiuntur monasteria, terrenis non pa-
rum diuītis abundantia: sed vitiis multo amplius. In pluribus
vero: & muros & mores corruisse cernimus. Pauca nihilomi-
nus relicta sunt in statu tolerabili, in rerum necessiarum vber-
tate, in personarum numero sufficienti, & disciplina cōpetenti:
quę tamē & ipsa, a primaria vere religionis institutione, ex par-
te non modica, declinasse cernuntur. Bonus hodie dicitur: qui
omnino pessimus non est. ¶ Vnde hēc tam subita mutatio? Su-
bita dico: quia a paucis annis introducta. Imo in dies singulos,
religio sancta magis magisq antiquatur, & ad interitum tendit.
Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo? Vnde er-
go habet zizania? Certe inimicus homo fecit hoc. Et fera pessi-
ma comedit Ioseph: bestia deuorauit eum. Quę est hēc fera tam
impudētis audacie: vt impetere nō vereatur patriarche filium:
tam detestande crudelitatis, vt deuorare audeat accrescētem Io-
seph: Fera hēc pessima, & bestia crudelis: ipsa est proprietas, quę

O omnem

¶ De proprietate.

omnem fere religionem deuastat ac deuorat. Hęc obseruationis
 pristine decorem, in nihilum redigit. Hęc infinitoruū origo ma-
 lorum est. Intueamur ergo diligentius hanc bestiam: vt decli-
 nemus eam, ne & nos cum cæteris deuoret. Videamus quid sit
 proprietas, quę species eius. ¶ Proprietas secundum doctores
 est possessio alicuius rei nomine vnius solius, cum exclusione
 cuiuslibet alterius. Ex hac definitione manifeste patet:q; ne reli-
 giosi aliquid habentes dicantur proprietarij, requiritur vt res ab
 eis possessa, non nomine suo habeatur, sed nomine communita-
 tis: quemadmodum habent procuratores, & administratores
 rerū monasterij. Qui vero nomine suo, & pro se solo possidet:
 absq; vlla dubitatione, proprietarius censendus est. ¶ Prohibet
 autem proprietatem cunctis profesis ecclesia sancta dei: cuius
 tanta est autoritas, vt pater noster Augustinus dicere non ve-
 reatur Euangelio non crederem: nisi ecclesię me cōmoueret au-
 toritas. Et dominus Math. 18. Si ecclesiam non audierit: sit tibi
 sicut ethnicus & publican? Hęc(inquā)ecclesia,in spiritu sancto
 legittime congregata, in concilio lateranensi, prout legimus de
 sta. mo. & cano. regu. capitulo monachi,sic ait. Monachi nec pe-
 culium habere permittantur. Qui vero peculium habuerit, nisi
 ab abbe fuerit ei pro adiuncta administratione permisum: à
 cōmunione remoueat altaris. Et qui in extremis cum peculio
 inuentus fuerit, & digne non penituerit: nec oblatio pro eo fiat,
 nec inter fratres acccipiat sepulturam. ¶ Quamuis secundum
 proprietatem vocum, aliud sit peculium, aliud proprium: in pre-
 senti tamen materia proprium semper pro peculio sumitur. Nā
 veram rei proprietatē, hoc est, ipsum legale dominium, religio-
 sus omnino habere non potest: quia cōtra naturam monacha-
 tus est, & implicat contradictionē. Impossibile est enim: vt quis
 simul sit monachus, & alicuius rei legale dominiū habeat. Sed
 quicquid habet: peculiū est, ad conuentūq; pertinet & per pre-
 latum semper auferri potest. ¶ Idem est & de peculio serui sub
 domino: & filij nondum emancipati sub suo patre. ¶ Ne quis
 autem

autem hic effugium querat, dicatq; hæc quæ dicta sunt, de monachis dicta sunt, non de nobis qui regulares canonici sumus: subiungit ibidem ecclesia in decretali. Hæc etiam de vniuersis religiosis precipimus obseruari. De vniuersis (inquit) religiosis, non de monachis tantum. Deinde sequitur. Abbas autem, qui ista diligenter non curauerit: officij sui iacturam se nouerit incursum. Ecce reuerendi patres casum absolutionis. ¶ Eodem quoq; titulo, capitulo cum ad monasterium, dicitur sic. Prohibemus districte, in virtute sanctæ obedientię sub obtestatione diuinī iudicij: ne quis monachorū proprium aliquo modo possideat: sed si quis aliquid habeat, totum in continenti resignet. Si vero post hoc proprietatem aliquam fuerit deprehēsus habere: regulari monitiōe prēmissa, de monasterio expellatur, nec recipiatur ulterius, nisi peniteat secundum monasticam disciplinā. Quod si proprietas apud quemquā inuēta fuerit in morte: ipsa cum eo, in signum perditionis, extra monasterium, in sterquilinium subterretur, secundum q̄obeatus Gregorius narrat in dialogo se fecisse. Vnde si quicquā alicui fuerit specialiter destinatum: non presumat illud accipere, sed abbatii vel priori assignetur. Hæc ibi. ¶ Verum reperiuntur nonnulli, qui se à proprietatis vicio alienos estimant: si non per se, sed solum per interpositam personam aliquid possideant. Hoc est. Si alteri suas pecunias ignorante tamen prēlato, tradant custodiendas, resumptuari eas, quando cuncti ipfis visum fuerit. Nonne hi tota errant via: & omni talpa cęciores sunt? Quid interest fratres, in vestra aliena recondatur crumena: dummodo vestre tantum modo subiaceat potestati, & nullius alterius? ¶ Sunt igitur alii, in quibus modicū adhuc luminis est, cum quibus si super proprietate quis expositulet, in promptu habent quid respondeant. Absit (inquit) ut proprietarij simus. Absit ut contra votū faciamus. Habetus quidē aliqua: sed quicquid habemus, sciente & concedente priore habemus: nequaquam hoc facturi, si ille de negaret. Putant enim tales, innocenter & absq; peccato, se res

A De proprietate.

temporales possidere & uti indifferenter posse: dummodo prelati accesserit autoritas. **V**ideamus itaq; an stare istud poterit, & paulo diligentius inuestigemus. **N**ā in hac re, tota religiosorum modernorum, proprietatis consistit praxis, totumq; periculum, cum capitis tum membrorum. **D**iscutiamus, an prælatus licite facultatem dare possit, personę monastice, sibi subdite, ut res temporales, præsertim pecunias habeat. **E**t an subditi, hac dispensatione absq; peccato uti possint. **D**icendum certe q; prælatus hoc concedere omnino nō valeat iuxta illud quod in fine prénominiati capituli cum ad monasteriū, traditur. **¶** **N**ec catholicon quisquam stomachari debet, si canonica iura citamus, nec ea paruipendere: quia secundum ipsa victuros nos solemini iuramento constrinximus. **S**ingulos quippe nostrum in promotione ad ordinem sacerdotalem, ante summum altare, interrogauit pontifex dicens. **V**is presbyterij gradum suscipere? **R**epondimus. **V**olo. **E**t pontifex. **V**is in eodem gradu permanens, sacris canonibus, pro posse & nosse humiliter obedire? **I**terum respondimus. **V**olo. **D**einde flexis genibus, & posita manu super codicem euangelicum, sacerdotalibus induiti vestibus iurauimus singuli dicentes. **E**t hęc deo & omnibus sanctis eius, fideliter & absq; dolo, prout scio perpetuis temporibus, adimplere & obseruare promitto. **S**ic me deus iuuet, & omnes sancti. **H**oc modo iurauimus omnes quotquot sacerdotes sumus. **I**n cuius quoq; iuris iurandi cōfirmatione, venerabile sacramētū suscepimus. **¶** **P**roinde quid in prefato capitulo cum ad monasteriū, dicatur, diligentius attendamus. **N**ec estimet (inquit) abbas, q; super habenda proprietate possit cum aliquo dispensare: quia abdicatio proprietatis, sicut & custodia castitatis, sic est annexa regule, ut contra eam, nec summus pontifex possit licētiā indulgere. **Q**uid adhuc queritur excusatio in peccatis? **A**perte loquitur decretalis, q; summus pontifex non potest dispensare. **S**i summus pontifex non potest: prior qua ratione, quo colore poterit? **S**icut ergo prior non potest dispēfare cum subdito, ut deo semel

semel promissam violet castitatem, aut vxorem ducat: ita nec
vt proprium habeat. Proinde subditi, huiusmodi dispensationi,
tanquam confracto baculo arundineo innitentes: cum dispen-
satione peccant, & cum dispensatione ad inferni tormenta pro-
perant. ¶ Attendant haec diligentius prelati illi, qui suis fratri-
bus, etiam emissis, & in alijs monasterijs residentibus: pecunias
vel largiuntur vel habere permittunt, quibus sibi necessaria con-
parent. Nulla enim hic vrget dispensandi necessitas, cum pecu-
nie tales relinqu possent priori domus ad quam fratres emissi
fuerint: aut certe commissio illi dari, vt eis necessaria prouideat,
solutionem suo tempore percepturus. Excedut itaq; prelati ta-
les potestatis sue limites, concedentes quæ concedere minime
possunt. His consonat & archieписcopus florentinus dicens. Si
prelatus dispensat cum religioso in proprio, non videtur excu-
sari posse à peccato graui & mortali: cum ouem sibi cōmissam,
morti exponat, & usurpat sibi potestatē quam non habet. Nam
vero de rectoribus rectorumq; socijs, quid dicemus? Excusati-
ne poterunt ipsi a proprietatis vicio, si quid possident? Utinam
hi socij ab hac fera pessima non deuorentur maxime, & omniū
primi. De rectoribus notum est, qd dantur illis, cum introducū-
tur, claves & loculi, ac sic potestas administrandi temporalia,
quādiu in tali officio fuerint. Sub prioris tamen obedientia ma-
nent: & rationē illi reddere debent, de cunctis quæ habent, quo-
tiescunq; requisiuti fuerint. Quod si recusauerint, & animo obsti-
nato facere noluerint: coram deo proprietarij sunt. Socijs vero
nihil tale(cum ad moniales mittuntur) datur sed simpliciter sub
rectoris obedientia constituuntur. Nullum itaq; discriminēt
inter eos, ac reliquos fratres, domi permanētes. Sed si quid ip-
sis donatum fuerit: rectori resignare debent: nec quicquam
sibi iuris in hoc usurpare. Sic enim legitimus in cōstitutionibus
nostris. Interdictum districte socijs rectorū in & extra gremiū
capituli nostri residentibus, habere sub quocunq; colore, vsum
vel proprietatem pecuniarum, per se vel interpositas personas;

O 3 sed sua

ADe proprietate.

sed sua donaria aut alia vnde cuncte recepta, rectoribus resignabunt, qui huiusmodi expendere vel expendi facere poterunt, pro suo arbitrio, ad usum illorum vel aliorum, sicut usum fuerit expedire, in regulata secundum deum conscientia. Contrarium facientes: sine dilatione, reuocabuntur ad proprium conuentum, nec ad dormum aliquam monialium remittentur, nisi de licentia capituli generalis vel prioris superioris. Optima sane constitutio. Sed quotusquisque sociorum est, qui hanc obseruet? Nonne passim videmus eos ementes & vendentes, ac in sympathijs e suis crumenulis pecunias proferentes? Propter haec horumque similia, nescio quis priorum fertur dixisse: tot fratres perdidisti, quot ad moniales misisti. Horrendum auditu: tot fratres perdidi, quot ad moniales misi. Necesse est ut commissarij, monialibus rectores constituant. Necesse est, ut rectores socios habeant. Si omnes illi, in perditionem traduntur: ve etiam nobis, qui eos ad moniales mittimus. ¶ Nec mirum de rectoribus, eorumque sociis: cum & ipsi priores & procuratores, proprietarij esse possint. Quoniam id modo? Si rebus monasterij, non nomine communitatis, sed nomine suo vtantur. Sic Iudas Christi & apostolorum procurator, non solum proprietarius fuit: verum etiam ab euangelista sic nuncupatur. Scio venerandi patres, minus suauia quae loquor, & odiosum argumentum quod tracto: sed boni oro consulite, quoniam reuerendo patre nostro stimulante, materiam hanc tractadam suscepi, cui non obediens nephias est. Verum ad proprietarios nostros reuertamur. ¶ Contra predicta omnia, adhuc instant proprietatis cultores dicentes. Quod habemus, proprium dici non debet: quia ad nullum semper manet prelati, qui reuocare, & in communem usum, quando cuncte voluerit, illud conuertere potest. Nec est dicenda proprietas: ubi ad resignandum prompta fuerit voluntas. Vtiamque verum dicerent: & ex cordis sententia loqueretur. Sed mentitur iniquitas sibi. Sola ablatio monstraret: quo affectu possident. Quod si etiam iubente prelato resignent: non est resignatio,

Signatio vera, vbi actioni volūtas non cōcordat. Estimo admodum paucos reperiri: qui res suas tranquillo finerent animo in cōmunem vsum refundi. Sollicitant aliqui suos amicos, vt aliquid ab eis accipiāt. Si scirēt se re illa, pro suo beneplacito vti nō posse, sed in cōmune redigendā: nequaquā procurarent eā. Sibi itaq; solis procurant: non cōmunitati. Et prout supra dictū est proprietas est possessio alicuius rei, nomine vnius solius persone. Iudicat ergo an tales a proprietatis vicio alieni sint. ¶ Alij inueteratam obīciunt consuetudinem: dicentes tanto tēpore, a personis tam prudentibus & eruditis, & in tot monasterijs obseruatam. Quibus respondet regula iuris libro vi. dicens q̄ posse sessor male fidei nullo tēpore p̄scribit. Et de simonia capitulo. Cum in ecclesiē dicitur. Purant autem plures, ex hoc aliquid licere, quia legē mortis, de longa consuetudine inualuisse arbitrātur: non attendentes, q̄ tanto grauiora sunt crimina, quanto diutius infelicē animam tenuerunt alligatam. Et b. Bernardus. Nolite (inquit) peccata contēnere, in quibus forte iam consuetudinem fecistis. Omne enim peccatū consuetudine vilescit, & fit quasi nullum. Illoco vt obduruit: iam dolorem perdidit, & putre est, nec amplius dolet. Quod autē non dolet: non pro sanō habendū est: sed magis pro mortuo cōputandum. Cum vlcus pungitur & dolet: aut sanum est, aut spem habet sanitatis. Cū aut pungitur, & non dolet: pro mortuo habendū est, & de corpore p̄cēdendū. Attendant hēc proprietati nostri: & videant an excusare eos poterit hēc consuetudo, quæ penitus irrationalis est, cōtra canonum instituta, contra regulā, contra sanctorū p̄st̄ium uiuendi consuetudinē, deniq; contra euāgelicam perfectionem. ¶ Proinde alij vt preostenos omnes semel euadant scopulos: si quid accipiunt statim priori tradunt. Hi & si litorī plus ceteris appropinquēt: tamē necdū in tuto portu consistūt, sed in periculo adhuc mari nauigāt. Dominus enim qui scrutatur renes & corda, nouit sic eos tradidisse priori: vt tamen cū placuerit reposcāt. Ego (inquit quisq; taliū) ī nihil habeo: nihil possideo.

A De proprietate.

possideo? Pecunias meas omnes, prior custodit. Quid aīs frater?
Si tuas pecunias custodit: ergo tuē sunt. Ergo iā proprietarius es. Prēterea, si prior custodit: custos dūtaxat est pecuniarū tuarū nec potest quicquā ex his in cōmunē vsum expēdere. Sed tu solus qui custodiendas tradidisti, reposcis eas cū vsum tibi fuerit & impēdis frequēter in rem friuolā & minime necessariā, vt in vinū, aut ceruisiam, aut simile quid. Scimus quosdā, qui in conuiuis existentes, tam facile vinū adferri faciūt ac si priores essent aut procuratores. Et post diem vnū aut alterū a depositario, pecunias suas pro vino illo soluēdo repetunt. Hos in districto dei iuditio, a proprietate quis poterit excusare? Aut quomodo res hæc dicenda est cōmunis: quę nō nisi ad vsum illorū solūmodo eufloditur & expēditur? Dicit regula nostra. Sint vobis omnia cōmunia. Nō cōflium hoc est: sed prēceptū, cuius prēvaricatio mortale peccatū est, in eternū demergēs interitū. Petrus dicebat. Ecce nos reliquimus omnia. Qui dicit omnia: nihil excipit. De apostolis quoq; & alijs christi fidelib; ecclesię primitiue, narratur in actis apostolorū, q; erāt illis oīa cōmunia. Et ex illis communib;, diuidebatū singulis, prout cuiq; op^r erat. Soli ananias & saphira, inuēti sunt, suis vſib; clā aliquid reseruasse. Verū quā horrēdo interierint iuditio: nemo hic sedētiū ignorat. Nūquid aliquis ceterorū, sibi quicquā procurauit, eo modo quo hodie monachi plures procurāt? Nūquid sic docuerunt patres in erro? Nūquid sic fecit pater nř Augustinus, qui de se ait: cū datur mihi vestis prēiosa, vēdo eā, vt quia vestis nō potest esse cōmūnis: prēciū sit cōmūne. Regula nřa dicit. Si quis suis filijs aut aliqua necessitudine ad se p̄tinētibus, aliquā cōtulerit vestē, siue qđlibet aliud int̄ necessaria deputādū: sit hoc sub potestate prēpositi, redigaturq; in cōmūne, & cui necessariū fuerit p̄beatū. Nō ne sic acturos solēni nos voto astrinxim?: Cur ergo quod voui-
 mus: minime iplēmus? An plati cōniuētia, aut pditus & imprudēs illius cōsensus saluare nos poterit? Certę plura sepe numero cōcedit pr̄lat^r, quę de nō ap̄ pbat. Et repiuntur nōnūquā plati
(absc)

(absit verbo inuidia) simplices, parum eruditi, minusq; prudenter: salua putantes omnia, si suam interposuerint autoritatem. Cum tamen prælatus quisq; regulæ subiectus sit, non supra regulam, cui & ipse semel spontanea se professione submisit: ut pulchrè docet b. Bernardus in libro de præcepto & dispensatione. Quid itaq; prestantissimi patres dicemus? Damnabimus omnes quasi proprietarios, qui paucos numulos a suis amicis accipiunt, suoq; prælato tradunt: & rursus eodem annuente recipiunt in vslis necessarios, aut certè vtiles expendendos? Non dubitamus plerosq; reperiri, tam viros quām feminas, deuotos, humiles, paratores spoliari omnibus, imo mori magis, quām proprietatis contagio maculari. De his ergo quid dicemus? Possimus ne illis dare consilium? Mallem ego eruditissimi patres, vestram super hac re audire doctrinā, quām meā effutire sentētiam: eo q; definire quicquām in hoc negotio periculoseum sit. Non dico inuentu difficile: sed periculoseum. Posset quidem salubre dari consilium: verum an coram omnibus in propatulo, id proferri conueniat, vehementer hesito, timens ne quod dicturus sim, quibusdam ad proprietatē procluīs, lapis fiat offenditionis, & petra scandali, ne si cui digitus (vt dici solet) porrigitur, totam sibi attrahat manum. Sicq; dum proprietatem radicitus euulsam cupio: succrescēdi magis vim tribuā. Dico tamen paucis quod sentio. Cum alicui aliquot nūmuli ab amicis donantur: confessim cum ab eis discesserit, resignet illos in manus prioris. Resignet autem pleno affectu, & effectu. Non voce tantum: sed corde & voce simul. Nec quicquām sibi iuris in eis referuet, vindicet, aut quoquo modo meditetur. Nec syncero corde facto, si postea aliquibus eguerit, aut rem aliquam sibi aut conuentui vtilem desiderauerit: accedit priorem, & indigentiam suam indicet, nullam tamen de resignatis pecunijs mentionem faciat, nec respectum aliquem ad eas habeat, sed humiliter tantūmodo roget. Si prior petitioni eius annuerit: gratias agat. Si renuerit: non murmuret, sed cū

De proprietate.

omni cordis tranquillitate patientia habeat. Cauetq; sumi-
mopere, ne ynquam cum priore suppurationem faciat dicen-
do: tres nuper solidos paternitati tue tradideram, vnum rece-
pi, adhuc duo supersunt. ¶ Verum quid opus est colendis
fimi patres: vt finatis filios vestros, ad ancipitem hunc articu-
lum deuenire? Licet enim quod dictum est, sine proprietate
aut peccato fieri posset: ratissime tamen id contigit, præsertim
in feminis. Vix enim cohibere se possunt: ne oculos mentis
ad pecunias traditas leuent, aut ne fidentius reposcant. Pro-
pter quod (vt apostoli verbis utar) excellentiorem vobis vi-
am demonstro. Quæ nam illa? Ut faciatis quod fecit Domi-
nus & discipuli eius. Cum enim vidisset Iesus turbas esurien-
tes, nec habentes quod manducarent: noluit vt irent in villas
& vicos & procurarent sibi, nec etiam voluit eos dimittere ie-
iunos in domos proprias, ne deficerent in via: sed ait discipu-
lis suis. Vos date illis quod edant. Ita venerandi patres, vos da-
re subditis vestris necessaria: ne opus habeant ab amicis quic-
quam emendicare. Si vestes, si cultellos, si deuotos libellos,
aut simile quid desiderauerint: vos (si tamen superflua nō que-
sierint) in charitate, ermite illis. Sic occasionem proprietatis am-
putabis, & ex dominibus vestris eliminabis. ¶ Sed reperiun-
tur prohdolor prelati, parum curantes quid subditi faciant, aut
vnde sibi que desiderant acquirant: dum modo ipsi sua marsu-
pia resoluere non cogantur, pecunias plus diligentes, quam fra-
trum animas christi sanguine redemptas. Hinc est, q; fratres si-
bi ipsi prouident. Hinc proprietas incrementum capit. Quæ
vbi ingressa semel fuerit: multas secum trahit pedissequas: in-
obedientiam, intemperantiam, ebrietatem, & id genus pestes
alias. ¶ Propterea hanc execrabilem proprietatem, adeo pau-
latim inualescentem cernimus: vt pleriq; nec pro vicio du-
cant, nec ullam habeant conscientiam remordentem. Et si quis
eos admonere, aut ad verum religionis tramitem reducere co-
natur: seipsum derisi exponit & periculo. · Quemadmodum
olim

olim apostolo Paulo apud Ephesios vsu venisse legimus. Ephesi namq; timentes, ne prædicatione Pauli destrui inciperet magne Diana maiestas, quam tota colebat Asia & orbis : ipsum persequabantur, nec ipsum tantum : verum eciam uno animo impetum fecerunt in socios illius, trahentes illos in iudicium . Sic hodiè proprietatis cultores, impie persequuntur eos qui hoc vicium cupiunt extinctum. ¶ Credite patres credite : nunquam proficiet religio sancta, nec aliqua poterit introduci reformatio : quamdiu de anathemate hiericho fuit in medio eius . Nostis quid responderit dominus Iosuë, cum fleret stragem populi. Peccauit (inquit) populus, & prævaricatus est pactum meum tuleruntq; de anathemate, & fusi sunt atq; mentiti . Horrendum est quod sequitur, & cunctis prælatis proprietatem subditorum dissimulantibus, cunctis quoq; subditis, in hoc prælatos suos non adiuuantibus : non segniter attendendum . Non ero (ait) ultra vobiscum : donec conteratis eū, qui huius sceleris reus est. Terrere etiā meritio debet, quod apostolus ad romanos primo ait. Digni sunt morte : non solum qui faciunt, sed etiam qui consentiunt facientibus. Et dist. Lxxxij. Non est grandis differentia : an lethum inferas vel admittas. Et innocentius ibidem. Error cui non resistitur, approbatur. ¶ Verum his omnibus minime consideratis, vt flebilis docet experientia, manus prælatorum (quod dolens dico) in hac transgressione prima est & principialis : dum videlicet ipsi prælati tacent, dum conniuent, dum non redargunt, dum difficultates & indignationes in corripiendo paſſim occurrentes metuunt, dum flunt canes muti, non valentes latrare . ¶ Sic deuoratur Ioseph. Sic bestia crudelis comedit filium quondam accrescentem : religionem dico sanctā, nunc pene consumptā. Vsq; quo patres patiemur hoc scandalū? Vsq; quo nō dolebimus super cōtritione Ioseph? Opponamus nos fortiter pro filio dñi nr̄i, pr̄ ceteris dilecto. Eruamus eū de manu bestiæ, mētūq; illius cū David apprehēdam⁹, & suffocem⁹

interficiā

A De proprietate.

interficiamusq; atq; cum sampsonē in frusta discerpamus. Sic Iacob quasi de graui somno euigilans, letabitur super filio, quē luxit quasi mortuum. Sic gaudebit ecclesia de religione reuuiscente: dicetq; Sufficit mihi, si Ioseph filius meus viuit. Vadam & videbo eum. Sic & nos gaudebimus, leticq; moriemur, si religionem sanctam superstitem reliquerimus. Quod nobis præstare dignetur Iesus Christus per secula benedictus.

Amen.

✓ Sup illo Articulo In Caplo De Prione
De via reuertentes se Priori rofiterebent.

*S*unt autem peccata mortalia siveat quodammodo
nimis. proprio tuum est et trans peccatum
accusacione et damnatione dignissimum
Unde primus peccatum mortalia est peccatum
in fidem temeritate. Quidam enim est
peccatum contra naturam. Tertium id hoereticum
Quartum est nimis lese misericordie
Quintum est Parricidium cum effractione
solentia. Sextum est incestus
Septimum est adulterium. Octauum offensio
Non falsa testimoniam Décimūq[ue] q[uo]d monia,
in ordine et beneficio Undevimus dura
Qia ista sunt mortalia iniuria
accusacione et damnatione dignissima
Alia quo peccata non videntur mortalia
quia non sunt capitalia, h[oc] sunt
mortalia. Quia enim dispensabilia sine
discoloratione evanescunt.

Hec ex Precepto Hieronimi Heriberto Precepto S.
Sermone septimo. Colump. p[ri]a.

Transtte een hysinge
van eenne priorinne.

Doo blymde dattt ghehoert des eeborum
afflynsch oft afflynsel voordt, zoo salle
oe suster van schue bruyke daire dattt vaste
te beuerdertet minch somerlinghe hooch,
tijt tusschen beij & quare, ofter vlaere dat
ou **V**isiterdieno, dyne ter port zal obvullen,
nootzafelijker in dien gaddes o de eerlie
te beirrommen / Endtis syt toe d^e dylie
vintghant zal gesien, zalm nae die
mittene **V**espely tijds knelende de psalm
Ad te leuen, en **N**eb dan die Visiterdieno
op den dach vande eerste teghieboeding
zoo zalm singhe in missel van heylighen
gheest sub daphni festo / In dach nae tghie
tijds ghevare zijnd, zoo singhe de Ca
pittel roede en alle de ghem die knesten
moecte doer verghaleit synd, zoo zal de
Commissaris beginnen de psalm Ad te leuen
in ghelyket ghiedich, en houent mede
gheseten synd, zal sy hen doer rechting
singhe, evenghemel dichticheyt van dichtie

Lende daer nae gae hij ge lefft de vorm van
vlechtien al zoo haet miel voeght.
Doo haest als doffme van priorijthee ope ic
hy zalmie niet laeten alle menschen hant te doen
om zoo haest als moegheyt ic een ambreel
in haer pleel sette stellene, op dat al susteren
huyd somde toeghert niet en staeyt, ende
de prijngheen somde haer want ingheuele
dat die dactie binnien de drie naest morden
niet ghedaen en vlaet, zoo zondmenen houen
een priorijde stellay, al en vlaet zy van
haer oock niet ghedaen. Daer om ic van
statuten vleghen dencken datmen sic lanct,
sich de eldste ouer de pyl dage niet te voudre
staetley. Lende al eert hy alsoo dat d'ghaest
sich te vergheen te laeten drie dae manne,
te van ten vaders te maken te vleghen ten
westen by god ghelyke inspiration te houden
ten manne van vleghen als alle d'ghaest
mede fijnen hefken hem stemmen ghelyk
ghelyk vleghen in vermanen die sij
betrouwen, ghelouwen van overden hem
vone ghetoren te houden die ic selue gezal
noemen, nochtans ic de derde manne die

soet so de zokenre te wachten alsme den
ghenomen die kichen hadden haer vry hant
zak leutens o gheleijkt een temoenemē en
te kichen die haer nae haer der rokken
heit dromelē mit syndē en leuecār andē
daer omē vordē ons ghēboldē dese maniere
te volghen en tanderhoudē so dan te
wachten dat alle de gheprofeſſieſtinden ſul-
len kichen ten vane datter venghele vane
andē handē oft dyne den ferfene vaders
handē oft die hum vredē en hulpe
platē gaddē mocht vallen dat de Vijf eerden
den fulcken hanē ſtemē mit vredē open
hantē gheleijkt ghēhelen en hadē. Melckēſſe
en kichen vint mit oft die teghe vwoerde ſintē
indē ferfē ſitten noch ondē die minde
van ouerdom ſij den vām jaren De ghemē
dynne kichen zal mach ſij den ſminnen
oft den ſminnen. Zoo vāe ſij den onſer
ſelues vredēn es. En ſij mit ſelue ſijn
ſminnen oft ſminnen driff jaren angstier den
andē ſelfelijkt heeft ghepaen De
ſelue en zal vint mit ionghen mochtē vaste

dan van d' hertogen van de Vlaenderen faderly
merckelijcke reden ter rovareyn, want so,
dat zij dispensation mit voer dispensati-
on consent van Graven Capte loft bant
Bischoop des landt, als thans onder ~~157~~
~~Instituut et geleghen~~ ~~Wey~~ man voort
tot een ouerpe liche absoluete dyngt vew
doffen bedient ghe hadt fijfien by 300
ware dat zij om suerte of eenighe aert
gaten, sonder t'zelve bedient te hadden off
ghedest zyn geblieft ~~Een~~ ~~Super~~ ~~marc~~
voer alijst in han enghem hysse verou-
erorden, al waer dat ze wijten in de land
welcke de Reue officie bediende. Dijne
Visiterden zullen meestel taecht dat in
delicte ghely doelthengt oft bedorh
en ghehuere, en dat alle dinghē xerft
doce ghelycuy op dat de gheme dyngt de
meestel stomen heeft voer ghegete. En
ghedoyt diep doordie ~~in~~ ~~allen~~ ~~de~~ ~~super~~
gherpet imprimen naer godt en ghe-
te uerleke gheuen blant inghevalle
dat hi ghefreelouent merckelijke com-

roven dat tot offene mit en diende, Zoo mo,
ghenij hys eenem stellin nae gaesder con
stentie, niet te vore daer toe wortel v.
verrijghen hebbent transact van Capes ||

off blyfij hys blyfij blyfij Taxisdictij, On
dan des laetste maunre te obberstaetell,

ff elich openbaer, Zoo gelyke menie de Emprioxim met hede
notarie tot de prijs

van opdach (zoo ype als zij daer toe behuue
sijn) die domers niet blyfij stemmen sullen
doen tot ware dat de ionckste van Vischer
der d domers niet zelen dede, Het welke
zal ygheten op blyfij niet blyfij
daer hem ijeghiet zal vryghien op zijn staed
en daer zelen de Vischerteder dochtijfij tot
van gonts vleghien en van dant horijcij
dye zij helle, Het welke ygheda zynde
zal de ionckste Vischerteder die beslotene
dochtijfij dochte super zal tot obbeere &

Can. Trid. p. 111
noia eligitum nu
qua publicari et
ergo non sic pce
dendum. Sess. 25
cap. 6.

Emprioxim en die ygheten hebbent
zol de selue Emprioxim alle daerde
voorts beslotene totten iijnd soe lende
ten leghen zal & Commissarius beslotene den
hefcon domen hynck vlyghem pame ygh

xxviii vwoedt bont dochtele / ~~leste~~ leste steme
Sae bant den Visiter des borden ter stot
ghestelt in prifte / in leest al theroe
es / Zet de Commissaris openbaertijnt
luyder dat leste van gelyke lyke naem
metten naem vander ghienles die zji
ghet gecrone / ~~het~~ ^{met de noten} veerde stede sijne
Sullen die Visiter des borden lichtsin hou
welie stemmen datter bont gelyke lyke din
heroen es zij / in noemen dan de ghien
die de meest heeft. De bode te stot
dader nae van doortre bont vloeyen zji ghe
roch es, gal anderdaerff gecrone vwoedt
van blyfchen van haer zelue in bant
ghiem die van haer gewoelen zji ghe /
colecht / in blyfche de selue te vwoeden
gheroncumeert ~~maer~~ de Visiter des borden
zij ter reformatien zullen comen / Zoo sulle
zij noemen drijf termijnen bont oppositien
wane off den kester ziel sij ter wortelen
des anderdaerff nae de hooghe ghe /
telen zalmey den ghienme sisteine al
te samen doen vofken mitte Capittel
worte (sunder de ghetrouwne alleine) in

Cap. vi. Concily

Trid. sef. 25.

eghely concily
ghoudt ffraen
dat alle onse mocht
ghoegh uordt by
stato obroughe ge
mij / so dat die na
mij die gheghe die
kaste, indument
v vordt ghebruyt.

braechen ofter nemant is in ytt vallen
bij bringhen teghen die psoone die veroren
is, oft de ghene die ghevoren habbe, oft
oock teghen die maniere van elsting. **En**
Zoo **soe** **alssoe** **nemant** teghen in sij,
Zoo is **dijen** **termijn** **ghepassert**, inde
me gaet voort totter reformacie, **Inde**
ville doctter niet gheset vwordt vbaet omme
dat deelste niet in schoordt gheformiert
te worden / **Zoo** stelt men vleit ten hyst toe
dat de vadersche daer lyp blanke **Ende**
bevindtment vberachting / **Zoo** is deelste
niet **en** men begint vlaet op een niewe
manier vlaender alleme ghevoelt mit maniere
van elsting / **Zoo** marhmen de elsting veld
omre heylach **en** de pseone die doer
gheroych vbladen is daer bij niet vanheit.
Dese **termijnen** **bay** **opposite** **zalme** **alijnt**
houder al vlaest vort dat het gheheil
voluent vender vartelijck vlaet ghebrecht
bay weder stemen. **Oec** anderdaeghs da
vlaender vlaest als de lege proclamatie
ghedaen is **Zoo** ontfutme mit **Capittel**

hun^s de gheoude ghetoere is / inde
aldaer biersmitlyc van haer dat en^r
haer vadersghemeyten konint draghe tot
aldaer vaders eldrie des bany haer ghehaert
is / Ende oft en^r ghefechtelijc daer tot
viche / Zoo beweltmen gaet bij oedenlyc.
Want niemanden is es gheoir loft he daer
teghen te stellen / ten blare by consti-
tuyn vaders van Vischendes oft van Capel-
Congent dan hebbet god reformire de
Vischendes de gheoude gheoude haer xiij
comanderende ten ghehoede bany conuict
en men gheest gaet de luchtelijc en de
bokke mitten zegget. Dat nooit ghan
en ghehoede ter kerken en de mire
oec spriewine vbaad ghehoedt van Visce /
teerde totter plattien daer toe leuen /
daer zij niet leadt tot dat hie ghehoedt
et ghesonghen in dienomij van ghooce
singht my damb gheoude tuurit mit den
psalm. Die sij doen / Obrecht ghehoedt
bynd / Zoo vbaad ic mielk gheoude
vader Vischendes ghehoedt tot in haeren

toch van myn mocht toe den landen gien
de stort vloordt gheleindt daer na gheant
myntes Capittel gheis daer de donatissen
oecf roms teghedwoordich ^{en} de priorine
daer sittende byde Visvaders ontfaent
van alle de susteren de gheleste van vedi
int d' achter volgian die Regel van Sinte
Augustijn ^{en} doximantius Samle huse.
De priorine bracht ^{en} zij antwoord den
priorinde en leytende hem Samle ghe
vouwen inde bare ^{en} his mede vloordt daer
dienst gheleidt ^{en} myn brught dijen
daer voort ouderin bliffrage en brughe.

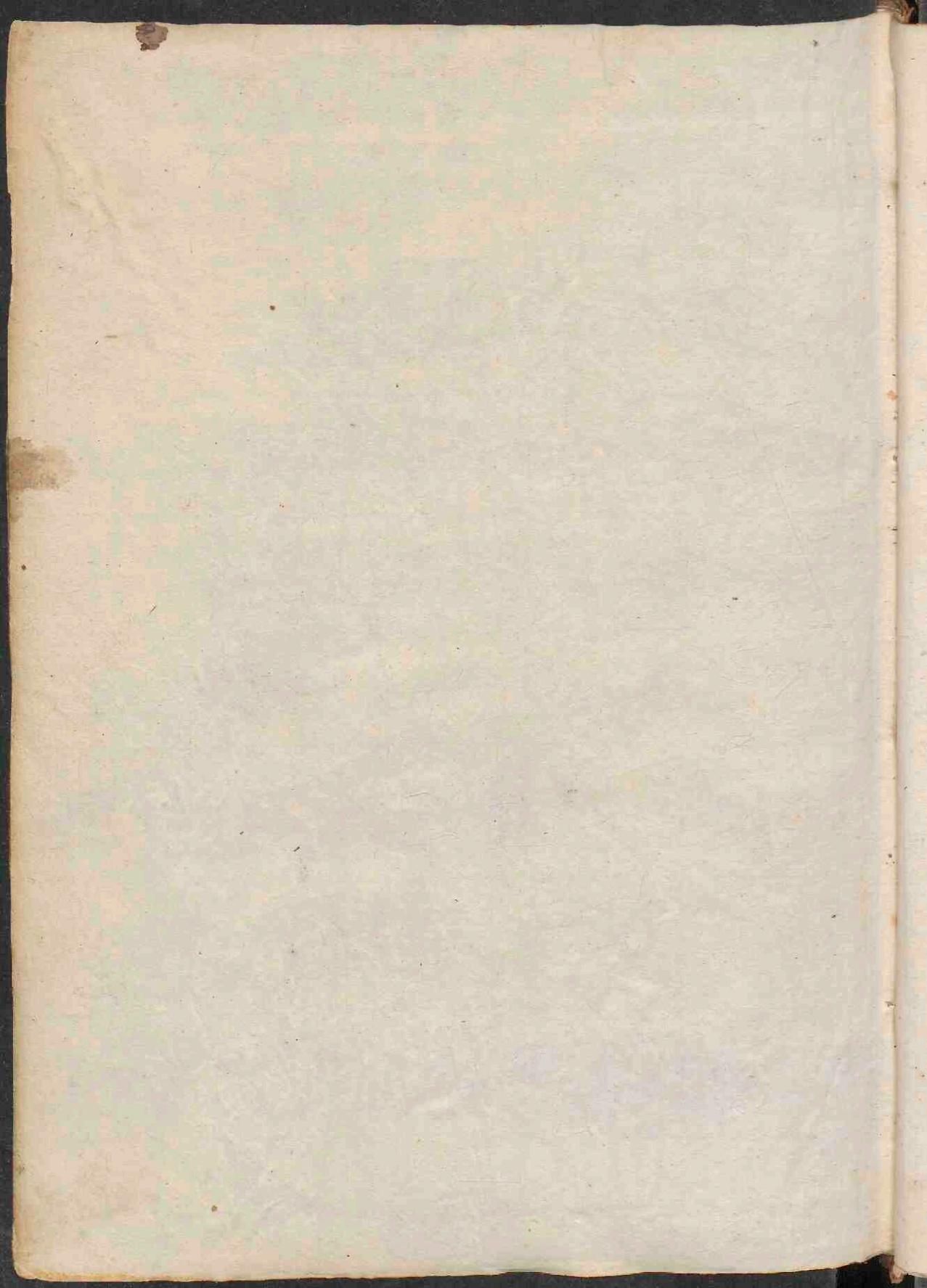
Beloofdy ghehoersaemke na S. Augustijns regule
^{en} na ainstellinghen van onsen gralen Capitale.
Hier belooffe.

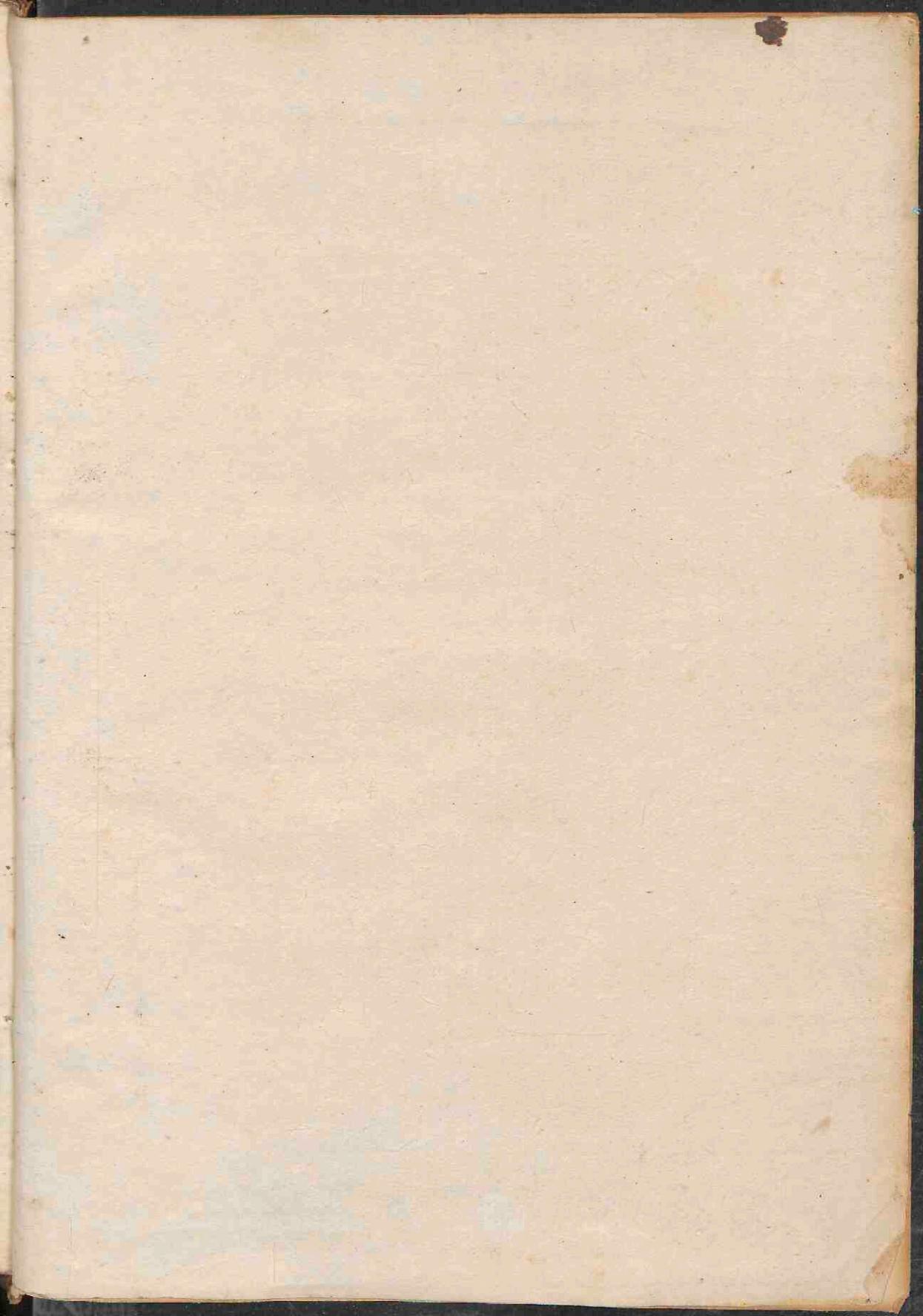
6.2249[!]

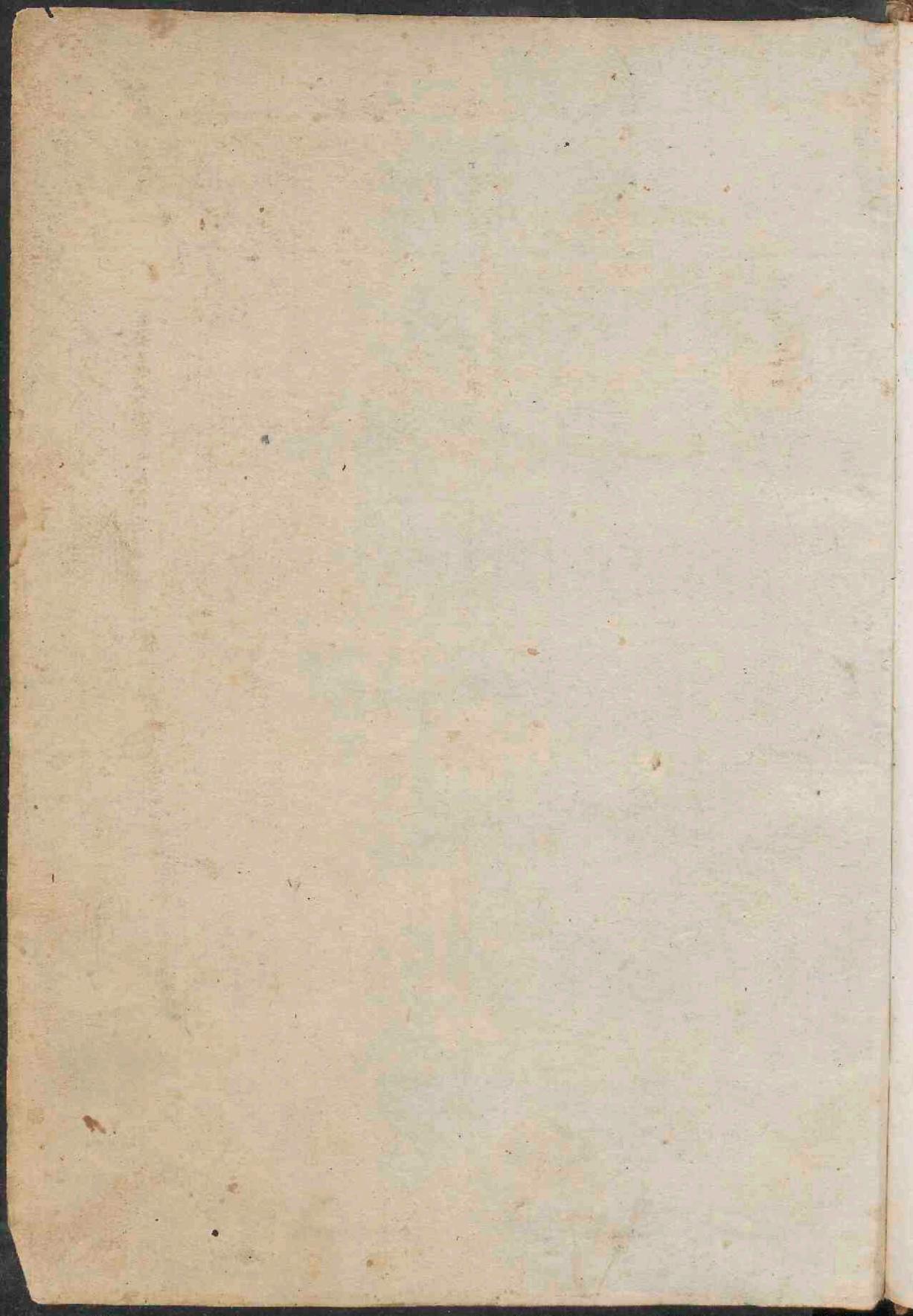
+

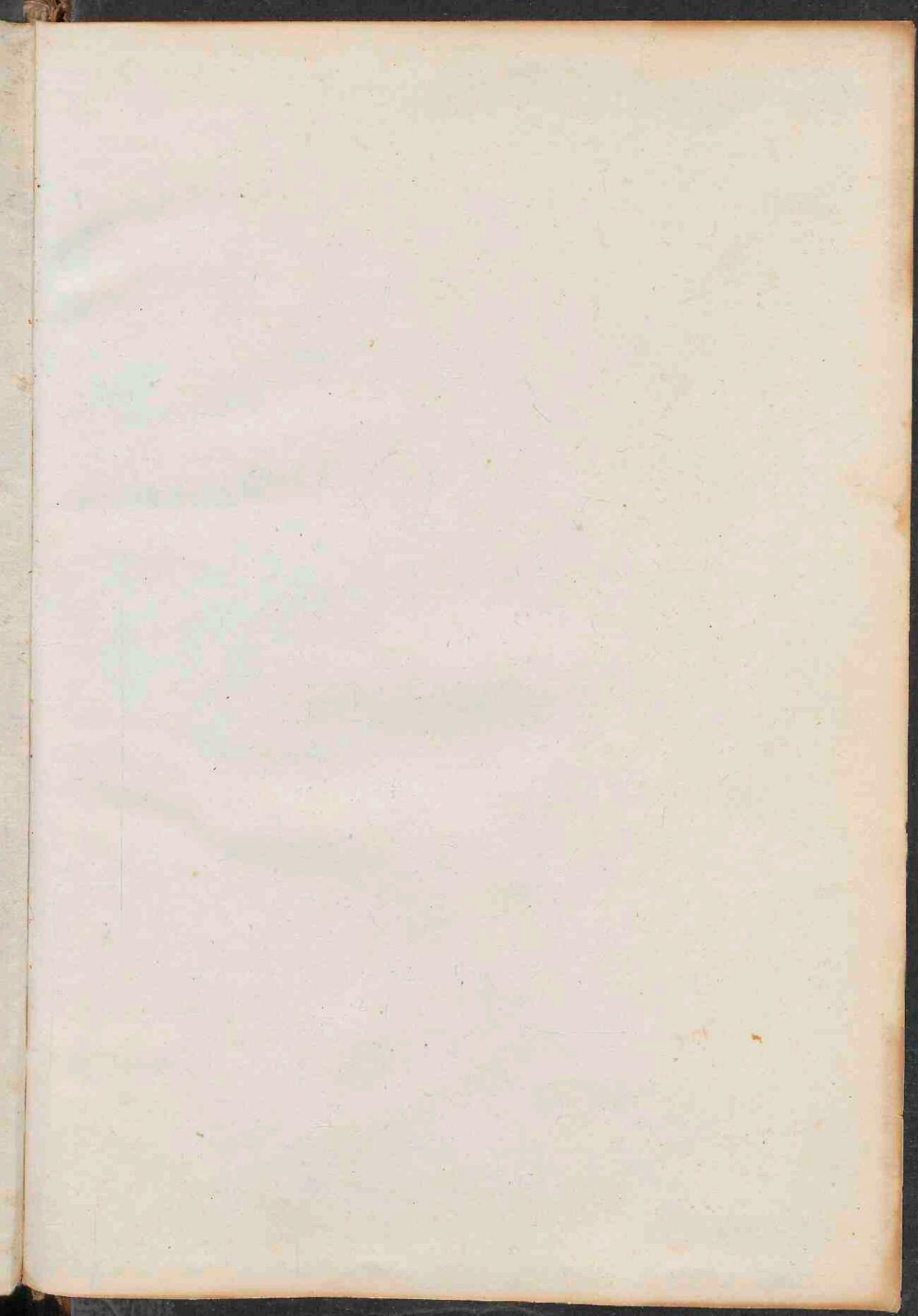
Concitat in rabiem Caluim /
concio turbas /.

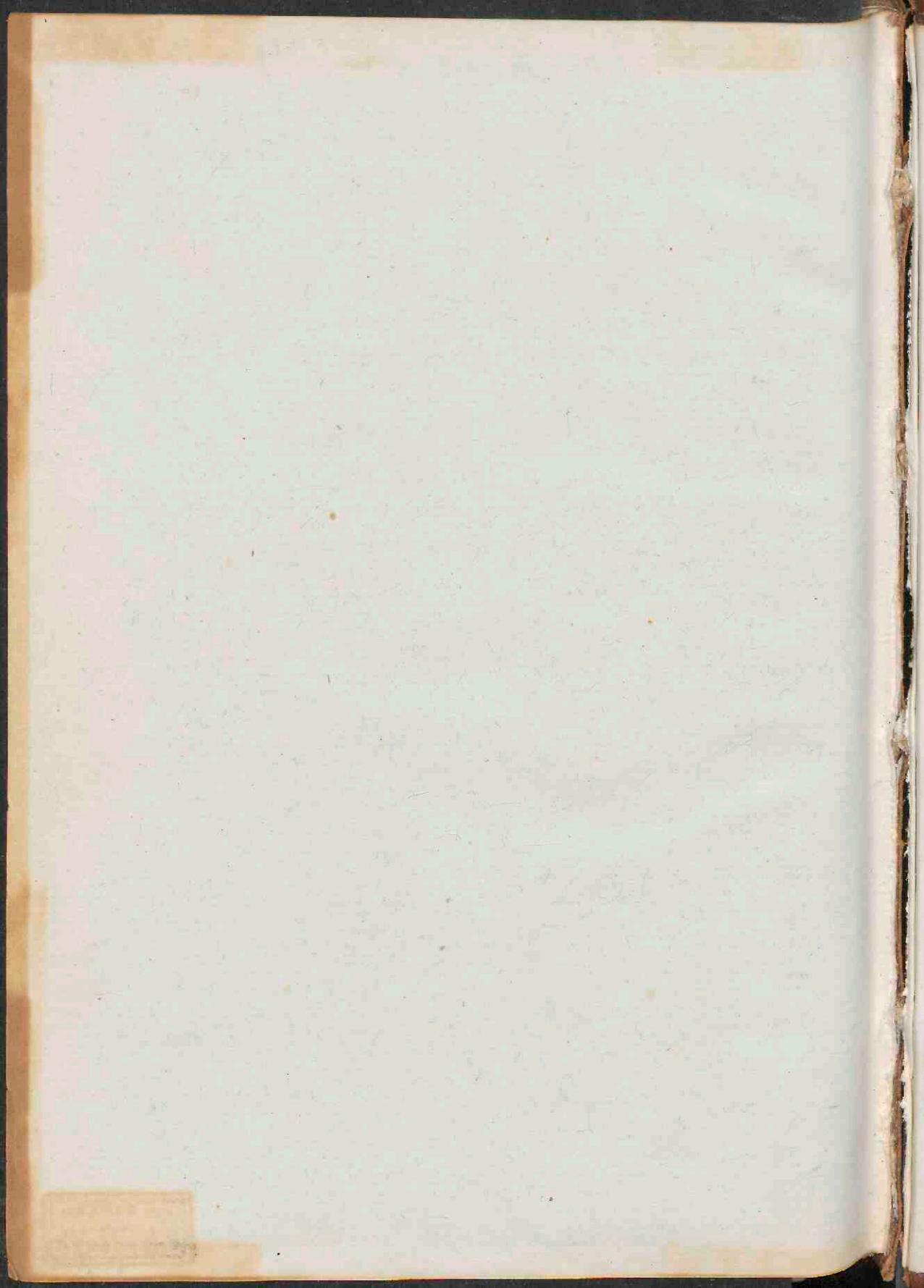
Sancta tua conculta et
contaminata sunt /. Machaz:

F. H. DANNER
BOEKBIENDERIJ
UTRECHT

